

U BENT BIJ MIJ

Gods leiding (Nieuwjaarsdag)

1

1 januari

Lezen: Spreuken 16 : 9

Hoe anders kan het in je leven lopen dan je dacht. Daar sta je meestal in het bijzonder bij stil als het nieuwe jaar zich aankondigt. Dat was in het afgelopen jaar ook al zo. Terugkijkend zie je dat heel wat zaken anders zijn gelopen dan je bedoelde of had verwacht. Soms had je daar ook totaal geen invloed op. Zaken die je niet in de hand had bepaalden meestal de loop der dingen. Dat kon weleens moedeloos maken. Aan de andere kant wist jij je leven ook in Gods hand. Je mocht je aan Hem toevertrouwen. Dat gaf rust. Hij wist beter dan ik wat goed voor mij was. Soms zag je dat heel concreet in bepaalde situaties. En je merkte dat wat er gebeurde beter voor je was dan je zelf had uitgekend. Hoe waar is het dat God de richting bepaalt die ik ga. Een bemoediging ook voor het nieuwe jaar dat is aangebroken. Elke dag op pad met God. Dan loop je vast en zeker veilig. Dat bid en wens ik je van harte toe onder Gods onmisbare zegen. Ga met God en Hij zal met je zijn (Sela).

De bruiloft te Kana

2

2 januari

Lezen: Johannes 2 : 1 t/m 11

Er was een bruiloft en ook Jezus en zijn leerlingen waren er als gasten. Bovendien was Jezus' moeder er ook. Misschien trouwde er een familielid of een vriend of vriendin. Het staat er niet. Op een bruiloft wordt wijn gedronken. De beste wijn het eerst en daarna de wijn van wat mindere kwaliteit. Er waren kennelijk veel gasten of te weinig wijn. In ieder geval dreigde er een tekort aan wijn. Maria zegt dit tegen Jezus. Die geeft in onze ogen een wat vreemd antwoord. Wat wilt u van Mij, zegt Jezus. Nou, dat was toch wel duidelijk. Jezus kon dat toch oplossen? Ja, dat kon Hij zeker, dat blijkt ook wel uit het vervolg. Maar Hij werkt volgens andere plannen dan wij. Zo'n voorbeeld vind je ook in Joh.7:8 en 30. Dat moet Maria leren en wij ook. Maria zegt tegen de bedienden: doe maar wat Hij zegt. Later verandert Jezus water in wijn en wat voor wijn. Op zijn tijd. Vinden wij ook weleens dat God iets eerder kon doen? Of zullen we alles maar geduldig aan Hem overlaten? Hij weet dat het beste. Toch?

Jezus' optreden in Nazaret

3

3 januari

Lezen: Lucas 4 : 14 t/m 30

Jezus gaat naar de synagoge in Nazaret, de plaats waar Hij opgroeide. Hij opende de boekrol en las uit Jesaja. Hij zei: wat ik gelezen heb gaat vandaag in vervulling. Iedereen verwonderde zich over zijn woorden. Ook wachtten zij op het moment waarop Hij wonderen zou doen, zoals elders. Toen dat niet gebeurde ontstond er ook wrevel. Waar haalt Hij dat allemaal vandaan? Hij is toch niets bijzonders en de zoon van Jozef? Toen Hij verder ging en aan de hand van voorbeelden hun ongeloof aan de kaak stelde werden ze woest. Het ging er niet meer om wat Hij zei, maar wie Hij wel meende te zijn. In hun woede stormden zij op Hem af en dreven Hem naar de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem in de afgrond te storten. Maar het was zijn tijd nog niet om te sterven. Zij stootten zich aan de hoeksteen uit Ps 118. Maar dat was wel de Here Jezus. Zij namen zijn woord niet aan. Maar daarmee verspeelden zij wel hun ziel en zaligheid. En dat was nou net niet Jezus' bedoeling.

Genezing in Kana

4

4 januari

Lezen: Johannes 4 : 43 t/m 53

Je kind zal maar doodziek zijn. Wat maak je dan als ouders door. En niet alleen ziek, maar hij ligt op sterven. Hoe ingrijpend is dat. Zijn vader was hoveling aan het hof van Herodes. Kana lag wel op zo'n 26 kilometer van Kapernaüm. Maar dat weerhoudt hem niet om die afstand naar Jezus af te leggen. En als hij dan bij Hem is, vraagt hij Jezus om met hem mee te gaan. Jezus geeft nu niet direct zo'n plezierig antwoord. Het valt de vader misschien rauw op het dak, maar hij gaat er niet op in. Hij zegt: Heer, ga toch mee, eer mijn zoon sterft. Jezus antwoordt: ga maar naar huis, je zoon leeft. De vader vraagt niet hoe dat gebeurt, maar gelooft Jezus op zijn woord. En voor hij thuis was, kwamen zijn dierbaren hem al tegemoet. Ze zeiden: uw zoon leeft. Sinds wanneer dan, vroeg de vader? Vanaf het moment dat Jezus sprak over de genezing. Hij en al zijn huisgenoten kwamen tot geloof. Jezus altijd op zijn woord geloven, dat is wat God vraagt. Moeilijk? Vast wel. Maar zullen we het maar proberen?

Uiterlijk vertoon

5

5 januari

Lezen: Matteüs 6 : 1 t/m 6

Wij hebben het vaak nogal met onszelf getroffen. We geven vaak veel aan goede doelen. We kunnen soms prachtig bidden. Op zich geen verkeerde dingen. Maar hoe hanteren we die? Gaan we er prat op en laten we dat merken ook? Lijken we op de huichelaars (de Farizeeën)? Zij waren uiterst religieus en dachten daarmee de hemel te verdienen. Ze deden wel veel goeds, maar wensten daar zelf de eer voor te ontvangen. En dat was niet goed. Jezus stelt hun houding aan de kaak. Willen jullie door de mensen geprezen worden? Maar dan is je loon al binnen. Wat heeft dat voor waarde? Het gaat in deze dingen om je hart. Of het God toegewijd is of niet. Want God ziet het hart aan. Eer van mensen is zo betrekkelijk. Doe je goede werken voor God en Hij zal je er voor belonen. Dat is een belofte die je er gratis bij krijgt. Dat is van blijvende waarde. Probeer maar eens om met een gelovig toegewijd hart goede werken voor God te doen? Daar vaar je zelf wel bij en God is er blij mee.

Oordelen

6

6 januari

Lezen: Matteüs 7 : 1 t/m 5

Heb je weleens een vuiltje in je oog gehad? Vast wel en dat is bijzonder irritant. Je ziet minder en je oog gaat tranen. Maar stel je voor dat je een balk in je oog hebt. Bij wijze van spreken dan. Dat betekent dat je bijna niets meer ziet. Nou, zegt Jezus: toch zijn er mensen die zelfs dan nog een splinter in het oog van een ander zien. En zelfs nog aanbieden om die te verwijderen, terwijl ze de balk in hun eigen oog niet zien. Dat kan, als wij onze eigen fouten en gebreken niet willen zien, maar wel die bij een ander. Jezus zegt: met de maat waarmee je meet zal jou de maat genomen worden. Wees eerst maar eens net zo kritisch op jezelf voordat je over een ander meent te kunnen oordelen. Doe je dat niet dan val je zelf onder het oordeel. Best een moeilijke opgave. Sommige mensen liggen je niet. Dan is er weinig voor nodig om hen op bepaalde punten te veroordelen. Maar dan vallen we onder de categorie huichelaars. En dat is toch wel het laatste dat we zouden willen?

Vergeven

7

7 januari

Lezen: Matteüs 18 : 21 en 22

Dat vergeef ik je nooit. Waarschijnlijk heb je dat weleens gehoord of is dat tegen je gezegd. Dat klinkt anders dan wat Jezus tegen Petrus zegt. Petrus wilde wel eens weten hoe vaak je de ander moet vergeven. Tot zeven maal? Dat vindt hij al heel wat. Nou, Jezus doet er nog een schepje bovenop. Zeventig maal zeven keer. Dat is de moeite. Maar eigenlijk ook teveel gevraagd vind je niet? Je kunt niet aan de gang blijven met vergeven. Dat zou je zeggen. Maar het is de vraag of je gelijk hebt. Eén is er die het goede voorbeeld geeft. Jezus Christus, die met zijn leven voor onze schuld betaalde en al onze zonde wil vergeven. Die we deden en nog steeds doen. Wat een genade. Geen vergeving is Hem teveel. Zouden wij dan ook niet meer onze broeder en zuster moeten vergeven?

Als u niet wilt vergeven, al wat is mis gegaan
dan zal elk in zijn leven, voor eeuwig schuldig staan

Maar U wilt tot ons komen, ons een verlosser zijn,
de schuld wordt weggenomen, U maakt ons leven rein.

Ps 130: 2

Uit: Jan Mul, Zingend door de tijd

De meeste, de minste

8

8 januari

Lezen: Marcus 9 : 33 t/m 37

De discipelen hadden onderweg een vervelend gesprek gehad. Ze hadden zich afgevraagd wie van hen wel de belangrijkste was. Leuk gesprek nietwaar? Het ging er heftig aan toe. Wat een onderwerp zeg. Of zijn wij daar ook weleens mee bezig? De Bijbel geeft ons zoveel voorbeelden uit het gewone dagelijkse leven. Herkenningspunten misschien. Als ze thuis zijn vraagt Jezus hen waarover zij met elkaar twistten. Kennelijk schaamden ze zich en deden er het zwijgen toe. Jezus wist natuurlijk al lang waarover zij het hadden. Dat bleek ook wel. Wil je de belangrijkste zijn? Dan moet je de minste worden. Hij plaatste een kind in hun midden. Zo'n kind is nog lang niet zo belangrijk als een volwassene. Maar voor Jezus wel. Word maar één met hen, dan word je één met Mij, ja, zelfs één met mijn Vader. Dat is de moeite waard. Iets om goed over na te denken. Ik denk echt dat onze onderlinge gesprekken dan wel een andere inhoud krijgen. En dat is maar goed ook en leerzaam.

Binnengaan in het koninkrijk van God

9

9 januari

Lezen: Marcus 10 : 17 t/m 27

Eigenlijk een verdrietig stukje vandaag. Een man vraagt aan Jezus wat hij moet doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven. Dat vertelt Jezus hem. Hij wijst hem op Gods geboden. De man zegt dat hij zich daar altijd aan gehouden heeft. Jezus kijkt hem liefdevol aan. Eén ding ontbreekt je nog. Verkoop alles, geef het aan de armen en volg Mij. De man werd verdrietig, want hij was heel rijk. Moest hij dan alles kwijtraken en een onbekende toekomst met Jezus tegemoet gaan? Hij ging terneergeslagen naar huis. Jezus zei: hoe moeilijk zal een rijke het koninkrijk van God binnengaan. Nog moeilijker dan dat een kameel door het oog van een naald gaat. Dat ging de discipelen te ver. Wie kan dan zalig worden vroegen ze? Degene die alles, tot zelfs zijn leven, voor Mij opgeeft zal delen in Gods heerlijkheid en honderdvoudig terug ontvangen. Niet iets voor jezelf houden. Alles aan God geven op weg naar het koninkrijk der hemelen. Tot je eeuwig behoud. Een levenslange opgave.

Scheiding

10

10 januari

Lezen: Genesis 13 : 5 t/m 18

De herders van Abram en Lot maken ruzie. Er was te weinig land voor zoveel vee van hen beiden samen. Abram zei tegen Lot: waarom zouden we als familie ruzie maken met elkaar. Het is beter dat we uit elkaar gaan. Lot mocht het eerst kiezen waar hij heen zou gaan. Typerend dat Lot dat doet en niet de voorrang geeft aan Abram, zijn oudere oom. Nogal egoïstisch. Dat zou zich nog wel wreken. Lot kijkt goed rond en ziet aan wat voor ogen is. Hij zag dat de streek rond Sodom en Gomorra bijzonder vruchtbaar was. Dus zou hij zich daar gaan vestigen. Abram moest het met minder doen. Maar God zei tegen hem: kijk eens goed om je heen. Al dat land zal ik jou en je nakomelingen geven. Lot zou zelf wel zorgen dat hij aan z'n trekken kwam. Maar Abram kreeg Gods belofte mee. En die vergezelde hem van dag tot dag. Opnieuw bouwde Abram een altaar voor de Heer. Uit dankbaarheid. Want hij wist dat hij altijd op God aan kon. Die zekerheid mogen ook wij in geloof met ons dragen.

Twijfel

11

11 januari

Lezen: Genesis 15 : 1 t/m 6

Abram kreeg een visioen waarin de Here tot hem sprak. De Here zei: Abram, wees niet bang, ik zal jou als een schild beschermen. Je loon zal vorstelrijk zijn. Maar Abram heeft andere zorgen aan zijn hoofd. Wat voor zin heeft het Heer om mij te belonen. Ik sterf toch kinderloos. En de erfenis zal voor Eliëzer zijn. Nee, niet je dienaar, Abram, maar je eigen kind. Kom eens mee naar buiten en kijk eens omhoog. Tel de sterren eens als je dat kunt. Nou, daar was geen beginnen aan. Zo zal het ook zijn met jouw nakomelingen. Abram ging er niet tegenin, maar nam Gods woord serieus. Hij geloofde God opnieuw op zijn woord. Voor God was dit een rechtvaardige daad van Abram. Abram was ook de jongste niet meer en Saraï was de vruchtbare periode ook al lang voorbij. Het werd steeds moeilijker om te blijven geloven in de belofte van God. Maar onze God staat nergens voor. Wat Hij belooft doet Hij, onvoorwaardelijk. Ja, als je zo'n God aan je kant hebt dan legt de twijfel het af en wint het geloof.

Bedrog

12

12 januari

Lezen: Genesis 12 : 10 t/m 20

In dit gedeelte leren we Abram op een andere manier kennen. Minder positief. Hij heeft het plan om in Egypte te gaan wonen omdat er in het land hongersnood is. Maar dat brengt risico's met zich mee. Je kon als man zomaar gedood worden als de koning jouw vrouw wilde hebben. Daar was Abram doodsbang voor. Saraï, zeg asjeblijft dat je mijn zus bent want anders ga ik er aan. Dat doet ze als de koning inderdaad in haar geïnteresseerd is. Leuk om zo afstand te doen van je vrouw. Het zal je man maar zijn. Maar God denkt er anders over. Hij maakt de koning duidelijk dat hij op de verkeerde weg is en treft hem met zware plagen. Die ontbiedt Abram en zegt: wat heb je mij aangedaan? Hier is je vrouw weer, maar maak nu zo snel mogelijk dat je weg komt. Beschaamd druipt Abram en Saraï af. Ze waren God vergeten. Door hen beiden, als man en vrouw zou God voor nageslacht zorgen. En dan gaat dat door ook. Daar zorgt Hij zelf wel voor. Hij laat zich daarin door niets tegenhouden. Gelukkig!

Hoog bezoek

13

13 januari

Lezen: Genesis 18 : 1 t/m 15

Abraham ziet op een gegeven moment 3 mannen staan. Hij nodigde hen uit voor de maaltijd. Die vonden dat goed. Abraham droeg Sara op brood te bakken. Een knecht moest een kalf slachten en braden. Zo ging dat in die tijd, gastvrijheid bovenal. Ze vroegen Abraham: waar is Sara, je vrouw? Daar in de tent zei Abraham. Precies over een jaar kom ik terug en dan zal Sara een zoon hebben. Sara hoorde dat en lachte in zichzelf. Ja, ja, dat zal best. Lijkt me niet zo logisch op mijn leeftijd. Toen vroeg de Heer aan Abraham: waarom lacht Sara? Waarom vraagt ze zich af of ze nog wel een kind kan krijgen? Is ook maar iets voor de Here te wonderlijk? Over een jaar kom Ik terug en dan heeft Sara een zoon. Sara schrok zich een ongeluk. Ik heb niet gelachen zei ze. Ja, zei de Here, dat heb je wel. Wat beschamend voor Sara. De Here komt hen zelf dat goede nieuws vertellen. Waarom twijfelen we zo vaak in ongelof aan Gods beloften? We kunnen toch onvoorwaardelijk op Hem aan?

Sodom

14

14 januari

Lezen: Genesis 19 : 1 t/m 11

Een vreselijk gedeelte dat we gelezen hebben. De zonde spat er van af. De twee engelen die bij Abraham geweest waren arriveren in Sodom. Lot ziet hen komen en vangt ze op en biedt hen eten. drinken en onderdak aan. Uiteindelijk gaan ze met hem mee. Voor de nacht valt komen alle mannen van Sodom op het huis van Lot af. Ze willen zich vergrijpen aan de twee engelen. Lot biedt hen in hun plaats zijn twee dochters aan. De gastvrijheid gaat boven hun belang. Maar dat pikken de mannen niet. Ze worden woest. Ze hebben toch al niet zo'n hoge pet op van die indringer Lot. Ze keren zich tegen hem en bedreigen hem. Hun zonden van moord, doodslag en sexuele uitpattingen gaan alle perken te buiten. De engelen sluiten de deur en slaan de mannen met blindheid. Sodom, een stad zonder God en gebod. Een hel op aarde. Daar wilde Lot graag wonen. Maar hij heeft zwaar geleden onder de goddeloosheid van de inwoners (2 Petr. 2: 7 en 8). Gevolg van een keuze zonder God.

Het oordeel van God

15

15 januari

Lezen: Genesis 19 : 12 t/m 29

De engelen sporen Lot aan om met zijn familie weg te zijn uit deze stad. Het is voor God genoeg geweest. Hij gaat de stad verwoesten. De aanstaande schoonzons van Lot zijn niet onder de indruk. Het zal zo'n vaart niet lopen. De engelen zetten Lot aan tot spoed. Toen hij nog aarzelde, grepen ze hem, zijn vrouw en 2 dochters beet en voerden hen de stad uit. Zij mochten uiteindelijk naar het stadje Soar vluchten. Maar Lots vrouw zou daar niet aankomen. Zij keek achterom en werd een zoutpilaar. Uit heel Sodom werden slechts 3 mensen gered, Lot en zijn 2 dochters. Tekenend is dat Petrus in hfdst. 2 over Lot het volgende schrijft. Deze rechtvaardige woonde temidden van hen en dag in, dag uit werd zijn rechtschapen ziel gekweld, wanneer hij hoorde en zag hoe ze zich aan God noch gebod stoorden. De Heer blijkt vromen uit de beproevingen te kunnen redden. Wat er ook aan Lot mankeert, hij wordt in de Bijbel als rechtvaardige getekend. Dat is Gods werk in hem.

God beproeft Abram

16

16 januari

Lezen: Genesis 22 : 1 t/m 14

God gaat Abraham wat vertellen. Hij moet met Isaak naar het gebergte Moria. Daar ergens zal hij Isaak moeten offeren. Wat een opdracht. We lezen niet eens dat Abraham heftig tegensputterde. De volgende morgen gaan ze. Isaak weet nergens van. Na 3 dagen ziet Abraham het doel van zijn reis. Hij laat zijn knechten achter en zegt: blijven jullie hier dan gaan wij verder. Daarna komen **we** (ja je leest het goed) bij jullie terug. Steekt Abraham zijn kop in het zand of gelooft hij met heel zijn hart? Ze gaan verder. Maar Isaak snapt iets niet. Hij vroeg: waar is het lam voor het offer? Abraham zei: daar zorgt God voor. Dat was ook zo. Toen Abraham Isaak op het altaar bond en hem wilde doden, greep God in. Hij zei: doe de jongen geen kwaad. Nu weet ik dat je hem Mij niet hebt willen onthouden. Later zou God zijn enige Zoon tot in de dood geven. Christus werd als Lam geslacht. Vrijwillig, voor de zonden van de hele mensheid. Wat doet dit offer daar aan denken!

Geloofstaal

17

17 januari

Lezen: Habakuk 3 : 17 t/m 19

De Here gaat gericht oefenen op aarde Hij doet de natiën sidderen . Voor hem uit gaat de pest en de koortsgloed. Natuurrampen voltrekken zich. Habakuk ziet alles op zich afkomen, maar hij weet dat het geen dag van benauwdheid voor Israël is. Maar voor het volk der Chaldeeën. Hij ziet waarop het gaat uitlopen (Hab. 2:3 en 4). En is er van ondersteboven. Maar dan breekt de geloofstaal uit hem los. Al zou geen vijgenboom meer bloeien. Geen druiven zijn te vinden, er slechts een handjevol olijven is te oogsten, geen koren op de akker, geen schaap of rund meer binnen de omheining zijn. Toch..... Toch zal ik juichen en jubelen voor de Heer. Hij redt mij, Hij is mijn kracht. Daar is wel moed voor nodig om dat allemaal te kunnen zeggen. Zou je ook zo sterk in je schoenen staan? Gelovig aanvaarden wat God in je leven doet? Als alles je dreigt te ontvallen? Hier komt de kracht van het geloof naar voren. God is een schild voor allen die bij Hem schuilen (Ps 18: 31).

Geniet van het leven

18

18 januari

Lezen: Prediker 11 : 7 t/m 10

Prediker maakt ons enthousiast over het leven. Hij heeft veel onderzocht waarbij hij nogal eens de conclusie trekt dat alles lucht en leegte is. Soms denk je, nou het kan toch wel wat vrolijker. Maar hier niet. Als je lang leeft, geniet dan van elke dag, want het kan zomaar anders worden. De toekomst is alleen maar leegte. Met name de jeugd spreekt hij aan. Haal je hart op aan de dagen van je jeugd. Volg de wegen die je hart wil gaan en geniet met volle teugen. Nou, dat lijkt me aan geen dovemansoren gezegd. Wij hebben vaak onze bedenkingen bij de activiteiten van de jeugd. Zeker als je ze min of meer de vrijheid geeft. Laat je ze vrij dan kan dat leiden tot uitspattingen. Maar.... God zelf legt hun vrijheid op een goede manier aan banden. Hij zegt een belangrijk ding. Onthoud bij alles wat je doet, dat God je aan zijn oordeel onderwerpt. Hij geeft de grens aan. Houd rekening met Hem. Zo zorgt Hij er voor dat je intens kunt genieten van alles wat het leven je biedt. Onder zijn zegen.

Een vrouw voor Isaak 1

19

19 januari

Lezen: Genesis 24 : 1 t/m 9

Abraham is oud geworden. Hij wil nog een belangrijk ding regelen voor hij sterft. Isaak heeft nog geen vrouw. Hij wil hem graag gelukkig zien en hem en zijn vrouw laten delen in de gemeenschap met God. Daarom draagt hij zijn knecht op een vrouw voor Isaak te gaan zoeken. Een gelovige vrouw. In 2 Kor. 6 : 14 t/m 18 staat dat nog eens duidelijk. Geen ongelijk span. Eliëzer zegt tegen Abraham: als ik een vrouw vind die niet mee wil, moet ik dan uw zoon terugbrengen naar het land dat u verlaten hebt? In geen geval zegt Abraham. God stuurt zijn engel voor je uit zodat je een vrouw zult vinden. Wil ze niet mee, dan ben je van je eed ontslagen. Wat een vertrouwen op God dat alles goed zal komen. Vandaag de dag vinden we het minder belangrijk om een gelovige partner te zoeken. Terwijl het zo uitermate belangrijk is om samen op eenzelfde fundament te staan in je huwelijk. De Bijbel is er in ieder geval duidelijk in. Hier geldt: een goed begin is het hele werk.

Een vrouw voor Isaak 2

20

20 januari

Lezen: Genesis 24 : 12 t/m 19 en 29 t/m 31

Eliëzer zal wel gedacht hebben: hoe pak ik dit aan. Als hij op de plaats van bestemming is aangekomen, bedenkt hij een plan. Maar hij doet dat niet buiten God om. Prachtig. Hij bidt. Dan komt er een vrouw naar de put. Hij vraagt haar iets te drinken. Ze geeft hem water en zegt: ik zal ook voor uw kamelen putten tot ze genoeg hebben gehad. Zogezegd, zo gedaan. Dit is waar hij om gebeden heeft. Hij vraagt wie ze is en dan blijkt dat ze een nicht is van Abraham, de dochter van zijn broer. Hij vraagt of hij en zijn kamelen onderdak bij haar thuis kunnen krijgen. Dat kan. Toen viel Eliëzer op zijn knieën en dankte God voor de verhoring van zijn gebed. Rebekka vertelde thuis alles wat er gebeurd was. Ze had een broer, Laban. Die zag de neusring en de armbanden. Daarom haastte hij zich naar Eliëzer, mogelijk in de hoop ook geschenken te ontvangen. Een minder leuke trek. En zo belandt Eliëzer even later in het huis van de familie van Abraham. Hoe wonderlijk kan God het leiden.

Een vrouw voor Isaak 3

21

21 januari

Lezen: Genesis 24 : 54 t/m 67

Ze bieden Eliëzer een maaltijd aan. Maar voor hij ging eten moest hij zijn verhaal kwijt. Tot in detail vertelt hij het hele verhaal van het begin tot het einde. Ook spreekt hij openlijk over zijn gebed tot God en hoe Hij tot op dit moment zijn weg voorspoedig gemaakt heeft. Maar hij weet nog steeds niet of zijn missie geslaagd is. Hij weet namelijk niet of Rebekka bereid is hem te volgen en Isaaks vrouw wil worden. Vader en broer nemen hierin de beslissing. Dat zou vandaag wel anders gaan. Haar wordt uiteindelijk nog wel gevraagd of ze met deze man mee wilde gaan, maar eigenlijk is dan alles al beklonken. De volgende morgen wil Eliëzer al weer vertrekken. Ze willen Rebekka nog graag een dag of tien bij zich houden. Maar Eliëzer wil zo spoedig mogelijk terug. En ze vertrekken. In de verte ziet Isaak hen komen. Rebekka doet haar sluier om. Isaak mag haar niet zien voor hij met haar trouwt. Hij brengt haar in zijn tent, en hoe mooi, hij gaat van haar houden. En vond troost na de dood van Sara.

Lezen: Genesis 25 : 19 t/m 34

Isaak en Rebekka zijn al een poosje getrouwd, maar Rebekka was onvruchtbaar. Toen bad Isaak voor haar tot de Here en die verhoorde zijn gebed. Zij werd zwanger van een tweeling. Maar er vonden bijzondere dingen plaats. In de baarmoeder botsten ze hard tegen elkaar. Zodanig dat Rebekka zei: als het zo moet waarom leef ik dan nog? Ze vroeg de Here wat dat allemaal betekende. Twee volken zul je baren. Ze zullen elkaar niet kunnen verdragen. Het ene zal machtiger zijn dan het andere. De oudste zal de jongste dienen. Bij de geboorte kwam Esau eerst en daarna Jacob die Esau's hiel vasthield. Jacob zat eens bij de tent. Toen kwam Esau terug van de jacht. Moe, uitgeput. Geef mij van dat rode wat je aan het koken bent zei hij. Goed zei Jacob, maar verkoop mij eerst je eerstgeboorterecht. Prima zei Esau. Daar hechtte hij totaal geen waarde aan. Maar daar lag wel Gods belangrijkste zegen in. Maar dat interesseerde hem niet. Hij gooide daarmee wel heel veel weg.

Lezen: Genesis 27 : 1 t/m 18a

Isaak hield van Esau want die maakte lekker braadvlees klaar. Rebekka hield van Jacob. De jongens groeiden op en Esau trouwde 2 heidense vrouwen. Die waren een doorn in het oog van zijn ouders. Maar daar trok Esau zich niets van aan. Dat maakte hij zelf wel uit. Isaak voelt zijn einde naderen. Hij draagt Esau op een dier voor hem te schieten en te bereiden. Daarna zal hij hem zegenen. Maar dat is niet de bedoeling vindt Rebekka. Ze bereidt ook een vleeschotel en zet Jacob aan tot bedrog van zijn vader. Hij moet doen alsof hij Esau is. Dat gebeurt. Zo bedriegt Rebekka haar man en Jacob zijn vader onder het mom dat God zijn weg voorspoedig heeft gemaakt. Hoever kun je komen als God buiten beeld blijft. Isaak trapt er in en zegent Jacob met de grote zegen. God maakt wel met een heel kromme stok een rechte slag. Dan komt Esau en hoort wat er gebeurd is. Hij huilt tranen met tuiten. Dat lijken krokodillentranen. Het kon hem toch niets schelen? Wat maken mensen veel kapot.

Lezen: Genesis 27 : 41 t/m 28 : 9

Het hele gezin van Isaak en Rebekka ligt uit elkaar. Jacob moet maken dat hij wegkomt. Want Esau zint op wraak. Hij wacht uitsluitend op de dood van zijn vader om zich op Jacob te wreken. Rebekka komt hiervan op de hoogte. Ze roept Jacob en zegt: vlucht naar mijn broer Laban en blijf daar tot de woede van je broer bekoeld is. Tegenover Isaak noemt Rebekka een ander argument. Een vroom argument. Die vrouwen van Esau kan ik niet meer verdragen. Als Jacob ook trouwt met een vrouw van hier dan vraag ik mij af waarvoor ik nog leef. List en bedrog blijven het gezin achtervolgen. Zo had God het niet bedoeld. Jacob luistert naar zijn moeder en vlucht naar Laban, de broer van zijn moeder. Esau merkt wat er gebeurd is. Dat Isaak Jacob gezegend heeft en hem naar zijn familie heeft gestuurd om daar een vrouw te vinden. In dit hele gebeuren zijn er alleen maar verliezers naar de mens gesproken. Alleen God houdt volledig de regie in handen. Gelukkig, zoals altijd.

Koehandel

25

25 januari

Lezen: Genesis 29 : 14b t/m 30

Bij Laban komt er een nieuwe periode in Jacobs leven. Hij gaat voor hem werken door voor het vee te zorgen. Na een maand zegt laban: je hoeft niet voor niets te werken. Wat wil je er voor hebben. Jacob heeft al lang gezien dat de dochter van Laban, Rachel, een mooi meisje was. Daar wilde hij wel zeven jaar voor werken. Dat kwam Laban goed uit. Hij hoefde Jacob niet te betalen en Rachel zou goed onder de pannen zijn. Na zeven jaar was er bruiloft. Laban gaf, zo dacht Jacob, Rachel tot vrouw. In gesluisde toestand. Jacob is zich van geen kwaad bewust en gaat rustig met Lea slapen. Tot hij de volgende morgen ontdekt door Laban bedrogen te zijn. Hij krijgt zagezegd een koekje van eigen deeg. Hij ervaart wat het betekent bedrogen te worden. Niettemin vraagt hij Laban waarom hij dit deed. Dat is hier de gewoonte. Eerst de oudste uithuwelijken en dan pas de jongste. Maar vanavond kun je Rachel krijgen, maar dien mij dan nog 7 jaar. Want je moet haar wel verdienen.

Ik ben de deur

26

26 januari

Lezen: Johannes 10 : 9

Hoe belangrijk is het dat de schapen van de kudde 's nachts in een veilige stal zijn. Daar vestigt Jezus de aandacht op. De schapen zijn zij die Hem toebehoren. Die leidt Hij veilig in de stal, zodat hen niets kan overkomen. Hijzelf staat voor hen garant, want Hij is de deur. De schapen vertrouwen zich aan Hem toe. Wie bij Hem horen mogen zich veilig voelen. Hun Herder zorgt voor hen in alle opzichten. Zonder zijn zorg zouden valse herders in de stal kunnen komen en dan is de ramp niet te overzien. Ze zouden de schapen kunnen stelen en hen kwaad kunnen doen. Alleen zij die Jezus willen volgen kunnen in de stal terecht. Zij mogen met de Herder in- en uitgaan. Hij zal ze voeren naar grazige weiden. Ook nu zijn er valse herders die proberen Gods kinderen te verleiden. Dat zullen we moeten onderkennen om weerstand aan hen te bieden. Je wilt hen toch niet volgen ten koste van je leven? Wie is er beter dan de goede Herder. Vertrouw je maar volledig aan Hem toe. Dat is je redding.

Offeren

27

27 januari

Lezen: Lucas 21 : 1 t/m 4

In de tempel staat een offerkist. Het is de bedoeling dat iedereen daar zijn gave in werpt voor de Here. Wij hebben dat niet meer. Bij ons wordt er gecollecteerd in de eredienst. En onze vaste vrijwillige bijdrage maken we op gezette tijden over op de rekening van de kerk. Maar ook dat zijn gaven voor de dienst aan de Here. Jezus kijkt eens hoe het toegaat bij het geven van de gaven. Hij ziet dat de rijken nu niet bepaald hun gaven onzichtbaar in de offerkist werpen. Integendeel. Zij lieten nogal duidelijk zien hoeveel ze gaven. Nou, dat was soms best wel aardig veel. Maar dat wilden ze weten ook. Zij gaven een deel van hun rijkdom, geld dat ze best konden missen. Een arme weduwe gooide er twee muntjes in. Dat is ook de moeite niet zou je zeggen. Zij kon eigenlijk niets missen, maar gaf alles wat zij bezat. Zij offerde daadwerkelijk haar gaven voor de Here. En zo gaf ze in feite meer dan alle anderen. Weet jij nog wat offeren is? Of blijft het bij een fooi?

Een radeloze vrouw

28

28 januari

Lezen: Lucas 8 : 43 t/m 48

Jezus is op weg naar het huis van Jairus. Die had Hem gevraagd te komen omdat zijn dochter op sterven lag. Maar eerst gebeurt er nog iets anders. Een vrouw die al 12 jaar aan bloedverlies leed, bevond zich tussen de mensen die zich om Jezus verdrongen. Ze dacht: als ik alleen maar zijn kleed aanraak zal ik genezen zijn. Wat een geloof om zo te denken. Niemand had haar kunnen genezen. Wel dacht zij dat aanraking van Jezus nodig was voor genezing en dat zij stillitjes onbekend zou kunnen blijven. Maar nee, Jezus voelde dat iemand Hem had aangeraakt. Petrus vindt dat idioot. Iedereen verdringt zich toch om Jezus. Tientallen raken Hem aan. Jezus gaat er niet op in. Hij zegt: er is kracht uit Mij weggestroomd. Dan meldt de vrouw zich en valt bevend voor Hem neer en legt uit waarom zij Hem had aangeraakt. Jezus berispt haar niet, maar zegt: uw geloof heeft u behouden, ga heen in vrede. Jezus wijst nooit iemand af die in geloof tot Hem komt. Dat geldt ook vandaag.

Bidden

29

29 januari

Lezen: Lucas 18 : 9 t/m 14

Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De een was een Farizeeër en de ander een tollenaar. Zij baden heel verschillend. De Farizeeër stond frank en vrij rechtop. Hij bad God niet om vergeving van zonden. Dat had hij kennelijk niet nodig. Nee, hij meende aan God te moeten vertellen hoe goed hij leefde. In tegenstelling tot bijvoorbeeld die tollenaar. Hij beroemde zich op zijn goede werken. Alsof hij daar de hemel mee kon verdienen. De tollenaar durfde niet eens zo dicht bij de tempel te komen. Met de blik naar beneden sloeg hij zich op de borst. Hij kon maar één ding zeggen: God, wees mij zondaar genadig. Hij had zelf niets in te brengen. De Farizeeër werd niet rechtvaardig voor God bevonden. Hoogmoedig, trots in eigen waan. Dat kan niet bestaan voor God. Acht je klein voor Hem. De tollenaar, verguisd door iedereen, ging gerechtvaardigd naar huis. Wat een voorbeeld voor ons. Want misschien lijken wij ook weleens op die Farizeeër. Ga jezelf maar na.

Waarschuwing 1

30

30 januari

Lezen: Marcus 8 : 14 t/m 21

Het wonder van de broden was nog maar net achter de rug of de Farizeeën wisten Jezus al weer te vinden. Om hem op de proef te stellen. Ze vroegen een teken, maar Jezus verwijst naar het teken van Jona (Matt. 16:4) en gaat er verder niet op in. Hij waarschuwt zijn discipelen voor de zuurdesem van de Farizeeën en Herodes. Die hen wilden laten geloven dat Jezus Gods Zoon niet was. Zij dachten dat Hij doelde op het feit dat zij maar één brood meer hadden. Maar Jezus zei: begrijpen jullie dan nog niet wat Ik bedoel en zien jullie nog niet? Zoals de Farizeeën en de schare van het volk? Zijn jullie net zo blind? Zien jullie, net als zij, niet met het oog van het geloof wie Ik ben? Hebben de wonderen van de vermenigvuldiging van de broden jullie dan nog niet genoeg gezegd? Hoeveel hielden jullie over? En nu maak je je druk omdat jullie geen brood hebben. Begrijpen jullie het dan nog niet? Zouden wij het begrepen hebben? De kans is groot van niet. Gelovig zien is meer dan wij met onze ogen zien.

Lezen: Lucas 6 : 46 t/m 49

Jezus spreekt opnieuw de menigte aan. Waarom roepen jullie Heer, Heer, tegen Mij, maar doen jullie niet wat Ik zeg? Ik zal jullie zeggen op wie hij lijkt die mijn woorden hoort en er naar handelt. Hij lijkt op iemand die het fundament voor zijn te bouwen huis op de rotsgrond legt. Dan heb je een fundering die een stootje kan hebben. Zeker als bij een overstroming het water tegen het huis aan beukt. Dat ligt anders als je zomaar je huis op de grond bouwt. Dan moet je niet gek opkijken als bij storm en regen de grond wegspoelt en het huis in duigen valt. Zo vergaat het hem die wel naar mijn woorden luistert maar niet doet wat Ik zeg. Nou, die consequenties liegen er niet om bij de keuze wel of niet doen wat Jezus wil. Die keuze komen we elke dag tegen. Kan ik dat wel doen? Kan ik daar wel heen gaan? Doe ik daar aan mee? Jezus zelf stelt ons voor de keus. Uiteindelijk zal het een keus moeten zijn die in het licht van Gods Woord gemaakt moet worden. En dat vraagt overgave.

Lezen: Handelingen 19 : 13 t/m 20

In Efeze verkondigt Paulus het evangelie en doet buitengewone wonderen. Zeven zonen van Skevas wilden ook in die naam van Jezus wonderen verrichten. Ze zeiden: ik bezweer jullie bij Jezus die door Paulus wordt verkondigd. Maar de boze geest die zij wilden bezweren antwoordde: Jezus ken ik en Paulus ook, maar wie zijn jullie? Hij viel hen aan rukten de kleren van hun lijf en verwondde hen zodat zij de vlucht namen. God laat zijn naam niet ijdel gebruiken door mensen die niet geloven. Zij waren niet geroepen om het evangelie te verkondigen, maar Paulus wel. Ze gebruiken Jezus' naam als een toverformule en dat is een manier van satan om het werk van Jezus te degraderen en onmogelijk te maken. Iedereen is buiten zinnen. Velen lieten hun toverboeken verbranden Zij prezen en eerden de naam van de Here Jezus. In hoeverre hier sprake was van blijvende bekering lezen we niet. Alleen om wonderen hebben mensen God vaker geprezen. Maar geloof in het Woord is meer!

Lezen: Handelingen 16 : 16 t/m 24

Paulus is naar Filippi gereisd en verkondigde het evangelie. Lydia, een purperverkoopster kwam tot geloof en werd samen met haar huisgenoten gedoopt. Ze nodigde Paulus en Silas uit bij haar hun intrek te nemen. Op een dag preekte Paulus met Silas in de straten van Filippi. Een slavin met een boze geest liep constant achter hem aan en schreeuwde aan één stuk door: deze mensen zijn dienaren van God en verkondigen hoe u gered kunt worden. Nou, als dat geen reclame is voor de boodschap van het evangelie. Maar God hoeft niet geholpen te worden door een boze geest. Paulus wordt het zat en beveelt de boze geest haar te verlaten. Weg verdienste voor haar eigenaars. Geen waarzeggerij meer waar zij veel geld mee verdienen. Ze grijpen Paulus en Silas en sleuren hen voor het gerecht. Ze worden met stokslagen gestraft en in de gevangenis gegooid, hun voeten in het blok. De satan laat zich niet zomaar verdrijven. Hij lijkt de overwinnaar te zijn in deze strijd. We zullen zien.

Lezen: Handelingen 16 : 25 t/m 40

Daar zitten ze dan in de gevangenis. Maar ze zijn niet van streek. Ze bidden en zingen lofliederen voor God. Midden in de nacht. Het gebed van de rechtvaardige vermag veel (Jacobus 5:16). Maar dan ineens, een hevige aardschok. Alle deuren vliegen open en alle boeien schieten los. De gevangenbewaarder wil zich van het leven beroven. Niet doen zegt Paulus, wij zijn allemaal hier. Wat een wonder gebeurt hier. Dit is Gods antwoord op hun bidden en zingen. De gevangenbewaarder vraagt; wat moet ik doen om gered te worden? Paulus zegt: geloof in de Here Jezus. De wonden van Paulus en Silas worden verzorgd. Het huisgezin van de gevangenisbewaarder wordt gedoopt. De gerechtsdienaars krijgen opdracht om Paulus en Silas vrij te laten. Maar Paulus zegt: laten hun opdrachtgevers zelf maar komen. Ze hebben hen als Romeinen geslagen en gevangen gezet. Dat is een doodzonde. De opdrachtgevers schrikken er van. Ze verzoeken hen beleefd te vertrekken. Met God en zijn dienaren valt niet te spotten. Dat is wel duidelijk geworden.

Lezen: Genesis 37 : 1 t/m 11

Jozef was 17 jaar en de op één na jongste van Jacobs zonen. Zijn vader hield meer van hem dan van de anderen. Dat zette kwaad bloed. Bovendien vertelde hij alles wat tussen zijn broers werd besproken aan zijn vader. Een lelijke eigenschap. Die kregen daardoor dan ook een bloedhekel aan hem. Dat werd nog erger toen hij dromen ging vertellen, waarin zijn broers, de zon en de maan en elf sterren zich voor hem bogen. De hele familie dus. Dat werd zijn vader zelfs te gek. Toen zijn broers eens al een tijdje van huis waren droeg Jacob hem op hen op te zoeken en te zien hoe het ging. Toen Jozef er aan kwam zagen ze hun kans schoon. Ze gooiden hem in een put en verkochten hem aan Ismaëlieten. Ze stuurden zijn bebloede kleed naar Jacob met de vraag of dat van Jozef was. De huichelaars. Zo werd ook Jacob bedrogen. Het zat in de familie. Maar waar was God? Dat heeft Jozef zich ook afgevraagd. God lijkt buiten beeld. Zou dat zo zijn? Maar er gaat toch niets buiten Hem om?

Lezen: Genesis 39 : 6b t/m 20

Jozef is in Egypte verkocht aan Potifar, een belangrijke hoveling. Hij mocht in het huis van Potifar werken, want die zag dat de Here hem zegende. Daardoor was hij Jozef goed gezind en stelde hem aan als zijn persoonlijke bediende en liet alles in zijn huis aan Jozef over. Wat een troost voor Jozef dat hij merkte dat de Here er was en hem zegende. Potifars vrouw werd verliefd op Jozef en probeerde hem vaak te verleiden. Jozef ging daar niet op in. God maakte hem sterk want hij was ook een mens van vlees en bloed. Hij zei tegen haar: dit mag niet en kan ik niet maken. Ik zal niet zondigen tegen God en mijn meester vertrouwt mij volledig. Zou jij zo weerstand kunnen bieden? Zij greep hem bij zijn kleed om hem bij haar te laten liggen. Jozef vluchtte, maar het kleed bleef achter. Zij had een bewijsstuk van wat hij van plan zou zijn geweest. Potifar gooide Jozef in de gevangenis. God beproefde Jozef. Maar één ding wist Jozef zeker. God was met hem en zou met hem blijven.

Lezen: Genesis 39: 20b t/m 40 : 23

Gods zegen blijft Jozefs deel. Ook in de gevangenis kreeg hij de leiding over alle gevangenen. Alles verliep door hem voorspoedig. Wegens een vergrijp tegen de farao belandden de bakker en de schenker in de gevangenis. In een nacht droomden zij beiden. (We hebben dat gelezen). De volgende morgen zag Jozef dat er wat was. Hij vroeg waarom ze zo somber waren. We hadden een droom maar niemand kan die uitleggen. Dat klopt, zei Jozef, want dat is een zaak van God. Vertel maar eens. Zij vertelden hem hun dromen. Daar zat veel overeenkomst in. Maar niet op het cruciale punt. Na drie dagen zouden beiden uit de gevangenis worden ontslagen. De schenker zou in ere worden hersteld, de bakker zou worden opgehangen. Ironisch genoeg staat er: over drie dagen zal de farao u beiden een hoge plaats geven. En zo gebeurde. Jozef vertrouwde er op dat Gods woord uit kwam. Hij vroeg de schenker hem niet te vergeten. Maar die vergat hem wel. Dat deed God gelukkig niet.

Lezen: Genesis 41 : 1 t/m 7, 9 t/m 13, 25 t/m 33

God sprak vaak in dromen tot mensen. Zo ook tot de farao. Al had die daar geen benul van. Maar wat heb je aan een droom als je de uitlegging niet weet. Geen van de wijzen kon de droom uitleggen. Maar dan gaat er een lichtje op bij de schenker. Schandalig, nu pas! Hij denkt aan Jozef en vertelt de Farao hoe Jozef indertijd zijn droom en die van de bakker uitlegde. En dat precies gebeurde wat hij zei. De farao liet onmiddellijk Jozef halen. Hij zei: ik hoorde dat een droom voor jou geen probleem is en dat je die feilloos kunt uitleggen. Jozef zei: nou, dat ligt wel anders. Misschien geeft God mij de uitleg die gunstig is voor de farao. Dat is andere taal dan Jozef vroeger sprak over zijn dromen. Hier geeft hij God de eer. Hij vertelt de farao de uitlegging. Er gaat veel gebeuren. Overvloed en hongersnood. Dat vraagt om wijs bestuur. Daarom moet de farao omzien naar iemand die dit hele project kan leiden. Je voelt het al aankomen. Dat wordt Jozef, maar in feite door God zelf aangesteld.

Lezen: Genesis 42 : 1 t/m 20

De broers van Jozef gaan naar Egypte om graan te kopen. Benjamin blijft thuis. Jacob wil niet nogmaals een kind verliezen. Jozef ziet ze komen. Zij herkenden hem niet. Nogal logisch. Wie had kunnen denken dat Jozef onderkoning van Egypte zou zijn. Jozef verwijt hen spionnen te zijn. Hij bedenkt iets. Eén van hen moet Benjamin gaan ophalen. Jozef wil weten hoe de onderlinge verhoudingen nu zijn. Ze worden 3 dagen gevangen gezet. Daarna is Jozef iets milder. Hij zegt hen dat hij ontzag voor God heeft. Is dat de reden dat hij milder is geworden? In ieder geval hoeft er nu maar één in Egypte te blijven. Wie zal dat zijn? Dat wordt Simeon, de op één na oudste. Ruben niet. Jozef hoorde welke rol hij indertijd had gespeeld. Daarom passeerde hij hem. Want hij verstond alles, maar dat wisten ze niet. Wat zijn Gods wegen wonderlijk. Hoe komt alles bij elkaar. Na 13 jaar. Zie jij ook weleens Gods leiding in je leven? Niet altijd is dat zichtbaar, maar soms heel duidelijk.

Lezen: Genesis 42 : 25 t/m 29, 38, 44 : 4 t/m 10

Jozefs broers gaan terug naar Jacob. Maar onderweg gebeurt er iets vreemds. Het geld dat zij betaalden ligt weer in hun zakken. Hoe kan dat nou? Ze vertellen alles over hun bezoek aan Jozef. Op een gegeven moment is het graan op. Willen ze niet sterven dan moeten ze weer naar Egypte. Maar dat kan alleen als Benjamin mee gaat. Jacob wil dat absoluut niet. Jozef weg, Simeon weg en dan ook nog Benjamin. Geen sprake van. Maar Juda zegt borg te willen staan voor Benjamin. Uiteindelijk gaan ze weer op reis. Jozef ziet ze komen, met Benjamin. Hij geeft hen te eten, en plaatst hen precies in de goede volgorde aan tafel. Ze zijn perplex. Maar nog is Jozef niet zeker van zijn broers. Op de terugtocht zit bij ieder het geld weer in de zak. De hofmeester haalt hen in en verwijt hen de beker van Jozef te hebben gestolen. Ze zeggen: bij wie u die vindt moet worden gedood. En ja hoor, bij Benjamin. Ze zijn veranderd. Ze laten Benjamin niet alleen. Maar gaan met hem terug naar Jozef.

Lezen: Genesis 44 : 14 t/m 17, 32 t/m 34, 45 : 4 en 5

De broers maken hun loodzware gang terug naar Jozef. Ze durven hem bijna niet meer onder ogen te komen. Ze weten niet wat ze tegen hem moeten zeggen. Wat hebben jullie gedaan, zegt Jozef. Dachten jullie nu werkelijk dat iets voor mij verborgen is? Jozef duidde op de bekerroof, maar de broers dachten aan hun misdaad tegenover Jozef lang geleden. God heeft onze misdaad aan het licht gebracht. Zij zullen allen zijn slaven zijn. Geen denken aan, zegt Jozef. Alleen Benjamin blijft. Dan houdt Juda een ellenlang pleidooi om Benjamin toch mee te mogen nemen. Dan houdt Jozef het niet meer. Hij schreeuwt het uit: ik ben Jozef, leeft mijn vader nog? Dat wist hij toch? Dat hadden ze hem verteld. Maar, dacht hij, misschien is dat alles teveel voor hem geweest. Wat een schrik en wat een vreugde. Zo moest het zijn. Voor elkaar opkomen. God had Jozef vooruit gestuurd om zijn vader en broers te redden. Dat had God al 13 jaar van tevoren bedacht. Wat een geweldige God hebben we.

Lezen: Psalm 16

Deze psalm van David spreekt van zijn vertrouwen in zijn God. Als de enige in wie hij zijn geluk vindt. In tegenstelling tot de vreemde afgoden waarvan hij de naam niet eens op zijn lippen wil nemen. Wie hen volgen wacht veel verdriet. Nee, dan zijn God. Steeds houdt hij de Heer voor ogen. Die houdt zijn lot in handen. Ken je dat? Alles van God verwachten? In heel je leven? In goede tijden, maar ook in slechte tijden? Dat vraagt om vertrouwen. Dat vraagt dat jij je steeds weer realiseert wie God voor je wil zijn. Dat Hij de God van het leven is, voor nu en tot in eeuwigheid. Wie met Hem leeft wordt niet prijsgegeven aan het graf, maar heeft het blijvende leven in Hem. Nou, zul je zeggen, was het maar zo dat ik altijd van deze dingen doordrongen was. Het is ook vaak zo anders. Niet altijd loop ik op de toppen van het geloof. Toch zegt God tegen je: houd mij maar voor ogen dan zorg ik er wel voor dat je niet zult wankelen. Wie het van Mij verwacht wijs ik de weg naar het leven. Wat een uitzicht!

Bij U is de bron van leven

43

12 februari

Lezen: Psalm 36

In psalm 36 zet David opnieuw het leven van de goddeloze tegenover dat van hem die de Here vreest. Wie goddeloos is houdt geen rekening met God, maar gaat zijn eigen gang. Dat zien we ook vandaag. Wat voor plannen maken de mensen niet. Wat denken ze niet uit. Op allerlei gebied. Op het gebied van samenleven met elkaar. Op het gebied van sexualiteit. Op het gebied van euthanasie en maakbaarheid van het leven. De mens is zichzelf tot norm. En dat alles onder de schijn van medemenselijkheid. Maar wie zichzelf tot norm is loopt op de verkeerde weg. Daartegenover wijst David ons het juiste spoor. Bij God is de bron van het leven. In zijn licht zien wij het licht. Wie in dat licht wandelt, komt nooit bedrogen uit. Bij hem mogen wij schuilen. David vraagt bewaard te worden voor de voet en de hand van de goddelozen. Zodat zij hem niet van het rechte pad kunnen brengen. Houd dus ook maar aan God vast, als de bron van leven. Want daarin is voor altijd je behoud gelegen.

In Gods bescherming

44

13 februari

Lezen: Psalm 91

Als je in de schaduw van de Almachtige zit, dan is Hij dichtbij je. Dichtbij Hem in de schuilplaats van de Allerhoogste. Wie zou je dan nog kwaad kunnen doen? Onder zijn vleugels mag je schuilen. Hij beschermt je bij dag en nacht. Zijn engelen zijn rondom ons, om ons te bewaren op al onze wegen. Daarvoor hoeven we God niet te verzoeken zoals de satan wilde dat Jezus deed. Roep je God aan, in de nacht of overdag, Hij zal antwoord geven en in de nood bij je zijn. Geen wonder dat dit een psalm is die tot de verbeelding spreekt en velen rust en vertrouwen heeft gegeven. Betekent dit dan dat het degenen die dit geloven allemaal voor de wind zal gaan? Dat staat er niet. Wel dat God in de nood bij je zal zijn. Je gaat er niet onderdoor, zijn trouw is een veilig schild. Met die wetenschap zijn veel kinderen van God getroost en bemoedigd in alles wat hen overkwam. Met zo'n God aan je zijde is het leven goed. Leg heel dat leven van je Hem dan maar voor en vindt bij Hem een open oor.

Niet wreken, maar zorgen

45

14 februari

Lezen: Romeinen 12 : 18 t/m 21

Dat is toch bijna niet mogelijk om met alle mensen in vrede te leven. Soms heb je op het eerste gezicht al een antipathie tegen iemand. Dat is niet goed, dat weten we ook wel. Er staat niet dat we alle mensen even lief moeten vinden. Soms is het zelfs zo dat we uit kunnen zijn op wraak omdat iemand ons een lelijke strek geleverd heeft. We denken dan: wacht maar, mijn tijd komt nog wel. God leert ons heel andere dingen. Laat die wraak maar aan Mij over. Ik ben degene die op de juiste manier kan oordelen. Zoek jij maar het beste voor je naaste. Zelfs voor je vijand. Geef hem te eten en te drinken. Dat zal hij nooit verwachten. Zo behandel je een vijand niet. Hij zal dan beschaamd staan. Dat was het laatste wat hij verwacht had. Jij hoopt dan gloeiende kolen op zijn hoofd. De grondtoon van wat je doet is dat jij je niet moet laten overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede. Nou, daar kunnen we mee aan de gang, niet maar even, maar ons leven lang.

De wedloop lopen

46

15 februari

Lezen: 1 Korintiërs 9 : 24 t/m 27

Dat is elke keer weer de vraag, wie wint er. Iedere hardloper is er op gespist om de marathon te winnen. Maar dat kan er maar één zijn. En om die ene te worden zal er heel hard getraind moeten worden. Je moet dit laten, je moet dat laten. Je conditie moet perfect zijn. En dat allemaal om die ene erekrans te winnen. Eigenlijk is dat in het geloof ook zo. We moeten trainen om de onvergankelijke erekrans te winnen. Daar gaat het om. Dat vraagt je hele inzet. God geeft middelen om te trainen. We kunnen bidden, Bijbelstudie doen, omzien naar zieken en zwakken in de gemeente of daar buiten. Trouw de kerkdiensten bezoeken. Met het doel voor ogen. Mis je dat doel, dan vecht je als iemand die in de lucht slaat. Die niet weet waarvoor hij vecht. Dan kun je ook een ander niet motiveren. Dan kun je anderen wel de spelregels duidelijk maken, maar dan loop je het risico zelf de eindstreep niet te halen of je wordt gediskwalificeerd. En dat was nou net niet de bedoeling.

Draag elkaars lasten

47

16 februari

Lezen: Galaten 6 : 1 t/m 5

De kerk is de gemeente van Christus. Maar ook een verzameling van hele gewone mensen. Met al hun zonden en gebreken. Die dan ook regelmatig openbaar worden. Hoe gaan we daar mee om? Gaan we dan op de roddeltoer? Zo van: heb je dat gehoord van die broeder? Dat is toch ook wat. Of gaan we naar die broeder toe om hem zo mogelijk weer op het rechte pad te krijgen? Laten we ons daar maar niet te goed voor voelen. Wie zijn wij zelf? Ook wij zouden zomaar een misstap kunnen begaan als God het niet verhoedt. En als wij menen dat het niet zo is, dan bedriegen wij onszelf. Draag elkaars lasten, dan leven we de wet van Christus na. Laten we onze eigen daden toetsen bij het licht van Gods Woord. Maar laten we, als er goede dingen zijn, ons er niet op laten voorstaan. Beter kunnen we die dan ten gunste van de ander aanwenden. Wanneer we zo handelen mogen we zegen op ons werk verwachten binnen de gemeente. Voor onszelf en ten dienste van de ander.

Vernieuwd

48

17 februari

Lezen: 2 Korintiërs 4 :16 t/m 5 : 1

Oud worden met de beperkingen die dat met zich mee brengt is niet gemakkelijk. Of je zult maar ongeneeslijk ziek zijn zonder uitzicht op herstel. Je bent dan ongetwijfeld vaak met de dood bezig. Maar hoe kijk je daar tegenaan? Ben je bang voor het sterven? Vind je het heel erg dat je alles moet achterlaten? En hoe zal het zijn om tegenover God te staan? Met al je zonden en gebreken? Of heb je houvast aan wat God in zijn woord over het sterven zegt? Dat is hier heel duidelijk. Wat wij eens ontvangen zal alles wat we hier meemaken overtreffen. Dit is allemaal tijdelijk. Wat God ons door Christus wil geven is voor eeuwig. Het is alsof we hier aan het kamperen zijn. Dat is altijd een tijdelijke zaak. Na de vakantie breken we de tent weer af. Maar na ons sterven heeft God al een hemelse woning voor ons klaar, door Hem zelf gemaakt. Voor eeuwig bij God mogen wonen. Dat is toch het allermooiste wat jij je kunt indenken? Dat maakt ook het sterven vast en zeker lichter.

Lezen: Galaten 5 : 13 t/m 26

Paulus benadrukt de Galaten dat zij geroepen zijn om vrij te zijn. Vrij, maar niet losbandig. Christus heeft ons bevrijd, opdat wij in vrijheid zouden leven. Maar misbruik die vrijheid niet. Niet om eigen verlangens te bevredigen, maar om elkaar te dienen in de liefde. Laat die vrijheid geen twistappel worden tussen elkaar. Want dan loop je het risico door elkaar te worden verslonden. Laat je leiden door de Geest. Dan doe je niet allemaal wat je zelf wilt. Want dat is in strijd met de Geest. Het is wel duidelijk wat wij zelf zouden willen. Dat is een rij zonden waar we niet vrolijk van worden. Laat al die dingen die genoemd worden maar eens op je inwerken. Wie zich daaraan overgeven hebben geen deel aan het koninkrijk van God. Paulus wijst ook op de vruchten van de Geest. Heel mooi. Wie daar naar leeft behoort Jezus Christus toe en heeft zijn eigen natuur aan het kruis geslagen. Als de Geest ons leidt, laten we dan ook de richting volgen die Hij ons wijst. Laten we elkaar van harte liefhebben.

Lezen: Filippenzen 4 : 4 t/m 7

In deze verzen wordt nogal wat van ons gevraagd. Laat de Heer uw vreugde blijven, wees altijd verheugd. Wie kan daaraan voldoen? Zo leuk is het leven nu ook niet altijd. Het gaat met ups en downs. Nog zo iets: laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. Nou, die indruk heb ik niet altijd. Nog zo'n opgave. Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt. Dank Hem in al uw gebeden. Belangrijk is wel dat er ook staat: de Heer is nabij. Niet ver weg dus. We hoeven Hem niet te zoeken. Nabij wil zeggen dat we bij Hem terecht kunnen in alles wat Hij van ons vraagt. Die hulp hebben we ook nodig. Daar mogen we om bidden. We hoeven het niet alleen te doen. We mogen Hem ook danken als Hij ons bereid maakt om met heel ons hart en in al onze gedachten ons te richten op de gezindheid van Christus. Dan zullen we de vrede van God ervaren in ons leven. De vrede die alle verstand te boven gaat. Laat zo de Heer onze vreugde blijven in ons leven van elke dag.

Lezen: Galaten 4 : 8 en 9

Paulus is heel blij met de gemeente te Filippi. Daar begint zijn brief al mee. Waarom? Omdat zij vanaf het begin van hun kennismaking met het evangelie hebben bijgedragen aan de verspreiding daarvan. Hij spoort hen tegelijkertijd aan om volhardend te zijn en eensgezind. In ons gedeelte vraagt hij specifieke aandacht voor alles wat hij hen heeft geleerd en overgedragen. Wat hij hen heeft verteld en heeft laten zien. Aandacht voor wat waar en edel is, wat rechtvaardig en zuiver is enz. Kortom alles wat deugdzaam is en lof verdient. Dan zal de God van de vrede met hen zijn. Wat een positieve boodschap. Daar kun je mee verder, hoewel het niet altijd gemakkelijk is om de inhoud van het geloof gestalte te geven in je leven. Maar dat hoeft je gelukkig niet alleen te doen. Daarbij wil God ons helpen en geeft Hij ons ook aan elkaar. Om samen dat doel te bereiken. Tot eer van Hem. Zo kunnen we onze weg gaan onder de zegen van onze hemelse Vader. Iedere dag maar weer.

Van kinds af aan

52

21 februari

Lezen: 2 Timoteüs 1 : t/m 6

Voor Paulus is Timoteüs een oprecht en geliefd kind. Elke dag bidt hij voor Timoteüs. Hij denkt vaak aan het oprechte geloof van zijn moeder en grootmoeder. Paulus is er van overtuigd dat aan Timoteüs hetzelfde geloof is gegeven. Zomaar een paar zinnestukjes. Maar wat zit daar veel in. Geloof van geslacht op geslacht. Dat is niet vanzelfsprekend. Ben je in een christelijk gezin geboren, dan wil dat nog niet zeggen dat ook jij gelooft. Het is geen automatisme. Daarvoor moet God je hart openen. Daarvoor mogen je ouders en grootouders bidden. Maar je leeft wel in een wereld waarin het geloof steeds schaarser wordt. Paulus dankt voor de opvoeding van Timoteüs. Hij spoort hem aan het vuur brandend te houden. Dat vuur is ontstoken toen Paulus hem de handen oplegde. Schaam je er niet voor om van Christus te getuigen. God zal je daarvoor bekwaam maken. Wil jij ook luisteren naar hen die je de weg wijzen? Dan kun je samen, jong en oud, optrekken in de dienst van God.

De tong

53

22 februari

Lezen: Jacobus 3 : 4 t/m 12

Zonder tong kunnen we niet praten. In verhouding zo'n klein lichaamsdeel speelt een enorme rol in ons leven. Een klein roer bepaalt de richting van een groot schip. Een kleine vlam kan een bosbrand veroorzaken. Zo bepaalt onze tong wat en hoe wij iets zeggen. Hij kan een wereld van onrecht teweeg brengen. Met onze tong kunnen we zegenen en vervloeken. Ps 141 zegt het al: Zet een wacht voor mijn mond, Heer, een post voor de deur van mijn lippen. Of het ook zaak is je bewust te zijn van de macht van je tong. Je kan zomaar iemand met je tong (zeg maar met je spreken), de vernieling in helpen. Terwijl je heel goed weet dat hij een schepsel van God is. Dan is op dat moment waar het hart vol van is, loopt de mond van over, een vloek voor God. Hoe kun je nu als kind van God op 2 zo verschillende manieren je naaste benaderen? Is je hart dan gedeeld? Aan satan en God toegewijd? Dat kan toch niet bestaan? Ook hierin kun je toch geen twee heren dienen? Houd het bij God alleen

Het heilig avondmaal

54

23 februari

Lezen: 1 Korintiërs 11 : 17 t/m 32

Paulus heeft het in hfdst. 3 al eerder gehad over partijschappen. Nu komt dat weer ter sprake. Maar nu betreft het de handelwijze rond de viering van het Heilig Avondmaal. Ieder nam kennelijk het eigen brood mee om dat zelf op te eten in plaats van dat met anderen te delen. Zo aten de rijken zich vol, terwijl de armen honger leden. Dat zouden ze beter thuis kunnen doen, want nu verachten ze de gemeente van God en vernederen ze de armen. Dit moet zo niet. Daarna geeft Paulus aan hoe het avondmaal gevierd dient te worden. Verkondig de dood van de Here door gezamenlijk het brood te eten en de wijn te drinken. Men zal zich moeten toetsen alvorens deel te nemen aan het avondmaal. Door de manier van doen rond het avondmaal zijn in Korinte veel zwakken en zieke mensen en zijn er velen gestorven. Of het er ook op aan komt. Avondmaal vieren is een zegen voor ieder en voor de gemeente. Maar het moet wel gaan om de verkondiging van de dood van de Heer. Ons tot zegen.

De dag van de Heer

55

24 februari

Lezen: 2 Petrus 3 : 1 t/m 13

De gemeente waaraan Petrus zijn brief schrijft zat met een probleem. Wanneer zal de wederkomst van de Here Jezus zijn? Ze komen er niet uit en bovendien zijn er spotters die de gek met ze steken. Wanneer komt die Here Jezus van jullie nu? Hij zou toch spoedig komen? Maar met dat al is de vorige generatie al gestorven en nog is Hij er niet. Ze gaan er aan voorbij dat eens de wereld verging door het water. Maar de tegenwoordige wereld zal vergaan door vuur en de goddelozen zullen daaraan ten onder gaan. God denkt in tijd anders dan wij. Eén dag is bij Hem als duizend jaar en duizend jaar als één dag. Zijn dag is niet te berekenen. Hij talmt ook niet met zijn belofte om terug te komen. Maar Hij heeft geduld omdat Hij wil dat iedereen tot inkeer komt en niet verloren gaat. Zijn dag komt als een dief in de nacht. Zijn wij er klaar voor? Zien we uit naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde? Leef heilig en vroom. Geloof in vertrouwen op Gods beloften en zie uit naar zijn grote dag.

Liefde voor de medemens

56

25 februari

Lezen: Romeinen 12 : 9 t/m 18 Tekst: Spreuken 14 : 21

Dit vers plaatst ons helemaal in het leven van elke dag. Hoe kijken wij aan tegen onze medemens. Dat kan heel verschillend zijn. Zijn het mensen die wij gewoon ontmoeten maar waar wij geen speciale band mee hebben. Of mensen die onze collega's zijn. Mensen in de kerk. Vrienden. Hoe ervaren we die in onze contacten met hen? Verdragen we ze? Of verachten we ze om wat ze doen of laten? Dat is zonde. Zo mag je niet met medemensen omgaan. Rom. 12 leert ons anders; houd vrede met alle mensen, inzonderheid met de geloofsgenoten. Wat jij niet wilt dat jou geschiedt, doe dat ook een ander niet. Zie ze als schepselen van God. Zie om naar de armen en behoeftigen. Zij hebben je nodig. Wat je voor hen doet doe je voor de Here. En dat is toch wat je wilt? De Spreukendichter prijst je gelukkig als je omziet naar hen die je nodig hebben. Als we dat doen zal de wereld er toch weer een stukje beter uitzien. Daar zijn Gods regels ook voor. En zelf worden we er niet minder van.

Eerlijk duurt het langst

57

26 februari

Lezen: Genesis 27: 5 t/m 19 Tekst: Spreuken 12 : 19

Een betrouwbaar woord. Dat willen we allemaal wel horen. Het betekent dat je op dat woord aan kunt. Dat woord wekt vertrouwen in degene die dat woord spreekt. We hoeven niet te twijfelen aan wat er gezegd wordt. Zo'n woord houdt altijd stand zegt ons vers uit Spreuken. De waarheid staat voorop. In Lucas 1 staat: om u, Theofilus te overtuigen van de betrouwbaarheid van de zaken waarin u onderwezen bent. Namelijk van Gods woord. Daartegenover staat de leugen. Het woord waar je nooit van op aan kan. Het kan zo mooi worden voorgesteld, maar het is volledig in tegenspraak met de waarheid. Maar dat zal aan het licht komen. Een bekend spreekwoord zegt: al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel. De leugen kan niet op tegen het betrouwbare woord. En delft uiteindelijk het onderspit. Want Gods woord staat als een huis. Probeer het maar uit. Gods woord naspreken is de veiligste weg die je kunt gaan, want eerlijk duurt het langst.

Er zijn

58

27 februari

Lezen: Matteus 25 : 34 t/m 40 Tekst : Spreuken 12 : 25

Wat is de Bijbel toch een prachtig boek waarin precies beschreven wordt hoe een mens zich kan voelen. In allerlei situaties. Zo ook hier. Kommer en kwel maakt een mens neerslachtig. Nou, dat herkennen we wel. Hoeveel mensen lijden niet aan een depressie met alle gevolgen van dien. Zij zien het niet meer zitten, zijn lusteloos en voelen zich rot en van iedereen verlaten. Alles wordt donker om hen heen. Ook aan God twijfelen ze vaak. Waarom moet ik deze weg gaan? De Bijbel doet een suggestie. Spreek een hartelijk woord, dat beurt hem of haar op. Weleens aan gedacht? Of vind je dat moeilijk omdat bij jou gelukkig alles op rolletjes loopt? Het is het proberen waard. En niet alleen je eigen woord mag dan klinken, maar ook het woord van God. Misschien slaat het aan, maar misschien ook niet. Je mag zeggen dat ook jij je leven niet in eigen hand hebt. Je mag vragen of het goed is samen te bidden om kracht in de situatie van elke dag. En wie weet beurt dit de ander op.

Gekregen van de Heer

59

28 februari

Lezen: Genesis 24 ; 1 t/m 9 Tekst: Spreuken 18 : 22 en 19 : 14

Op een bepaalde leeftijd ga je vast op zoek naar een vrouw. Dat is een heel belangrijke opgave. Ze liggen niet voor het oprapen. En zeker niet als je een vrouw zoekt die de Here wil dienen. Dat wordt nog best een zoektocht. Je huis en je rijkdom erf je van je ouders. Daar hoef je niet over in te zitten. Maar een lieve vrouw met inzicht hoe vind je die? Daar zul je vast om bidden, want dat is belangrijk voor je hele leven. De Spreukendichter zegt: die ontvang je van de Here. Hij zegt zelfs: wie een vrouw gevonden heeft, heeft iets goeds gevonden. Hij ontvangt de gunst van de Here. Of de Here ook betrokken is bij jouw zoektocht. Hij zegent die zoektocht. En als je dan die vrouw vindt, dan mag je ook Gods zegen verwachten op je verbintenis met haar. God heeft niets liever dan dat jullie samen een leven opbouwen waarin Hij centraal staat. Staande op hetzelfde fundament, het geloof in Hem. Een spreekwoord: twee geloven op één kussen daar slaapt de duivel tussen. Maar hier niet!

God dienen loont (extra dag schrikkeljaar)

60

29 februari

Lezen: Psalm 1 Tekst: Spreuken 19 :16

In het algemeen houden we niet zo van geboden. Want dan kunnen we niet zelf bepalen wat we willen of doen. Zo is het ook weleens met geboden die de Here ons geeft. Zij zijn ons nog vaak een blok aan het been. Maar in onze tekst staat dat wie de geboden van de Here naleeft, zijn leven behoudt. En wie wil dat nu niet? Maar er staat ook: wie de weg van de Here veracht zal sterven. Dat vraagt dus een keuze. Wil je leven of wil je sterven? De Here heeft het beste met ons voor. God geeft ook een belofte voor het dienen van Hem. Wat u ook doet, doe het van harte, alsof het voor de Here is en niet voor de mensen. Want u weet dat u van de Heer een erfenis als beloning zult ontvangen (Kol. 3:23 en 24). Dat klinkt aantrekkelijk. En dat is het ook. De Here geeft ons zijn geboden om ons op de rechte weg te houden. Tot eer van Hem en beter voor ons. Zullen we dan ook maar die geboden als positief ervaren? Want wie kiest, o verdwaasden, voor 't leven de dood?

Vrijgevig of gierig

61

1 maart

Lezen: 1 Timoteüs 6 : 2b t/m 11a Tekst: Spreuken 11 : 24

Een bekend woord in de Bijbel is: geld is de wortel van alle kwaad. Door daar naar te haken zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zich met vele smarten doorboord (1 Timoteüs 6:10). Dat is nogal wat. Geld kan dus heel wat teweeg brengen. Of je gaat er goed mee om, of slecht. Wil je rijk worden? Ja natuurlijk zul je zeggen. Wees dan vrijgevig zegt de tekst van vandaag. Vreemd eigenlijk. Geld weggeven en dan toch rijk worden. Ja, dat kan. Je wordt zelfs steeds rijker. God wil je dan zegenen. En daar wordt je rijk van. Je gebruikt de gaven van God ook voor anderen. Je zit niet vast aan je geld. Dat geldt niet voor hem die gierig is. Of wie zijn geld verkeerd gebruikt. Simon de tovenaer wilde in Hand.8 de macht om de Heilige Geest op te leggen, kopen van Petrus. Maar die zei: uw geld zij met u ten verderve. Gods gave is niet te koop. Geen goede geldbesteding. Geld voor mensen in nood, of voor de armen is wat God graag ziet. Gierigheid maakt allen maar armer.

Waarschuwing 2

62

2 maart

Lezen: Spreuken 5 : 15 t/m 21

Een vader spreekt zijn zoon aan. Hij waarschuwt hem en vraagt hem zich te bezinnen tegen de verleiding van een slechte vrouw. Zeg maar een hoer. Blijf bij zo'n vrouw vandaan. Anders gaat het niet goed met je. Dan schreeuw je het uit: elke waarschuwing heb ik veracht, nu ben ik bijna te gronde gegaan. Waarom heb ik niet geluisterd. Berouw komt na de zonde. Ook vandaag geldt dat. Laat je niet in met slechte vrouwen want ze ruïneren je. Erger, ze trekken je bij God vandaan. Blijf bij je eigen vrouw. Zij wordt vergeleken met een waterbron. Jouw waterbron. Drink water uit je eigen bron. Laaf je aan de waterstromen die uit haar vloeien. Die zijn van jou, van jou alleen. Je zou het zo op vandaag kunnen betrekken. Het is tegenwoordig geen punt om vreemd te gaan. Een huwelijk breekt kapot. Kinderen zijn de dupe. God heeft het zo mooi bedoeld, de liefde tussen man en vrouw tot de dood scheidt. Dat is iets om voor te vechten en om God te bidden daarbij bewaard te blijven.

God ziet alles

63

3 maart

Lezen: Psalm 139 : 1 t/m 12 Tekst: Spreuken 15 : 3

Ik kan me voorstellen dat je verschillend over deze tekst denkt. God die alles ziet. Voor de goede dingen die ik misschien doe is dat niet zo erg. Maar al het verkeerde, dan heb ik liever niet dat God dat ziet. Ja, overal zijn de ogen van de Here. En dat kan soms benauwen. Maar dat hoeft niet. God is er niet op uit om ons te grazen te nemen. Hij zoekt het beste voor ons. Daarbij wil Hij ons helpen. Als wij bewust kwaad doen, dan lezen we dit woord liever niet. En terecht. Maar willen we in zijn wegen gaan, dan ligt de zaak anders. In Ps 32 staat een hele mooie zin. Ik geef inzicht en wijs de weg die je moet gaan. Ik geef raad, op jou rust mijn oog (Ps 32:8). Dat klinkt anders, nietwaar? Dat is geruststellend. Hij wil ons helpen te leven voor Hem. Wat mooi, dat we dat niet alleen hoeven te doen. Omarm daarom deze tekst maar als de goede zorg van God voor ons leven. Hij houdt ons letterlijk en figuurlijk in het oog. Niet uit het oog, uit het hart, maar in zijn oog, in zijn hart. Geweldig.

Waar leef je voor?

64

4 maart

Lezen: Psalm 127 Tekst: Spreuken 21 : 26

Heb je die tekst weleens overwogen? Hij is belangrijk genoeg. Het is wel herkenbaar wat daar wordt gezegd. Velen willen almaar meer bezit en het liefst dat alles op rolletjes loopt. Een goeie baan, leuk huis, meerdere malen op vakantie. Een mooie auto is ook nooit weg. En toch is het soms nog niet genoeg. Er is een hang naar steeds meer. Dat is niet wat God bedoelt. Misschien moet je eens nadenken waarvoor je eigenlijk leeft. Voor het hier en nu, of zijn er grotere waarden. In Ps 127 staat: vergeefs is het als je vroeg opstaat, je laat te ruste legt, je aftobt voor wat brood. Dat is allemaal vergankelijk. Als je sterft moet je alles achterlaten en voor wie zal het zijn? In vers 2 van dezelfde psalm staat: Hij geeft het zijn lieveling in de slaap. Dat is andere koek. Leef je voor jezelf of leef je voor God? In het laatste geval ga je anders om met de gaven die God je geeft. Dat geeft veel meer voldoening. Wees dankbaar voor wat God je geeft, maar zet er je hart niet op voor eigen gewin.

Eerlijk voor God

65

5 maart

Lezen: Spreuken 21 : 3 en 1 Samuel 15: 21 t/m 23

In de geschiedenis van koning Saul lezen we van een offer dat Saul brengt. Saul moest na de strijd met de Amalekieten iedereen doden, zowel mensen als dieren. Dat was Gods gebod. Maar hij liet de koning in leven en hij spaarde vele dieren om die in Gilgal te offeren voor de Here. Nou, zul je zeggen, dat is toch prachtig? Niet dus. Want hij deed niet wat God hem geboden had. Daarom zei Samuel tegen hem: gehoorzaamheid is beter dan offers. Weerspanning is even erg als toverij en eigennuttigheid is even slecht als afgodendienst. Nou, zoiets zouden wij toch niet doen? Nee? Bidden wij om vergeving terwijl we gewoon met een zonde doorgaan? Doen wij extra geld in de collecte terwijl we de armen links laten liggen. Aanvaardden wij het ambt van ouderling terwijl wij niet heilig voor God leven? Nee, zoveel beter dan Saul zijn wij niet. God vraagt dat wij eerlijk en rechtvaardig handelen. Dat gaat in ons leven met vallen en opstaan. Maar dat is meer dan een offer voor God.

Drank

66

6 maart

Lezen: Spreuken 23 : 29 t/m 35

Misschien een beetje lange tekst, maar anders zeer geschikt voor een billboard langs de snelweg. Bijvoorbeeld op diverse parkeerplaatsen. Dan sta je toch even stil en heb je tijd om het te lezen. In het kader van: drank maakt meer kapot dan je lief is. Het geeft een perfect beeld van een dronkenlap. Zeer herkenbaar. Is drank dan zo slecht? Op zich niet. Paulus zegt: drink niet alleen maar water, maar doe er vanwege je zwakke maag en je andere kwalen wat wijn bij (1 Timoteüs 5:23). De Here Jezus verandert water in wijn op de bruiloft in Kana. Nu is "te" altijd verkeerd. Dat geldt zeker bij drankgebruik. Uit het gedeelte van vandaag blijkt wel dat de Spreukendichter de ernst van dronkenschap inziet. Daardoor gebeuren ook verschrikkelijke dingen. Geen wijn of een biertje dus? Nee, dat staat er niet. Wel een tekening van overmatig gebruik en de gevolgen daarvan, soms met de dood als gevolg. Laten we die waarschuwing ook vandaag maar heel ernstig nemen. Wij allemaal.

Jezus verzocht 1

67

7 maart

Lezen: Matteüs 3 : 16 en 17 en Matteüs 4 : 1 t/m 4

Nadat Jezus gedoopt was door Johannes voerde de heilige Geest hem naar de woestijn. Daar zou Hij verzocht worden door satan. Die wachtte eerst tot Jezus bijna omkwam van de honger. Toen ging hij in de aanval. Hij zei: maak van deze stenen brood. Hij erkende dat Jezus dat kon. Des te groter was de verleiding. Reken maar dat Jezus het daar moeilijk mee had. Hij was ook volledig mens. Je zal maar 40 dagen niet hebben gegeten. Maar Jezus is gedoopt en klaargemaakt voor zijn werk. Als Hij nu bezweek zou Hij ons nooit kunnen verlossen. Wij zouden in de macht van satan blijven. God dank blijft Christus trouw aan zijn zending. Er is meer dan dagelijks brood. Wij mogen leven van ieder woord dat klinkt uit de mond van God. Dan zullen we nooit honger lijden. Dan gaan we in Gods kracht voort. In het dienen van Hem. Dat voedt ons een leven lang en daarna. Daar kan de satan niet tegenop. Gods Woord: het enige middel om stand te houden tegenover de satan. Onthouden maar.

Jezus verzocht 2

68

8 maart

Lezen: Matteüs 4 : 5 t/m 7

Misschien dacht satan wel: volgende keer beter. Hij heeft nu een andere strategie. Hij neemt nu de Bijbel in de hand. Hij nam Jezus mee Jeruzalem en zette hem op het hoogste punt van de tempel. Toen zei hij tegen Jezus: spring maar naar beneden. De engelen zullen je op handen dragen, zodat je niets overkomt. Nou, wat wil je nog meer als dat in de Bijbel staat. Lees maar in Ps. 91 vers 11 en 12. Lees maar even. Dan kun je daar toch van op aan? Dat is zo. Maar je mag nooit woorden uit de Bijbel tegen elkaar uitspelen. Nu springen is God op de proef stellen. En dat mag je nooit doen. God zou trouwens elke proef glansrijk doorstaan. Jezus trapt er niet in. Hij slaat als het ware de satan met Gods Woord om de oren. Hij blijft gehoorzaam aan zijn Vader. Opnieuw haalt de satan bakzeil. Maar hij geeft het nog niet op. En wij, laten wij bidden om dicht bij God en zijn Woord te blijven. Dat is de beste manier om de verleidingen van satan te weerstaan. Want in eigen kracht kunnen wij het niet.

Biddag

69

9 maart

Lezen: Marcus 4 : 26 t/m 29

Vandaag biddag voor gewas en arbeid. Een mooi moment om onze afhankelijkheid van de Here te belijden. Wij kunnen tegenwoordig heel veel. De techniek staat niet stil. Maar zaad dat wij in de akker strooien kunnen wij niet laten ontkiemen. En daarom bidden wij of De Here dat wil doen. Wij zullen moeten wachten tot Hij zijn zegen geeft over de gewassen. Dat is voor ons altijd afwachten. De zaaier slaapt, staat op, dag in, dag uit, maar meer kan hij niet doen. Uiteraard bidden wij om een goede oogst, waarvoor we op tijd regen en zonneschijn nodig hebben. Maar ook dat hebben we niet in de hand. We erkennen hierin onze kleinheid. Alles wacht op de zegen van de Heer. Niet zo gek dus dat wij een biddag hebben. Er hangt nogal wat van af. Krijgen we te eten of niet. Biddag vraagt om vertrouwen op God dat Hij in ons levensonderhoud zal voorzien, op zijn wijze. Ook als de oogst tegenvalt. Bid dat de Here ons elke dag ons dagelijks brood wil geven. Want Hij wil gebeden zijn.

Jezus verzocht 3

70

10 maart

Lezen: Matteüs 4 : 8 t/m 11

Driemaal is scheepsrecht. Zou het? We gaan het zien. De derde poging is verbijsterend. Satan neemt Jezus mee naar een hoge berg. Hij toont Hem alle koninkrijken van de wereld. Dat is nogal wat. Heeft hij zoveel macht? Kennelijk wel. Alsof de hele wereld hem toebehoort. Hij is niet de wettige koning, maar de overste van de van God afgekeerde mensheid. In die situatie opereert hij. Hij laat Jezus de pracht en praal van deze wereld zien. Dat alles is voor Hem als Hij zich neerbuigt en satan aanbidt. Dit is het toppunt. Het gaat hier maar niet om het bezit van deze wereld, maar om hoe die verkregen wordt. Niet door aanbidding van satan, maar langs de weg die Christus zal gaan. Dan zegt Jezus, en daarin blijkt Hij superieur aan de duivel: ga weg satan. Weg wezen. Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen Hem. De satan laat Jezus met rust. De engelen zorgen voor Jezus. Het eerste gebod. Wie dienen wij? De god van geld, sex, sport, social media? Of is God voor ons één en al? Het is te hopen.

Job als vader

71

11 maart

Lezen: Job 1 : 1 t/m 5

Wie op gezette tijden in de Bijbel leest kent zeker Job. Hij spreekt in menig opzicht tot de verbeelding. We kennen de uitdrukkingen: zo arm als Job en een Jobstijding. Dat slaat op de verschrikkelijke dingen die Job heeft meegemaakt. Maar de Bijbel tekent ons bovenal Job als kind van God. Rechtschape en onberispelijk. Dat is niet onze taxatie, maar zo typeert God hem. De zonen van Job gaven van tijd tot tijd om beurten een feest en nodigden daarbij hun zusters uit. Na elk feest liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Om verzoening te doen voor misschien begane zonden. Wat is Job bewogen met zijn kinderen. Wij brengen geen offers meer. Alhoewel. Ons offer voor God zou moeten zijn: een gebroken geest en een verbrijzeld hart (Ps 51). Spreken wij daarover met onze kinderen om ze dicht bij de Here te houden? Laten we dat maar eens op ons laten inwerken. Om ons aan te sporen tot een heilig leven voor de Here onze God.

Jobs drama

72

12 maart

Lezen: Job 1 : 6 t/m 22

Satan had kennelijk toegang tot God. Die vraagt hem waar hij vandaan komt. Satan deelt God mee dat hij rondgezworven heeft op aarde. God vraagt hem: heb je ook op Job gelet? Niemand is als hij. Hij heeft ontzag voor God, is rechtschape en onberispelijk en mijdt het kwaad. Geen wonder zegt de satan, U beschermt hem in alle opzichten. Maar neem hem alles maar eens af. Dan zal hij U in uw gezicht vervloeken. Nou, ga je gang zei God, maar raak hem zelf niet aan. Dat doet de satan. Alles wordt Job ontnomen, zelfs zijn kinderen. Dan zal Job zeker God wel vervloeken. Geen sprake van. Job spreekt een belijdenis uit. De waarom vraag zal hij zeker stellen, maar krijgt daarop geen antwoord. Hij weet ook niet van de strijd tussen God en satan. Maar God staat voor hem in, ondanks alles. Wij krijgen een blik achter de schermen. Dat is heel belangrijk. Wat er ook gebeurt in ons leven, God houdt de regie. Wat een ontzaglijke troost dat God in ons leven niet zomaar iets doet. Misschien leert het ook ons zeggende, bij alle moeiten en verdriet weet ik: wat God doet dat is welgedaan.

Job houdt stand

73

13 maart

Lezen: Job 2 : 1 t/m 10

De satan doet nog een poging Job los te weken van God. De situatie herhaalt zich. God vraagt satan, heb je Job gezien en geeft hetzelfde getuigenis over Job als de eerste keer. Maar satan geeft niet toe. Geen wonder zegt hij, maar pak hem nu zelf maar aan, dan zal hij U vervloeken. Ook dat sta ik je toe zegt God, maar spaar zijn leven. En daar weet de satan wel raad mee. Jobs hele lichaam wordt overdekt met kwaadaardige zweren. Job zat letterlijk in zak en as. Job vervloekt God niet, maar zijn vrouw spoort hem aan dat wel te doen. Hoe zouden wij reageren? Als Job of als zijn vrouw? In Job zie ik het beeld van de Here Jezus, die door satan verzocht werd om hem te aanbidden en God zo vaarwel te zeggen. Maar Job houdt stand. De Here Jezus nog meer. Als die had toegegeven waren wij voor eeuwig verloren. Wie God vervloekt houdt niets meer over. Bid daarom God om kracht om vol te houden als de satan je probeert te verleiden. Dan zal Hij je genadig zijn.

Jobs vrienden

74

14 maart

Lezen: Job 2 : 11 t/m 13

Job had drie vrienden. Samen gingen ze op weg naar Job om hun meeleven te betuigen. Van een afstand zagen ze al hoe Job er aan toe was. Ze huilden bitter, scheurden hun kleren en wierpen stof omhoog. Zo deed men als men verbijsterd was door verschrikkelijke gebeurtenissen. Daarna gingen ze naast Job zitten en zwegen zeven dagen en nachten. Wat moet je ook zeggen? Hoe moet je troosten? Meeleven kan heel goed bestaan uit zwijgen. Omdat de woorden ontbreken. Wij zijn vaak geneigd om direct wat te gaan zeggen omdat we ons anders geen houding weten te geven. Maar dat hoeft helemaal niet. Je kunt meeleven door er te zijn. Of om zonder woorden een hand op iemands schouder te leggen. Te luisteren en dan pas te praten. En misschien te bidden aan het eind van het bezoek, of zelfs dat niet. Zullen we dat eens proberen als er verschrikkelijke dingen gebeuren in onze gemeente of omgeving? Mogelijk helpen we daar de wanhopige wel het meest mee.

De klacht van Job

75

15 maart

Lezen: Job 3 : 1 t/m 7, 23 t/m 26 en Jer. 18 : 1 t/m 6

Job neemt als eerste het woord. Hij vervloekt de nacht waarin hij is verwekt. Hij vervloekt de dag van zijn geboorte en hij wenste een misgeboorte te zijn geweest zonder enig perspectief. Kortom: alles was beter dan geboren te worden en zo te moeten leven. In het dodenrijk zou het beter zijn. Daar heerst rust (vs 17) . Zijn voedsel is verdriet en zijn rust is weg. Waarom geeft God licht aan ongelukkigen en leven aan verbitterden (vs 20)? Job klaagt God aan, omdat hij Hem niet begrijpt. Dat kunnen we ons best voorstellen. Maar Job vervloekt God niet zoals de satan wilde. Houden wij vast aan God als het heel moeilijk wordt in ons leven? Het kan zo erg zijn dat we geen toekomst meer zien. En God ter verantwoording roepen. God sprak eens door Jeremia (18:1 t/m 6) : Zal ik niet met u kunnen doen zoals deze pottenbakker, o huis van Israël? Als leem in de hand van de pottenbakker, zo bent u in mijn hand. We hebben met Job nog veel te leren, voordat we God aanklagen!

De vrienden spreken

76

16 maart

Lezen: Job 22 : 1 t/m 5

Alle drie Jobs vrienden houden diverse redevoeringen. Maar troostvol zijn die niet. De kern van hun verhalen is dat ze in feite zeggen: Job, eigen schuld, je hebt gezondigd en God straft wie verkeerd doet. Job verdedigt zich en zegt: Hoeveel wandaden en zonden heb ik begaan? Laat mij weten wat mijn overtredingen zijn (13:23,24). Nou, daar blijven ze druk mee bezig. Ze verzwaren Jobs lijden. Maar hij houdt vast aan zijn God en roept het uit (19:25,26): Ik weet, mijn redder leeft en Hij zal tenslotte hier op aarde ingrijpen enz. Maar ze blijven aan de gang. Maar mooier nog: God houdt Job vast. Wij weten wat de oorzaak was van het lijden van Job. Maar dat wist Job niet. En laten wij ook maar, als anderen in moeiten en zorgen zitten, niet denken dat wij kunnen bepalen dat dat door een zondige levenswandel komt. Denk aan de les die Jezus geeft in de beoordeling van de blindgeborene en zijn ouders (Joh. 9 : 1 t/m 3). Laten we die les maar ter harte nemen.

Elihu

77

17 maart

Lezen: Job 32 : 1 t/m 10

Na de drie vrienden gaat Elihu spreken. Nu pas. Want de ouderen hadden voorrang. Elihu was woedend, zowel op Job als op de drie vrienden. Op Job, omdat hij zich onrechtvaardig door God behandeld voelde.(Job 33: 8,9,10). Op de drie vrienden, zij maken van Gods beleid een rekensom. Heel eenvoudig. God straft de zondaars en beloont de gelovige. Er zijn geen winnaars in het debat. Integendeel: er wordt niet recht van God gesproken door geen van de partijen. Daar legt Elihu de vinger bij. En niet zo mals ook. De vraag is welk beeld wij van God hebben. Wie is Hij voor ons? Daarvoor kunnen we terecht in het Nieuwe Testament. Filippus vraagt aan Jezus: Toon ons de Vader en het is ons genoeg (Joh. 14:8). Op een andere plaats zegt Jezus: de Vader en Ik zijn één (Joh. 10:30). En: Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien (Joh. 14: 8,9,10). In Jezus ontdekken we dus wie God voor ons is en wil zijn. Hij heeft het juiste zicht op de Vader tot ons behoud.

Gods antwoord aan Job

78

18 maart

Lezen: Job 38:1 t/m 3, Job 40:1 t/m 5, Job 42: 1 t/m 6

Gods antwoord aan Job hadden we niet zo verwacht. We zouden verwachten dat God aan Job zou uitleggen waarom Hij zo gehandeld heeft. Maar daar is geen sprake van. God hoeft Job geen verantwoording af te leggen over zijn handelen. Het is andersom. Job moet zich verantwoorden tegenover God. Sta op, Job, wapen je; Ik zal je ondervragen, zeg Mij wat je weet (Job 38:3). God maakt Job duidelijk hoe verheven Hij is in zijn beleid. Dat doet Hij door te wijzen op het wonder van zijn schepping in al zijn facetten. Dat moet Job leren zien. Zou God dan te midden van dat alles niet voor hem zorgen. Hij weet wel waar Hij mee bezig is. Vertrouw dan ook op Hem. Job legt zijn hand op de mond (Job : 4 en 5). Opnieuw spreekt God over zijn machtige daden in zijn schepping. En dan leert Job God echt kennen. Eerder kende Job Hem van horen zeggen. Nu belijdt hij: Eerder had ik slechts over U gehoord, maar nu heb ik U met eigen ogen aanschouwd (Job 42:5). Wat een wonder!

De afloop

79

19 maart

Lezen: Job 42:7 t/m 17

Niet alleen Job moet zich verantwoorden tegenover God. Ook de drie vrienden. Dat zal een schok voor hen geweest zijn. Ze hadden toch aan Job duidelijk gemaakt hoe God tegen zijn situatie aankeek? Maar dat was een misrekening. God ziet het hart aan en niet de zogenaamde logische redeneringen vanuit ons denken. Ze moeten een offer brengen voor henzelf in Jobs tegenwoordigheid. En Job moet voor hen bidden. Zij hebben niet juist over God gesproken. En zo krijgt het boek Job een ongedachte wending. Job wordt in ere hersteld en ontvangt het dubbele van wat hij eerst bezat. Van de drie vrienden horen we niets meer. Het ging ook niet om hen. Het ging om de verhouding tussen God en Job. Ook van Elihu horen we niets meer. Hij valt niet onder Gods oordeel. Denkt u ook weleens: kreeg ik maar een stem uit de hemel? Weet dan dat God in Christus ons steeds nabij is. In Hem mag er de dagelijkse relatie met God zijn. Over troost gesproken.

Wapenrusting

80

20 maart

Lezen: Efeze 6 : 10 t/m 17

In een oorlog is het heel belangrijk dat je goed bewapend bent. Die wapens moeten je beschermen tegen vijandelijk geweld. Dat kunnen mensen zijn, maar zoals hier, de heersers en machthebbers van de duisternis. Dan praat je over kwade geesten. Die strijd is niet eenvoudig. Die gaat in tegen eigen vlees en bloed. God weet dat en geeft ons daarom de wapens om die strijd te kunnen voeren. Zoals een soldaat gewapend is met een harnas en een schild, zo zijn onze wapens, de waarheid, gerechtigheid, verlossing, vrede en geloof, helm en zwaard. Nou, dan moet je er toch tegen kunnen en de vijand kunnen verslaan. Daar geeft God ze ook voor. Dat is zijn wapenrusting voor ons. Welke wapens gebruik jij om stand te houden? Eigen wapens? Maar dan verlies je vast en zeker. Ben je bereid om de strijd aan te gaan? Die strijd wordt gevoerd tot de jongste dag. Onderschat je tegenstander niet. Maar houd vol. Want de uitslag staat vast. Gods uiteindelijke overwinning.

Waar het om gaat

81

21 maart

Lezen: Kolossenzen 2 : 20 t/m 3 : 4

Ze hadden het zo goed geleerd in Kolosse. In Christus ben je dood voor de machten van de wereld. Maar de dwaalleraars in Kolosse dachten daar anders over. Zij opereerden binnen de gemeente. De dienst aan de Here was kennelijk niet genoeg in hun opvatting. Daar mankeerde nog wel het een en ander aan. Dat was niet volledig. Zij droegen nog een heel aantal geboden aan waar men zich aan moest houden. Het geloof in God, prima, maar dat moest wel aangevuld worden met wereldse gebruiken. Dat moest allemaal doorgaan voor wijsheid, maar het was zelf bedachte godsdienst. En dat was niet het evangelie dat Paulus hen geleerd had(Gal.1). In onze tijd spelen vaak dezelfde zaken. Of men doet af van de boodschap van het evangelie, of men voegt dingen toe die de toets van het evangelie niet kunnen doorstaan. Paulus zegt: richt je volledig op wat boven is en niet op wat op aarde is. Dan zul je eens met Hem in luister verschijnen op zijn dag. Wat een vooruitzicht!

De doden gaan ons voor

82

22 maart

Lezen: 1 Tessalonicenzen 4 : 13 t/m 18

De Tessalonicenzen zaten met een probleem. Zij treurden om hun doden. Wat gebeurt er met de hen? Is het dan afgelopen en zien wij hen nooit meer? Begraven en vergaan? Paulus zegt: ik zal jullie wat vertellen, zodat jullie niet meer hoeven te treuren als mensen zonder hoop. Jullie weten dat Christus uit de dood is opgestaan en de dood heeft overwonnen. Als Hij terugkomt gebeurt er iets heel moois. Wie dan leven zullen iets onvoorstelbaars meemaken. Op een kerkhof staan alle doden op uit hun graven. De zee geeft haar doden weer. De onvindbaren zullen weer gezien worden. En dan zullen de levenden samen met hen door Christus worden opgenomen in heerlijkheid. Als dat geen troost is! Het aardse leven eindigt hier wel, maar het eeuwige leven eindigt nooit meer. Ook nu hoeven wij niet te treuren als mensen die geen hoop meer hebben. Dat maakt het gemis van hen die zijn gestorven veel draaglijker. Die hoop moet al ons leed verzachten. Zo kunnen we getroost verder.

De rijke dwaas

83

23 maart

Lezen: Lucas 12 : 16 t/m 21

Waar leef je voor? Het is goed om je die vraag eens te stellen. De rijke man in de gelijkenis wist het wel. Hij had zijn schapjes op het droge. Goed geboerd en steenrijk geworden. Zicht op een onbezorgde oude dag. Te kleine schuren werden vervangen door grotere. Daar kon hij alles in opslaan. En dan? Neem rust, eet en drink en vermaak je. Maar hij had buiten God gerekend. Die zei: dwaas, nog deze nacht neem ik je leven. En voor wie is dan je bezit? Je hebt alleen voor jezelf schatten verzameld maar je bent niet rijk in God. De Bijbel spreekt anders. Verzamel geen schatten op aarde, maar verzamel schatten in de hemel. En: waar je schat is, daar zal ook je hart zijn (Matt. 6:19,20). Hoe is dat bij ons? Hebben wij oog voor de nood van deze wereld? Is eten en onderdak ons genoeg? Of willen we alles voor onszelf houden? Niemand kan 2 heren dienen, God en mammon. Wie dienen wij? God heeft de blijmoedige geveer lief. Dan behoort ons hart Hem toe.

(Niet) bezorgd zijn

84

24 maart

Lezen: Lucas 12 ; 22 t/m 34

Ons gedeelte begint met: Om deze reden..... Het voorgaande gaat over de rijke dwaas. Hij meende helemaal voor zichzelf te kunnen zorgen. In ons gedeelte roept Jezus ons op niet bezorgd te zijn. Niet bezorgd zijn over eten en drinken, kleding, of over je lichaam. Het leven zelf is zoveel meer. Wil je dat leren? Kijk dan maar eens naar de raven. Ze zaaien niet, oogsten niet. Ze hebben geen schuren. Het is God die voor hen zorgt. Neem een voorbeeld aan hen. Je kunt zelf geen el aan je levensduur toevoegen. Maak je dan ook geen zorgen over de rest. Heb je de lelies weleens bekeken? Zelfs Salomo was niet zo mooi. En ze hoefden er niets voor te doen. Als we daarin Gods zorg niet zien zijn wij kleingelovig. We mogen wel zorgen, maar niet bezorgd zijn. Zoek eerst Gods koninkrijk en alle andere dingen zullen je erbij gegeven worden. Zoveel dat we nog heel veel kunnen weggeven. Wat een belofte! Wij hebben onze schat in de hemel. En waar onze schat is, daar zal ook ons hart zijn.

Lezen: Johannes 15 : 18 t/m 27

De haat van de wereld, wat is dat eigenlijk? Dat iemand een hekel aan je heeft? Of is het meer? De Bijbel geeft hier antwoord op. Het is de haat tegen God, die z'n weerslag heeft op ons. Met andere woorden: wie God haat, haat zijn kinderen. Als slaaf ben je niet meer dan je meester. We hebben een kruis te dragen achter Christus aan. De haat gaat diep (Ps 69:8 t/m 10). De schuld is dieper. De wereld heeft het woord van God gehoord en zijn daden gezien. En toch. Ook vandaag zien we de haat van de wereld tegen de kinderen van God. Denk aan de landen waar Gods kinderen vervolgd worden, gevangen gezet en gedood. Hun schreeuw klinkt tot in de hemel. Door hun standvastigheid komen mensen tot geloof. Dat is de werking van de Heilige Geest. Zullen we voor hen bidden? Zullen wij ook voor onszelf bidden om te volharden, als wij worden aangevallen om ons geloof? Het gebed van de rechtvaardige vermag veel. Het is een krachtig wapen tegen de satan.

Lezen: Matteüs 12 : 33 t/m 37

Het gedeelte van vandaag sluit naadloos aan op het voorgaande. Daarin had Jezus een blinde bezeten man genezen. De Farizeeën zeiden tegen elkaar: dat kan Hij alleen dankzij Beëlzebul, de vorst der demonen, zeg maar de duivel. Jezus maakt hen duidelijk dat dat niet kan. Hij verwijt hen godslastering. Die zonde kan vergeven worden. Maar er is meer aan de hand. De Heilige Geest rust Jezus toe tot zijn werk. En dat willen zij niet inzien. Zij ontkennen bewust de overwinning van Gods rijk over dat van de satan. Die zonde is onvergeeflijk. Zij zijn als een boom die slecht is. Die kan geen goede vruchten voortbrengen. Alleen een goede boom kan dat. Waar het hart vol van is, loopt de mond van over. Niet wat de mond in gaat maakt de mens onrein, maar wat de mond uit komt (Matt. 15:11). Of het er ook op aan komt hoe wij over Jezus en zijn werk oordelen! Laat ons dat maar heel voorzichtig maken. Of willen we wijzer zijn dan God? Let op. Eens zal Hij over ons hart oordelen.

Lezen: Matteüs 14 : 22 t/m 33

Het was na het wonder van de vermenigvuldiging van de broden. Jezus zei tegen de discipelen dat zij naar de overkant van het meer moesten varen. Zelf ging Hij de berg op om te bidden. Ja, dat deed de Here Jezus ook regelmatig. Mooi is dat. Kracht vragen aan zijn Vader voor zijn werk. De discipelen voeren op het meer. Toen stak er een hevige storm op. Maar wat zagen ze daar? Een spook liep op het meer? Wat waren ze bang. Jezus zei: Blijf kalm, Ik ben het, wees niet bang. Petrus zei: als U het bent laat mij dan bij U komen. Jezus zei: kom. Petrus stapte uit de boot op het water en liep naar Jezus. In geloof. Maar toen hij het woeste water zag werd hij bang en begon te zinken. Hij gilte het uit en riep: Heer red mij! Dat doet Jezus. Maar Hij verwijt Petrus zijn ongelooft. In de boot bogen allen voor Hem neer. Ze zeiden: U bent werkelijk Gods Zoon. Nu wel. Niet na het wonder van de broden. Want ze waren hardleers. Laten wij maar niet zeggen: die discipelen toch. Wij zijn niet beter. Laten we maar bidden om zelf in vertrouwen gelovig op Jezus te zien. Dan zijn we in goede handen.

Wie is Jezus?

88

28 maart

Lezen: Marcus 8 : 27 t/m 33

Jezus voerde vaak onderweg gesprekken met zijn discipelen. Zo ook hier. Hij vroeg hen: wie zeggen de mensen dat Ik ben? Ze antwoordden: Johannes de Doper, Elia of één van de profeten. Maar jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben? Impulsief antwoordt Petrus: U bent de Messias. In Matt. 16 prijst Jezus Petrus om deze woorden gelukkig (Matt. 16 : 17 t/m 19). Lees maar even. Maar daarna verbiedt Hij de discipelen om Hem als Messias aan de mensen bekend te maken. Want hun beeld is niet volledig. Het zal anders gaan dan ze denken. Hij vertelde hen wat er zou gaan gebeuren. Over zijn verworpen worden, zijn lijden, zijn overwinning op de dood. Dat is wat het Messias zijn van Jezus inhoudt. Dat snapt Petrus nog totaal niet. Hij neemt Jezus apart en wijst Hem fel terecht. Jezus antwoordt: Ga terug achter Mij, satan. Je denkt niet aan wat God wil maar wat je zelf wilt. Dat is nogal wat! Hoe dicht liggen belijdenis en miskenning bij elkaar. God beware ons voor die valkuil.

Jezus volgen

89

29 maart

Lezen: Marcus 8 : 34 t/m 38

In vervolg op ons stukje van gisteren richt de Here Jezus zich niet alleen tot de discipelen. Maar ook tot de mensen die Hij bij zich roept. Hij zegt wat het betekent Hem te volgen. Jezelf verloochenen en je kruis op je nemen. Dat kan je dood betekenen. Maar daarmee zal je leven behouden worden. Hoe kan dat? Als je dood bent leef je toch niet meer? En wat is dat leven dan dat je zult behouden? Iedereen kiest toch voor het leven hier op aarde? Jezus legt het uit. Wie hier alles heeft wat zijn hart begeert, zich schaamt voor God en Christus, zal bij zijn dood voor eeuwig het leven verliezen. Want Christus zal zich dan ook in zijn heerlijkheid voor hem schamen. Wat was dan je leven in het hier en nu waard? Maar wie hier op aarde voor Hem kiest, zal leven, ook al sterft hij hier op aarde. Dat is niet gemakkelijk. Dat kan betekenen, haat vervolging en zelfs de dood. Je gaat in Christus' voetsporen. Maar je leven eindigt nooit meer. Dat is nog eens een vooruitzicht. Welke keuze maak jij?

Weer Pascha gevierd

90

30 maart

Lezen: 2 Koningen 23 : 20b t/m 25

Eindelijk weer een koning in Juda die de Here van harte diende. Dat was een zegen, want veel van zijn voorgangers hadden het bont gemaakt. Het land wemelde van de afgoderij die door het volk werd bedreven. Toen werd Josia koning. Hij diende met heel zijn hart de Here. Een boekrol met de tekst van de wet was in de tempel gevonden. Daarin stond precies hoe God gediend moest worden. Een geweldige ontdekking, waar Josia van schrok. Het Pascha moest weer gevierd worden. Hij liet alle afgodsbeelden, heiligdommen en offerhoogten verwijderen. Want voor het Pascha moest alles wat met afgoderij te maken had, vernietigd worden. Hoe kon anders dit feest gevierd worden? Wij vieren geen Pascha meer maar het Heilig Avondmaal. Ook in ons leven moet daarvoor alle vuiligheid worden opgeruimd. Steeds weer. Anders eten en drinken wij ons een oordeel. Maar wie met een gelovig hart ziet op Christus' offer, die deelt in zijn vergeving en verlossing. Net als toen.

Lezen: Psalm 84

Eén maal per jaar reisden de Israëlieten naar Jeruzalem, naar de tempel van God. Dat was elke keer weer een hoogtepunt in hun leven. God te ontmoeten in zijn heiligdom. Daar wilde Hij wonen. Daar kwamen ze als het ware thuis bij God. Want ze verlangden naar Hem met hart en ziel. Was je daar, dan was dat de plaats waar je bij uitstek Hem mocht loven en prijzen. Hem de eer brengen die Hem toekomt. Zelfs de zwaluw zoekt het huis van God op. Ook die voelt zich er thuis en bouwt er zijn nest. God heeft zijn kinderen bewaard op de weg naar Jeruzalem. Door zijn zorg mochten zij de Godstad veilig bereiken. Eén dag hier is zelfs beter dan duizend thuis. En veel beter dan in het huis van de goddelozen. Wij hebben geen tempels meer. Wel een kerkgebouw. Daar wil God ons ontmoeten in Woord en Sacrament. Welke waarde hechten wij daaraan? Samen met zijn gemeente Hem loven en prijzen? Of laten we die mogelijkheid hoe langer hoe meer liggen? Wat zou dat jammer zijn.

Bij U is vergeving

92

1 april

Lezen: Psalm 130

Wat doet zonde ons? Staan we daar weleens heel concreet bij stil? Hebben we daar weleens verdriet van? Hebben we berouw over de zonden? David wel. Hij is er ondersteboven van. Hij gaat er diep onder door. Hij smeekt tot God om naar hem te luisteren in zijn roep om genade. Als U mijn zonden blijft gedenken, niet alleen van vandaag, wie houdt dan stand? Maar dan breekt de jubel door. Bij U is vergeving, daarom eert men U met ontzag. Vergeving is niet goedkoop. Bekering dient daar wel op te volgen. Hoe goed is God. Niet te begrijpen. Zullen we met David luisteren naar God. Hij geeft ons rust. Over genade gesproken!

Ik wilde U mijn zonden niet belijden
en meende tegen U te kunnen strijden.
Ik kwijnende weg, mijn krachten namen af
omdat ik mij niet aan U overgaf.

Toen heb ik in mijn nood tot U gebeden
en openlijk mijn zonden U beleden.
U heeft ze toen vergeven, weggedaan,
zo vond ik rust in mijn gekweld bestaan

Uit: Jan Mul
"Zingend door de tijd"
Ps. 32 : 2

Hoe machtig is uw naam

93

2 april

Lezen: Psalm 8

Psalm 8 bezingt Gods machtige daden in de schepping van hemel en aarde. Dat loopt aardig parallel met wat we in Genesis 1 lezen. De maan, de sterren, de dieren, de vogels, de vissen. En de mens. Wat is die klein en nietig in Gods schepping. Hoe is het mogelijk dat God aan de mens aandacht geeft. Sterker nog, desondanks heeft God hem bijna goddelijk gemaakt en hem gekroond met glans en glorie. Over alles mag hij heersen. Dat is nogal wat. Het is ook geweldig wat de mens allemaal kan. Vliegen in de lucht, lopen op de maan. Jammer dat de mens zich vaak niet afhankelijk weet van God, maar prat gaat op eigen kunnen. Een ruimtevaarder zei bij zijn terugkeer: ik heb God niet gezien. Wat een hoogmoed. David prijst God om wat de mens is. Dat is andere taal. Zullen wij dat ook maar doen? God onze dankbaarheid tonen voor alles wat we kunnen en mogen bereiken in zijn schepping? Dan klinkt ook uit onze mond: Heer, onze Heer, hoe machtig is uw naam op heel de aarde. God lof.

Sterk verlangen naar God

94

3 april

Lezen: Psalm 42

Deze psalm doet een kind van God heel veel. De afwisseling van het niet meer zien zitten en toch de wetenschap dat God er is. Het lijkt daardoor op een wisselzang. David hunkert naar hoe het was, maar nu niet is. Hij smacht naar God zoals een hinde naar water. Hoe hij met de anderen optrok naar het huis van God. Hij huilt tranen met tuiten, want zijn tegenstanders vragen continu: waar is nu je God? En tot God roept hij: waarom vergeet U mij? Moet ik dan elke dag in het rouwkleed gaan? Gelukkig is er ook de andere kant. Als hij zich herinnert wie God voor hem is. Tot 2x toe komt hij daar weer bij uit. Hij weet dat hij met Gods hulp weer uit dit dal komt. Hij weet: God ziet en redt mij. Misschien ken je die situatie wel uit je eigen leven. Dat je bespot en verguisd wordt. Dat het zicht op God soms helemaal weg is. Maar dat je toch niet los van Hem komt. Dat jij je kracht en zekerheid in Hem weet. Dan zal toch weer het loflied uit je mond klinken. Want zonder God kun je toch niet?

Twee wegen

95

4 april

Lezen: Psalm 1

Twee mensen. Beiden gezond, gelukkig getrouwd, eigen huis, goeie baan. Toch is er een belangrijk verschil. De één gelooft, de ander niet. Dat zie je niet zo aan de buitenkant. Maar verschil is er wel degelijk. Dat verschil zit in de binnenkant, in het hart. God prijst de één gelukkig in de breedste zin van het woord. Hij wil in heel zijn leven rekening houden met de Here. Vreugde vinden in de dienst van Hem. De weg gaan die de Here wijst. Hij is al een boom dicht bij het water. Langs de smalle en moeilijk begaanbare weg draagt hij vrucht en komt tot volle bloei voor God. De ander leeft voor het hier en nu. Als hij sterft is alles voorbij. Maar voor God houdt hij geen stand. Hij bevindt zich op een weg die breed is en prima begaanbaar. Niks mis mee. Nee? Die weg loopt wel dood. Welke weg kiezen wij? Een zin uit een lied: wie kiest o verdwaasden voor 't leven de dood. Eigen wegen gaan is zo verleidelijk. Daar zijn we allemaal toe geneigd. Dat verhoede God. Blijf maar dicht bij Hem.

De voetwassing 1

96

5 april

Lezen: Johannes 13: 1 t/m 11

Het zal al heel gauw Pasen zijn. Maar eerst zal Jezus de zware gang naar het kruis maken. Ter voorbereiding gebruiken ze het Pascha, met Judas de verrader in hun midden. Ineens stond Jezus op. Ze waren verwonderd. Wat ging Hij doen? Hij pakte een waskom en begon hun voeten te wassen. Daarna droogde Hij die met een doek. Ze begrepen er niets van. Dat was werk van een slaaf. Petrus dacht: dat gebeurt mij nooit. En dat zei hij ook. Jezus zei: Als ik ze niet mag wassen, hoor je niet bij mij. Petrus vervalt in het andere uiterste. Echt Petrus. De stelligheid van zojuist is hij al weer vergeten. Dan maar helemaal, Heer, reageert hij. Niet nodig, Petrus. Wie gebaad heeft hoeft alleen de voeten nog maar te wassen. Dan zijn jullie rein, hoewel, niet allemaal. Hij doelde op Judas die Hem zou verraden. Ze hebben totaal niet begrepen wat Jezus bezielde om dit te doen. Wij weten het, maar zij wisten het niet. Jezus doet niet zomaar iets. Hij legt het hun wel uit. Dat zien we morgen.

Lezen: Johannes 13 : 12 t/m 20

Jezus vraagt of ze begrijpen wat Hij gedaan heeft. Het antwoord blijft uit. Jullie noemen mij Heer en Meester en dat ben ik ook. Doe dan ook als ik. Was elkaars voeten Dat heb ik jullie met deze daad duidelijk willen maken. Als slaaf ben je niet meer dan je meester. Volg hem dan ook in wat hij doet. Wees de mindere ten opzichte van je broeder of zuster. Ga tegen eigen vlees en bloed in en acht de ander uitnemender dan jezelf. Het is niet genoeg als je dit weet, maar er ook naar handelt. Dan zul je gelukkig zijn. Maar niet allemaal. Daarbij verwijst Hij naar Judas die Hem zou verraden. De Here Jezus wil ons hier iets heel waardevols leren , namelijk, verhef je niet boven de ander. Denk niet dat je zoveel beter bent. Voor Christus zijn wij allen gelijk. Hij heeft zich in zijn leven altijd dienend opgesteld. Als wij Hem daarin volgen zal de wereld er een stuk beter uitzien. Die boodschap mogen wij aan ieder doorgeven.

Lezen: Leviticus 17 : 10 en 11

De Israëlieten moesten elke dag veel offers brengen. Dat had de Here voorgeschreven en dat moesten ze heel secuur doen. Anders zou de straf van de Here hen treffen. En dat was vaak de doodstraf. Zo mochten ze ook op geen enkele manier bloed eten (of drinken). Wie dat deed moest uit het midden van het volk uitgeroeid worden. Want het leven van het vlees zit in het bloed en Ik heb dat Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. Dat zegt de Here zelf in Leviticus 17. Waar heb ik dat meer gehoord? Dat iemand zijn bloed gaf voor het leven van anderen? Dat was toch de Here Jezus? Hij gaf zich ten offer aan het kruis om voor onze zonden verzoening te doen. Daarbij werd zijn lichaam gebroken en vloeide het rode bloed. De offers van de Israëlieten zagen op dat offer van Christus. Toen al een vooruitblik. Daarom mochten zij niet eten of drinken van het bloed. Dat was allerheiligst en daar kon je niet alledaags mee om gaan.

Lezen: Marcus 14 : 26 t/m 31

De Here Jezus heeft net met zijn discipelen het Pascha gevierd. Het is inmiddels avond geworden. Ze vertrekken naar de Olijfberg. Het gaat er nu om spannen. Nu zal blijken wie Jezus trouw blijft. Hij zegt: er staat geschreven: Sla die Herder en de schapen zullen overal verspreid worden (Zach.13 : 7). Jullie zullen allemaal ten val komen. Nou, daar gelooft Petrus niets van. Hij weet het weer buitengewoon goed. Dat zal niet gebeuren. Misschien de anderen, maar hij zeker niet. Jezus antwoordt: Ik verzeker je dat juist jij Mij, voordat de haan 2x gekraaid heeft, driemaal zult verloothenen. Je zou zeggen nu is Petrus wel op z'n plaats gezet. Maar nee hoor, hij houdt vol. Al zou ik met U moeten sterven, ik zal U nooit verloothenen. Wat een grootspraak. Hij is overigens niet de enige die op die manier praat. Ook de anderen spreken in die zin. Laten we maar niet te gauw denken dat wij pal voor Jezus zouden staan tot in de dood. Ook wij zouden diep kunnen vallen.

Door slaap overmand

100

9 april

Lezen: Marcus 14 : 32 t/m 42

Jezus en zijn discipelen komen in Getsemane aan. Met drie van hen ging Hij nog wat verder vooruit. Die vergezelden hem ook bij de verschijning op de berg. Jezus is echt mens. Dat blijkt wanneer Hij zegt dat Hij dodelijk bedroefd is. Hij vroeg hen om met Hem te waken in dit moeilijke uur. Zelf liep Hij nog een eindje door om alleen met de Vader te zijn. Hij smeekte zijn Vader de beker van Hem weg te nemen. Maar alleen als Vader dat wilde. Hij verzette zich niet tegen het komende lijden, maar onderwierp zich aan Gods wil. Terug naar de drie discipelen, zag Hij dat ze lagen te slapen. Ook Petrus die voor hem zou instaan. Hem spreekt Jezus aan. Dat is veel zeggend. Petrus, jij? Pas op dat je niet in de beproeving komt. Jezus gaat opnieuw in gebed. Hoe intens is zijn gebed. Wat ziet Hij tegen het lijden op. Weer vindt Hij hen slapend. En ook na de derde keer. Wat een lijdensweg voor Christus. Alleen doorworsteld Hij zijn strijd voor ons. In de steek gelaten door wie Hem lief zijn.

Gevangen genomen

101

10 april

Lezen: Johannes 18 : 1 t/m 16

Judas weet waar Jezus naar toe zal gaan. Hij kende die plek. Samen met de soldaten ging hij op weg om Jezus gevangen te nemen. Wie ik kus, die is het, zei hij (Matt. 26:48). Jezus vraagt: wie zoeken jullie? Toen ze zeiden dat ze Hem zochten zei Jezus: Ik ben het. Toen vielen allen op de grond. Jezus had hen zo kunnen doden, maar zijn werk was nog niet af. Hij zegt: als jullie Mij zoeken laat hen dan gaan. Petrus kan het niet meer aanzien. Jezus' koningschap staat op het spel. Zijn aardse rijk moet toch komen. Maar zo loopt het faliekant mis. Hij slaat er op los. Maar Jezus waardeert zijn actie niet. Jezus hecht het oor weer aan het gezicht van de soldaat. Toen lieten allen Hem in de steek (Marcus 14:50) en Jezus werd weggevoerd. Petrus en een andere discipel volgden Jezus op weg naar de hogepriester. Petrus bleef buiten; de ander ging naar binnen. Hoe moeilijk is het om het werk van God en van Jezus Christus te zien in het perspectief van het koninkrijk van God en onze verlossing.

Petrus onder vuur

102

11 april

Lezen: Matteüs 26 : 69 t/m 75

Petrus volgde op afstand de gang van zaken rond Jezus' gevangenneming. Het was koud en hij warmde zich bij het vuur. Hij was niet de enige. Een dienstmeisje herkende hem en zei dat hij ook bij Jezus hoorde. Nee, zei Petrus, waar heb je het over. Hij dacht: wegwezen hier. Maar een ander meisje zei tegen de omstanders: zeker weten dat die man bij Jezus hoorde. Nu loochende Petrus zelfs dat hij Jezus kende. Het ging van kwaad tot erger. Toen kwamen omstanders naar hem toe en zeiden dat hij wel degelijk bij Jezus hoorde. Toen begon hij nog grovere uitlatingen te doen. Het was zover. Een haan kraaide en dat hoorde Petrus goed. Hij ging naar buiten en huilde bitter. Hij brak. Weet je wat zo mooi is. Op dat moment draaide de Heer zich om en keek Petrus aan. Daarin lag al zijn liefde voor zijn zo diep gevallen kind. In zijn diepste lijden liet Hij hem niet los. Want ook voor zijn behoud was Hij gekomen. Hij geeft zijn kinderen niet zomaar prijs. Daarom: geprezen zij zijn naam. Ook nu!

Veroordeeld

103

12 april

Lezen: Lucas 23 : 13 t/m 25

Pilatus riep de Joodse leiders bij elkaar. Hij deelde hen mee dat hij geen schuld in Jezus had gevonden. Hij was onschuldig aan alles waarvan zij Hem betichtten. Ook Herodes was dezelfde mening toegedaan. Deze zaak is belangrijk omdat de aardse rechters hier Jezus onschuldig verklaren. Dat ligt vast voor eeuwig. In feite zou vrijspraak moeten volgen. Maar dat pikken de Joden niet. Jezus moet hoe dan ook dood. Ze willen dat Barabbas wordt vrijgelaten. Nogmaals probeerde Pilatus met hen in gesprek te gaan, maar ze waren door het dolle heen. Ze zetten hem onder druk. Als u hem vrijlaat bent u geen vriend van de keizer meer (Joh. 19:12). Dat was het ergste wat hem kon overkomen. Dus offerde hij Jezus op. Jesaja kondigde het al aan. Door een onrechtvaardig vonnis werd Hij weggenomen. Wie van zijn tijdgenoten heeft er oog voor gehad (Jes.53:8)? Er viel niets meer te redden. Zelfs zijn vrouw had geen invloed meer. De Schrift werd vervuld in Jezus' kruisiging.

Kruisiging

104

13 april

Lezen: Lucas 23 : 32 t/m 47

De soldaten zaten weer goed. Er viel wat te verdelen. Nog wel van 3 kruiselingen. In Ps 22 wordt dit al aangekondigd (Ps 22:17 t/m 20). Lees dat maar even. Jezus riep het uit: Vader, vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen. Leiders en soldaten staken de draak met hem. Verlos jezelf als je de koning van de Joden bent. Als je dat doet, zullen we in jou geloven. Je zegt wel dat je de Zoon van God bent, maar waar is dan nu jouw vertrouwen op Hem? Ja, ja, dat zeiden ze allemaal, maar er klopte niets van. Jezus had toch al lang bewezen macht over de dood te hebben. Dan hadden ze toch al eerder in Hem moeten geloven? Maar dat was niet gebeurd. Keer op keer toonden ze hun ongelooft. Na 3 uur duisternis scheurt het voorhangsel in de tempel. Dat maakte scheiding tussen God en mensen. Maar nu is de toegang tot God ontsloten door Jezus Christus. De schuld is betaald. De centurio moest het wel zeggen: Hij was werkelijk Gods Zoon (Matt. 27:54). De waarheid wint.

Met Mij in het paradijs

105

14 april

Lezen: Lucas 23 : 39 t/m 43

Daar hangt de Zoon van God, midden tussen de misdadigers. Hij ondergaat de vreselijkste straf die er is. Onschuldig. Dat heeft Pilatus uitgesproken. Daar hangt Hij, vrijwillig, terwijl Hij met één woord de kruisiging teniet kon doen. Hij wordt bespot, door de leiders van het volk en door velen met hen. Hij zei toch dat Hij Gods Zoon was? Dan kun je toch alles? Dan laat je je toch niet kruisigen? Die twee misdadigers, ja die hadden het verdiend, maar Hij niet. Die ene kruiseling spotte nog even hard mee, al was hij ten dode toe opgeschreven. Hij daagde Jezus uit en zei: red jezelf en ons. Dat zou hij nog wel willen, maar verder had Hij niks met Jezus. De andere wees hem terecht en zei: wij hebben dit verdiend, maar Hij niet. Zelfs aan een kruis kun je nog gaan geloven in Jezus. Dat ziet Jezus ook en zegt: heden zul je met Mij in het paradijs zijn. Niet straks, maar heden. Gered van de dood, de eeuwige dood, want hij zou spoedig sterven. Het is nooit te laat om je aan God over te geven.

Het is volbracht (Goede Vrijdag)

106

15 april

Lezen: Johannes 19 : 28 t/m 30

Weet je het nog? Adam en Eva aten van de vrucht van de boom waarvan zij niet mochten eten. Dan zouden ze sterven. Niet allen maar doodgaan, maar voor eeuwig verloren. Gelukkig gaf God direct een belofte. De Here Jezus zou komen om de straf op de zonde te dragen. Niet alleen voor hen, maar voor de hele wereld. Dat gebeurde op Golgota. Hij werd tot zonde gemaakt, voor allen die in Hem geloven. Daaraan denken we vandaag op Goede Vrijdag. Hij is tot in de dood gegaan voor ons, toen Hij riep: het is volbracht en Hij zijn geest gaf in Vaders handen. Zo is Hij de weg gegaan voor alle mensen. De omstanders zeiden: kom van het kruis en red Uzelf en ons. Maar dan zou Jezus zijn werk niet hebben afgemaakt. Op deze dag zijn we verdrietig, maar er is perspectief. De dood kon Hem niet houden, want Hij was sterker dan de dood. Geen soldaten, geen graf. In hem zijn ook wij gestorven, maar zullen met Hem opstaan tot het eeuwige leven. Daarvan mogen we nu al volop genieten.

Jezus' begrafenis

107

16 april

Lezen: Johannes 19 : 38 t/m 42

Jezus was gestorven. Maar wie zou Hem begraven? Waar waren Johannes en Petrus en zijn familieleden om dat te doen? We zien ze niet. Wel Josef van Arimatea en Nicodemus, beiden lid van het Sanhedrin dat tot Jezus' dood besloten had. Juist zij. Zij hadden het altijd geheim gehouden dat zij Jezus erkenden als de zoon van God. Als dat bekend geworden was zou hen dat hun positie gekost kunnen hebben. Maar nu treden ze op de voorgrond en komen voor Jezus uit. Daar is moed voor nodig. Zij nemen Jezus van het kruis en verzorgen zijn lichaam. Daarna leggen ze Hem in een nieuw graf. Hier zien we hoe wonderlijk Gods wegen zijn. Voor Jezus uitkomen, hoe is dat bij ons? Durven we het aan? Of schamen we ons daarvoor. Jezus zegt: wie zich voor Mij en mijn woorden schaamt, de Zoon des mensen zal zich ook voor hem schamen bij zijn komst. Kom maar voor Hem uit. Door schade en schande mag jij je voor Hem uitspreken. Dan is er vreugde in de hemel omdat je dat doet.

Pasen 1^e Paasdag

108

17 april

Lezen : Matteüs 28 : 1 t/m 10

De beide Maria's gingen naar het graf van Jezus. Dat werd streng bewaakt. Maar dat was gauw afgelopen. Er kwam een aardbeving en een engel daalde neer uit de hemel. De vrouwen schrokken zich een ongeluk. De engel rolde zomaar de steen weg. Dit was toch niet te geloven? De bewakers vielen als dood neer. Het graf was open. Maar ook leeg. Kijk, zei de engel, daar heeft Hij gelegen. Hoe kon dat? Hij zei: zoeken jullie Jezus? Hij is hier niet, want Hij is opgestaan! Wees niet bang. Ga naar zijn leerlingen en vertel het ze. Hij gaat jullie voor naar Galilea. Dat had Hij toch gezegd? Ze kregen Jezus zelf te zien. Ze aanbaden Hem en grepen zijn voeten vast. Hij gaf hen dezelfde boodschap als de engel. Geen soldaten, geen graf, geen dood kon Hem tegenhouden. Pasen: Christus die het leven, is overwint de dood. Ook onze dood. Er is toekomst voor Gods kinderen. Want de dood; zijn rol is uitgespeeld. Jezus, Vorst van het leven, opgestane Heer. Hem zij de lof tot in eeuwigheid.

Lezen: Matteüs 28 : 11 t/m 15

Wat moet je als je bewaker bent en Jezus is weg. Dan heb je gefaald. En daar staat de doodstraf op. Denk maar aan Petrus die uit de gevangenis werd verlost, terwijl hij zwaar bewaakt werd. Zijn bewakers werden geëxecuteerd. Hoe los je dit op? De soldaten vertelden alles aan de hogepriester. De oudsten besloten de soldaten geld te geven voor een leugen die zij zouden verspreiden. En Pilatus dan? Nam die geen maatregelen? Dat maken we wel in orde zeiden de oudsten. En zo gebeurde. Die leugen wordt tot op vandaag de dag geloofd. Onzinnig natuurlijk. Want zouden alle soldaten geslapen hebben? Konden de discipelen op tegen bewapende soldaten? Nee, dan moet je een betere smoes verzinnen. Maar ja, als je niet wilt geloven dat Jezus is opgestaan, dan kun je het beste die leugen maar geloven. Laten wij maar heel dankbaar Jezus' opstanding vieren. Die waarheid staat als een paal boven water. Wat de satan ook doet, hij zal de strijd nooit winnen. God dank.

Lezen: Johannes 20 : 19 t/m 29

Jezus was al verschenen aan de discipelen, maar Tomas was er toen niet bij. Toen zij vertelden dat Jezus was opgestaan geloofde hij het niet. Voor hem was het een sterk verhaal. De wens zou wel de vader van de gedachte zijn geweest. Hij zou niet eerder geloven dan dat hij Jezus' wonden had aangeraakt. Toen kwam Jezus nogmaals naar hen en Tomas was toen wel aanwezig. Wat een zorg van de Heiland voor één schaap van de kudde. Hij riep Tomas bij zich. Hij zei: Tomas, leg je vingers maar in mijn wonden en wees niet ongelovig, maar geloof. Toen beleed Tomas: mijn Heer en mijn God. Jezus zei: nu je gezien hebt, geloof je? Gelukkig die niet zien en toch geloven. Hoe is dat bij jou? Denk je ook niet vaak; als ik de Here Jezus maar zou zien? Weet dan dat wij veel meer hebben dan Tomas toen. Wij hebben het woord van God. En Hem geloven we toch wel op zijn woord? Dat woord is bij ons. Thuis en in de kerk. Dat is een gave van God. Wees Hem er maar heel erg dankbaar voor.

Lezen: 1 Korintiërs 15 : 12 t/m 20

Dat Christus is opgestaan willen de Korintiërs nog wel geloven, maar niet dat de doden zullen opstaan. Als zij niet zullen opstaan, is Christus ook niet opgestaan, zegt Paulus. En als dat zo zou zijn, hebben wij u onzin verkondigd zonder enige inhoud. Dan hebben wij over Hem gelogen. Maar als Christus echt niet zou zijn opgewekt dan is uw geloof nutteloos. Dan blijft u in uw zonden. Dan worden de doden die Christus toebehoren niet gered. Maar daarvoor is Christus toch gestorven en heeft Hij de dood overwonnen? Als je alleen voor dit leven op Christus hoopt, ben je de beklagenswaardigste van alle mensen. Ga je dood dan is er niets meer. Wat een trieste gedachte. Maar ook: wat een machtig perspectief. Jezus staat op als eersteling van allen die in Hem zijn ontslapen. Door zijn dood leven wij voor eeuwig. Wij leven niet alleen maar voor het hier en nu. Maar zijn nu al met Hem op weg naar de eeuwige heerlijkheid. Dank zij het geloof in zijn opstanding.

Lezen: Lucas 24 : 13 t/m 35

Jezus voegt zich bij 2 wandelaars die op weg zijn naar Emmaüs. Zij zien niet dat het Jezus is want hun blik is letterlijk en figuurlijk vertroebeld. Hij vraagt waar ze het over hebben. Daar kijken ze van op. Heel Jeruzalem weet toch wat er gebeurd is en U weet dat niet? Jezus houdt zich van de domme. Wat dan; vraagt Hij? En dan barsten ze los met hun hele verhaal. Wij dachten nog wel dat Jezus degene was die Israël zou bevrijden. Maar het is al de derde dag en er gebeurt niets. Hoe hardnekkig was het wereldse beeld dat ze van Jezus hadden. Dat verwijt Hij hen ook. Dit moest toch zo gebeuren? Lees Jes. 53 er maar op na. Toen ze het dorp naderden wilde Hij verder gaan. Maar zij nodigden Hem uit om te blijven eten. Bij de maaltijd nam Jezus het initiatief, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf het hun. Zij herkenden Hem in het breken van het brood. Daarna was Jezus weg. Hoevelen heeft Jezus niet opgezocht na zijn opstanding. Wat een zorg van Hem voor die allen.

Lezen: Psalm 46

Ons kerkgebouw heet De Burcht. Dat wil een symbool zijn van een plek waar mensen zich veilig mogen voelen. Vroeger had je de kastelen, de burchten waar je veilig was voor de aanvallen van de vijand. Een gracht er om heen versterkte dat gevoel. Als de ophaalbrug omhoog was kon niemand meer het kasteel bereiken. Het gaat hier echter niet om de burcht van Sion zelf, maar om Sions God. Sion staat verankerd omdat God er woont. Sion zelf biedt geen veiligheid. Dat doet Sions God wel. Daarom hoeven wij niet bang te zijn bij alles wat er in de wereld gebeurt. Want Sions God is vandaag nog dezelfde. De psalm tekent zijn almacht in heel zijn schepping en over de ganse aarde. Wat een troost voor het volk Israël maar ook zeker voor ons. Soms weet je nauwelijks meer waar je aan toe bent bij alle gebeurtenissen in deze wereld. Maar we mogen ons verzekerd weten van zijn aanwezigheid. Vertrouwen op onze burcht, de God van Jacob, mag de rust in ons leven geven.

Lezen: Psalm 73

Asaf prijst God, omdat Hij goed is voor wie zuiver van hart is. Maar dat houdt hij niet lang vol. Er komen andere gedachten in hem op. Hij ziet de voorspoed van de goddelozen. Wat een leven hebben die. Alles lukt. Ze kennen geen ziekte, geen lijden. Hun hoogmoed viert hoogtij. Zij spotten en spreken kwaad en zetten een grote mond op naar de hemel. En verleiden het volk: hoe zou God iets weten? Is het dan toch beter om God niet te dienen? De innerlijke strijd van Asaf is fel. Hij gaat bijna onderuit. Hij bleef nadenken over het waarom. Tot hij bedacht: maar hoe zou het met hen aflopen? In Gods tempel ziet hij het voor zich. God leidt hen op een glibberig pad en stort hen in de afgrond. Hoe had hij aan hen gelijk willen zijn! Hij leek wel niet goed wijs. Ken je dat? Maar eens een poosje zorgeloos leven zonder de druk van het geloof? Maar je weet toch ook wel dat het geloof sterker is? Ook door jou mag het klinken: bij God te zijn is mijn enig verlangen. Dat mag iedereen horen.

Van een koude kermis thuis?

115

24 april

Lezen: Lukas 15: 1 t/m 20a

Een overbekende gelijkenis, die niets aan de verbeelding over laat. De jongste zoon wil weg van huis. Weg van zijn vader. Hij wil op eigen benen staan en zelf zijn leven inrichten. Wie wil dat niet! De vader houdt hem niet tegen, maar geeft hem het erfdeel waar hij na zijn overlijden recht op zal hebben. De zoon neemt het er van. In een losbandig leven verbrast hij zijn hele vermogen. Zijn vrienden vonden dat prima. Maar toen het geld op was lieten zij hem genadeloos vallen. Hem restte niets anders dan varkensvoer. Daar zat hij, van iedereen verlaten. Zonde loont niet, ook nu niet. Toen kwam hij tot bezinning. Hij dacht aan zijn vader. Hoe goed was het bij hem. Zou vader hem terug willen hebben als hij zijn schuld zou belijden? Misschien. En daarin vergiste hij zich niet. Zijn vader liet hem niet eens uitpraten toen hij berouw toonde. Hij sloot hem in zijn armen. Ook voor ons is er altijd een weg terug naar de liefdevolle Vader in de hemel. De verloren zoon? Nee toch?

Liefde kun je niet verdienen

116

25 april

Lezen: Lukas 15: 20b t/m 30

De oudste zoon kon en wilde niet begrijpen dat vader zijn broer zó had ontvangen. Die broer van hem, die heel zijn vermogen heeft opgemaakt aan de hoeren. (Er staat trouwens nergens dat hij dát gedaan heeft). En dan nog het gemeste kalf slachten alsof het feest is. De wereld op z'n kop. Nee, dan hij. Altijd netjes geleefd, gehoorzaam en ijverig. Hij verdiende eerder het gemeste kalf. Maar nee hoor, voor hem had vader blijkbaar niets over. Daar zat hem de kneep, hij dacht alles te kunnen verdienen bij vader. Ken je dat? Denken dat je bij God iets kan verdienen, omdat je alles zo goed doet? Of moest hij en moeten wij leren iedere dag in Gods liefde te delen en uit genade te leven. Hij spreekt vader er op aan, dat het geen stijl is zoals die zijn broer van harte welkom heeft geheten. Dat bewijst dat hij niet begrijpt waarom zijn vader zo doet. Wat zijn vader beweegt. En dat is nu juist waarom ook wij Vader zo vaak iets kwalijk nemen. Terecht? Dat zien we morgen.

De genadige liefdevolle vader

117

26 april

Lezen: Lukas 15 : 31 en 32

De vader geeft de oudste zoon een liefdevol antwoord. Hij heeft zijn beide kinderen van harte lief. De oudste niet minder dan de jongste. Hij wil hen beiden dicht bij zich houden. Zij moeten leren wat het betekent niet te leven voor het hier en nu. En zij niet alleen. Die les geldt ook voor ons. Te leven voor God geeft zoveel meer. Dankbaarheid voor alles wat God geeft. In alles wat wij nodig hebben. Dan krijgen we al een voorproefje van het eeuwige leven. Wij moeten niet werken om de spijs die vergaat maar die blijft tot in eeuwigheid. Dan verandert ons leven. Vader wijst hem op de blijdschap van de vergeving van zonden. Slechts langs die weg is door Christus de vrede met God te vinden. Dat beweegt hun vader, maar ook hun hemelse Vader. Hoe zouden wij Hem dan iets kwalijk nemen. De vader spreekt van liefde en genade. Hoe reageren wij op het appel om te leven met God? Wie zijn woorden aanneemt mag opstaan uit de dood en leven tot in eeuwigheid.

Lezen: 1 Timoteüs 2 : 1 t/m 3

Vandaag is het Koningsdag. We vieren als Nederlanders de verjaardag van koning Willem Alexander. De hele dag is het feest in heel het land. De vlag gaat uit. Iedereen viert het feest mee. De straten zijn versierd en overal zijn activiteiten. Wij erkennen met Paulus dat de koning door God aangesteld is en over ons regeert. Daarom zullen we ook voor hem en zijn gezin bidden. Wij zijn dankbaar dat hij en zijn vrouw de eenheid van land en volk symboliseren. Wij bidden dat hun werk gezegend wordt. Want zij zijn actief op allerlei gebied ten dienste van ons land en volk. Dat is geen simpele opdracht. Wij danken God dat zij zich gedragen weten door God en van zijn zegen zich afhankelijk weten. Wij bidden niet alleen voor hen, maar ook voor hen die in andere overheidsdiensten hun krachten geven. En dat zij dat doen in afhankelijkheid van onze God. Dan alleen zullen zij tot zegen zijn bij de taken die zij uitvoeren. Daarom is het blijvende gebed voor de koning, staten- en raadsleden onontbeerlijk.

Lezen: Lucas 6 : 1 t/m 11

Of ze Jezus ook in de gaten houden. De Farizeeën volgden Hem en de discipelen door de korenvelden. Zij plukten wat aren en aten de korrels op. Waarom doen ze wat op sabbat niet mag, vroegen de Farizeeën? Hij wijst op David en op Zichzelf. Beiden zijn gerechtigd op sabbat hun dienst voor God te verrichten. Een tweede confrontatie is heftiger. Een man komt in de tempel met een verdorde hand. Jezus plaatst hem in het midden en vraagt de Farizeeën of je op sabbat goed of kwaad mag doen. Een mens mag redden of verloren laten gaan. Ze geven geen antwoord. Jezus ziet de mens en niet alleen de regeltjes. Hij is met hem bewogen en Hij geneest de man. De Farizeeën zijn buiten zinnen en overleggen wat zij met Hem zullen doen. Wetten zijn belangrijker dan een mens. Die man moet dood. Een godslasteraar en sabbatsschender. Gelukkig hebben wij een ander beeld van Jezus. Onze Heiland. Liefdevol, met hart voor elk schaap van zijn kudde. Om voor te danken.

Lezen: Lucas 9 : 57 t/m 62

Tweemaal zeggen mensen Jezus te willen volgen. Tegen een derde zegt Jezus: volg Mij. Dat is mooi zul je zeggen. Maar Jezus wijst hen op de consequenties van het volgen van Hem. Je hebt dan geen thuis, geen vaste woon- of verblijfplaats. In het tweede geval: dan moet je niet eerst nog je vader willen begraven. Wat weegt het zwaarst, de dienst voor God of het werk dat anderen ook kunnen verrichten? In het derde geval: wil je Mij volgen, dan is er geen plaats voor iets anders, zelfs niet voor je huisgenoten. Wie tijdens het ploegen achterom ziet trekt geen rechte voren. Dat is allemaal nogal ingrijpend. Moet dat nu zo? Ja, want Jezus stond op het punt om het meer van Galilea over te steken en dat kon Hij niet uitstellen. Jezus volgen vraagt onze volledige inzet. In elke tijd, op elk moment. Zo word je wel even met de neus op de feiten gedrukt. Waar gaar het ten diepste om? Om de voortgang van Gods koninkrijk. En dat gaat nogal eens tegen eigen vlees en bloed in. Dat wil Jezus ons leren.

Lezen: Johannes 6 : 52 t/m 58

Jezus heeft gezegd dat Hij het brood uit de hemel is. Wie dit eet, sterft niet. De Joden begonnen heftig te discussiëren. Hoe kan dat nou? Maar Jezus zegt: als u mijn lichaam niet eet en mijn bloed drinkt hebt u geen leven in u. Maar wie dat wel doet, heeft eeuwig leven en zal ik op de laatste dag uit de dood opwekken. Hij blijft in Mij en Ik in hem. We zien hier al het avondmaal voor ons. Het brood dat wij breken is de gemeenschap met het lichaam van Christus. Neem, eet..... De beker der dankzegging is de gemeenschap met het bloed van Christus. Neem, drink allen daaruit..... Gedenk en geloof dat Mijn lichaam en bloed gegeven zijn tot een volkomen verzoening van al onze zonden. Daar is het Christus toch ook om begonnen? Daarom kwam Hij toch naar deze aarde? Om zondaars te redden en al hun zonden te vergeven? Nog steeds mogen wij, (ook volgens zijn opdracht) het avondmaal vieren. Om nooit te vergeten wat Hij voor ons heeft over gehad. Tot zijn gedachtenis.

Lezen: 1 Korintiërs 13

Door de eeuwen heen is de liefde op uitbundige wijze bezongen. Dat is ook geen wonder, want het is iets heel moois. Ook de Bijbel houdt zich met dit onderwerp bezig met name in 1 Kor. 13. Wel zo'n 15 zaken komen aan de orde, waarin de liefde een rol speelt. Als je die allemaal op je laat inwerken kun je voorlopig vooruit. Dan zie je de positieve uitwerking van de liefde. We mogen het zien als een groot geschenk van God dat Hij aan ons mensen heeft gegeven. De liefde zal altijd blijven. Profetieën, klanktaal, kennis, het is allemaal beperkt. En als het volmaakte komt zal het beperkte verdwijnen. Maar de liefde heeft het laatste woord. Geniet van de liefde als jongen en meisje, in je huwelijk, in je gezin, in de omgang met anderen. Maar wees er ook heel erg zuinig op. Onderken dat de liefde ook misbruikt wordt. Om zaken goed te praten die niet goed zijn voor God. Als dekmantel. God is toch liefde? Dat is ook zo, maar dan wel naar zijn eigen Woord. Dat is de zuiverste vorm die er is.

Lezen: 1 Korintiërs 3 : 3 t/m 9

Van wie ben jij er één? Dat vroeg een man, toen ik klein was, vaak aan kinderen. Waarom weet ik nog steeds niet. Dat vroegen ze in Korinte ook aan elkaar. Dan kwamen er verschillende namen naar voren, onder andere: Paulus of Apollos, of Petrus. Paulus verwijt hen nog van de wereld te zijn, afgunstig en verdeeld. Maar zo gaat het toch in de kerk niet toe? Het gaat om Christus. Niet om zijn dienaren hoe belangrijk die ook zijn. Die mogen zaaien, planten, water geven. Maar God is het die op zijn akker laat groeien. Anders komt er toch niets van terecht? De Korintiërs zijn nog niet volledig gegroeid in het geloof. Zoals kinderen nog niet aan alle vaste spijzen toe zijn. Die verdere groei moet nog komen. Wij hebben veel meer inzicht in het evangelie dan zij. Maar de kerkelijke verdeeldheid is er niet minder om. Ook vandaag de dag draait het vaak om mensen en is er sprake van partijschappen. Ondanks Christus' gebed om eenheid (Joh.17:11 en 21) Laat dat ook ons gebed zijn.

Onder voorbehoud

124

3 mei

Lezen: Jacobus 4 : 13 t/m 17

In kerkelijke kringen kom je nogal eens de woorden Deo Volente tegen, of afgekort D.V. Men noemt dat ook weleens het Jacobitisch voorbehoud. Wat wil dat zeggen? Dat wordt duidelijk gemaakt in het stukje van vandaag. Jacobus wil zeggen: als je iets van plan bent om te doen of ergens heen te gaan, denk dan niet dat jij dat met zekerheid kunt bepalen. Heb jij de tijden in je hand? Weet jij of je morgen nog leeft? Zeg liever: als de Here het wil en wij leven. Dan spreek jij jouw afhankelijkheid van Hem uit. Je hoort nogal eens: als ik later met pensioen ga, zal ik alleen maar leuke dingen gaan doen. Alsof jij dat kunt bepalen. Iemand die dat zei, was een jaar met pensioen en stierf kort daarna aan een ernstige ziekte. Als we geen rekening houden met God en een hoge toon aanslaan, doen we zonde. En daar nog trots op zijn ook? Als we ons in alles afhankelijk van God weten, erkennen we dat we elke dag uit zijn hand ontvangen. Dan gaan we met Hem door de tijd volgens zijn plan.

Dodenherdenking

125

4 mei

Lezen: Galaten 5 : 26

Vandaag is het een heel bijzondere dag. Dodenherdenking. We denken aan hen die in de oorlog zijn gestorven door de vijanden te verdrijven. Daarbij zijn miljoenen om gekomen. Zij waren niet uit op wraak, maar gaven hun leven voor anderen. Jongens van 18 of 19 jaar gingen de strijd aan, niet wetend hoe het zou aflopen. Hun toekomst stond op het spel. Ver van huis en haard vochten zij niet voor hun eigen land, maar voor heel West-Europa. Wat bezielde hen om dat voor anderen te doen? Dat kun je je afvragen. Verzetsmensen uit eigen land voerden ook met gevaar voor eigen leven allerlei acties uit. Was dit elkaar dwarszitten of elkaar een kwaad hart toedragen? Ik denk het niet. Zij gaven zich voor de ander. Een bijbels gegeven. Misschien hebben ze daar wel niet aan gedacht. Maar toch, het gebeurde. Laten we hen in dankbaarheid gedenken. Jezelf wegcijferen voor een ander. Daar mogen we God voor danken. Zullen we aan hen denken als we twee minuten stil zijn?

Bevrijdingsdag

126

5 mei

Lezen: Exodus 20 : 2

Die woorden horen we elke zondag in de kerk, maar op deze dag krijgen ze een extra lading. De Israëlieten werden bevrijd van de slavernij in Egypte. Ze hadden heel wat meegemaakt. Keihard werken en geslagen worden. Kinderen in de Nijl gooien. Een vreselijk leven. Maar God ontfermde zich over hen. Met sterke hand verlost Hij hen en ging hen voor naar het beloofde land waar zij in vrijheid zouden mogen wonen. Wij zijn in 1945 bevrijd van onderdrukking door de vijand. Daarom mag de vlag uit vandaag. We mogen uitbundig feest vieren. Maar christenen kennen nog een bevrijding. De bevrijding van zonde en dood. Onlangs vierden we goede Vrijdag en Pasen. Het offer van Christus en zijn opstanding. We mogen leven als bevrijde mensen. De straf op de zonde is gedragen en de dood is overwonnen. Als dat geen bevrijding is! Die bevrijding mogen we elke dag vieren. En die zal nooit meer teniet gedaan worden. Een eeuwig durend feest. Dank God daarvoor.

Mozes geroepen

127

6 mei

Lezen Exodus 4 : 13 t/m 16

Toen Mozes een Egyptenaar had gedood, was hij gevlucht naar Midjan. Daar hoedde hij de schapen van Jetro, de vader van Sippora, zijn vrouw. Eens zag hij een braamstruik die in brand stond, maar niet verbrandde. Daar ontmoette hij God. Die gaf hem opdracht naar de farao te gaan en Israël uit Egypte te leiden. Mozes had daar helemaal geen zin in. Hij voerde allerlei argumenten aan om er onderuit te komen. Wie ben ik? Ze zullen niet geloven, dat U mij gestuurd hebt. Ik ben kan moeilijk spreken. Stuur alstublieft een ander. Toen werd God kwaad op Mozes. Hij zei: je hebt toch een broer? Hij is al onderweg naar jou en dan gaan jullie samen naar de farao. Dat gebeurde. Aäron was een betere spreker. Maar Mozes werd niet ontheven van zijn taak. IK ZAL ER ZIJN zou met hen gaan. Ja, soms heb je helemaal geen zin om met je hele hart iets te doen voor de Here. We bekijken dat vaak vanuit ons eigen standpunt. Maar de Here ziet het anders. Volgen we Hem?

Mozes blijft morren

128

7 mei

Lezen: Exodus 6 : 2 t/m 12

De Here God begeleidde Mozes en Aäron bij elke verdere stap op weg naar de verlossing van zijn volk. Hij herinnerde hen aan de beloften aan hun voorvaderen gegeven. Die moesten zij vertellen aan het volk. God zou hen bevrijden van de slavernij en hen brengen in het beloofde land. Zij deden dat, maar het volk luisterde niet naar hen. Door hun dwangarbeid waren zij moedeloos en murw. Dat greep Mozes aan om weer te protesteren tegen de taak die hem door God was opgelegd. Als het volk al niet luistert, zou de farao dat dan wel doen? Opnieuw: ik kom immers moeilijk uit mijn woorden. Hij negeerde helemaal dat God hem daarom Aäron als spreekbuis had gegeven. Hij was hardnekkig in zijn onwil om te doen wat God van hem vroeg. Herkenbaar? Zijn wij zoveel beter? Vaak zetten ook wij de hakken in het zand om maar geen taken in het koninkrijk van God te hoeven uitvoeren? Dat vraagt wel om bezinning. Realiseer je goed waarom je dat niet zou doen. En doe dat heel serieus!

De hardnekkige farao

129

8 mei

Lezen: Exodus 11 : 4 t/m 9

Het gaat naar de laatste plaag in Egypte. De farao heeft zijn land en volk in grote problemen gebracht door alle plagen die er zijn geweest. Maar nog wil hij niet wijken. Hij probeert er onderuit te komen dat het hele volk + vee vertrekt. Als de plaag van donder en hagel ophoudt laat ik het volk gaan. Niet dus. De volgende keer staat hij toe dat alleen de mannen God mogen gaan vereren. Hij dacht vast, die komen toch wel terug naar hun vrouw en kinderen. Maar daar gaat Mozes niet mee akkoord. Daarna moet al het vee achterblijven. Dat kunnen de Egyptenaren prima gebruiken. Maar ook dat vindt Mozes niet goed. Je kunt je wel tegen God blijven verzetten, maar dat loopt nooit goed af. Daar waarschuwt Gamaliël de leden van het Sanhedrin al voor. Het mocht eens blijken dat u tegen God strijdt (Hand.5:39). Verzet tegen God vraagt alleen om bekering. Of zouden we het beter weten dan Hij? Laat het daar maar niet op aan komen. Die strijd verliezen we altijd, net als de farao.

Lezen: Exodus 12 : 21 t/m 28

Nu komt het er op aan. De Israëlieten moeten zich voorbereiden om het Pascha te vieren. Mozes geeft daarvoor de instructies die hij van God gekregen heeft. Een lam of bokje van 1 jaar oud moeten ze slachten en in de nacht eten met ongedesemd brood en bittere kruiden. Het bloed moeten ze strijken aan de deurposten en de bovendorpel. In die nacht zullen ze door God uitgeleid worden uit Egypte. Denk je hierbij niet direct aan het bloed van Jezus Christus dat langs het kruishout vloeide? Het volk Israël werd bevrijd uit het diensthuis van de slavernij. Christus heeft ons bevrijd uit de macht van zonde en dood. Hij was het Paaslam voor ons geslacht. Hij werd gekruisigd als eerstgeborene van de Vader. Het Pascha was voor de Israëlieten een altijd durende inzetting. Om nooit te vergeten. Wij vieren het Heilig Avondmaal op gezette tijden. Om te gedenken dat Christus de straf van onze zonden heeft gedragen en zo de weg heeft geopend tot de Vader. Totdat Hij eenmaal wederkomt.

Lezen: Exodus 14 : 9 t/m 31

Het volk ging op weg. Maar waarheen? Naar de Rietzee. Anders zouden ze misschien in de strijd met de Filistijnen mogelijk spijt krijgen en terug naar Egypte willen. Maar ja, wat moet je naar de Rietzee? Dat is toch een onneembare barrière. Daar dacht God anders over. En dan zit ook de farao met zijn leger nog achter je aan. Het volk zag het niet meer zitten. Ze gingen tegen Mozes tekeer. Had ons maar in Egypte gelaten, dan zouden we gewoon slaven zijn gebleven. Moeten we hier in die woestijn sterven? Farao naderde. Maar de engel Gods en de wolkkolom maakten scheiding tussen het volk en het leger van de farao. Ze konden niet bij elkaar komen. Het wonder gebeurde. Het volk trok droogvoets door de Rietzee en farao met zijn leger werd verzwolgen. Hoe konden ze toch zo twijfelen aan Gods macht? Na zoveel wonderen in Egypte. Na 430 jaar in Egypte was dat ook niet zo'n wonder, met al die afgoden. Ze moesten de God van het verbond nog veel beter leren kennen.

Lezen : Exodus 32 : 1 t/m 6

Mozes sprak op de berg Sinaï met God. Daar gaf God hem de geboden voor het volk. Maar het duurde maar. Ze zagen Mozes niet meer terug. Hun geduld was op. Die Mozes, (wat een akelige opmerking) ; wat er met hem gebeurd is weten we niet. Ze eisten dat Aäron een stierkalf zou laten maken. Dat zou hun god zijn. Die kon je tenminste zien. Dan wist je dat die god je uit Egypte had geleid. Aäron kon er niet tegenop en bezweek voor hun eis. Hij liet ook een altaar bouwen en kondigde een groot feest aan. Wat een belediging voor God. Hadden ze nog niet genoeg wonderen van Hem gezien? Een verschrikkelijk gebeuren. En Aäron ging hen voor. Ze brachten offers, aten en dronken en vierden uitbundig feest. Zou het vandaag beter zijn? Hebben wij ook andere goden in de plaats van God? Het kan maar zo. Die verleiding komt ook op ons af. Alles wat in de plaats van God komt is afgoderij. Soms heel subtiel. Maar daarmee roepen we wel Gods toorn over ons af.

Mozes pleit voor het volk

133

12 mei

Lezen : Exodus 32 : 7 t/m 14

God had alles gezien. Zijn brandende toorn zou het volk verteren. Mozes trof geen schuld. Daarom zei God dat Hij alleen met Mozes verder zou gaan. Hij zou hem tot een groot volk maken. Je zou denken, nou dat is mooi voor Mozes. Dan is hij gelijk van dat weerspannige volk af. Daar is toch niet mee om te gaan? Hij zou het heel wat gemakkelijker krijgen. Maar zo dacht Mozes niet. Hij pleitte voor het volk bij God. Stel dat de Egyptenaren horen wat U wilt doen. Dan zeggen ze: fijne God die zijn volk naar de woestijn stuurt om daar te sterven. Maar er is nog iets. Mozes herinnert God aan het verbond met de aartsvaders. U heeft hen toch beloofd een groot volk te worden in een door U gegeven land? En God besluit om het volk niet om te brengen. Wat een pleidooi van Mozes. Als je ziet hoe hij voor zijn volk opkomt denk je onwillekeurig aan de Here Jezus. Hij mocht beeld zijn als middelaar. Maar Christus droeg de straf voor héél deze wereld. En dat is nog oneindig veel meer.

Straf op de zonde

134

13 mei

Lezen: Exodus 32 : 15 t/m 35

Mozes wist dus wat er gebeurd was. Hij had de twee stenen platen bij zich waarop God de verbondstekst had geschreven. Toen hoorden Mozes en Jozua, die waarschijnlijk ergens op de berg op Mozes gewacht had, een geschreeuw van het volk. Jozua wist niet wat het was. Mozes wist beter. Hij gooide de stenen platen kapot en gooide de afgod in het vuur. Hij strooide de as in het water en liet de Israëlieten dat opdinken. Toen keerde hij zich tot Aäron. Die deed net of hij er niets aan kon doen. Mozes zei: wie voor de Here kiest moet hier komen. Alle Levieten kwamen. Zij moesten door het kamp gaan en iedereen die ze tegenkwamen doden. Dat is nogal wat. Je zal je familie maar tegenkomen. God laat niet met zich spotten. Mozes bidt om vergeving van hun zonden. Hij is zelfs bereid voor het volk Gods straf te dragen. Maar dat kan alleen Jezus Christus. Alleen Hij verlost van zonde en dood. Maar wij blijven altijd wel verantwoordelijk voor de zonden die we doen. Toen en nu.

Mozes' pleidooi

135

14 mei

Lezen : Exodus 33 : 1 t/m 4 en 12 t/m 17

De Here God had er genoeg van. Mozes moest met het volk verder trekken, maar God zou niet meegaan. Een engel zou hen begeleiden en vreemde volkeren voor hen verdrijven, maar God zelf zou zijn handen van zijn volk aftrekken. Toen het volk dat hoorde waren ze in diepe rouw. En weer springt Mozes voor hen in de bres. De Here is Mozes goedgezind, maar dat wil Mozes bevestigd zien. Als U mij hebt uitgekozen, laat mij dan weten wat uw plannen zijn. Leer mij U kennen. Dit is toch uw volk? God antwoordt: moet Ik dan zelf meegaan? Ja, zegt Mozes, want anders is het zinloos om verder te trekken. Dat zegt God toe, omdat Hij Mozes heeft uitgekozen. Stel je eens voor dat jij je weg zonder God zou moeten gaan. Hoe denk je dan het rechte spoor te houden? Waar kun je dan op terugvallen op de weg die je gaat? Hoe denk je getroost en bemoedigd te worden in moeite en verdriet. Zonder God is het geen leven. Dat zal de consequentie zijn, als God zich van ons afkeert.

Land verkennen

136

15 mei

Lezen : Numeri 13 : 17 t/m 21 , 23, 30 t/m Num.14 : 4

De twaalf verspieters gaan op pad. Ze doorkruisen heel Kanaän. Nemen een geweldige tros druiven mee en brengen verslag uit aan Mozes en het hele volk. Maar de meningen zijn verdeeld. De meerderheid ziet het niet zitten in Kanaän. Een prima land maar de bevolking is zeer sterk. We hebben zelfs reuzen gezien. Nee, dat wordt niks. Daar hoeven we niet aan te beginnen. Ondanks het feit dat Jozua en Kaleb heel wat anders beweerden, barstte het hele volk in tranen uit. En weer; waren we maar in Egypte gestorven. Laten we maar andere leiders kiezen en terug gaan naar Egypte. Onbegrijpelijk. Mozes en Aäron aanklagen als vertegenwoordigers van God. Het vertrouwen in God opzeggen. Hoeveel wonderen hadden ze juist van deze God al niet gezien? Hoe vaak waren ze al niet gestraft om hun ongelooft en ongehoorzaamheid. Wanneer zullen ze God eens volledig vertrouwen? Misschien is je overgeven aan God en afzien van jezelf wel de grootste opgave in je leven.

De koperen slang

137

16 mei

Lezen : Numeri 21 : 4 t/m 9

Het was weer zover. Steen en been klagen tegen God en Mozes. Hier hebben we geen water en brood. En dat manna, het komt ons de strot uit. Dat zeggen ze dan over het voedsel dat God hen dagelijks geeft. Weer het verwijt dat ze uit Egypte zijn weggehaald om te sterven in de woestijn. God straft hen met giftige slangen, maar blijft ook geduldig in de omgang met zijn volk. Velen sterven. Ze belijden hun zonden en vragen aan Mozes te bidden om verlossing van deze plaag. Dat doet hij. God zegt: maak een koperen slang, plaats die op een staak. Iedereen die gebeten is en naar die slang kijkt zal niet sterven. Die slang kom je ook tegen in het Nieuwe Testament. In Joh.3:14 staat een passage van Jezus' gesprek met Nicodemus. Hij vergelijkt zich met de slang die hoog verheven moest worden. Zo zal het ook gaan met de Mensenzoon. Wie in geloof op Hem ziet aan het kruis, zal behouden worden. De slang is de voorafschaduw van Jezus aan het kruis. Beiden hoog verheven tot behoud.

Water uit de rots

138

17 mei

Lezen: Numeri 20 : 2 t/m 13

Geen wonder dat het vaak gaat over het gemis aan water. Het volk bivakkeert in de woestijn. Je begrijpt niet hoe dat allemaal is gegaan. Hoe kwamen ze aan water? Hoe voedden ze het vee? Het ging maar liefst over 600.000 mensen. We weten alleen dat ze manna kregen en dat hun kleren en schoenen niet versleten. Maar hoe het verder ging blijft voor ons verborgen. Maar goed, er was weer gebrek aan water. En je raadt het al. Weer terug willen naar Egypte vanuit dat barre oord. Mozes legde het opnieuw de Here uit. Die gaf opdracht om de rots te bevelen water voort te brengen. Maar Mozes was boos en eigenzinnig. Met Aäron besloot hij eens flink uit de hoek te komen. Wij zullen jullie eens wat laten zien. Hij sloeg 2x op de rots. God viel hen niet af al deden ze glad verkeerd. Er kwam water. Maar God besliste dat zij het beloofde land niet zouden binnengaan. Eigenzinnige godsdienst is de Here een gruwel. Zelfs als je Mozes of Aäron heet. Er is geen aanzien van persoon.

Het gezag van Mozes en Aäron betwist

139

18 mei

Lezen : Numeri 16 : 1 t/m 3, 8 t/21 en 30 t/m 35

Dit is wel de meest ingrijpende opstand tegen Mozes en Aäron. Korach, Datan en Abiram + 250 aanzienlijke leiders van het volk verwijten hen eigenmachtig optreden. Waarom zouden zij een bevoorrechte positie innemen? Waarom zou Mozes de leider van het volk zijn en Aäron de hogepriester? Waren zij meer dan de anderen? Hier was Gods besluit in het geding, die hen had aangesteld. En wie zich tegen God keert, zal uit de vergadering worden uitgeroeid. De 250 mannen werden door het vuur verteerd en Korach, Datan en Abiram werden met hun gezinnen door de aarde verzwolgen. De volgende dag beklagden de Israëlieten zich opnieuw bij Mozes. U hebt het volk van de Here gedood. Hadden ze nog niet genoeg geleerd? God straft hen met een plaag die duizenden het leven kost. Mozes werpt zich steeds weer op als middelaar tussen God en het volk. En God verhoort hem steeds weer. Hoe is het mogelijk dat God met zondige mensen te maken wil hebben.

Aäron en Mozes sterven

140

19 mei

Lezen: Numeri 20 : 22 t/m 29 en Deuteronomium 3 : 25 t/m 27

Niet lang daarna stierf Aäron. Maar de Here zorgde er voor dat de priesterdienst voortgang zou vinden. Boven op de berg Hor legde Aäron zijn priesterkleed af. Dat werd Eliazar aangetrokken. Aäron had zijn dienst vervuld. Maar hij mocht het beloofde land niet binnengaan. Mozes wijst in Deut. 31: 7 en 8 Jozua als zijn opvolger aan. In Deut.3:23 t/m 26 smeekt Mozes het land te mogen binnengaan, maar God zei tegen hem dat hij hier over moest zwijgen. Ook had Mozes in zijn rede tot het volk Israël er de schuld van gegeven dat hij het beloofde land niet mocht binnengaan. Dat was niet zo mooi van hem. Hij was uiteindelijk zelf verantwoordelijk. Omdat hij, evenals Aäron, zelf gezondigd had door tegen de rots te slaan en het heft in eigen hand had genomen. Op de berg Nebo zou hij sterven, maar mocht nog wel het hele land overzien. Zijn graf is nooit gevonden. Een nieuwe hogepriester, een nieuwe leider. Gods werk gaat door. Want Hij blijft voor zijn volk zorgen. Altijd.

Het komt weer goed

141

20 mei

Lezen: Johannes 21 : 4 t/m 22

Na zijn opstanding verschijnt Jezus diverse keren aan zijn discipelen. Zo ook hier. Ze zien niet dat het Jezus is. Hij vraagt of ze iets te eten hebben voor Hem. Na het wonder van de visvangst zegt Johannes tegen Petrus: het is de Here. Even later eten ze gezamenlijk. Dan spreekt Jezus Petrus aan. Hij vraagt of Petrus Hem lief heeft. Ja. Heer, U weet dat ik U lief heb zegt hij. Voor de tweede maal vraagt Jezus hetzelfde. En voor de derde keer. Petrus wordt er verdrietig van. Hij zal ongetwijfeld gedacht hebben aan zijn drievoudige verloochening van zijn Heiland. Hij zegt: U weet alle dingen, U weet dat ik U lief heb. Jezus vertrouwt hem toe te zorgen voor de lammeren en schapen van de kudde. Dat zal zijn werk worden. Wat een vergevende liefde van onze Here Jezus Christus. Hoe diep je valt, er is altijd een weg terug. Jezus zegt dat Petrus' leven niet gemakkelijk zal zijn. En Johannes dan, vraagt Petrus? Wat gebeurt er met hem? Dat is mijn zaak, zegt Jezus. Volg jij Mij maar.

Lofprijzing

142

21 mei

Lezen: Romeinen 11 : 33 t/m 36

In het gedeelte van vandaag wordt Gods lof bezongen in alle toonaarden. Wie Hij is, wat Hij doet, al zijn eigenschappen die ons keer op keer verbazen. Je kunt God niet in een hokje plaatsen. Je kunt Hem ook niet beoordelen naar menselijke maatstaven. Wij zijn een stipje in de eeuwigheid. In de schepping van God die Hij zo mooi gemaakt heeft en waarin wij mogen leven. Hij ziet ons en heeft onze redding op het oog. Wij kunnen alleen maar zijn grootheid, wijsheid, kennis, inzicht en handelen, roemen en prijzen. Het is allemaal uit Hemzelf. Geen raadsman had God nodig. Met alles heeft Hij zijn doel. Ook met ons leven. Aan zo'n machtige God wil jij je toch van harte overgeven en toevertrouwen? Voor tijd en eeuwigheid. Met de engelen in de hemel mogen wij Hem loven en prijzen. Al komen wij daarvoor woorden tekort. Er is geen god buiten Hem. Met zo'n God aan je zijde kun je het leven aan. En daarom: geprezen zij zijn naam. Nu en tot in eeuwigheid.

De goede Herder

143

22 mei

Lezen: Johannes 10 : 11 t/m 15

De Here Jezus is de goede Herder. Hij is geen huurling. Een huurling is iemand die zogenaamd voor de schapen zorgt, maar ondertussen de schapen zomaar in de steek laat of vlucht als hij een wolf ziet aankomen. Beter dat een schaap geroofd wordt dan dat hij het leven er bij inschiet. Intussen heeft de kudde dan geen herder meer en wordt naar alle kanten verstrooid. De schapen gaan de huurling niet ter harte. Aan zo'n herder heb je niets. Slecht voor de schapen en voor de eigenaar. Dan doet Jezus dat allemaal heel wat beter. De schapen herkennen Hem aan zijn stem. Hij kent de schapen bij naam, stuk voor stuk. Zij kennen Hem zoals de Vader Jezus kent. Hij is bewogen met hen. Zet zich volledig in. Ja, Hij geeft zelfs zijn leven voor hen. Ze hebben niets te vrezen. Wij mogen schapen zijn van Jezus' kudde. Aan het kruis stierf Hij de bittere dood voor ons. Dat is wat anders dan een huurling doet. Als je zo'n Herder hebt weet je je veilig voor tijd en eeuwigheid. Om God voor te danken.

Bij de pottenbakker

144

23 mei

Lezen: Jeremia 18 : 1 t/m 12

Heb je weleens een pottenbakker aan het werk gezien? Hij maakt prachtige dingen. Maar soms lukt het niet zoals hij wil en dan begint hij opnieuw. De Here zegt dat Hij hetzelfde kan doen met het volk Israël, want zij zijn als klei in zijn hand. De ene keer geef Ik beloften aan mijn volk als zij in mijn wegen wandelen, maar als zij dat niet doen dan zie Ik af van het goede dat Ik had beloofd te zullen doen. Dan gaat het net als bij de pottenbakker. Steeds weer spreekt God zijn volk aan op hun levenswijze. Bekeren zij zich van hun boze werken, dan is Hij hen genadig en mogen zij een nieuw begin maken. Gaat het weer mis, dan spreekt Hij het oordeel over hen uit. Je zou zeggen dat God het wel heel erg zat wordt om steeds weer zijn volk genadig te zijn. Maar zo is God nu eenmaal. Onbegrijpelijk voor ons. Want zou God het ook niet vaak zat worden met ons? Maar denk niet; het komt toch wel weer goed met ons. Alleen bij dagelijkse bekering van onze zonden kan het leven goed zijn. God zij de eer!

Enten

145

24 mei

Lezen: Romeinen 11 :16b t/m 24

Er is een edele olijfboom. Zijn wortels voeden de takken. De Joden zijn de natuurlijke takken. Maar als bij hen ongeloof wordt geconstateerd, worden zij van de wortel en stam van de edele olijfboom afgesneden. Daarentegen, als heidenen tot geloof komen worden ze geënt op deze olijfboom en mogen ze groeien en bloeien vanuit de wortel die hen draagt. Maar laten zij zich niet verheffen boven de Joden die zijn afgesneden. Want als die zich bekeren kunnen zij opnieuw geënt worden. En als de heidenen afvallig worden, dan zal God ook hen niet sparen. God schrijft zijn aloude verbondsvolk niet af. Als zij Jezus Christus belijden, mogen ze blijven groeien aan de edele olijfboom. Deze regel geldt ook vandaag nog steeds. Wie leeft in het verbond met God de Vader mag delen in de redding door Jezus Christus. Wie dat niet doet, verspeelt Gods liefde en ontferming. Maar bij bekering is er altijd een weg terug. Want God wacht op je met open armen. Goddank, zo is Hij.

Met hart en mond

146

25 mei

Lezen : Romeinen 10 : 9 t/m 13

Dit is een mooi gedeelte uit de Romeinenbrief. Wanneer je met hart en mond gelooft en belijdt dat Jezus Heer is en dat God Hem uit de dood heeft opgewekt zul je worden gered en word je rechtvaardig verklaard. Dat is een geweldige belofte. Heel vaak denken we dat we zelf heel veel moeten doen om gered te worden. En rechtvaardig? Wie is dat uit zichzelf? Hoeveel zonden doen we niet. Niet één keer, maar doorlopend. Er gaat geen dag voorbij of we moeten God weer onze zonden belijden. Is dan alleen die belijdenis voldoende? Ja, zegt de bijbel, als je weet dat je niets bij God kunt verdienen, maar je leven in Christus geborgen weet. Dan ben je veilig voor de eeuwigheid. Weet je hoe we dat noemen? Uit genade leven. Dan geeft God ons zijn rijke gaven. Jezus Christus heeft alles voor ons volbracht. Zijn dood is ons leven. Daar is niets van onszelf bij. Of je nu Jood of Griek of Nederlander bent, het geldt voor iedereen. Bijna een tekst om in te lijsten. Om het nooit te vergeten.

Hemelvaart

147

26 mei

Lezen : Matteüs 28 : 18 t/m 20

Ze waren op de berg waar Jezus hen ontboden had. Ze bewezen Hem eer, maar sommigen waren nog niet zeker van hun zaak. Er was ook zoveel gebeurd. Jezus' opstanding had hen overrompeld. Het was ook allemaal zo anders gegaan dan ze lang gedacht hadden. En nu? Jezus spreekt van zijn macht en majesteit die Hem gegeven is in de hemel en op aarde. Hij geeft hen het bevel dit overal te gaan vertellen. Mensen tot zijn leerlingen te maken. Hen dopen in de drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest. Hen leren te leven zoals God het wil. En wat een belofte geeft Hij daarbij: Ik ben met jullie tot aan de voltooiing van deze wereld. Met die belofte gaan ze op pad. En zij niet alleen. Het evangelie is door zendingen overal op aarde gebracht. Maar ook in de gevestigde wereld blijft de opdracht om de blijde boodschap te verkondigen. Want het gaat om de eer van God en je eeuwige redding. Want het is een geweldige toekomst die je te wachten staat. En dat moet iedereen horen.

Innerlijke strijd

148

27 mei

Lezen: Romeinen 7 : 18 t/m 21 en 24 en 25

Is dit niet een deprimerend stukje? Steeds maar weer te moeten vechten tegen de zonde? Steeds maar weer het onderspit moeten delven? Je wilt wel, maar het lukt niet en elke keer verval je weer in (dezelfde) zonde. Het is om moedeloos van te worden. Hoe kom je ooit uit deze vicieuze cirkel? Zelfs Paulus ziet het niet meer zitten om zo te moeten leven. Je probeert het elke dag weer, maar je komt geen stap verder. Je zou het bijtje er bij neer gooien. Wie zal mij, ongelukkig mens, redden uit dit bestaan dat beheerst wordt door de dood? De oude en de nieuwe wet strijden met elkaar om de voorrang. Maar Paulus blijft niet hangen in deze constatering. In het geloof ziet hij toch een evenwicht tussen het dilemma van de strijd tegen de zonde en de verlossing door Christus Jezus zijn Heer. Bij dat laatste komt hij toch uit. Wat mogen we dankbaar zijn voor de vergeving van onze zonden. Dat zal ons niet gemakzuchtig maken, maar steeds weer stimuleren tot een leven voor God.

Niet alleen wie zegt: Heer, Heer.....

149

28 mei

Lezen: Matteüs 7 : 21

Dat is een pittige uitspraak van de Here Jezus. Je zou zeggen, dat is toch mooi als iemand zegt: Heer, Heer? Maar dat is niet het enige dat in dit tekstvers staat. Er staat meer. Alleen wie handelt naar de wil van mijn hemelse Vader zal het koninkrijk van de hemel binnen gaan. Dat is een indringend gezegde. Met andere woorden; niet alleen met je mond zeggen dat Jezus Heer is, maar er ook naar handelen. Je kent ze wel, mensen die de mond vol hebben over Jezus, maar uit hun handelen blijkt niet dat ze doen wat Hij vraagt. Zogezegd, een verschil tussen woorden en daden. Dat is niet de manier waarop Jezus gediend wil zijn. Jezus vraagt van ons dat die twee beiden in praktijk worden gebracht. Misschien maken wij ons daar ook nogal eens schuldig aan. Woorden zijn zo gemakkelijk gesproken, maar zijn waardeloos als er niet naar gehandeld wordt. Je kunt ze nooit van elkaar loskoppelen. Daarom: wat je belijdt, handel daar ook naar. Dat is de ware godsdienst voor elke dag.

De tien meisjes

150

29 mei

Lezen : Matteüs 25 : 1 t/m 13

Tien meisjes, wachtend op de bruidegom. Als hij komt zullen ze hem tegemoet gaan met hun brandende lampen. Maar dan moeten die lampen wel branden. En daar is olie voor nodig. Genoeg voor een lange tijd wachten. Want je weet niet wanneer de bruidegom komt. Hij komt als een dief in de nacht (Lucas 12:45 45 en 46). Onvoorspelbaar. Wees dus op je hoede. Verwacht Hem te allen tijde. Dat deden de dwaze meisjes dus niet. Zij hadden geen reserve hoeveelheid olie bij zich. Toen, na lang wachten kwam de bruidegom er aan. De wijze meisjes haalden Hem in, de dwazen hadden geen olie meer. Ze konden geen olie meer kopen en kwamen te laat voor het bruiloftsfeest. Goed dat Jezus ons waarschuwt om rekening te houden met zijn komst. Zeg niet dat het al zo lang geduurd heeft. Want Hij kan vandaag of morgen komen. Daarom moeten we waakzaam zijn. Vol verwachting, iedere dag. Want de bruiloft van de Heer wil je toch niet missen? Om met hem feest te vieren?

Lezen: Marcus 7 : 24 t/m 30

Je zal maar een dochter hebben die bezeten is. Dat was het geval bij een Syro-Fenisische vrouw. Geen Jodin dus. Maar een hond in de ogen van de Joden. Leuke titel, nietwaar? Het lukte haar om bij Jezus te komen. Ze viel voor zijn voeten neer en smeekte Hem haar dochter te genezen. Maar Jezus is terughoudend. Het brood voor de kinderen is toch niet voor de honden? De vrouw gaat niet weg na deze opmerking van Jezus. Ze houdt vol en beantwoordt Jezus' vraag. Maar Heer, de honden eten toch de kruimels op die van de tafel vallen? Die zijn voor mij, als hond, genoeg. Wat een geloof. Dat vindt Jezus ook. Dat heb je goed gezegd. Daarom mag je naar huis gaan, want je dochter is genezen. Vaak wordt de vraag om genezing niet positief beantwoord. Ondanks alle gebeden. Dan heeft God kennelijk andere plannen met ons leven. Dat vinden wij niet altijd begrijpelijk. Maar als we er van uitgaan dat Jezus alles beter weet dan wij, zullen we ons er dan niet gelovig bij neer leggen?

Lezen : Marcus 10 : 46 t/m 52

Daar zat hij, langs de weg. Dag in, dag uit. Hij bedelde zijn kostje bij elkaar. Maar op een dag hoorde hij dat Jezus er aan kwam. Misschien had hij eerder van Hem gehoord. Hij zou z'n kans waarnemen. Hij begon te schreeuwen: Jezus, zoon van David, heb medelijden met mij. De omstanders snauwden: man houd je mond. Jezus kwam toch niet voor zulke mensen, voor bedelaars. Maar daarvoor kwam Hij dus wel. Voor bedelaars, hoeren en tollenaars. Die waren niet te min voor Hem. Daarom zei Jezus: roep hem. Ja, toen moesten ze hun mening wel herzien. Ze zeiden zelfs: houd moed, sta op, Hij roept u. Jezus vroeg wat hij wilde dat Hij voor hem deed. Nou, dat was wel duidelijk. Dat ik weer kan zien! Jezus had een prachtige boodschap voor hem. Ga heen uw geloof heeft u behouden. Hij erkende Jezus als de zoon van David, de Messias. En hij geloofde dat Jezus hem kon genezen. Dan is Jezus gul om die belijdenis te belonen. Dat grote geloof, laten we ons daar maar aan spiegelen.

Lezen : Romeinen 9 : 30 t/m 10 : 4

Paulus snijdt hier weer het verschil tussen Joden en heidenen aan. De Joden blijven vasthouden aan het feit dat zij slechts zalig worden door de wet na te leven. Wetticisme dus. Maar in Gal.3:11 staat: Dat niemand door de wet voor God rechtvaardig wordt, is volkomen duidelijk. Er staat ook: De rechtvaardige zal leven door geloof. Christus heeft de wet vervuld. Maar daar wilden zij niet aan. Zo werd Hij een steen waarover men struikelt, een rotsblok waaraan men zich stoot. Dat was het punt bij de Joden en daar had Paulus veel verdriet van. De heidenen namen het heil in Christus wel aan. Het is als in een huwelijk. Als je elkaar lief hebt, laat je merken dat je die liefde niet hoeft te verdienen. Je doet dingen zonder dwang om te laten merken hoeveel je van de ander houdt. Dat is een andere benadering. Daardoor blijft de verhouding optimaal. We willen Gods liefde toch niet verspelen? Dan moeten we voor Christus kiezen en niet voor de wet. Want die is door Hem vervuld.

Aansporing

154

2 juni

Lezen : Filippenzen 1 : 27 t/m 30

Paulus spoort de Filippenzen aan om in overeenstemming met het evangelie te leven. Hij wil dat graag horen en als hij straks bij hen komt ook zien. Zodat zijn werk in Filippi niet tevergeefs is geweest en hij kan constateren dat zij één van geest zijn. En samen voor het geloof in het evangelie strijden. Hij wekt hen op dat te blijven doen. Standvastig zijn, ook als de tegenstanders hen proberen angst aan te jagen. Hij spreekt hen moed in. Zij voeren dezelfde strijd als hij. Volhouden betekent je bewust zijn van de genade van God. Niet alleen als het goed gaat, maar ook als je omwille van Christus moet lijden. Dat gaat nogal eens tegen eigen vlees en bloed in. Maar strijd is een teken van God dat tegenstanders ten onder gaan, maar dat zij worden gered. Dat is een belofte waardoor je kunt volhouden. Ook al zou je het bijtje er weleens bij neer willen gooien. Want de uiteindelijke overwinning is je eeuwig behoud. Eens komt de strijd tot een einde. De eerkroon lonkt.

Marta en Maria

155

3 juni

Lezen : Lucas 10 : 38 t/m 42

Jezus is aangekomen in het huis van Marta en Maria. Marta heet hem hartelijk welkom. Maria ging aan de voeten van Jezus zitten en luisterde naar alles wat Jezus te zeggen had. Marta daarentegen werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor Jezus. Ze had het er maar druk mee. Ze kon het niet uitstaan dat Maria zo rustig bij Jezus zat. Jezus, zeg er eens wat van dat zij mij alles alleen laat doen. Zegt U dat ze mij moet helpen met alles wat er te doen is. Maar dat doet Jezus niet. Hij zegt: Marta, Marta, maak je niet zo druk. Maria heeft het goede deel gekozen. Dat was een tegenvaller voor Marta. Doe je zo je best en dan is het niet goed. We kunnen hier van leren. Hoe is dat bij ons? Nemen wij de tijd voor de Here? Hoe beginnen we de dag? Gauw eten en dan wegwezen? Of gaat de bijbel open? Zijn we zo druk dat de tijd voor God er vaak bij inschiet? Beantwoord die vragen eens voor jezelf. Moet jij je levenspatroon op dit punt wijzigen? Misschien geeft het je wel heel veel rust.

Wie is Jezus' moeder en broer?

156

4 juni

Lezen : Marcus 3 : 33 t/m 35

Jezus ging terug naar huis en werd zo in beslag genomen door zijn werk dat het eten er bij inschoot. Toen zijn familie dit hoorde gingen ze op weg om Hem desnoods onder dwang mee te nemen. Volgens hen was Hij niet goed bij zijn hoofd. Maar Jezus ging gewoon door met zijn onderricht. Toen zeiden anderen tegen Hem: uw moeder en uw broers staan buiten en zoeken U. Hij antwoordde: wie zijn mijn moeder en mijn broers? Wat is dat nou voor raar antwoord. Dat wist Jezus toch wel? Tellen zij niet meer voor Hem? Nee, dat is niet het geval. Hij geeft wel degelijk om zijn moeder en broers. Toen Hij na 3 dagen in de tempel werd gevonden, staat er dat hij zijn ouders onderdanig was. En bij het kruis zorgt hij dat zijn moeder onder de hoede van Johannes komt. Maar nu is Hij met andere dingen bezig. Hij keek om zich heen. Ieder die de wil van God doet is mijn moeder en mijn broer. Zijn familie is dus veel groter. Groter dan de vleselijke band. En die moet nog veel groter worden!

De Heilige Geest uitgestort (1^e Pinksterdag)

157

5 juni

Lezen: Handelingen 2 : 1 t/m 13

Vlak voor Hemelvaart gaf Jezus zijn discipelen de volgende opdracht. Ga op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Jezus zei er bij dat zij in de stad moesten blijven, totdat zij met kracht uit de hemel zouden worden bekleed. Zo waren ze allen bij elkaar op de Pinksterdag. En toen gebeurde het. Totaal onverwacht. Een hevige windvlaag, tongen als van vuur en het spreken in vreemde talen. Gods Geest was aan het werk. Iedereen was ontzet. Hoe kunnen we hen toch horen spreken in onze eigen taal? Dat is toch niet te geloven? Dat was ook moeilijk, maar de Heilige Geest verraste iedereen. En waar spraken ze over? Over Gods grote daden. Maar sommigen spotten: ach, ze zullen wel dronken zijn. Ja, zo reageerden sommigen die niet openstonden voor Gods werk. Dan moet je toch iets bedenken. Anderen vroegen verbaasd: wat betekent dit? Dat gaf ruimte voor de blijde boodschap. En een open hart daarvoor. Het was feest, toen. Maar ook voor ons vandaag. Pinksterfeest!

Getuigen (2^e Pinksterdag)

158

6 juni

Lezen: Handelingen 4 : 7 t/m 12 en 18 t/m 22

Petrus en Johannes waren gevangen genomen, Zij hadden een verlamde genezen in de naam van Jezus en dat pikten de joodse leiders niet. Leg maar eens uit in wiens naam jullie dit wonder hebben verricht. Petrus nam in alle vrijmoedigheid het woord. Dit was een andere Petrus dan bij de verloochening van Jezus. Hij zei: u moet weten dat dit gebeurde in de naam van Jezus, die u gekruisigd hebt, maar door God uit de dood is opgewekt. Hij is de steen, door de bouwers afgekeurd, maar nu tot hoeksteen geworden (Ps 118:22 en 23). Alleen door Hem kunnen wij gered worden. De leiders wisten hier geen raad mee. Ze verboden hen de naam van Jezus niet meer te gebruiken. De apostelen zeiden: We kunnen het niet verantwoorden u te gehoorzamen en God niet. Ze lieten hen vrij. Zouden wij ook zo vrijmoedig spreken als ons het vuur zo na aan de schenen wordt gelegd? God vraagt het wel van ons. De Geest legt ons dan de woorden in de mond. Daar mag je op vertrouwen.

Stefanus

159

7 juni

Lezen: Handelingen 6 : 5a en 8 t/m 15

Toen het aantal gelovigen toenam, besloten de apostelen om een aantal diakenen aan te stellen. Ze kozen onder anderen Stefanus, een diep gelovig man, vervuld met de Heilige Geest. Hij verrichtte grote wonderen en tekenen onder het volk. Enkele leden van de synagoge begonnen met hem te redetwisten, maar ze konden niet tegen hem op. Daarna trommelden ze valse getuigen tegen hem op. Tenslotte namen ze Stefanus gevangen. Toen zagen de leden van het Sanhedrin het gezicht van Stefanus in lichtglans als van een engel. Ze vroegen of de beschuldigingen klopten. Stefanus hield daarop een lange redevoering. Maar toen hij aan het eind hen verweet Jezus te hebben verraden en gedood, was de boot aan. Dit pikten ze niet. Hij beschuldigde hen, net als Petrus, eerder ook al deed. Het hield maar niet op. Dit kankergezwell moest worden uitgeroeid. Weg met hem. En Stefanus; voor zijn geloof ging hij zijn dood tegemoet. Hij zou de eerste martelaar zijn, maar met opgeheven hoofd.

Steniging

160

8 juni

Lezen; Handelingen 7 : 54 t/m 60

Er was geen houden meer aan. Zelfs niet toen Stefanus zijn blik op de hemel richtte en zei dat hij de luister van God en Jezus aan Gods rechterhand zag. Ze werden razend en stopten hun oren om maar niets te horen. Ze sleepten Stefanus tot buiten de stad om hem te stenigen. Terwijl zij dat deden riep Stefanus, in navolging van de Here Jezus: Heer reken hen deze zonde niet toe. En ook hij riep uit: Heer Jezus ontvang mijn geest. Een jonge man, Saulus, paste op de kleding van Stefanus. Hij zat er bij en hij keek naar wat er gebeurde. En hij vond het prima. Hij keurde de moord goed. De vervolging was begonnen. Velen vluchtten naar Samaria en Judea. In Jeruzalem was het niet meer veilig. Saulus ging als een dolleman te keer en wierp velen in de gevangenis. Nu kwam het er op aan. Eerder stonden de gelovigen in de gunst van het hele volk. Maar dat was voorbij. Nu zou blijken hoe sterk het geloof geworteld was. Maar wie zijn leven zal verliezen voor Mij, die zal het behouden. Gods vaste belofte.

Gemeente zijn

161

9 juni

Lezen: Handelingen 4 : 32 t/m 36

Zie je het gebeuren? In de kerkelijke gemeente heeft niemand gebrek. Niemand beschouwt zijn bezittingen als iets dat van hem zelf is. En God zegent dat. Stukken grond of huizen worden verkocht en het geld wordt verdeeld. Niemand lijdt armoede. Nou, ik kan mij dat vandaag de dag niet voorstellen. Ook kerkmensen zijn materialistisch. De diakenen kennen de armoede in de gemeente. Goed, daarvoor geven we in de collecte. Maar om nou je huis te verkopen en het bedrag aan de armen te geven, dat gaat wel erg ver. Wij zijn ook niet zo eensgezind in alles. Als we het in de eigen gemeente niet vinden, shoppen we naar een ander kerkgenootschap. Om dan te merken dat het daar ook niet alles is. Gaat het ons nog wel om de dienst aan de Here? Om het evangelie van Jezus Christus onze Here? Om van daaruit te doen wat goed is voor Hem en onze broeders en zusters? Het waren die dingen die de eerste gemeente zo aantrekkelijk maakten. De kern is belangrijk. Ook nu.

Bedrog

162

10 juni

Lezen: Handelingen 5 : 1 t/m 11

In de eerste gemeente was het ook niet allemaal perfect. Dat leert ons het gedeelte van vandaag. We lezen in het voorgaande dat gemeenteleden een huis of een stuk grond verkochten en de opbrengst bij de apostelen brachten. Dat leverde je vast wel aanzien en respect op. Ananias leek dat ook wel wat. Maar ja, om nou het hele bedrag van de verkoop van een stuk grond weg te geven, dat is nogal wat. Dus besloot hij een gedeelte zelf te houden. Nou, dat is op zich geen bezwaar, al wilde hij het hele bedrag houden. Maar doe dan niet net alsof je de hele opbrengst aan de apostelen geeft voor de armen. Dat is liegen en bedriegen. Tegen mensen, maar erger, tegen God. Petrus vraagt hem of dit het hele bedrag is en Ananias zegt : ja. Petrus zegt: je hebt God zelf bedrogen. En bij het horen daarvan valt Ananias dood neer. Zijn vrouw doet hetzelfde en ook zij sterft. Of het er ook op aankomt uit welke motieven je handelt. Alles leek zo mooi. Maar God ziet waarom we iets doen. Bij iedereen.

Joden en heidenen

163

11 juni

Lezen: Handelingen 18 : 4 t/m 11

Paulus is in Korinte aangekomen. Zoals gewoonlijk ging hij eerst naar de synagoge van de Joden. Gods uitverkoren volk moest eerst het evangelie van de Messias horen. Maar zij namen zijn woord niet aan, maar verzetten zich en spraken lasterlijke taal. Wetticisme was hun parool. Dat doet mensen geloven dat zij alleen door het houden van allerlei bepalingen en regels door God goedgekeurd en aanvaard worden. Zij stonden niet open voor de genade van Jezus Christus, waardoor wij behouden worden. Paulus waarschuwde hen dat zij zelf het onheil over zich afriepen. Hij nam afstand van hen en richtte zich voortaan tot de heidenen. 's Nachts sprak de Here hem moed in. Dat Hij hem bij zou staan. Wat erg als je Christus afwijst en zo je leven op het spel zet. Dat gebeurt ook vandaag. Reden temeer voor ons om waar mogelijk te getuigen van de boodschap van het evangelie. Het is alles of niets. Leven met of zonder God. Een kwestie van leven of dood.

Oproer in Efeze

164

12 juni

Lezen: Handelingen 19 : 23 t/m 34

In Efeze bloeide de handel in afgodsbeelden, met name van de godin Artemis. Daar werd veel geld mee verdiend en het was goed voor de werkgelegenheid. Komt me daar zo'n Paulus vertellen dat godenbeeldjes, door mensen gemaakt, geen goden zijn. Dat moeten niet veel mensen gaan geloven, want dat kost klandizie. Demetrius, de zilversmid, zweept de toehoorders op en er ontstaat een volksooploop. Zij schreeuwen 2 uur lang: groot is de Artemis der Efeziërs. Uiteindelijk weet de stadssecretaris de gemoederen tot bedaren te brengen. Hij zegt: er zijn rechtbanken, bepleit daar uw gelijk. Hoe reageer jij als men God en jouw geloof aanvalt? Als het je geld kost? Als je geen baan krijgt omdat je bij een sollicitatie krijgt te horen dat je op zondag moet werken? Of als je een boete krijgt als je weigert je winkel op zondag open te stellen? Of als je in je werk dingen moet doen die niet mogen van God? De verleiding kan groot zijn. Maar God zegent wie aan Hem trouw is en blijft.

Ver van huis

165

13 juni

Lezen: Daniël 1:1 t/m 5

Je zal maar als balling worden weggevoerd naar een heidens land. Dat overkwam Daniël en zijn vrienden. Koning Nebukadnessar had Jeruzalem ingenomen. Zijn dienaar moest een aantal uitgelezen jongens mee naar Babel nemen. Zij waren van voorname afkomst en moesten worden opgeleid om dienst te doen aan het hof. Hun namen waren: Daniël (God is mijn rechter), Chananja (De HEER is genadig), Misaël (Wie is als God?) en Azarja (De HEER is mijn helper). Daar moet je mee aankomen in een heidens land. Die namen moesten snel veranderd worden in Babelse namen. Geen link meer met de God van Israël. Voortaan heetten ze: Beltesassar, Sadrach, Mesach en Abednego. In 3 jaar opleiding moesten ze heidens voedsel eten en volledig integreren in de Babelse samenleving. Daar sta je dan als gelovige. Wat doe je dan? Vind je dat prima of niet? Kies je een andere weg? Kom je voor je geloof uit als jonge knul? En waar is God? Hoe zou jij reageren? Bespreek deze vragen.

Op rantsoen

166

14 juni

Lezen: Daniël 1:8 t/m 16

Daniël voert het woord mede namens zijn 3 vrienden. Maar wat ga je zeggen in zo'n situatie. Je bent in een vijandig land en krijgt voedsel dat je niet mag eten. Hoe los je dat op? Daniël benadert de hoofdbeampte die verantwoordelijk is voor hun welzijn. Hij stelt voor dat hij en zijn vrienden voortaan alleen groenten en water krijgen. Dat verzoek wordt niet direct afgewezen. Maar..... Hij, die daar over beslissen moet, is bang dat niet werkt en dan? Dan benadert Daniël zijn kamerheer en vraagt: wilt u ons verzoek voor 10 dagen toestaan? Dat gebeurt. 10 dagen op 3 jaar is te doen. En wat blijkt. Daarna zien ze er beter uit dan alle anderen. God geeft zegen op de manier waarop Daniël zegt wat hij graag zou willen. Je moet ook maar durven. Vaak houden we onze mond als we in zulke situaties komen. Wie weet wat voor negatieve gevolgen het voor ons zou kunnen hebben. Maar Daniël vertrouwt onvoorwaardelijk op God. En daar rust Gods zegen op. Ook in ons leven.

Een droom

167

15 juni

Lezen: Daniël 2:1 t/m 12

Daniël en zijn vrienden traden in dienst van de koning en waren 10 keer zo knap als alle anderen. Niet lang daarna had Nebukadnessar een droom, maar hij wist niet meer wat hij gedroomd had. Toen had hij een plan. De wijzen moesten hem zijn droom vertellen. Konden ze dat niet dan gingen ze er aan. Een test. In andere gevallen konden ze hem beduvelen omdat hij het niet kon controleren. Ze zouden hem waarschijnlijk ook nu weer wat voorliegen. Maar nu zou blijken wat zij waard waren. De wijzen waren in alle staten. Hoe kon de koning dit vragen. Geen mens kan doen wat u vraagt zeggen ze wanhopig. Alleen de goden, maar die vind je niet onder de mensen. Daar hebben ze gelijk in. Waren ze daar maar eens meer van overtuigd. Ook Daniël en zijn vrienden liepen gevaar. Maar de koning houdt voet bij stuk. Hij is woedend en geeft opdracht alle wijzen ter dood te brengen. Van wie komt de oplossing? Van de heidense goden of van God? Een spannende situatie!. En gevaarlijk.

Nacht van gebed

168

16 juni

Lezen: Daniël 2:13 t/m 18

Wat doe je met de dood voor ogen? Wat is er precies aan de hand? Daniël vraagt het aan de commandant van de lijfwacht die de wijzen moet doden. Die legt hem alles uit. Dan gaat hij naar de koning en vraagt uitstel van executie, zodat hij de koning de droom kan verklaren. Daniël heeft nog geen notie van het verdere verloop. Maar hij vertrouwt op God, want alleen die kan helpen. Dat weet hij vast en zeker. Maar daar is wel gebed voor nodig. Hij wekt zijn vrienden op met hem te bidden tot God, zodat zij niet met de wijzen ter dood gebracht worden. Ook wij zijn soms ten einde raad. Je ontmoet de ouders van een ziek kind in een uitzichtloze situatie. Je leeft mee en zegt dat we gelukkig nog kunnen bidden. Dat is ook zo. Maar bidden hoeft niet altijd als laatste redmiddel te worden ingezet om God te vragen dat de zieke misschien weer beter wordt. God kan ook verhoren door de zieke rust en aanvaarding te geven. Misschien ongedacht. Zullen we dat aan Hem overlaten?

Lezen: Daniël 2 : 19 t/m 28

Daniël krijgt een visioen. Daarin laat God hem weten hoe de droom is en wat die betekent. Wat een verhooring op het gebed. Niet te geloven. Nu breekt de jubel los uit Daniëls hart en mond. Hij geeft God alle eer. Hij is de God die wijzen hun wijsheid geeft en verstandigen hun kennis. Daar hoefde je niet mee aan te komen bij de wijzen van Babel. Weet u wat zo mooi is. Daniël zegt in zijn gebed: U, God van mijn voorouders, loof ik en roem ik, want U hebt mij wijsheid en kracht geschonken. Wat een zegen als je van je (voor)ouders hebt meegekregen wie God is en wil zijn in je leven. Wat een rijkdom. Daniël verzoekt Arjoch de wijzen nog niet te doden, maar hem naar de koning te brengen. Die vraagt of Daniël hem de droom en betekenis kan vertellen. Daniël zegt: dat kan geen mens, hoe wijs en verstandig ook. De wijzen hadden gelijk en dat moet de koning weten. Alleen God kan en wil hem laten zien wat er in de toekomst zal gaan gebeuren. Hij alleen. Die les moet de koning leren.

De uitlegging van de droom

170

18 juni

Lezen: Daniël 2 :36 t/m 45

Wie wil niet weten hoe het in de toekomst zal gaan. Of we dan gelukkiger zouden zijn is maar de vraag. In ieder geval krijgt Nebukadnessar dat te horen. Daniël schetst hem de loop van de geschiedenis, die uitmondt in de komst van een rijk dat voor eeuwig zal bestaan. Ook ons geeft God daarmee een kijkje in de toekomst. Het rijk van God zal zonder twijfel komen en stand houden. Wij mogen burgers zijn van dat rijk. Wat een zegen dat we weten dat God alles in handen heeft. Dat Hij de regie houdt over het wereldgebeuren. Soms houden we ons hart vast als we zien wat er in de wereld gebeurt. Soms zien we ook dat Hij daadwerkelijk ingrijpt, b.v. bij de val van de Berlijnse muur in 1989. Laten we bidden dat God onze wereld genadig is. Wijsheid geeft aan de leiders om hun land goed te besturen. Dat zou een zegen zijn voor heel deze wereld. Dan kunnen we geruster leven bij alles wat er gebeurt. Wij leven in de wereld, gedragen door Gods hand. Wat wilt u nog meer!

Een gouden beeld

171

19 juni

Lezen: Daniël 3 : 1 t/m 6

Nebukadnessar had wel gezegd: uw God is de god der goden, de zogenaamde oppergod van de afgoden, maar niet: uw God is de enige God in hemel en op aarde. Ja, hij waande zichzelf bijna god. In zijn droom zag hij het beeld met het hoofd van goud. Dat hoofd was zijn koninkrijk, dus hijzelf. Nu zou hij een geheel gouden beeld maken tot meerdere eer en glorie van zichzelf. Zo'n 36 meter hoog en 3.6 m breed. Van Goud. Zoals hij boog voor Daniël, zo zou nu iedereen buigen voor hem. Over hoogmoed gesproken. Toen het beeld klaar was, moest het worden ingewijd. Alle mogelijke stadhouders, gouverneurs enz. zouden aanwezig zijn. Ook een brandende oven, want wie niet boog voor het beeld zou branden. De drie vrienden moesten, als hoog geplaatsten er ook bij zijn. Iedereen die de muziek hoorde moest in aanbidding knielen voor het beeld. Je zou wel gek zijn als je dat niet deed. Hoe zou dat aflopen? Zouden ze God gehoorzaam zijn? Of zouden ze bezwijken voor de druk?

Er wordt op je gelet

172

20 juni

Lezen: Daniël 3 : 7 t/m 12

De heidense wijzen zullen wel jaloers zijn geweest op de drie hooggeplaatste vrienden van Daniël. Ze wisten deksels goed dat die alleen de God van Israël aanbaden. Ze zullen hen in de gaten houden. Misschien hebben ze daarom de koning wel geadviseerd om die brandende oven te plaatsen voor wie niet wilde buigen. Als ze niet buigen zijn ze van hen af en zijn de banen voor hen. Een dergelijke mentaliteit kom je ook vandaag de dag regelmatig tegen. Mensen weg promoveren om wat voor onnozele reden dan ook. Of je past als christen niet in het team, tenzij je je aanpast. Wat doe je dan? De vrienden passen zich niet aan. Voor hen is er maar één God voor wie ze knielen. En dat is koren op de molen van enkele Chaldeeën, want ze knielen niet voor een andere god en ook niet voor het gouden beeld. En dat is de machtige koning trotseren. Nou, berg je dan maar. Ze worden dan ook direct aangeklaagd. En God? Laat die het gebeuren dat ze levend verbrand worden? Wat denk je?

God grijpt in

173

21 juni

Lezen: Daniël 3 : 13 t/m 27

Nebukadnessar is woedend. Wie durft hem niet te gehoorzamen? Hij vraagt of het waar is dat ze niet willen knielen. En zegt wat er zal gebeuren als ze volhouden. Wie zal jullie dan redden, vraagt hij? De drie vrienden vinden het niet nodig hem een rechtstreeks antwoord te geven. Eén ding staat voor hen vast: ze zullen niemand anders aanbidden dan God. Wat een getuigenis in het zicht van de dood. Dat is de druppel die de emmer doet overlopen. In de oven met die mannen en stook hem 7x heter. Zo heet dat de mannen die hen er ingooien door de hitte sterven. En kijk nou. Nebukadnessar ziet 4 figuren in de oven. Hoe kan dat? Ze hebben er toch maar drie ingegooid? Die ene lijkt een godenzoon. Het klopt dat het een engel is. Het Godsvertrouwen van de vrienden is niet beschaamd. Hier is van toepassing Ps 91:11 t/m 12. Lees dat maar even. Ze mankeren niets. Weer erkent Nebukadnessar niet dat God de enige God is, maar de God van de vrienden. Hoe hardleers is hij!

Nog een droom

174

22 juni

Lezen: Daniël 4 : 1 t/m 14

Opnieuw een droom van Nebukadnessar. Nu niet over zijn en andere koninkrijken, maar over hemzelf. Maar dat weet hij nog niet. Ook hier weer de onmacht van de wijzen van Babel om de droom uit te leggen. Hij hoeft hen niet te straffen, want hij heeft Daniël achter de hand. God maakt opnieuw gebruik van een droom om Nebukadnessar iets duidelijk te maken. Hij moet de macht van de enige ware God erkennen. God spreekt vaker in een droom tot mensen. In de Bijbel, maar ook vandaag aan de dag nog. Bekend is dat vele moslims door een droom God leren kennen en zich bekeren tot het christendom. Maar laten wij daar de boodschap van God niet van laten afhangen. Wij mogen zijn Woord elke dag bij ons hebben en zijn Woord elke week in de kerk horen. Beseffen we wel hoe rijk we daarin zijn? Maar nu die droom, dat is een raadsel. Wat moet je je daar nou allemaal bij voorstellen? Dat zal Daniël de koning haarfijn uit de doeken doen. Tot in detail.

Hoogmoed komt voor de val

175

23 juni

Lezen: Daniël 4 : 16 t/m 24

Misschien heeft Nebukadnessar wel gedacht dat het met die droom niet zo'n vaart zou lopen. De tijd verstreek en er gebeurde niets. Totdat de hoogmoed toe sloeg. De schitterende stad Babel lag aan zijn voeten. Zijn werk, de koningsstad, gebouwd door zijn grote macht, tot eer van zijn majesteit. Die voorbeelden van zelfverheerlijking kennen we: Saddam Hoessein in Irak, Gaddafi in Libië, Kim Jong-un in Noord Korea. Dat zijn voorbeelden waarbij de mens zich verheft boven God. Dat is de zonde van Nebukadnessar. En daardoor voltrekt zich nu de straf. Een gewaarschuwd mens telt voor twee. In Psalm 2 spreekt de Here de koningen aan en waarschuwt hen. (Ps 2:10 t/m 12) Lees maar even. In Ps 8 klinkt het: Wat is dan de sterveling dat u aan hem denkt, het mensenkind dat U naar hem omziet? Laten we maar heel erg dankbaar zijn dat God ons als kleine mensjes aan zich verbindt. Dan zullen we niet hoogmoedig, maar intens blij zijn met het mooiste dat God ons ooit zou kunnen geven.

Het schrift aan de wand

176

24 juni

Lezen: Daniël 5 : 22 t/m 30

Belsassar, de zoon van Nebukadnessar, gaf een feest en men dronk uit de bekers die uit de tempel van Jeruzalem waren meegenomen. De heilige voorwerpen. Daarmee brachten zij een toost uit op hun goden. Dat nam God niet. Er verscheen een tekst op de muur, maar niemand kon die lezen. Geen enkele wijze. De koningin herinnerde zich Daniël, het hoofd van alle wijzen. Die zou wel raad weten. Als inleiding geeft Daniël een overzicht van alles wat er met zijn vader is gebeurd. Dat weet Belsasar wel, maar het heeft hem niet nederig gemaakt. U bent tegen God opgestaan. U hebt met uw genodigden met de heilige voorwerpen getoost op uw goden en God niet verheerlijkt. Dat is heiligschennis voor God. Daarom is het koningschap u ontnomen. U bent te licht bevonden. In diezelfde nacht stierf Belsasar. Iets om over na te denken. God is onze heilige God en geen ouwe jongens krentenbrood. Zijn we daar van doordrongen? Geef Hem de eer die Hem toekomt. Altijd.

Een complot

177

25 juni

Lezen: Daniël 6 : 2 t/m 9

Daniël is inmiddels in dienst van koning Darius. Hij is één van de drie machtigste mannen in het land en Darius wil hem over het gehele koninkrijk stellen. Dat zet kwaad bloed. De belangrijkste mannen van het land willen Daniël er in luizen. Ze zijn jaloers. Maar ze vinden niets om hem aan te klagen. Nou, toch wel. Hij dient alleen zijn eigen God en niet die van hen. Ze hebben een plan. Ze zullen Darius vragen om een wet dat niemand binnen 30 dagen een verzoek mag richten aan een god of mens. Alleen aan de koning. Wie dat wel doet wordt in de leeuwenkuil gegooid. Darius trapt er in. Daniël hoort er van. Maar dat weerhoudt hem niet tot God te blijven bidden. Dat mag iedereen zien. Daar hadden ze op gewacht. Ze vertellen dat onmiddellijk aan Darius. Daniël moet in de leeuwenkuil. Het is een wet van Meden en Perzen die niet kan worden herroepen. Darius probeert er onderuit te komen maar dat lukt niet. God blijven dienen heeft soms grote gevolgen. Ook nu. Hoe loopt dit af?

Lezen: Daniël 6 : 17 t/m 25

Voor Daniël liep het niet goed af. Hij werd in de leeuwenkuil gegooid. Darius slaapt slecht die nacht. 's Morgens vroeg haastte hij zich naar de leeuwenkuil en vroeg met bedroefde stem of de God van Daniël hem had gered van de leeuwen. Daniël antwoordde dat God zijn engel had gezonden om hem te redden omdat hij onschuldig was en ook de koning niets had misdaan. Daniël had op God vertrouwd, onvoorwaardelijk. Hij kende vast Ps 91. Daar staat: Zijn engelen geeft Hij opdracht over je te waken, waar je ook gaat. Op handen zullen zij je dragen. Wat een vertrouwen op God, terwijl hij niet wist hoe het zou aflopen. De koning beval al zijn onderdanen diep ontzag te tonen voor de God van Daniël. Hij zegt niet: de enige God die bestaat. Dat komt niet over zijn lippen. Wij kunnen van deze geschiedenis leren, nl. dat niets ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus onze Heer. De God die ons leven is in eeuwigheid. Hem zij de eer.

Lezen: Matteüs 20 : 1 t/m 15

Het zal je maar gebeuren. Heb je de hele dag hard gewerkt onder de brandende zon en krijg je aan het einde van de dag evenveel loon als zij die maar één uur gewerkt hebben. Dat is toch niet eerlijk? Dat vonden die eerste arbeiders ook. En dat kunnen we ons voorstellen. Het gaat tegen je rechtvaardigheidsgevoel in. Ja, zo denken wij mensen. Maar zijn we dan wel terecht verontwaardigd? Jezus leert ons een andere weg. Hij zegt: zet het kwaad bloed dat ik goed ben? In de kerk doen we veel aan evangelisatiewerk. We wekken mensen op de Here te dienen en zich bij de gemeente aan te sluiten. Als dat gebeurt, hebben die nieuwe leden dan een mindere positie in de gemeente? Wie dat zegt, heeft deze gelijkenis niet begrepen. Want Jezus wil ons nu juist leren dat zij volledig delen in de gaven van de gemeenschap met Hem. En daar zullen wij niets aan af doen. Al zijn ze nog maar een uur lid. Ze ontvangen hetzelfde loon. Jezus meet met heel andere maten dan wij meestal doen.

Lezen: Jeremia 20 : 7 t/m 12

Jeremia ziet het niet meer zitten. Iedereen is tegen hem. Iedereen lacht om hem als hij de woorden van de Here spreekt. Hij denkt: ik gooi het bijltje er bij neer. Ik ben die schande en vernedering spuugzat. Al zijn vrienden zijn uit op zijn val. Ze hopen dat hij God vaarwel zegt, dan krijgen ze hem in hun greep en kunnen zij zich op hem wreken. Hij wil niet meer van de Here spreken. Maar dat lukt hem niet. Er laait een vuur op dat in zijn gebeente brandt. Hij weet: de Here staat aan mijn kant. Mijn belagers zullen ten val komen en zullen hun doel niet bereiken. Zo belijdt hij dat God hem kracht geeft om vol te houden. Soms voelen wij hetzelfde als Jeremia. We voelen ons van God en mensen verlaten. Maar ten diepste weten we wel beter. God zal ons nooit verlaten als wij in gebed tot Hem gaan. Jeremia legt zij problemen aan God voor. Dat mogen wij ook doen, want God luistert altijd. Hij geeft ook ons kracht om vol te houden in zijn dienst. En met zo'n sterke God kunnen we altijd verder.

Ongeloof(lijk)

181

29 juni

Lezen : Marcus 6 : 1 t/m 6

Je zal het maar meemaken. Een plaatsgenoot geeft onderwijs in de kerk. Een gewone man die vertelt over het koninkrijk van God. En die van tijd tot tijd ook nog eens allerlei wonderen doet. Dat gebeurde in Kapernaum. De mensen snaptten er niets van. Hij was toch niets bijzonders. Maar waar haalde Hij dan al die wijsheid vandaan? Hij was gewoon een timmerman zonder verdere opleiding. Eén van de kinderen van Maria. Ze ergerden zich aan Hem. Wat verbeeldde Hij zich wel. Jezus merkte dat wel. Hij zei: nergens wordt een profeet zo miskend als in zijn eigen stad, onder zijn familie en huisgenoten. Zijn achtergrond was de oorzaak dat zij Hem niet accepteerden. Ze geloofden niet in wat hij zei. Daarom deed Hij daar bijna geen wonderen. Vaak is het moeilijker iets aan te nemen van iemand die je goed kent dan van een vreemde. Om niet te denken aan wie het zegt, maar wat er gezegd wordt. Zeker bij Jezus. Dat is de kern waar het om gaat. Toen, maar zeker ook vandaag.

De brede en de smalle weg

182

30 juni

Lezen: Matteüs 7 : 13 en 14

Iedereen kent denk ik wel het boek van John Bunyan: De christenreis. Het verhaal gaat over de brede en de smalle weg, waarop we kunnen lopen. Maar welke weg kies jij? De brede weg is gemakkelijk te lopen. Geen hindernissen, breed genoeg voor veel mensen. Geen obstakels. De smalle weg is veel moeilijker begaanbaar. Die loop je niet voor je plezier. Soms moet je zoeken waar je heen moet. Waar leiden die wegen naar toe? Wat is het einddoel? De brede weg leidt paradoxaal genoeg naar de godverlatenheid en dood. De smalle weg leidt naar de eeuwige vreugde bij God de Vader. Nou, die keus is dus niet zo moeilijk. Vergis je niet. Op de smalle weg ontmoet je teleurstellingen, lijden, verachting, vervolging, smaad omwille van het evangelie. Is je dat waard? Op de brede weg loopt alles op rolletjes. Je hoeft geen rekening te houden met God. Maar als je het einddoel voor ogen houdt is het waard de smalle weg te lopen. Door lijden tot heerlijkheid. Maak je welbewuste keuze.

Jezus eet met zondaars

183

1 juli

Lezen : Matteüs 9 : 10 t/m 13

De Farizeeën hielden Jezus constant in de gaten. Ze zagen dat Jezus deelnam aan een maaltijd in Matteüs' huis. De andere gasten waren tollenaars en zondaars. Geen uitgelezen gezelschap. De Farizeeën zagen dit en hadden het niet meer. In plaats van Jezus te benaderen met hun vraag, stelden ze die aan de discipelen. Waarom eet uw meester met tollenaars en zondaars? Wat moesten ze met die vraag. Jezus hoorde wat zij vroegen en gaf zelf het antwoord. Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieken wel. Voor de Farizeeën waren de gasten afgeschreven. Maar voor Jezus niet. De Farizeeën waanden zich gezond. Maar ze moesten weten dat juist tollenaars en zondaren moesten worden opgeroepen tot bekering en verzoening. De leiders moesten barmhartigheid leren. Dat ging ver uit boven hun eigen visie op de dienst van God. Iets om over na te denken. God schrijft niemand af. Jezus kwam om te redden wie verloren leken. Tot hun behoud.

Draag elkaars lasten

184

2 juli

Lezen : Galaten 6 : 1 t/m 5

Het gaat niet altijd in de gemeente zo als het zou moeten gaan. Wij zijn allemaal zondige mensen, geneigd tot alle kwaad. Zo kan het gebeuren dat iemand een misstap begaat. Hoe gaan we daar mee om? Zeggen we dan tegen elkaar: als hij zo doorgaat loopt het niet goed met hem af? Of nemen we een andere houding aan? Spreken we hem liefdevol aan om hem weer in het rechte spoor te krijgen? Dat kan alleen als wij door de Geest geleid worden. Schrijf hem niet af. Hetzelfde kan jou overkomen. We zijn ook verantwoordelijk voor elkaar binnen de gemeente. Laten we maar niet hoogmoedig denken dat wij niet tot misstappen worden verleid. Als we dat denken dan slaan we de plank goed mis. Als we denken dat we zelf heel wat zijn bedriegen we onszelf. Laten we ons handelen zelf maar toetsen. En doen we iets goed, dan is dat geen reden om trots op te zijn. Of ons daarop te laten voorstaan. Ieder mens moet zijn eigen last dragen. Hier geldt zeker: hoogmoed komt voor de val.

Leven voor God

185

3 juli

Lezen : Efeze 4 : 17 t/m 24

De jonge gemeenten in Klein-Azië zijn nog niet zo lang geleden tot geloof gekomen. Dan valt het niet mee om te leven zoals God het wil. Ze waren zo anders gewend. De heidenen leefden met loze denkbeelden en leefden in de duisternis omdat zij God niet kenden. Daardoor was er veel losbandigheid op allerlei gebied. Dat heb je niet zomaar afgeleerd. Je valt vaak terug in eerdere levensgewoonten, die voor God niet kunnen bestaan. Paulus roept op die weg niet meer te gaan. Ze hebben Christus toch leren kennen? Dan wordt duidelijk dat zij de oude mens moeten afleggen die te gronde gaat. Geest en denken moeten steeds weer vernieuwd worden. Het kleed van de nieuwe mens moet worden aangetrokken. Zeg nu niet, zij wisten niet beter, maar wij wel. Wij zijn gepokt en gemazeld in de dienst van God. Alleen die gedachte al strookt niet met het evangelie. Bid maar intens dat de waarschuwing van Paulus niet op jou van toepassing is. Dat bewaart voor zelfingenomenheid.

Het kwaad van de geldzucht

186

4 juli

Lezen : 1 Timoteüs 6 : 7 t/m 10

In dit gedeelte gaat het over de betrekkelijkheid van onze rijkdom. Als God ons zegent met voorspoed mogen we Hem daarvoor danken. We hoeven dan op dat gebied geen zorgen te hebben. Anders wordt het als we ons hart gaan zetten op geld en goed. Laten we tevreden zijn met voedsel, kleding en onderdak. De valstrik van rijk willen zijn is levensgroot. Wat kunnen we dan niet allemaal doen. Hoe mooi kan dan het leven worden. Maar wat brengt het je? Prediker zegt: naakt ben je uit de moederschoot gekomen, even naakt keer je terug. Je neemt bij je sterven niets mee. Wat is je rijkdom dan nog waard? De geldzucht kan je leven vernielen. Je kunt bij God wegdrijven. Je kunt het geloof zelfs vaarwel zeggen. Is het dat waard? We kunnen er beter naar streven om rijk te zijn in God. Ben je rijk? Besteedt je gaven voor slachtoffers van geweld, honger en natuurrampen. Daar is God blij mee. Door zo met je rijkdom om te gaan kun je God daar voor danken. Voor de zegen die Hij geeft.

Lofzingen voor God

187

5 juli

Lezen : Efeze 6 : 18 t/m 20

Ja, ook in de bijbel komt het onderwerp zingen aan de orde. De lofprijzing voor God. Nee, geen dronkenmansliederen, want dat is niet de manier om God te loven en te prijzen. Maar wel psalmen, hymnen en liederen die de Geest ingeeft. We kunnen zingen uit tal van bundels die beschikbaar zijn. God zelf gaf ons de psalmen. 150 stuks. Laten we daar heel erg zuinig op zijn. Er is een tendens om die steeds minder te laten zingen, b.v. in de eredienst. Jammer. Daarnaast zijn er tal van geestelijke liederen die zingen van Gods vergevende liefde, zijn trouw, zijn troost, zijn macht, zijn majesteit. Ook van zijn toorn en straf op de zonde. Zo worden niet alleen in hemel, maar ook op de aarde Gods machtige daden bezongen. Dus zingen en jubelen voor de Heer. In dankbaarheid aan God die onze Vader is, altijd voor alles, in de naam van onze Heer Jezus Christus. Hij troont op de lofzangen van zijn volk (Ps 22: 4). God geniet daarvan. Ook wij mogen van zingen blij worden. Hoe mooi is dat!

Het koninkrijk der hemelen

188

6 juli

Lezen: Matteüs 13 : 31 t/m 33

Weleens een mosterdzaadje gezien? Ik niet. Het behoort tot de allerkleinste, maar overtreft al de moeskruiden in grootte. Maar als het eenmaal gaat ontkiemen groeit er een enorme struik uit. Zo groot dat de vogels er in kunnen nestelen. Dat is de vergelijking die Jezus maakt met het koninkrijk der hemelen. Klein begonnen, maar uitgroeiend tot een wereld omvattend werk van God. De tweede gelijkenis sluit daar naadloos op aan. Een vrouw deed een stukje zuurdesem in 3 zakken meel, zo'n 40 liter. Dat doortrok de hele hoeveelheid meel. Het gaat er hier niet om of zuurdesem goed of slecht is, maar om de werking er van. Zo ook hier weer de vergelijking met het koninkrijk der hemelen. Hoe klein begonnen, zal het alle koninkrijken overleven en teniet doen. Gods koninkrijk is eeuwig. Het is niet tegen te houden, hoe mensen dat ook proberen. Wat een schitterend toekomstbeeld. Daar mogen wij in delen. En eens met Hem over allen en alles regeren.

Spionnen

189

7 juli

Lezen: Jozua 2 : 1 t/m 14

Het was al weer lang geleden dat Mozes verkenners had uitgezonden in Kanaän. Daarop volgde een drama. Jozua stuurt nu 2 mannen als verspieters op pad. Niet om het hele land te verkennen, maar specifiek Jericho en omgeving. Ze gaan op pad en belanden bij Rachab, een hoer. Maar hun komst is opgemerkt. Rachab moet hen uitleveren. Maar zij heeft eerder de mannen verstoep op het dak en liegt de autoriteiten voor. Dat was niet goed, maar Rachab vond dat waarschijnlijk naar heidens gebruik niet zo erg. 's Avonds laat zij hen via een koord ontsnappen. Hoe kon Rachab dit doen? Was zij niet solidair met de inwoners van Jericho? Daar geeft Hebr. 11 : 31 het antwoord op. Door haar geloof ontving de hoer Rachab de verkenners gastvrij in haar huis. Door het geloof, dat is het werk van God. Hij gebruikt vaak mensen die wij nooit zouden uitkiezen. Hoe wonderlijk zijn Gods wegen. Zij wordt zelfs vermeld in het geslachtsregister van Jezus Christus. Als dat geen ereplaats is!

Doortocht door de Jordaan

190

8 juli

Lezen : Jozua 3 : 1 t/m 11

Eindelijk is het zover. De Israëlieten zullen de Jordaan oversteken. De Here schreef zelf voor hoe dat zou gaan. De priesters voorop met de ark van het verbond. Zij moesten door het volk gevolgd worden. Maar wel op afstand, zo'n kilometer daar achter. Als de priesters de oever van de Jordaan hadden bereikt, mocht het volk naderen. Toen zij het water ingingen, rees het water op als een dam en konden zij droogvoets door de Jordaan. De priesters bleven middenin de Jordaan staan, zodat al het volk naar de overkant ging. Wat moet dat geweest zijn. Hoe kon dit? Dit kon alleen omdat God voor hen uit ging. Hij beheerst alle dingen, ook het water van de Jordaan. Hij leidt zijn volk naar het beloofde land. Niets houdt Hem daarbij tegen. Wat een machtige God. Hoe machtig? Lees dat maar in de hoofdstukken 38 t/m 41 van het boek Job. Daar word je stil van. Die God mogen wij ook kennen. Laten we in heilig ontzag voor God Hem de eer geven om wie Hij is en wat Hij doet.

Na de doortocht

191

9 juli

Lezen : Jozua 4 : 1 t/m 11

De doortocht door de Jordaan mocht nooit vergeten worden. Daarom wees Jozua uit elke stam één man aan. Zij moesten weer naar de priesters in de Jordaan. Ieder moest één steen nemen, voor elke stam één en die in het kamp brengen. Jozua liet ook in het midden van de Jordaan een monument oprichten op de plaats waar de priesters stonden. In het kamp liet Jozua hetzelfde doen met de stenen die de mannen uit de Jordaan hadden meegenomen. Een blijvende herinnering aan de doortocht. Maar niet alleen dat. Een ode aan de God van het verbond die zijn volk door de Jordaan in het beloofde land had gebracht. Later zouden hun kinderen vragen: waar dienen die stenen voor? De ouders moesten dan vertellen van de grote daden van God. Dit mocht nooit vergeten worden. Uitleggen wie God voor zijn volk wil zijn. Dat mogen ook wij doen. Belangrijk is het dat onze kinderen doordrongen worden van de majesteit en kracht van onze God. Wil je ze dat vertellen? Elke dag?

Jericho's val

192

10 juli

Lezen: Jozua 6 : 15 t/m 27

Wat zullen de inwoners van Jericho opgekeken hebben. Daar trok het volk van Israël zes dagen lang eenmaal per dag om de stad heen. De priesters voorop, al blazend op de ramshoorns met de ark achter hen aan. En elke dag gingen ze daarna weer naar hun kamp. Toen kwam de zevende dag en trokken ze zeven maal om de stad heen. En na die laatste gang bliezen de priesters op de ramshoorn en Jozua riep tegen het volk: schreeuw, want de Here heeft u Jericho in handen gegeven. Toen viel heel Jericho in puin, behalve de woning van Rachab. Dat was beloofd. Alle inwoners werden gedood. Alles in de stad moest aan de Here gewijd worden. Overal van afblijven. Geen plunderingen dus, hoe verleidelijk ook. Een stad innemen, zonder er iets voor te hoeven doen. Onvoorstelbaar. Met de ark voorop, met God voorop, kun je de hele wereld aan. Je hoeft alleen maar te volgen. Maar dat is de moeite waard, want wie weet beter de weg? Alleen met Hem ga je veilig de toekomst tegemoet.

Herbouw van Jericho

193

11 juli

Lezen : Jozua 6 : 26 en 1 Koningen 16 : 29 t/m 34

Jericho was verwoest. En dat moest zo blijven. God had zijn ban over de stad uitgesproken. Geen herbouw, want dat heeft zijn gevolgen. Wie dat doet verliest zijn oudste en jongste zoon. Eeuwen lang lag de stad in puin. Maar toen Achab aan het bewind was, veranderde dat. Jericho moest herbouwd worden vond Achab. Wat had hij met God te maken? Baäl was zijn god. Dat woord van God zou na zo lange tijd wel niet meer van toepassing zijn. Chiël moest de stad gaan herbouwen. Maar toen hij de fundamenten had gelegd, stierf zijn oudste zoon. Lag die vloek dan nog op Jericho? Gold Gods woord dan nog nog steeds? Hij bouwde door ten koste van zijn jongste zoon. Dachten ze nu werkelijk dat God zijn woord niet gestand zou doen? Daar kwamen ze dan wel achter. Gods woorden zijn van eeuwigheid. Wat Hij zegt doet Hij. Een waarschuwing voor ons. Neem geen loopje met God. Dat komt je duur te staan. Vandaag geldt die regel nog steeds. Voor iedereen, elke dag.

Strijd om Ai

194

12 juli

Lezen: Jozua 7 : 1 t/m 12

In vergelijking met Jericho moest de inneming van Ai een peuleschil zijn. Een paar verkenners raadden Jozua aan maar een paar duizend man te sturen. Zo gezegd, zo gedaan. Vol moed er op af. Maar God was niet in hun midden. Maar dat wisten ze niet. Dan kun je geen strijd winnen. Dat bleek ook wel. Ze werden verslagen en verloren 36 man. Jozua snapte er niets van. Hoe zou hij ook. Hij en de oudsten scheurden hun kleren en gooiden stof over hun hoofd. Jozua deed nu net als het volk eerder, vele malen. Waarom heeft U dit volk over de Jordaan doen trekken? Om ons doden? Nu zal iedereen ons aanvallen. Het klonk allemaal erg vroom, maar de Here prikte er dwars doorheen. Hij zei: sta op, wat lig je daar nu op de grond? Jozua stelde God aansprakelijk. Dacht hij dat dit zomaar gebeurde? Dat God zijn woord niet zou houden? God hield hem de spiegel voor. Dit is de schuld van het volk. Doe de zonde weg. Anders zal Ik niet meer met jullie zijn. Jozua oordeelde te vroeg.

Achan

195

13 juli

Lezen : Jozua 7 : 16 t/m 26

Wie was de schuldige? Dat werd in Israël meestal door het lot bepaald. Alle stammen traden aan. Het lot viel op Juda en uiteindelijk op Achan. Jozua zei: erken je zonde Achan en zeg wat je hebt gedaan. Achan vertelt het hele verhaal. De gestolen spullen liggen onder zijn tent. Dat was zijn zonde tegenover God. En in feite ook de dood van de 36 soldaten. Maar God laat niet met zich spotten. Hij en de zijnen worden gestenigd in het dal Achor. Dat dal Achor komen we meer tegen in de bijbel. Het was hier het dal van vervloeking. In Hosea 2 staat dat God de ontrouw van zijn volk beantwoordt met liefde. Die liefde gaat zo ver dat God in vers 17 zegt dat Hij het dal van Achor zal maken tot een poort van hoop. De vervloeking wordt omgezet in hoop. Golgotha was ook zo'n plaats van vervloeking, maar werd door Christus dood een plaats van verzoening door zijn bloed. Daarin mag ieder delen die in Hem gelooft. Een poort van hoop geopend door God in Christus Jezus de Opgestane Heiland.

List van de Chivwieten

196

14 juli

Lezen : Jozua 9 : 3 t/m 15

Ze kwamen uit een ver land, althans dat zeiden ze. Om een verbond met Israël te sluiten. Ze hadden gehoord dat Jozua de koningen Sichon en Og had verslagen. Ze kenden de geschiedenis van Israël. Sluit met ons een verbond, dan zullen wij ons aan u onderwerpen. Jozua vertrouwde het niet helemaal. Misschien wonen jullie wel dichtbij. Nou, ze konden wel uitleggen dat dat niet zo was. Kijk maar eens naar onze spullen. Het was wel aantrekkelijk voor Jozua en de oudsten. Zonder strijd vrede met hen. Maar zij raadpleegden de Here niet. Hoe doen wij dat? Spreuken 16:2 zegt: Een mens kiest in zijn eigen ogen altijd de juiste weg, de Heer toetst wat hem innerlijk beweegt. Zo, dat is iets om over na te denken. Raadplegen wij de Here bij beslissingen die ons huwelijk, de opvoeding, ons werk of onze houding tegenover onze naaste betreffen? Spreuken 16:9 zegt: Een mens stippelt zijn weg uit, de Heer bepaalt de richting die hij gaat. Laten we bij al onze plannen de Here raadplegen.

Jozua en Kaleb

197

15 juli

Lezen : Jozua 14 : 6 t/m 15 en Jozua 19 : 49 en 50

Weet je het nog, van Jozua en Kaleb? Twee van de twaalf verspieters, die lang geleden, enthousiast waren over het land Kanaän in tegenstelling tot de overige tien? Zij mochten als enigen het land Kanaän in. Inmiddels was het grondgebied verdeeld tussen de diverse stammen. Maar Jozua en Kaleb hadden nog geen grond in bezit gekregen, hoewel dat was beloofd. Kaleb dient nu zijn verzoek in om het gebied dat hij had verkend in bezit te mogen krijgen. Kalebs vertrouwen op de Here is nog even groot. De reuzen zal hij met Gods hulp wel verslaan. Zijn verzoek wordt ingewilligd en Jozua zegent hem in de naam van de Here. Ook Jozua kreeg op bevel van de Here een erfdeel. Hijzelf verzocht daar niet om. Wilde hij dat niet als leider van het volk? Maar in Joz. 19 krijgt ook hij een gebied. Hun standvastigheid in het verleden wordt beloond. Denk aan Hem bij alles wat je doet, dan baant Hij voor jou de weg (Spr.3:6). Beiden zijn de Here trouw gebleven. Goede voorbeelden voor ons.

Licht en zout

198

16 juli

Lezen: Matteüs 5 : 14 t/m 16

Licht kun je niet missen. Dat hebben ze lang geleden in Egypte wel gemerkt bij de plaag van 3 dagen dikke duisternis. Ze konden geen kant meer uit. Jezus zegt: jullie zijn het licht van de wereld. Dat betekent dat jullie licht moeten verspreiden. Wat is dat licht dan? Ps 119 zegt dat het woord van God een lamp voor onze voet is en een licht op ons pad. Dat moeten anderen aan ons kunnen zien en zo ook naar dat licht, Gods Woord, getrokken worden. Wij zijn ook het zout der aarde. Zout is zuiverend en geeft smaak. Zo zullen wij ook in deze wereld moeten opereren. Smaakmakend en zuiverend. Zijn we ons daar altijd van bewust? Dat wij als kinderen van de Here die taak in de wereld hebben? Laat maar zien dat wij anders handelen, anders denken. En dat dit een gevolg is van het leven met God. Dat zal ons niet altijd in dank worden afgenomen. Maar het kan ook dat mensen daardoor het licht van het evangelie gaan zien en God de eer geven. Er is werk aan de winkel. Het is de moeite waard.

Bidden

199

17 juli

Lezen: Matteüs 6 : 5 t/m 18

Bidden is niet altijd even gemakkelijk. In gezelschap vaak helemaal niet. Waar moet je wel voor bidden en waarvoor niet. Als er gebedspunten zijn opgegeven, hoe onthoud je die dan? Of moet je die dan gaan opschrijven? Sommigen zien er als een berg tegenop. Nou, dat was niet zo bij de Farizeeën. Die lieten aan iedereen zien hoe vroom zij wel aan het bidden waren. De Here Jezus geeft ons richtlijnen. Jullie moeten niet eindeloos voort prevelen. Gebruik geen overvloed van woorden. Dat is echt geen garantie voor verhoring. God weet immers al voor wij Hem bidden wat wij Hem willen vragen. Bid maar eerbiedig in je huis. Concentreer je op het gesprek met God in je binnenkamer. Met andere woorden: bid niet voor de Bühne. Jezus leert ons in het onze Vader, 3 gebeden die zijn naam, zijn rijk en zijn wil betreffen en 3 die ons leven moeten stempelen en onze houding tot onze naaste. Daar zit alles in. Als je bidden moeilijk vind: bid het Onze Vader.

Gelijkenis van de zaaier

200

18 juli

Lezen: Matteüs 13 : 1 t/m 9

Vroeger was zaaien handwerk. De landman wierp het zaad over zijn hele akker. Het meeste kwam goed terecht. Maar soms viel een deel op rotsachtige grond of tussen de distels. Daar kon het maar even groeien of het werd verstikt. Weer een ander deel viel in de vruchtbare grond. Dat zou een goede opbrengst geven. Dit verhaal snapten de discipelen totaal niet. Wat bedoelde Jezus? Ze vroegen Hem er naar en Jezus legt het uit. Het zaad is het Woord van God. Sommigen die dat horen zijn enthousiast. Maar slechts een poosje. Het zaad kan op de rotsgrond geen wortel schieten. Andere mensen nemen het woord aan, maar als ze beproefd worden, laten ze het afweten. De laatste groep is die het woord aanneemt en in geloof leeft voor God. Zij dragen veelvoudig vrucht. Zo werkt het vandaag ook nog. De vraag is bij welke groep jij en ik horen. Zijn we gelovigen van het ogenblik? Sterft ons geloof door de dagelijkse zorgen? Of dragen we vrucht? Over nadenken!

De dood van Johannes de Doper

201

19 juli

Lezen: Matteüs 14 : 1 t/m 12

Herodes' vrouw, Herodias, was de oorzaak dat Johannes gevangen zat. Zij was getrouwd met Herodes' broer Filippus. Herodes wilde haar tot vrouw nemen en daar legde Johannes de vinger bij. Dat was de reden van zijn gevangenschap. Herodes had hem willen doden, maar vreesde het volk. Op zijn verjaardag danste zijn dochter Herodias voor een groot publiek. Iedereen was enthousiast. Herodes wilde haar belonen. Zij mocht vragen wat zij wou. Haar moeder adviseerde haar op een schaal het hoofd van Johannes te vragen. Herodes werd bedroefd, maar kon er niet onderuit omdat hij gezworen had om haar te geven wat zij zou vragen. Johannes werd onthoofd. Wat een ellendig einde van de wegbereider van Christus. Maar hij mocht ingaan in de vreugde van zijn Heer. In Openb.20:4 staat: Ook zag ik tronen. Aan hen die er op zaten werd recht gedaan. Het zijn de zielen van hen die onthoofd waren. Zij hadden van Jezus getuigd. Het leven van Johannes eindigde niet!

De landheer van een wijngaard

202

20 juli

Lezen: Matteüs 21 : 33 t/m 46

Een landheer verpachtte zijn wijngaard aan wijnbouwers en vertrok naar het buitenland. Toen de druivenoogst aanbrak zond hij knechten om zijn vruchten in ontvangst te nemen. De wijnbouwers grepen hen, mishandelden, stenigden of doodden hen. Zo ging dat een paar keer. Tenslotte zond de landheer zijn zoon. Maar hem doodden zij. De wijnbouwers dachten nu de wijngaard in handen te hebben. Jezus richt deze gelijkenis tot de leden van het Sanhedrin. De ongehoorzaamheid van het volk Israël en hun leidlieden wordt hier getekend. Hoe vaak zond God hen zijn profeten. Maar die mishandelden zij. Tenslotte zond God zijn Zoon, Jezus Christus. Die doodden zij aan het kruis. Zij waren de wijngaard niet waard. God vond geen vruchten van geloof bij hen. De wijngaard zou aan anderen gegeven worden. Die wel bereid zijn tot de dienst aan God. Een waarschuwing voor de leden van het Sanhedrin, maar niet minder voor ons. God zoekt de vruchten waar Hij recht op heeft.

Een bruiloftsfeest

203

21 juli

Lezen: Matteüs 22 : 1 t/m 14

Een koning gaf een bruiloftsmaal voor zijn zoon. Velen werden uitgenodigd. Maar even zo velen hadden een smoes klaar om niet te komen. Ook hier werden de dienaren van de koning bedreigd en gedood. De koning werd razend. Hij zei: ga op weg en nodig iedereen uit die je tegenkomt, zowel goeden als slechten. De zaal werd uiteindelijk vol met gasten. De koning inspecteerde alles. Eén gast meende zomaar even langs te kunnen komen zonder bruiloftskleed. Maar Gods bruilof is geen instuif. Hij werd met geweld verwijderd. Het zag er niet best voor hem uit. Het gaat hier over het koninkrijk van de hemel. Gods uitnodiging voor het bruiloftsmaal ligt er voor ieder mens die voor Hem kiest. Maar daar moet je wel ernst mee maken. Dat vraagt keuzes in je hele leven. Niet voor jezelf kiezen en tegen God als je dat beter uitkomt. Bereid je voor op Gods bruilof en dank hem voor de uitnodiging. Dan pas kun je op dat feest uitbundig feestvieren met Hem. In eenheid met Hem.

Leven voor de Heer en je naaste

204

22 juli

Lezen: Matteüs 25 : 31 t/m 46

Eens breekt Gods grote dag aan. Dan gaat Christus oordelen over alle volken en gaat hij de mensen scheiden. De schapen rechts en de bokken links. De schapen mogen deelnemen aan het koninkrijk dat al van eeuwen voor jullie is bestemd. Jullie hebben veel goeds gedaan. De schapen zijn zich daar niet van bewust. Maar Jezus zegt: alles wat jullie voor de naasten hebben gedaan heb je voor Mij gedaan. Ook de bokken oordeelt Hij. Waar waren jullie toen de naasten jullie nodig hadden? Je hebt niet naar ze omgekeken. Wat je niet voor hen deed, deed je ook niet voor Mij. Hoe zo dan, vroegen de bokken? Daar hadden ze helemaal niet op gerekend. Dat kwam hard aan. Het was nu te laat. Het oordeel was geveld. Of het er ook op aan komt. Het grote gebod is: heb God lief en de naaste als jezelf. Daar moeten we ons steeds van bewust zijn. Je kunt niet God dienen en je naaste links laten liggen. In je naaste mag je Hem zien. Een belangrijke en goede les. Om elke dag te onthouden.

Lezen : Psalm 100

Juich voor de Here. Voor jezelf en voor wie het horen wil. Waar doe je dat? Thuis, of met broeders en zusters. In deze psalm kunnen we ook denken aan Gods heiligdom. Vandaag kunnen we zeggen, in de kerk. Daar mogen we met de gemeente zijn lof zingen. We belijden dat God daar aanwezig is. Wat is dan mooier om Hem te loven en te prijzen. Maar misschien ben je daar helemaal niet voor in de stemming. Misschien had je wel geen zin om naar de kerk te gaan. Of je bent boos of verdrietig en moest je je er toe zetten om te gaan. Dan zul je er ook van tevoren wel niet positief mee bezig zijn geweest. Waarschijnlijk heb je dan niet gebeden om een zegen over de dienst. Misschien zit je er wel met een aversie tegenover de kerkdienst. Maar Gods woord hoor je. En misschien raakt het je zo, dat je ondanks al je gedachten toch blij wordt. Blij om bij God te zijn en je broeders en zusters. Blij om wat je hoort. En hopelijk klinkt dan ook uit jouw mond het loflied voor de Heer. Uit hart en mond.

Vestig je hoop op de Heer, jouw God

206

24 juli

Lezen: Psalm 146

Vers 5 van deze psalm was de trouwtekst van mijn ouders. Als schilderij met donkere fluwelen achtergrond en gouden letters hing het in de kamer. Die tekst vergeet je nooit meer. Hij is onderdeel van een psalm die je bepaalt bij de afhankelijkheid van God. Die trouw is tot in eeuwigheid en elke dag met zijn zorg jou omringt. De psalm waarschuwt om niet op mensen te vertrouwen. Dat biedt geen vastheid en zekerheid. Mensen zijn vergankelijk. Als zij sterven betekenen zij niets meer voor ons. God is er voor ons, dag in, dag uit in alle omstandigheden van ons leven. Hij is goed voor wie Hem liefhebben. Wie het moeilijk heeft is Hij een steun en toeverlaat. Op Hem kun je aan. Zo'n trouwtekst is een steun in de rug. Daar mag je steeds op terug vallen. Dat hebben we ook nodig bij alles wat er in ons leven gebeurt. God is het fundament onder ons leven. Daarom is het loflied uit vers 1 en 2 helemaal van toepassing. Want wie deze God tot zijn hulp heeft kan zijn weg veilig gaan.

Davids schuldbelijdenis

207

25 juli

Lezen: Psalm 51

Het is vreselijk wat er gebeurd is met David. Overspel en moord. Zou God nog met hem te maken willen hebben? Gelukkig wel. Natan had al gezegd dat de Here zijn zonden had vergeven. Maar bij vergeving hoort belijdenis van schuld. Dat wist David heel goed. Ps 51 is één grote schuldbelijdenis. Niet zo van: wilt U mijn schuld vergeven.? Nee, het gaat veel dieper. David belijdt dat hij schuldig is vanaf zijn geboorte. Dat hij zich zijn leven lang bewust is van zijn zonden. Hij vraagt God om een zuiver hart en vraagt zijn Heilige Geest niet van hem weg te nemen. Hij weet dat God geen belang stelt in offers voor zijn zonden. God vraagt om een gebroken geest en een verbrijzeld hart. Daar is niets van jezelf bij. Hij vraagt God hem schoon te wassen. Dat kan alleen in het bloed van Christus. Dat vloeide ook voor onze zonden. Bagatelliseer de zonde niet. Denk niet te licht over vergeving. Zo van: God vergeeft wel als ik het vraag. Klaar. Doe dat maar liever in het licht van Ps 51. Biddend.

God is alleen God

208

26 juli

Lezen: Psalm 135 : 5 en 15 t/m 21

Afgodsbeelden zijn van alle tijden. In Egypte, in de woestijn, in de tijd van de rechters en de profeten. Mensen willen een god die ze kunnen zien en voelen en waarvoor ze kunnen knielen. Geen wonder dat het eerste gebod is: u zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben. De bijbel noemt veel voorbeelden van het aanbidden van afgodsbeelden. Denk aan de profeten van Baäl op de Karmel. De geschiedenis van Gideon en vele andere plaatsen (Jes. 44) en Ps 135 noemen de dwaasheid daarvan. Een afgodsbeeld ziet niks, hoort niks, geeft geen teken van leven. En daar kniel je dan voor. Nee, dan is onze God heel anders. De levende God die naar ons omziet. Die al weet wat wij nodig hebben voor wij het Hem vragen. Afgoden dienen komt ook nu helaas veel voor. Wij kunnen een afgod maken van ons werk, onze rijkdom, onze positie, sport enz. In feite zijn ook wij dan ver bij God vandaan. Wees geen afgodendienaar? Waarom zou je een ander dienen? Houd het bij God.

Niet in eigen kracht

209

27 juli

Lezen : Psalm 127 : 1 en 2

Wij mensen zijn heel wat mans. We regelen onze zaakjes wel. Alle risico's worden afgedekt, want we zijn overal voor verzekerd. Van de wieg tot het graf. Bij calamiteiten hebben we altijd nog de rechtsbijstandverzekering. God waarschuwt voor deze houding. Het schaadt je vertrouwen op Hem. Dacht je nu werkelijk alles te kunnen regelen? Maar het onverwachte, de ziekte, de dood? Valt dat ook allemaal daaronder? God laat horen in psalm 127, dat eigen inspanningen tevergeefs zijn als Hij daarin niet gekend wordt. Mogen we dan niet zorgen? Zeker wel, maar niet zonder de wetenschap dat alles in ons leven van God afhangt. Anders is alles gedoemd te mislukken. Mooie zin in vers 2: Hij geeft het zijn lieveling in de slaap. Kun je nog zorgelozer leven? In Spreuken staat: Een mens maakt allerlei plannen, wat wordt uitgevoerd is het plan van de Heer. Dat is andere taal. Zullen we de zorg voor ons leven maar aan de Here overlaten? Als we dat doen, zullen we vast rustiger leven.

Heiliging van de sabbat

210

28 juli

Lezen: Jesaja 17 : 19 t/m 27

Gedenk de sabbatdag dat u die heiligt. De kern van het 4^e gebod. Dat gebod geldt vanaf de Sinaï voor heel Gods volk. Ook in de tijd van Jesaja. Maar het volk nam het niet zo nauw. Handel drijven op sabbat was meegenomen. Een extra dag om geld te verdienen. Maar Jesaja zegt hen in de naam van de Here het oordeel aan als zij daar mee door gaan. Eerst spreekt hij van de zegen als het volk dit gebod onderhoudt, maar ook van de vloek die hen zal treffen als zij dat niet doen. Wij hebben in plaats van de sabbat de zondag, als opstandingsdag van Christus. Maar ook als rustdag, waarop we alles mogen laten rusten en mogen genieten van de ontmoeting met God. Doen we dat ook? Gaan we naar de kerk om zijn woord te horen? Om samen te komen met zijn gemeente? Dat hebben we wel nodig. Of doen we op zondag wat we zelf leuk vinden, zodat de kerkdienst er bij inschiet. Gods woord is wel de voeding voor ons geloofsleven. En voeding heb je nodig. Dat laat je niet staan.

Oordeel over Israël

211

29 juli

Lezen: Hosea 1 : 2 t/m 8

Hosea was een profeet van God. Hij kreeg opdracht van de Here om met een overspelige vrouw te trouwen. Hoe kon de Here nu zoiets tegen hem zeggen. Dat ging toch dwars tegen Gods geboden in. Dat is zo, maar de Here zei dat niet zomaar. Israël maakte zich schuldig aan overspel. Dat moest Hosea uitbeelden. Hoe zal hij dat beleefd hebben? Trouwen met een hoer. En dan ook nog niet voor een paar dagen. Hij moest kinderen bij haar verwekken. Drie kinderen kregen zij. In hun naamgeving sprak de Here tot zijn volk. Het 1^e kind: Jizreël, Ik zal een einde maken aan het koningschap van Israël. Het 2^e kind: Lo-Ruchama, Ik zal mij niet meer over Israël ontfermen. Het 3^e kind: Lo Ammi, jullie zijn mijn volk niet meer. Israël kon zijn toekomst horen in de namen van Hosea's kinderen. In de hoop dat ze zich zullen bekeren van al het kwaad dat zij bedrijven. Wie God verlaat valt onder het oordeel. Die regel geldt vandaag nog steeds. Maak dus ernst met de dienst van de Here. Want Hij blijft dezelfde.

Ezechiël als wachter

212

30 juli

Lezen: Ezechiël 3 : 16 t/m 21

Profeet zijn is niet zo eenvoudig. Ezechiël krijgt de opdracht om wachter te zijn over de Israëlieten. Hij moet het volk en hun leiders waarschuwen met betrekking tot hun levenswandel. En daar moet hij zich niet gemakkelijk van af maken. Zijn leven hangt af van hoe hij zijn taak vervult. Hij moet Gods woord laten horen. Doet hij dat niet, dan kost hem dat zijn leven. Dat is nogal wat. Daar kun je vreselijk tegenop zien. Maar hij gaat in de naam van zijn God. Dat geeft moed en kracht. God blijft naar zijn volk omzien. Hij wil niet dat de zondaar sterft, maar dat hij zich bekeert. Want bij bekering er is altijd een weg terug, naar Hem toe. Zou de opdracht aan Ezechiël ook niet voor ons gelden? Wij leven ook in een maatschappij waar weinig of geen rekening met God gehouden wordt. Ook wij zullen waar mogelijk mensen moeten aanspreken op hun woorden en daden. Doen we dat niet, dan zal dat ook ons worden aangerekend. Een opdracht om ernst mee te maken. Maar Hij staat ons bij.

Een dal vol doodsbeenderen

213

31 juli

Lezen: Ezechiël 37 : 1 t/m 14

Ezechiël krijgt de meest vreemde opdrachten, althans in onze ogen. De Here bracht hem bij een dal vol doodsbeenderen. Wat moet je daar nu zul je zeggen. Maar de Here heeft daar zijn bedoeling mee. Hij vraagt: wat denk je, kunnen deze beenderen weer tot leven komen? Daar heeft Ezechiël geen antwoord op. Hij kan alleen maar zeggen, dat weet U alleen. In de naam van de Here moet hij zeggen: beenderen, ik ga jullie adem geven zodat jullie tot leven komen. En dat gebeurt. Maar wat is daar de zin van? De Here legt hem dat uit. Die beenderen zijn het volk Israël. Die hadden alle hoop opgegeven. Maar de Here zegt: Ik open jullie graven en breng jullie terug naar je land. Wat een geweldige boodschap. Verlost uit de ballingschap. Waarom doet de Here dat? Om ze te laten beseffen dat Hij hun God is en blijft. Wat is de Here toch oneindig geduldig. Dat is Hij ook met ons. Wij zijn ook niet zulke lieverdjes. In Christus toont Hij keer op keer zijn ontferming. Wat een God!

Eli's zonen

214

1 augustus

Lezen: 1 Samuël 2 : 12 t/m 17 en 22 t/m 26

Het zullen je zonen maar zijn. Eli's zonen tartten de Here door hun daden. De heilige offerdienst was een gruwel voor Hem. Zij maakten misbruik van de rechten die aan het priesterschap verbonden waren. Zij bedreigden hen die een offerdier lieten slachten en legden beslag op de beste stukken vlees. Wilde men het hun niet vrijwillig geven, dan namen ze het met geweld. Zo vergrepen ze zich aan de offers voor God en Eli deed mee (vs.29). De Here nam dit hoog op. Gods oordeel zou ook Eli treffen. Denk aan Achan die zich ook vergreep aan wat de Here heilig was. Bovendien bedreven zij hoererij met vrouwen die bij de ontmoetingstent dienst deden. Eli waarschuwde hen meerdere malen, maar onthief hen niet van hun taak als priester. Dat was ook zijn zonde. De Here besloot hen te doden. Wat een trieste geschiedenis. Zij moesten het voorbeeld geven in de dienst van de Here. Wie Gods waarschuwingen in de wind slaat, verspeelt zijn gunst. Niet alleen toen, maar ook nu!

Profetie over Jeruzalem

215

2 augustus

Lezen: Sefanja 3 : 14 t/m 20

In dit hoofdstuk wisselen oordeel en ontferming elkaar steeds weer af. Jeruzalem heeft onder leiding van zijn leiders Gods wetten met voeten getreden. Hun profeten zijn gewetenloze bedriegers. Het lijkt of God niets meer met hen te maken wil hebben. En niet alleen Jeruzalem. Ook de omliggende volken wordt het oordeel aangezegd. Maar de Here laat zijn volk niet los. Ondanks hun ontrouw. In het gedeelte van vandaag klinkt heel andere taal. Vreugde voor Israël. Vreugde bij God. Hij verzamelt zijn volk van heinde en ver. Het vonnis is teniet gedaan, de vijand verdreven. God zal in hun midden zijn. Wil je het nog mooier? Hen wacht een glorieuze toekomst. Het lijkt een doorkijkje naar de jongste dag. Dan zal God één worden met heel zijn volk. Alle leed is geleden. De nabijheid van God is de vreugde van heel zijn volk. Hij blijft niet eindeloos twisten, niet eeuwig duurt zijn toorn. In die verwachting mogen wij ook leven. Uitzien naar het eeuwig koninkrijk van God. Waar alles goed is.

Kostbaar in Gods oog

216

3 augustus

Lezen: Jesaja 43 : 1 t/m 3a en 4

Jesaja mag het volk Israël een hart onder de riem steken. Een hele mooie boodschap. Wat er ook gebeurt, al ga je door het vuur of door het water, het zal je niet deren. Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij. Ik ben de Here, jouw God, je Redder. Hij wil Israël nooit kwijt. Dat is wat, dat God zo voor je wil zorgen. Ergens anders staat: Ik heb je in mijn handpalm gegraveerd. Kan het mooier? We mogen deze boodschap ook op onszelf betrekken. In leven en sterven zijn we het eigendom van God door Jezus Christus. Dat betekent niet dat ons leven allen maar rozengeur en maneschijn is. We weten wel beter. Maar wel dat God er altijd voor ons wil zijn. Hoeveel mensen maken niet verschrikkelijke dingen mee. Hoeveel mensen zien het niet meer zitten in dit leven, zo zelfs dat ze er een einde aan willen maken. We mogen hen wijzen op het betrouwbare woord van God. Hij heeft je lief. Zo lief, dat hij zijn Zoon voor hen wilde geven. En wie zou dat ooit doen?

De rijke man en Lazarus

217

4 augustus

Lezen: Lucas 16 : 19 t/m 31

Hij was rijk en kleepte zich met prachtige gewaden. Het was elke dag feest. Maar niet voor Lazarus die aan de poort van zijn huis lag. Die lag daar, bedekt met zweren en hoopte op de resten van de tafel van de rijke. Maar dat gebeurde niet. Alleen de honden likten zijn zweren. Lazarus stierf en werd door engelen gedragen om te rusten aan Abrahams hart. Ook de rijke stierf, maar hij belandde in het dodenrijk, waar hij gekweld werd. De rollen waren omgekeerd. De rijke had het niet meer. Hij vroeg Abraham hem Lazarus te sturen om zijn dorst te lessen. Toen kreeg hij te horen dat dat niet kon en dat hij bij leven het goede had genoten, terwijl hij niet naar Lazarus had omgekeken. Het leven hier was alles voor hem. Voor God was geen plaats. Zijn spijt kwam te laat. Zelfs zijn familie kon hij niet meer waarschuwen. Wie God en zijn woord veracht, is ten dode gedoemd. Wat een les voor ons. Geloven is een kwestie van leven en dood. Geloof je niet, dan komt spijt altijd te laat. Ook nu!

Intocht in Jeruzalem

218

5 augustus

Lezen: Lucas 19 : 29 t/m 40

Nu zou het gebeuren. Jezus liet een ezelsveulen halen en zette zich daar op. Als een vorst reed Hij Jeruzalem binnen. Men spreidde kleren en palmtakken voor hem op de weg. Een eerbetoon aan de Messias-Koning. Men juichte luid voor hem terwijl Hij de stad binnenreed. Dit was dan de lang verwachte Messias, die het lot van zijn volk zich aantrok en hen verlossen zou van de Romeinen. Dat beeld hadden ze voor ogen. Dat beeld hadden zijn discipelen toch ook steeds? Maar in die weg zou Jezus niet zijn koningschap vestigen. Dat had Hij al zo vaak gezegd. Het zou gaan van lijden tot heerlijkheid. En dat begrepen ze niet. Dat wilden ze niet begrijpen. De leiders van het volk namen Hem deze actie hoogst kwalijk en spraken Jezus daar op aan. Maar Jezus veroordeelde het koninklijke eerbetoon niet. Als de discipelen en het volk Hem niet zouden eren dan zouden zelfs de stenen dat doen. Het vervolg was een beetje een anticlimax. Jezus gaat gewoon weer aan het werk.

Ik ben niet gekomen om vrede te brengen
maar het zwaard

219

6 augustus

Lezen: Matteüs 10 : 34 t/m 39

Geloven is een keuze maken. Een keuze maken voor wie je lief hebt en waarvoor je alles zou willen opgeven. Die je lief hebt boven alles. Of een keuze voor God. Kan dat niet samen gaan? Nee, dat kan niet, al houd je nog zoveel van iemand. Je kunt niet iemand liefhebben boven God. Hij zal je eerste en bepalende keuze moeten zijn. Jezus is gekomen om een wig te drijven tussen mensen die elkaar liefhebben. Het is voor of tegen Jezus. Een middenweg is er niet. Uiteindelijk zal de liefde voor Hem het moeten winnen. Ook al gelooft je vrouw of kind of een kennis in God. Hoe goed de band dan ook mag zijn en deel je het diepste fundament. Voor wie ga je? Iedere liefde is ondergeschikt aan de liefde voor God. Wil je toch van twee walletjes eten en kun je geen keuze maken, dan verlies je je leven. Wie wel de goede keuze maakt, zal het behouden. Het gaat niet om het hier en nu, maar om het eeuwige leven. Dat is de beloning voor wie zonder meer voor Hem kiest.

Jaloers en egoïstisch

220

7 augustus

Lezen: Jacobus 3 : 16 t/m 18

Weleens jaloers geweest? Als je nee zegt spreek je niet de waarheid. Jaloersheid en egoïsme zitten in ons allemaal. Dat is namelijk de zonde die dan de overhand heeft op die punten. Met alle kwalijke gevolgen van dien. Je geeft meer om jezelf dan om de ander. Terwijl we geroepen zijn om het welzijn van onze naaste naar vermogen te bevorderen. Niemand wordt er ook beter van. En waarom zou je jaloers en egoïstisch zijn? Geeft God je niet alles wat je nodig hebt? Word je gelukkiger als je evenveel of meer hebt dan je buurman? Jacobus wijst een heel andere weg. Hij spreekt over wijsheid die zuiver, vredelievend, mild en meegaand is. Bid je daarom en beheersen die je leven dan brengen die goede vruchten voort voor jezelf. En niet alleen voor jezelf, maar voor allen met wie je omgaat. Dat betekent dat je jezelf wegcijfert en de weg gaat die Jezus is gegaan. Door Hem te volgen raak je het goede spoor niet bijster. Want zijn weg loopt nooit dood, maar gaat recht op het doel af.

Ruzie

221

8 augustus

Lezen: Handelingen 13 : 13 en 15 : 36 t/m 41

Aan het begin van de tweede zendingsreis deed Paulus aan Barnabas een voorstel. Laten we de eerder bezochte steden waar wij het evangelie hebben verkondigd opnieuw bezoeken. Barnabas ging accoord, maar wilde ook Johannes Marcus meenemen. Dat viel niet in goede aarde bij Paulus. Johannes Marcus had hen immers in Pamfilië in de steek gelaten. Waarom vertelt de bijbel ons niet. Maar wel dat Paulus nu geen zin meer had om hem mee te nemen. Dus ontstond er een fikse ruzie. Zo erg, dat Paulus en Barnabas uit elkaar gingen. Elk ging zijn eigen weg. En we lezen niet dat de ruzie tussen hen werd uitgepraat en bijgelegd. Dat is geen reclame voor zendingswerkers. Dat je verschil van mening hebt, accoord. Daar ontkom je haast niet aan. Maar het gevolg van een blijvende verwijdering is allerm minst goed te noemen. Niet goed voor hen, niet goed voor God. Ruzie is geen vrucht van de Geest. Toen niet, en nu niet. Er wordt alleen maar schade aangericht aan Gods werk.

Licht

222

9 augustus

Lezen: Lucas 11 : 33 t/m 36

Soms is er een electriciteitsstoring. Dan zit je wel even te kijken. Het ergste is dat er geen licht meer is. Hopelijk heb je wat kaarsen in huis, zodat je voorlopig gered bent. Na verloop van tijd is de storing wel weer verholpen. Licht is niet om te verstoppen. Het moet voor iedereen zichtbaar zijn. Jezus typeert ons oog als de lamp van ons lichaam. Is ons oog helder, dan is ons hele lichaam verlicht. Maar als dat niet zo is, dan is ons hele lichaam duisternis. Dan helpt geen oogarts meer. Om goed te blijven zien en licht uit te stralen hebben we Gods woord nodig. Dat is niet alleen een kwestie van ons oog, maar ook van ons hart. Ook dat moet door Gods woord verlicht zijn om dat licht uit te stralen. Anderen moeten aan ons kunnen zien dat Zijn woord een lamp voor onze voet is en een licht op ons pad. Dat lukt niet als ons oog of ons hart troebel is. Troebel wil zeggen dat je niet zuiver ziet. En ook dat anderen dan niet zien dat jij Gods dienst en liefde wilt weerspiegelen. En dat is wel de bedoeling.

Niet te zuinig

223

10 augustus

Lezen: Matteüs 26 : 6 t/m 16

Jezus was te gast bij Simon, die huidvraat (melaatsheid) had gehad. Terwijl Hij daar aanligt komt er een vrouw op Jezus af. Ze heeft een flesje in haar hand. Een flesje vol met kostbare olie. Er is ongeveer 16 kg hars nodig om 1 liter olie te maken. De waarde van een fles zuivere nardusolie stond in de bijbelse tijd gelijk aan een gemiddeld jaarloon! De olie was niet vermengd met andere stoffen (Marc.14:3). De vrouw loopt op Jezus af en giet de inhoud van het flesje over het hoofd van Jezus. De discipelen ergeren zich aan die verspilling. Dat bedrag hadden de armen goed kunnen gebruiken. Jezus zegt: de armen hebben jullie altijd bij je, maar Mij niet. Dit deed ze voor mijn begrafenis. Daarom zal zij altijd in herinnering blijven. Hoe kijken wij hier tegenaan? Zijn we het eens met de discipelen of met Jezus? Hoeveel hebben wij voor Hem over? Uit liefde? Of ligt dat moeilijk voor ons? Geven is beter dan ontvangen. Bij onze dood kunnen we niets meenemen. Geen geld, geen goed.

De nieuwe hemel en de nieuwe aarde

224

11 augustus

Lezen: Openbaring 21 : 1 t/m 5 en 22 : 1 t/m 5

Verlang je er ook weleens heel erg naar dat alles goed is, zonder zonde en verschrikkelijke dingen. Zoals tegenwoordig met al die aanslagen die honderden levens kosten. Die verschrikkelijke natuurrampen, zoals aardbevingen, tsunami's overstromingen. De honger die duizenden mensen treft. De vluchtelingenstromen. Soms kun je er moedeloos van worden en denk je, God, wanneer verandert dit. Openbaring 21 en 22 wil ons daarin een hart onder de riem steken. Het gaat op het einde aan. Wanneer weten we niet, maar wel dat het zal gebeuren. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar God bij de mensen woont. Wat een toekomst. Rouwen we nu nog om onze doden, lijden we pijn, hebben we verdriet, straks is dat voorbij. Dan wordt het voor eeuwig goed. Daar mogen we nu al troost uit putten. Een geweldige toekomst ligt voor ons. Dan zullen we bij God zijn en bij hen die ons zijn voorgedaan. Houd dus maar moedig vol, want Jezus zegt: Ik kom spoedig!

De gemeente te Sardes

225

12 augustus

Lezen: Openbaring 3 : 1 t/m 5

Het was niet best in Sardes, één van de gemeenten in Klein-Azië. De gemeente is op sterven na dood. Dat is niet de mening van de mensen die hun kijk op de gemeente van Sardes geven. Nee, dit zegt Jezus Christus. Hij die de zeven geesten en de zeven sterren in zijn hand heeft. En dan is het zaak goed te luisteren. Sardes stond niet slecht bekend, althans bij de mensen. Maar Jezus spreekt hen aan op hun levenswijze. Daar mankeert nogal wat aan. Ze moeten breken met hun leven dat niet in overeenstemming is met de dienst van God. Enkelen doen daar niet aan mee. Ze moeten wakker worden en hun leven beteren, voordat Christus komt. Zo niet, dan is het te laat. Zij die trouw zijn gebleven mogen uitzien naar het moment dat Christus' wederkomt. Hoe is dat bij ons? Denken wij ook te kunnen leven als de wereld en tegelijkertijd vroom te leven zoals God wil. Dat kan dus niet. Een grote waarschuwing voor ons. De dienst aan God vraagt alles. Niet van twee walletjes eten.

De gemeente te Laodicea

226

13 augustus

Lezen: Openbaring 3 : 14 t/m 21

Ook in Laodicea is het niet best gesteld. Zij zijn koud noch warm. Dat is dus lauw. En iets wat lauw is, is niet lekker. Dat spuug je uit. In Laodicea denken ze dat ze het heel goed doen. Dat ze rijk zijn, alles hebben wat ze willen en dus niets meer nodig hebben. Dat is niet de mentaliteit van het koninkrijk der hemelen. Jezus geeft een goede raad. Koop van Mij goud. Dan ben je rijk. Witte kleren die de naaktheid bedekken. Zalf voor hun ogen, zodat zij goed zien waarom het gaat. Ook een rijke belofte ontvangen zij. Iedereen die Ik liefheb wijs Ik terecht en straf Ik. Dit doet Jezus uit liefde. Zoals je een kind straft omdat je er zo heel veel van houdt. Het gaat om hun behoud. Dan zullen ze eens met Hem en de Vader op de troon zitten. Daar doe je toch alles voor. Het luistert heel nauw in de dienst van God. Maken we daar ernst mee? Of maken we er een potje van? Een beetje voor jezelf en een beetje voor God. Hij vraagt je totale inzet. Maar wil die ook belonen om eens maaltijd met je te houden.

De gemeente te Filadelfia

227

14 augustus

Lezen: Openbaring 3 : 7 t/m 13

Jezus prijst deze gemeente om haar trouw en volharding. Ze hebben Hem niet verloochend. Zij zullen nog wel wat te verduren krijgen, van de Joden, maar die zullen zich uiteindelijk eerbiedig aan hun voeten werpen en erkennen dat Jezus hen heeft liefgehad. Wie overwint zal tot een zuil worden in Gods tempel. Wat een uitzicht en bemoediging. We hebben nu 3 gemeenten gehad. De vraag is in welke gemeente jij je het meest herkent. Want wat in Openbaring staat geldt natuurlijk ook voor ons. Hebben we het er met elkaar weleens over hoe we gemeente zijn? Wat er verkeerd is en wat goed is? Zelfonderzoek is niet alleen goed voor jezelf, maar niet minder voor de gemeente waarvan je deel uitmaakt. Wek je elkaar op dingen te veranderen die niet goed zijn? Bid je daar met elkaar om? Bemoedig je elkaar met het woord van God? Laat die vragen maar op je inwerken. Ga ze niet uit de weg. Bespreek ze met elkaar. Om levende gemeente van Christus te zijn of weer te worden.

Wie is een God als U

228

15 augustus

Lezen: Micha 7 : 18

Als je nu wilt weten wie God is, dan moet je onze tekst lezen. Misschien moet je dan het beeld dat je van God hebt wel bijstellen. Voor velen is Hij een wrede God die de Holocaust heeft toegelaten. En lees maar eens wat er allemaal in het Oude Testament gebeurde. Jozua moest alle volken van Kanaän uitroeien. Maar is dat nu het beeld van God? Goed, er zijn veel vragen, maar laten we de bijbel niet eenzijdig lezen en interpreteren. Hier, in Micha, wordt een ander beeld van God gegeven. Het is niet best gesteld met het volk Israël. Micha lijdt er onder. Maar in Micha 7:7 roept hij uit: Maar ik blijf uitzien naar de Heer, ik blijf hopen op God die mij redding zal brengen. En in vers 18 zingt hij als het ware een loflied op God. Zijn God, is een God van vergeving, een God die niet woedend blijft op zijn volk. Hij toont hen zijn trouw. Wij mogen dezelfde God kennen. Een God, die zijn Zoon gaf voor onze zonden. Verlossing uit de macht van de dood. Die God te kennen is een ongekende zegen.

Lezen: 1 Koningen 1 : 41 t/m 53

Terwijl Adonia zich voorbereidt op een staatsgreep, is Salomo inmiddels gekroond tot koning. Een boodschapper komt hen dat vertellen terwijl ze net klaar zijn met eten. Adonia en zijn volgelingen schrikken hevig en gaan er als hazen vandoor. Maar Adonia is de verantwoordelijke man achter de geplande staatsgreep en hij vreest voor zijn leven. Hij vlucht naar de tempel en grijpt de horens van het altaar vast. Gods wet schreef voor dat je daar veilig was. Men vertelt dat aan Salomo. Die laat Adonia bij zich komen. Hij zegt: je kunt nu gaan, maar bega geen misstap want dan zul je sterven. Dat loopt goed af. Salomo is hem genadig geweest. Daarin mocht hij een voorbeeld zijn van de Here Jezus. Wij mogen in Zijn vergeving delen. Onverdiend en uit genade. Ook ons gunt God een nieuw begin. Maar laten we wel gewaarschuwd wezen. Door te blijven liggen in de zonde laden we Gods toorn over ons leven. Je kunt geen spelletje met Hem spelen. Wees daar goed van doordrongen.

Lezen: 1 Koningen 2 : 36 t/m 46

Je weet vast nog wel wie Simi was. Tijdens de vlucht van David voor Absalom heeft hij David constant lopen uitvloeken. David had Salomo gevraagd hem daarvoor te straffen. Die liet Simi bij zich komen. Hij kwam er genadig vanaf. Als hij tenminste voor altijd binnen Jeruzalem zou blijven wonen. Onder toezicht. Maar dat deed hij dus niet. Want toen 2 slaven bij hem wegliepen, ging hij hen achterna, Jeruzalem uit. Dacht je dat hij was vergeten wat Salomo gezegd had? Of dacht hij dat het na drie jaar niet zo'n vaart meer zou lopen? Stelde hij Salomo op de proef? Zo ja, dan heeft hij dat wel geweten. Een gewaarschuwd mens telt voor twee. Zijn slaven waren hem meer waard dan het woord van de koning. Hoe is dat bij ons? Zijn wij trouw aan het woord van onze Koning? Of denken we daar ook een loopje mee te kunnen nemen? Simi bekocht het met zijn leven. Wij moeten God niet uitdagen. Niet ongehoorzaam aan Hem zijn. Want als we dat blijven doen zijn we ons leven niet zeker

Lezen: 1 Koningen 2 : 13 t/m 25

Adonia is een slimme jongen. Hij beraamt een plan om alsnog het koningschap in handen te krijgen. Hij vraagt Batseba om Salomo te verzoeken hem Abisag, de vroegere verzorgster van David tot vrouw te geven. Dat lijkt heel onschuldig. En daarom wil Batseba dat wel doen. Maar Salomo denkt heel anders over dat verzoek. Hij zegt tegen Batseba: dan kunt u net zo goed het koningschap voor hem opeisen. Hoe zo? Salomo was als opvolger van David door God aangewezen (1 Kon.3:7). Het volk had gedacht dat Adonia, de oudste zoon, koning zou worden. Hij had ook een behoorlijke aanhang. Tot hen behoorden Abjatar, de priester en Joab, de legeraanvoerder. Als hij ook nog de verzorgster van David tot vrouw zou krijgen, zou iedereen Hem als koning zien. Salomo doorziet dit spel. Adonia moest zich gedragen anders zou hij sterven. Maar dat deed hij niet. Hij speelde met vuur. Adonia accepteerde niet dat God Salomo als koning had aangesteld. Daarom liet Salomo hem doden.

Hardnekkig

232

19 augustus

Lezen: Jeremia 42 : 1 t/m 6 en Jeremia 43 : 1 t/m 4

Gedanja was door de koning van Babel aangesteld als gouverneur van Juda. Maar hij werd vermoord en de chaos in het land was groot. Degenen die overgebleven waren vroegen Jeremia tot God te bidden, zodat die zou zeggen wat zij doen moesten. Ze wilden namelijk naar Egypte uitwijken. Jeremia deed dat en vertelde hen dat zij niet naar Egypte moesten vertrekken. Maar zij zeiden: u liegt, de Here heeft u niet gezonden. Wij gaan toch naar Egypte. Ze sloegen Gods bevel om in Juda te blijven in de wind. Terwijl God gezegd had dat ze dan niets te vrezen hadden. Onbegrijpelijk. Of toch niet? Zijn wij het altijd eens met wat God van ons wil? Als we aangesproken worden op verkeerde dingen? Als een preek ons teveel in het nauw brengt? Dan is er eigenlijk maar één bede op z'n plaats. Doorgrondt mij, God, en ken mijn hart, peil mij, weet wat mij kwelt, zie of ik een verkeerde weg ga en leid mij over de weg die eeuwig is (Ps.139:23,24). Maar dan ook doen wat Hij vraagt!

Koning Manasse

233

20 augustus

Lezen: 2 Kronieken 33 : 6 t/m en 11 t/m 20

Manasse is één van de koningen geweest die de Here het meest heeft getergd. Dat ging lang goed, Maar de Here stuurde de koning van Assyrië op hem af. Die voerde hem naar Babel. Daar kon Manasse zijn zonden overdenken. Dat deed hij en verootmoedigde zich voor God. Misschien denk je, die is voor God afgeschreven. Iemand die zelfs zijn zonen voor de afgoden offerde, die heeft toch geen recht van spreken meer. Dat klopt. Hij kon alleen maar schuld belijden en smeken om genade. God verhoorde zijn gebed en herstelde hem in zijn koningschap. Vanaf dat moment erkende Manasse dat de Heer God is. Hij verwijderde alle afgodsbeelden uit het land en diende de Here met heel zijn hart. Zo is onze God, in Jezus Christus. Een vergevend God. Dat staat al in Jes 1 vers 18. Lees maar. Wij zouden zulke dingen als Manasse toch nooit doen. Misschien niet op die manier. Maar ook ons leven is doortrokken van de zonde. En niet minder dan Manasse hebben wij Gods genade nodig.

Wij zullen God dienen

234

21 augustus

Lezen: Jozua 24 : 16 t/m 21 en 31

Jozua belegde een volksvergadering, waarin hij een overzicht gaf van alles wat de Here voor hen gedaan had en riep het volk op de Here te blijven dienen. Het volk antwoordde hem dat zij dat natuurlijk zouden doen. Jozua zei: dat zal jullie niet lukken. Als jullie de Here verlaten dan zal Hij zich tegen jullie keren. Maar het volk antwoordde vastberaden: wees er van verzekerd dat wij de Here zullen dienen. Niet lang daarna stierf Jozua en ook de aanvoerders van de stammen. Tot zolang was Israël de Here trouw gebleven. Maar daarna ging het mis. Hoe mis, lezen we in het boek Rechters. Zij hadden geen leiders meer die getuige waren geweest van Gods grote daden in hun geschiedenis. Geloven doe je niet alleen. Daar heb je leiders en mensen om je heen bij nodig. Zo kun je elkaar opscherpen en de weg wijzen die God wil. Dat is vandaag niet anders dan toen. Vaders en moeders mogen hun kinderen tot voorbeeld zijn en Gods daden vertellen. Dan blijft de dienst aan God leven.

Leugen om bestwil?

235

22 augustus

Lezen: Genesis 26 : 1 t/m 11

Isaak en Rebecca waren vanwege een hongersnood terechtgekomen in het land van de Filistijnen. God had gezegd niet verder te reizen. Hij gaf Isaak vele mooie beloften. Hij zou veel nakomelingen krijgen en God zou hem het land waar hij zich nu bevond geven. Je zou zeggen, dat Isaak wel heel gerustgesteld zou zijn in dit vreemde land. Maar dat viel tegen. In die landen moest je uitkijken want als je een mooie vrouw had kon het zomaar gebeuren dat die van je afgenomen werd en dat jij gedood werd. Daarom zei Isaak dat Rebecca zijn zuster was. Die leugen had Abraham ook al eens verteld. Zo vader, zo zoon. Maar de koning zag een keer dat Isaak Rebecca aan het liefkozen was. Was zij dan toch niet zijn zuster? Hij ontbood Isaak en vroeg hoe hij dat had kunnen doen. Isaak zei hem waar hij bang voor was geweest. Het liep goed af. Je kan maar zo in de fout gaan als je niet op God vertrouwt. Bij alles wat we doen moeten we bedenken of het goed is voor God. Op Hem zien.

Het paradijs

236

23 augustus

Lezen: Genesis 1 : 1 t/m 25

Wat prachtig begint de Bijbel met Genesis 1. De schepping van God van hemel en aarde. Alles in perfecte harmonie. Het licht, de zon, maan en sterren. De vogels, de vissen, de scheiding van water onder en boven. Het groen, de bomen en planten. Alle dieren. God zag dat het allemaal zeer goed was. Wat zal het toen allemaal schitterend geweest zijn. Daar kunnen we naar terug verlangen. Maar de aarde geeft nu een heel ander beeld. Door de zonde. Er nog veel moois. God vertrouwde de mens het beheer van zijn schepping toe. Maar wat is daar van terecht gekomen? Door oorlogen liggen landen voor een groot deel in puin. De uitstoot van broeigassen warmt de aarde op en doet de zeespiegel stijgen. De oceanen veranderen in plastic soep. Geld speelt hierin een belangrijke rol. En het gaat maar door. Hoe men ook ten einde raad probeert het tij te keren. Gods mooie schepping. Wat is er van terecht gekomen? Laten we op ons kleine plekje leren zuinig op zijn schepping te zijn.

De eerste mensen

237

24 augustus

Lezen: Genesis 2 : 7 en 2 : 15 t/m 25

Wat God op de zesde dag schiep overtrof alles. De mens. Uit stof. Hij bracht hem in de tuin van Eden, waarover eerder wordt verteld. Hij legde uit wat Adam wel en niet mocht. Adam merkte dat hij in tegenstelling tot de dieren alleen was. Dat had God ook al bedacht en Hij vond dat niet goed. Hij liet Adam in een diepe slaap vallen en bouwde uit een rib van hem een vrouw en bracht die bij Adam. Die was diep verwonderd. Hij zong een loflied op zijn vrouw, het grote geschenk dat hij had gekregen. Eén vlees, een twee eenheid. Zo stelde God het huwelijk in, de levenslange verbintenis tussen man en vrouw. En zo de voortgang van het menselijk geslacht. In Matteüs 19 dagen de Farizeeën Jezus uit op het punt van scheiden. Maar Jezus zegt: wat God samengevoegd heeft mag de mens niet scheiden. Hoewel er uitzonderingen kunnen zijn. Dat geldt ook nu nog. Vandaag is scheiden aan de orde van de dag. Eén op de drie. Maar zo heeft God het huwelijk niet bedoeld.

De zondeval

238

25 augustus

Lezen: Genesis 3 : 1 t/m 13

De satan, in de gedaante van de slang, was slim. Hij vroeg aan Eva: mogen jullie van niet één boom eten? Eva herhaalt Gods gebod. Juist wel, alleen van de middelste boom in de hof niet, anders zullen we sterven. Vergeet het maar zegt satan, je zult niet sterven, maar jullie zullen dan als goden worden en kennis krijgen van goed en kwaad. Toen ging Eva overstag. Het had anders gekund, want God had hen niet als robots geschapen. Ze hadden een eigen verantwoordelijkheid. Ze gaf Adam ook van de vrucht. Toen zagen ze dat ze naakt waren. Dat was eerst geen probleem. Nu wel. Ze verstopten zich voor God. Heb je van de boom gegeten, vroeg Hij? Adam zei: de vrouw die U mij gaf heeft mij de vrucht gegeven en toen at ik er van. Waarom heb je dat gedaan vroeg God aan Eva? Zei antwoordde: de slang heeft mij misleid. Het is het scenario dat we kennen. De schuld afschuiven. Jezelf vrijpleiten. Het is duidelijk dat de zonde direct zijn intrede heeft gedaan. Met alle gevolgen van dien.

Gods reactie

239

26 augustus

Lezen: Genesis 3 : 14 t/m 24

God laat de zonde niet onbestraft. Hij reageert in omgekeerde volgorde. Eerst de slang. Op je buik zul je kruipen en stof eten je leven lang. Jij zult het nageslacht van de vrouw in de hiel bijten. Maar dat zal jou de kop vermorzelen. En dan ben je dood. Hier al belooft God de overwinning op de satan. Hier al zien we in perspectief Christus als overwinnaar van zonde en dood. Wat een genade van God! De vrouw krijgt het wel moeilijk. Vijandschap tussen de satan en haar. Kinderen krijgen wordt een zware last. Ook Adam wordt gestraft. De aarde wordt om hem vervloekt. Zwoegen en zweten zul je. Stof ben je en tot stof keer je terug. Adam noemde Eva, moeder van alle levenden. Een mooie naam. God neemt maatregelen. Ze mogen niet meer in de hof van Eden. God voorkwam dat ze zouden eten van de levensboom. Want dan zouden ze eeuwig leven. Hij joeg hen weg. Cherubs met vlammeende zwaarden bewaakten de hof. Wat een trieste gebeurtenis. En dat na zo'n mooi begin in het paradijs.

Waar leef je voor?

240

27 augustus

Lezen: 1 Korintiërs 7 : 29 t/m 31

Paulus heeft een heel gedeelte geschreven over besnijdenis, huwelijk, verdriet, bezit en vreugde. Al deze zaken kunnen zo'n invloed hebben op ons geloofsleven dat we er in verstrikt raken. Hij zegt bijvoorbeeld: laat daarom ieder die een vrouw heeft zo leven dat het hem niet in beslag neemt. Dat was onze trouwtekst. Kijk je eerst wel even raar van op. Ga je trouwen, krijg je zo'n boodschap mee. Maar Paulus bedoelt hiermee en met de andere zaken die hij noemt, dat zij geen belemmering moeten zijn voor de dienst aan de Here. Dat zij zo overheersen dat die dienst in de knel komt. Dat kan maar zo. Dat geldt ook voor ons bezit. Of met groot verdriet. En zelfs met blijdschap en vreugde. Hij wijst er op dat de wereld die wij kennen ten onder gaat. Het is dus zaak dat uiteindelijk ons leven is doortrokken van de dienst aan de Here. En dat die dienst steeds bepalend is bij alles wat we doen en meemaken. Zodat Hij de eerste plaats inneemt en alle eer krijgt die Hem toekomt. Elke dag.

Redding door Jezus Christus

241

28 augustus

Lezen: 1 Tessalonicenzen 5 : 5 t/m 10

In dit gedeelte zien we het evangelie in een notendop. Wij zijn kinderen van het licht. Duisternis hoort niet bij ons. Duisternis hoort bij de nacht, bij slapen of bij hen die hun roes uitslapen. Wij behoren toe aan de dag. Maar wij moeten waakzaam zijn. Omgord met het harnas van geloof en liefde. Getooid met de helm van de hoop op redding. Gewapend tot de strijd tegen de verleidingen van de satan. Want God heeft onze redding op het oog door onze Heer, Jezus Christus. Hij gaf zich voor ons aan het kruis opdat wij samen met Hem zullen leven. Dat leven begint hier al en vindt zijn vervulling bij de jongste dag. Hebben we het hier moeilijk, dan mogen we elkaar hiermee troosten en een voorbeeld voor elkaar zijn. Samen op weg naar Gods heerlijkheid. Zullen we Hem daar voor danken? Voor eeuwig gered, wie wil dat nu niet? God wil onze veroordeling niet, maar ons eeuwig behoud. Daar mogen we elke dag aan denken. Dat roept op tot een blij en dankbaar leven voor Hem.

Liefde

242

29 augustus

Lezen: 1 Johannes 3 : 16 t/m 20

Wat is liefde? In een dagblad staat elke dag een cartoon met daaronder een "definitie" van liefde. Bijvoorbeeld: liefde is blij naar de ander kijken, of: een ontbijtje op bed serveren. Maar is dat het nou? Liefde is een gezindheid. Dat moet van binnenuit komen. Johannes schrijft ook over de liefde. En in 1 Korintiërs wordt de liefde uitgebreid bezongen. Liefde hebben we geleerd van onze Here Jezus. Hij gaf zijn leven voor ons. Wil je het nog mooier? Johannes legt de vinger bij het ontbreken van liefde. Hij hekelt degene die rijk is, maar zijn hart sluit voor iemand die gebrek heeft. Hoe kan Gods liefde dan in hem blijven? Liefde moet je niet alleen met woorden uiten, maar veel meer met daden. Dat wil God graag. En dan klaagt ons hart ons niet aan. Wanneer dat wel zo zou zijn, dan is God groter dan ons hart. Hij weet alles. Liefde moet in de praktijk worden gebracht. Dan kan er iets moois ontstaan. Jezus leert ons de liefde aan de ander te bewijzen. Er is werk aan de winkel.

Noach

243

30 augustus

Lezen: Genesis 6 : 5 t/m 19

God kreeg spijt dat Hij de mensen gemaakt had. Want zij waren door en door slecht. Hij besloot hen te verdelgen door een watervloed. Noach zou gespaard worden met zijn gezin. Hij moest een ark bouwen voor mens en dier. De mensen zullen wel gelachen hebben. Kijk nou. Noach, hoe moet je die boot te water laten? Er is geen water in de buurt. Waar ben je toch mee bezig man? Mogen wij ook mee straks op je pleziertochtje? Hij is groot genoeg. Beetje te groot. Wat moet er allemaal in? Noach zal wel geleden hebben onder al die schampere opmerkingen. Maar het tastte zijn vertrouwen op God niet aan. Hij werkte rustig door in geloof. Toen begon het te regenen en Noach sloot de deur. Alle mensen stierven door de vloed. Toen het eindelijk weer droog was bouwde Noach een altaar en bracht een brandoffer voor de Here. God sloot een verbond met hem. Hij gaf heel de schepping in zijn macht (Gen.9:1 en 2). Noach kreeg een ereplaats in de rij van geloofshelden (Hebreeën 11:7).

De regenboog

244

31 augustus

Lezen: Genesis 8 : 14 en 9 : 8 t/m 17

Eindelijk zakte het water en werd de aarde droog. God zei bij Zichzelf: nooit meer zal er een zondvloed komen. Voortaan zullen de seizoenen blijven bestaan. Noach ging de ark uit en bracht God een brandoffer. Dat vond God fijn. Toen zei God: Ik sluit met jullie een verbond en met alle dieren op de aarde en het teken daarvan is mijn boog in de wolken. Kijken we ook zo naar de regenboog?

Kijk eens naar de hemel hoog,
wat daar gaat gebeuren.
Zie je daar die regenboog
met de mooiste kleuren?

God belooft ons voor altijd:
de aarde blijft bestaan.
Zijn belofte wereldwijd,
daar kun je van op aan. JM

De torenbouw van Babel

245

1 september

Lezen: Genesis 11: 1 t/m 9

Het is al een tijdje na de zondvloed. Er zijn weer heel wat mensen op de aarde. Een deel woonde in de laagvlakte van Sinear. Daar was veel klei te vinden. En zoals bij ons, ontdekten ze dat zij daar stenen van konden maken en dan bakken. Dat kwam goed uit, want zij wilden bij elkaar blijven en niet over de hele aarde verstrooid worden. Dat had God anders gezegd (Gen.1:28). Zij bouwden vervolgens een toren met als doel dat die tot in de hemel zou rijken. Een herkenningspunt op grote afstand. Je moet denken aan de bergen, waarbij het lijkt alsof zij tot in de hemel komen. God zag het allemaal aan en greep in. Hij verwarde hun taal. Ze verstonden elkaar niet meer. Dan kun je niets meer samen ondernemen. Dat bleek ook wel want nu verspreidden zij zich wel over de aarde zoals God had bedoeld. Heel veel later hebben de mensen geprobeerd om weer een eenheidstaal te maken, maar daar is niet veel van terecht gekomen. We moeten maar niet weer God uitdagen.

Hongersnood in Juda

246

2 september

Lezen: Ruth 1 : 1 t/m 5

Er was hongersnood in Juda en in Bethlehem. Wat een tegenstelling. Hongersnood in Bethlehem, dat broodhuis betekende. Elimelech besloot om met zijn gezin naar Moab te gaan. Dat was geen goede keuze. Waren ze vergeten dat de Here voor je zorgt? Lieten ze merken daar aan te twijfelen? Ze konden toch wel voor zichzelf zorgen? Een heidens land met andere goden. Kun je daar de Here trouw blijven? Je begeeft je wel in een gevaarlijke positie. Elimelech sterft al spoedig. Zijn twee zonen trouwen met Moabitische vrouwen, Orpa en Ruth. Dat was door de Here verboden. Zij stierven beiden. Na ongeveer 10 jaar was Noömi haar man en twee zonen kwijt en bleef alleen van het gezin over. Was dit de straf van de Here omdat zij niet op Hem vertrouwden? Zijn wij standvastig in ons vertrouwen op de Here? Of grijpen ook wij zelf in wanneer we dat nodig achten? Lees Spreuken 16:2 eens. Ben je het daar mee eens? Of denk jij daar anders over? Mag de Here jouw motieven toetsen?

Lezen: Ruth 1 : 6 t/m 22

Noömi en haar beide schoondochters gingen terug richting Juda. Maar onderweg zei Noömi tegen hen: ga terug, want ik kan niet meer voor een man voor jullie zorgen. Orpa besloot dat te doen, maar Ruth niet. Zij liet Noömi niet in de steek. Ze sprak een prachtige belijdenis uit. Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. Zo kwamen zij samen in Bethlehem aan. Daar waren ze verbaasd hen te zien. Noömi wilde haar naam veranderen in Mara, dat is bitterheid. Want, zei ze, God heeft zich tegen mij gekeerd en mij veel kwaad gedaan. Ze legde de schuld van alles wat ze verloren had bij God. Dat was niet zo best. Zag ze dan niet wat een zegen Ruth voor haar betekende? De neiging God van alles te betichten is ons ook niet vreemd. Wel gemakkelijk. Gaat het in ons leven niet zoals wij willen, dan ligt dat natuurlijk niet aan ons. Enige zelfreflectie zou ons niet misstaan. Je kunt het niet maken God voor alles te laten opdraaien. Wees je bewust wie jij bent ten opzichte van Hem! Dat vraagt nederigheid.

Lezen: Ruth 2 : 2 t/m 10

Noömi en Ruth moeten wel in hun levensonderhoud voorzien. Daarom zegt Ruth dat zij gaat aren lezen waar haar dat wordt toegestaan. Bij geval, wij zouden zeggen bij toeval, komt zij op de akker van Boaz en vraagt of zij mag aren lezen. Nu geloven wij niet in toeval, maar in de leiding van God. Die plaatst Ruth daar. Boaz komt een poosje later en laat zich alles over Ruth vertellen. Hij spreekt haar aan en zegt haar niet naar een andere akker te gaan. Zijn knechten zegt hij goed voor haar te zijn. Ruth verbaast zich over zijn goedheid. Hij zegt dat hij genoeg over haar gehoord heeft in positieve zin. Zij zien beiden dat dit niet buiten God om gaat. Dat maakt het zo mooi. Terug naar huis stond Noömi verbaasd over de hoeveelheid graan die zij meebracht. Ze vroeg waar Ruth geweest was. Dat is een verwant van ons, zei Noömi. Zie jij in je leven ook weleens zo'n rode draad van Gods handelen? Misschien niet direct, maar later wel? Hier is die goed zichtbaar. Bij Noömi en Ruth.

Lezen: Ruth 3 : 7 t/m 14 en 4 : 6 t/m 11

Noömi had een plan. Ze droeg Ruth op 's nachts zich neer te leggen aan de voeten van Boaz. Om hem te vragen als lossen op te treden. Dat betekende dat Boaz het land van Elimelech, dat in andere handen was overgegaan, terug zou kopen en dat er geen schuld meer op zou rusten. Zo bleef het in de familie. Ruth deed wat Noömi voorstelde. Toen Boaz wakker werd merkte hij Ruth op. Ruth deed haar verzoek. Wilt u mij bij u nemen, want u kunt voor ons als lossen optreden. Boaz prijst haar om wat ze vraagt. Hij zegt toe, als lossen te zullen optreden. Maar er is nog iemand die nader is. Als die wil lossen kan Boaz dat niet doen. Maar die weigert. Want hij zal ook Ruth tot vrouw moeten nemen en dat wil hij niet. Zo wordt Boaz de lossen. Ik moet bij deze geschiedenis altijd denken aan een andere lossen. Eén met een hoofdletter, Jezus Christus. Hij is onze Lossen. Hij draagt onze zonden op het kruis en bevrijdt ons zo van alle schuld. Wat een mooie doorkijk naar het Nieuwe Testament.

Lezen: Ruth 4 : 13 t/m 21

Wat eindigt het boek Ruth prachtig, in tegenstelling tot het begin. Boaz onderneemt actie. Hij gaat in de stadspoort zitten en vraagt de beoogde lossers bij hem te komen zitten. Ook tien stadsoudsten kwamen in de kring. Het werd een officieel gebeuren. Boaz zei tegen de man dat hij de eerste was die in aanmerking kwam om te lossen, maar die zei: koopt u het land, ik kan het niet veroorloven. Zo verwierf Boaz het stuk land en Ruth, om het land en het nageslacht veilig te stellen. Na allerlei zegenwensen en verwijzingen naar Rachel en Lea als nazaten van Jacob, hun belangrijke voorouders, trouwde Boaz met Ruth. Zij werden de opa en oma van koning David. Maar belangrijker nog: zij werden opgenomen in het geslachtsregister van de Here Jezus. Wat zijn Gods wegen wonderlijk. In dat register vinden we nu: Rachab, de hoer, Batseba, Ruth de Moabitische. Stel je voor dat ons geslachtsregister er zo uit zou zien. Zouden we dat leuk vinden? God vindt het niet erg. Mooi.

Lezen: Efeze 4 : 25

Er is een televisieprogramma dat Het familiediner heet. Daarin probeert iemand partijen bij elkaar te brengen die al lang geen contact meer met elkaar hebben. Er is dan iets voorgevallen waar men niet overheen kan stappen. Dat kennen wij ook wel. We zijn kwaad op iemand die ons diep gekrenkt heeft. Met hem of haar willen we niets meer te maken hebben. Paulus zegt in Efeze 4 dat de zon niet mag ondergaan over onze boosheid. Dat betekent dat we de zaak moeten uitpraten. Niet na jaren, maar voor de zon onder gaat. Dat is een behoorlijke opgave. Zo mogen we niet met elkaar leven. Herstel het contact en vergeef elkaar. Stel je voor dat God ook zo zou reageren en niets meer met ons te maken zou willen hebben. Dan zijn we ongelukkig. Hij reageert heel anders. Belijden we onze schuld, tegenover onze naaste en Hem, dan is er bij hem vergeving. Dan mogen we met een schone lei opnieuw beginnen. Daar is geen familiediner voor nodig. Dat is genade van onze goede God.

Lezen: Efeze 6 : 1 t/m 4

Dat klinkt niet altijd goed in de oren van onze jeugd. Zeker niet als onze kinderen in de puberteit zijn. Ze willen zo langzamerhand zelf wel eens bepalen wat ze doen of laten. Dat strookt niet altijd met de wil van hun ouders. Daardoor kunnen forse conflicten ontstaan. Maar Paulus zegt meer. Hij brengt het 5^e gebod in herinnering en geeft daar met een belofte nog een uitbreiding aan. Je ouders zijn het wel die hun best doen om je dicht bij de Here te houden. Met vallen en opstaan. Houd daar rekening mee. Ook ouders kunnen falen. Vaders op hun beurt moeten hun kinderen niet verbitteren, maar hen steeds weer laten merken wat God wil. Maar bewijs jij ze alle eerbied, liefde en trouw. Want God wil jou door hun hand regeren. Mag je dan nooit eens boos worden of laten merken dat je het niet met hen eens bent? Zeker wel. Maar bepraat dat dan met hen. Dit gebod beperkt zich overigens niet alleen tot je ouders. Het geldt ook voor allen die gezag over jou hebben. Heb ontzag voor de Heer.

Bidden voor open deuren

253

9 september

Lezen: Kolossenzen 4 : 3 en 4

Paulus heeft de taak om het evangelie te verkondigen. Dat is geen simpele zaak. Hij stuit vaak op tegenstand. Joden, die niet in Jezus wilden geloven als de Messias. Heidenen die hun eigen afgoden hadden. Of in Athene, waar men Paulus aanhoorde en die de spot met hem dreven. Weer anderen zeiden: daarover moet u ons een andere keer nog maar eens vertellen. Wat is dat ook voor evangelie, een God die zijn Zoon laat kruisigen en die later uit de dood opstaat. Te gek voor woorden. En dat zou onze redding zijn? Daar tegen te vechten is een zaak om moedeloos van te worden. Daarom vraagt Paulus voor hem te bidden dat er deuren mogen opengaan voor het evangelie waarvoor hij gevangen zit. Hoe is dat bij ons? Bidden we ook voor de evangelieverkondiging hier en op de zendingsvelden? En in onze omgeving? Om mensen te doordringen van het geweldige nieuws van de redding door Jezus Christus? Wie daar God dankbaar voor is wil het toch verder vertellen?

Jezus bidt

254

10 september

Lezen: Lucas 6 : 12

Wij hebben het idee dat het bij Jezus allemaal nogal van zelf ging. Hij was toch Gods Zoon en wist precies wat er gebeuren zou? Dat was wel zo, maar dat betekent niet dat Hij zonder het gebed kon. Hij was ook volledig mens, zij het zonder zonde. En net als wij had Hij kracht van boven nodig. Daarom zien we dat Hij regelmatig tot God bidt. Niet even, maar soms een hele nacht. Het was ook nogal een taak waarvoor Hij stond. De mens verzoenen met God. Daar had Hij Vader bij nodig. In Johannes 17 lezen we zijn gebed voor zijn leerlingen en de mensen die God Hem gegeven heeft. Zijn gebed is veelzijdig. Daar kunnen we een voorbeeld aan nemen. Soms zijn wij gauw klaar met ons gebed. Een andere keer schiet het er gewoon bij in door de drukte van alledag. Neem de tijd voor je gebed. Overdenk waarvoor je zult bidden. Bid rustig in een restaurant voor je eten. Schaam je niet als anderen dat zien. Het gebed is het voornaamste stuk van de dankbaarheid. Daar heeft God recht op.

Rust vinden

255

11 september

Lezen: Matteüs 11 : 28 t/m 30

Ons leven is jachtig. We vliegen van hot naar her. We zijn zo druk met ons dagelijks bestaan dat we er bijna in om komen. En rust vinden we niet. Maar hoe vinden we die rust dan wel? Dan moeten we naar Jezus luisteren. Hij zegt: kom maar naar Mij, dan zal Ik je rust geven. Neem mijn juk op je en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dus naar Jezus toe. Dat betekent niet dat alles dan gladjes verloopt in je leven. Want Jezus' juk opnemen betekent dat je Hem altijd wil volgen. Dat je weet dat Hij er is en jou kracht wil geven om rust te vinden in je dagelijks bestaan. Daarin komen allerlei moeiten en zorgen voor, zoals ziekte, twijfel en stress. Zelf daarin je weg vinden is heel erg moeilijk. Maar wie op Jezus ziet mag zich aan Hem overgeven. Dan ben je in goede handen. Dan weet je je leven veilig in alle omstandigheden. Dat vraagt wel geloof en gebed. Jezelf overgeven is geen natuurlijke houding van ons. Maar kijk maar eens wat het je oplevert. Rust.

Verleiding

256

12 september

Lezen: Jacobus 1 : 13 t/m 15

Iemand verleiden heeft in de meeste gevallen niet zo'n beste betekenis. Meestal betekent dat activiteiten ontplooiën die niet deugen. Zo kan een meisje met een jongen een biertje bij hem thuis drinken. Daarna vraagt hij of zij met hem naar bed wil. Of iemand spoort je aan om een winkeldiefstal met hem te plegen. Of je doet ergens aan mee, terwijl je weet dat het niet goed is. Verleidingen in alle soorten. Jacobus zegt dat je niet moet denken dat die van God komen. Dat doet God niet. Het gebeurt door eigen schuld, door eigen begeerte. Je geeft toe aan het kwade. Ga je daar mee door, dan groeit de zonde. Is die volgroeid dan baart ze de dood. Niet toegeven dus aan verleidingen of zelf iemand in verleiding brengen. Dat is de weg die Jacobus wijst. Niet verleid worden door wat je niet hebt, maar dankbaar zijn voor wat je wel hebt. Je leven delen met God. Meer heb je niet nodig. Van Hem heb je niets te vrezen. Hij zal je echt niet verleiden tot zonde.

Heb de wereld niet lief

257

13 september

Lezen: 1 Johannes 2 : 15 t/m 17

Stel dat je een meisje lief hebt waarmee je wilt gaan trouwen. Kun je dan tegelijkertijd op dezelfde manier van een ander meisje houden? Ik denk dat je dat een hele gekke vraag vindt. En ik denk dat je gelijk hebt. In ons stukje van vandaag komt in feite een soortgelijke vraag voor, namelijk, kun je de wereld liefhebben en tegelijkertijd God? Vind je dat ook een gekke vraag? Johannes stelt die vraag wel aan de orde. Hij roept ons op die serieus te nemen. Het zijn twee tegenpolen. Hij noemt een paar dingen die de wereld beheersen. Begeerte, afgunst, pronkzucht, inhaligheid. Dat zijn dingen die niet bij het liefhebben van God horen. Die zullen we dus uit de weg moeten gaan. Want al die dingen gaan voorbij. Deze wereld blijft niet altijd bestaan. Wel het koninkrijk van God. Als je de wereld lief hebt is de liefde van de Vader niet in jou. Zet je hart dus niet op deze wereldse zaken, maar stel je leven in dienst van God. Dat heeft eeuwigheidswaarde. En de liefde van God wordt in jou zichtbaar.

Tempelreiniging

258

14 september

Lezen: Lucas 19 : 45 t/m 48

Wat een tegenstelling. Kort voor onze geschiedenis was er de glorieuze intocht van Jeruzalem. Nu gaat Jezus de tempel reinigen. Wat was daar aan de hand? Daar hadden de handelaars hun plek ingenomen. Zij verkochten alles wat nodig was voor de offers. Ook konden de mensen daar hun geld wisselen bij alles wat zij kochten. Het was een levendige handel. Maar Jezus kan het niet aanzien. In Jesaja 56:7b staat: Mijn tempel zal heten "Huis van gebed voor alle volken". Dat is heel wat anders dan dat er nu plaats vond. Op zich was het niet verkeerd dat er in de buurt van de tempel offerdieren te koop waren, maar niet in de tempel. Daarmee tast je de heiligheid van de tempel aan, maar nog belangrijker, de heiligheid van God. Zij hadden de tempel tot een rovershol gemaakt voor eigen gewin. En dat onder het toezien van de Farizeeën en Schriftgeleerden. Die moesten de tempel heilig houden. Wat een schijnheiligheid. Wees eerlijk en heilig voor het aangezicht van God.

Er komen spotters

259

15 september

Lezen: Judas : 17 t/m 19

Judas herhaalt een waarschuwing van de apostelen. Bijvoorbeeld van Petrus (2Petr.3:3). Het gaat daar en in ons gedeelte over spotters die aan het eind van de tijd zullen komen. In die eindtijd leven wij tot de komst van Christus. Die spotters zijn alleen op zichzelf en het aardse gericht. Zij zaaien verdeeldheid en hebben de geest van God niet. Zij spotten met Gods woorden. Gevaarlijke mensen dus voor de gelovigen. Zij trachten mensen bij God vandaan te halen door dingen te verkondigen die in strijd zijn met het evangelie. Het gaat hen niet om wat zij zeggen, maar om hun eigen persoon. Zij moeten in de belangstelling staan en proberen zo met hun valse leer leerlingen te werven. Vaak zie je dat dat ontaardt in sektarisch gedrag, waarin zij velen meeslepen. Toch zijn er velen die hen volgen. Tot hun eigen schade. Want alles wat beweerd wordt moet getoetst worden aan het woord van God. Dat is waar het om gaat. Gods woord is het enige woord dat ons bij God houdt. Houd dat maar vast.

Ereplaats?

260

16 september

Lezen: Marcus 10 : 35 t/m 45

Jezus had zijn discipelen verteld wat er met hem zou gebeuren. Waarschijnlijk is dat niet tot hen doorgedrongen. Pas na de opstanding herinneren zij zich wat Jezus gezegd had. Nu zijn ze met iets anders bezig. Jezus zal koning worden, maar wie zit er dan aan zijn rechterhand? Jacobus en Johannes willen dat wel eens weten. Dat vragen ze dus aan Jezus. Die vraagt hen of zij de beker kunnen drinken die Hij moet drinken. Of de doop ondergaan die Hij moet ondergaan. Ze zeggen: dat kunnen wij. Overzien ze de consequenties van wat ze zegen? Jezus zegt hen dat Hij daar niet over kan beslissen. De andere leerlingen zijn woest om wat Jacobus en Johannes hebben gevraagd. Jezus haalt ze allemaal bij zich. Hij zegt dat ze niet moeten vechten om wie het belangrijkste zal zijn. Hun taak is om te dienen. Dat voorbeeld geeft Jezus van dag tot dag. Daarin zullen ze Hem moeten volgen. Die opdracht ligt er ook voor ons. Jezelf wegcijferen voor de ander. Zoals Jezus deed in leven en sterven

De ongehoorzame profeet

261

17 september

Lezen: Jona 1 : 1 t/m 16

Jona moet van de Here naar Nineve, om hen het oordeel aan te zeggen. Maar daar heeft hij geen zin in. Daarom wil hij per schip naar Tarsis. Hij dacht God te kunnen ontlopen. Maar een hevige storm dreigt het schip te laten vergaan. De bemanning gooid Jona, op zijn bevel, in zee zodat de storm bedaarde. Hij werd opgeslokt door een grote vis. God liet hem niet los. De vis spuwde hem uit op het strand. Wat moest Jona nu? Was hiermee zijn opdracht vervallen? Nou nee. Maar dat zou hij binnenkort wel merken. Wat zou hij gedacht hebben? Dat hij straffeloos ongehoorzaam kon zijn? We weten het niet. Wel weten we dat wij niet beter zijn dan Jona. Doen wat God van je vraagt is niet altijd even gemakkelijk. En soms willen wij dat ook niet. Dan is er ook bij ons verzet. Want het liefst doen we wat we zelf willen. Laten we blij zijn dat God dan niet gelijk het kwaad vergeldt. Gehoorzaam doen wat Hij wil gaat in tegen eigen vlees en bloed. Maar houdt ons wel dicht bij Hem.

Opnieuw

262

18 september

Lezen : Jona 3 : 1 t/m 10

Voor de tweede keer krijgt Jona dezelfde opdracht. Nu gaat hij wel. Hij zegt Nineve het oordeel aan. En wonderbaarlijk: de koning roept op tot verootmoediging en bekering en mens en dier moeten vasten. Dat had effect. De mensen bekeerden zich en begonnen anders te leven. Er werd gebroken met het kwaad en iedereen riep God aan om de straf niet te laten uitvoeren. Een hele stad. Massale bekering. Dat laat God niet onberoerd. Onthoud je dat goed? God is ook vandaag dezelfde. Hij wil niet dat we eigen wegen gaan. Hij wil ons niet verliezen. Wij weten soms ook best dat wat wij doen niet door de beugel kan. Dat we zondig bezig zijn. Dat we ons moeten bekeren. Dat kan alleen door belijdenis van schuld. Dan zullen we merken dat God genadig is. Dat was Hij ook voor Nineve. Hij kwam terug op wat Hij van plan was en Hij deed het niet. Zo is God ook. Want Hij heeft geen behagen in de dood van de zondaar, maar daarin dat hij zich bekeert (Ezech. 18 : 23 en 32)

Gods genade

263

19 september

Lezen: Jona 4 : 1 t/m 11

Jona is kwaad. Hij ergert zich aan Gods genade, trouw en vergeving. Heeft hij daar vergeefs Gods oordeel gepredikt? Laat mij maar sterven zegt hij. Zo hoef ik niet verder te leven. De Here vroeg hem: ben je terecht zo kwaad? Daarop komt geen antwoord. Jona gaat buiten de stad zitten om te zien wat er gebeurt. In een hut in de felle zon wacht hij af. God laat een boom opschieten die Jona schaduw geeft. Fantastisch. Maar de volgende morgen was de boom dood. Jona bezweek bijna in de verzengende hitte. Opnieuw zei hij: laat mij maar sterven. En weer vroeg God: ben je terecht kwaad? Ja, zei Jona, terecht. Hardleers als hij was. Jona, ben jij kwaad om één dode boom? Kun jij je niet voorstellen dat Ik verdriet heb om Nineve met meer dan 120 duizend inwoners? En dan nog al die dieren? Had jij liever die allen dood dan één boom? Je zei toch zelf dat Ik een genadig God ben? Jona, moest nog veel leren. Zich bekeren, net als de inwoners van Nineve. En God dienen met hart en ziel.

Koning Saul

264

20 september

Lezen: 1 Samuël 10 : 21b t/m 24 en 15 : 24 t/m 29

Israël vraagt een koning. Dat vond God niet goed. Dat zei Samuël ook. Jullie hebben je God, die jullie steeds uit alle rampspoed en ellende heeft gered, verworpen door om een koning te vragen. Die koning wordt Saul. Maar die wordt door God verworpen omdat hij eigen wegen gaat en ongehoorzaam is aan God. Het gaat steeds slechter met hem. Hij heeft het op David gemunt, omdat hij doorkrijgt dat die weleens koning zou kunnen worden in zijn plaats. David is nergens veilig. Maar God laat niet toe dat Saul David te pakken krijgt. Israël ziet dat Saul niet de koning is die hij zou moeten zijn. Maar dat hebben zij zelf over zich afgeroepen. In Numeri 11 klaagt het volk dat het geen vlees krijgt. God ergert zich aan dat klagen, maar zendt kwakkels. Niet voor één dag, maar een volle maand. Ze walgen er op de duur van. Net als bij Saul riepen ze dit over zichzelf af. God geeft hen hun zin. Tot hun eigen schade. Verzoek God niet. Ook nu niet. Het zal tot schade van jezelf zijn.

David tot koning gezalfd

265

21september

Lezen: 1 Samuël 16 : 1 t/m 13

Samuël moet David tot koning zalven. Hij komt in de plaats van Saul. Samuël schrikt er van. Laat Saul dit niet horen, want dan brengt Saul hem om. Hij komt bij het gezin van Isaï. De eerste zeven komen één voor één bij Samuël. Maar geen van hen is de beoogde koningskandidaat. Samuël dacht bij de eerste al; dit is hem. Maar geen van de zeven werd het. Toen werd David geroepen vanuit het veld. Deze is het, zei God. De jongste en kleinste van de hele koppel. God denkt niet zo als wij. Hij ziet het hart aan. Zijn keuzes zijn vaak anders dan wij denken. Dat zie je ook bij de roeping van Saulus. Wie had gedacht dat uitgerekend hij een werktuig in Gods hand zou worden. En wie zou eten met tollenaars en zondaars? Wie kiest er voor de Samaritaan uit de gelijkenis? Wie had gedacht dat Jozef onderkoning in Egypte zou worden? Gods wegen zijn wonderlijk, maar passen precies in zijn plan. Zo bestuurt God ook ons leven. Wij hebben daar zo onze vragen bij. Maar vertrouw maar op zijn keuzes.

David, Nabal en Abigaïl

266

22 september

Lezen: 1 Samuël 25 : 1 t/m 13, 25, 26 en 36 t/m 38

David en zijn mannen zwierven rond. Waar zij kwamen beschermden zij herders tegen overvallen. Zo ook bij Nabal. Dat was geen lieverdje. Toen David via zijn knechten vroeg wat Nabal hem hiervoor zou willen geven, stuurde hij hen met lege handen terug. David werd woest. Toen Abigaïl hoorde dat David er aan kwam ging zij bepakt en gezakt met goederen hem tegemoet. Zij nam de schuld op zich, terwijl zij niets kwaads had gedaan. Ze zei: de Heer heeft u ervan weerhouden het recht in eigen hand te nemen. Wat een schitterend en gelovig woord van haar. David hield geen rekening met de Here. Hij zou dit zelf wel opknappen. Maar dat mogen we nooit doen. Mij is de wrake zegt God. Hoe reageren wij als iemand ons slecht behandelt? Zullen wij het hem betaald zetten? Of herinneren we ons het woord van Jezus. Die zei: als iemand je op de wang slaat, keer hem ook de andere toe. Dat is andere taal. De Here zorgde er zelf wel voor dat Nabal stierf. Tot beschaming van David.

David en de Amalekieten

267

23 september

Lezen: 1 Samuël 30 1 t/m 8 en 17 t/m 20

In Davids leven zien we heel sterk de afwisseling tussen het dienen van de Here en eigen wegen gaan. Wat dat betreft herkennen we onszelf daar in. De Amalekieten hadden een strooptocht gehouden in de Negev. Ze hadden alle vrouwen van jong tot oud weggevoerd. Siklag, waar o.a. Davids vrouwen zich bevonden, verbrandden ze met vuur. Davids mannen waren verbitterd en dreigden David te stenigen. Dan zien we een andere David dan in de situatie van Nabal. Hij raadpleegt nu wel de Here. Die geeft toestemming om de Amalekieten te vernietigen. Die zijn zich van niets bewust. De Here geeft hen in zijn hand. Niemand is gedood. Vrouwen en kinderen en een enorme buit neemt David mee naar huis. Leven met God is de sleutel waardoor mensen door God gezegend worden. Denk aan Hem, bij alles wat je doet, dan baant Hij voor jou de weg (Spr.3:6). Herken je dat? Die belofte geeft de Here ook ons vandaag. Daaruit mogen we leven, elke dag.

Lezen: 1 Samuël 17 : 1 t/m 4, 7b t/m 11, 28 t/m 30, 45 t/m 47

De strijd met de Filistijnen is weer ontbrand. Zij hebben een machtig wapen. Goliat, de reus. Als Israël hem verslaat, geven de Filistijnen zich over. Maar andersom ook. David bezoekt zijn broers in het leger. Hij zegt: wat denkt die onbesneden Filistijn wel, dat hij de gelederen van de levende God durft te beschimpen? Zijn broer valt tegen hem uit. Wat doe jij hier eigenlijk? Jij hoort op de schapen te passen. Maar David zet door. Hij gaat de strijd aan met Goliat. Hij is vol vertrouwen op de Here. Hij zegt tegen Goliat: Vandaag zal de Here jou aan mij uitleveren. Jij komt mij tegemoet met zwaard en lans, maar ik in de naam van Israëls God. Hij gaat op de Filistijn af en doodt hem met een slingersteen. Wat een geloof! Zouden wij het kunnen? Zijn wij altijd zo zeker van Gods hulp? Wat doen wij als de problemen groot zijn en we stuiten op hevige tegenstand? Zeggen we dan ook met David: met U storm ik af op een legerbende, met mijn God beklim ik de hoogste muur? Hopelijk wel.

Lezen: 1 Samuël 18 : 1 en 2 Samuël 1 : 26

Jonatan, de troonopvolger, merkte al gauw dat hij geen koning zou worden, maar dat de Here David had uitgekozen. Hij koos ook voor hem en niet voor zijn vader. Hij voelde een diepe liefde voor David. (1 Sam. 18:1). En dat was wederzijds. Velen zien dat vandaag de dag als een homoseksuele relatie. Maar daar is geen sprake van. Zou God hen daarop niet hebben aangesproken? Ze hadden elkaar met hart en ziel lief. Niet meer en niet minder. Beiden waren trouwens ook normaal getrouwd. Het past in het beeld van vandaag om de bijbel uit te leggen naar eigen inzicht. Men verwijst dan ook naar 2 Samuel 1: 26. Daar staat: jouw liefde was mij dierbaar, meer dan die van vrouwen. Bovendien zegt David dit na de dood van Jonatan, Zij waren één in geloof, in diepe liefde tot de Here. Van enige lichamelijke verbondenheid of aantrekkingskracht was geen sprake. Dan moet je ook niet proberen dat in de bijbel in te lezen. Laten we maar gewoon lezen wat er staat. Dat is het enig betrouwbare.

Lezen: 1 Samuël 24 : 1 t/m 7 en 17 t/m 21

Saul maakt jacht op David. Die bevond zich in de rotsholen bij Engedie. Saul was dichtbij en de mannen van David verstopten zich in een spelonk. Saul kwam bij de ingang om zijn behoefte te doen, niet wetend dat David vlakbij was. Davids mannen wilden dat Hij Saul zou doden bij deze uitgelezen kans. Maar David weigerde. Zou hij de gezalfde van de Here doden? Dat nooit. Dat zou toch veel gemakkelijker geweest zijn dan steeds voor Saul te moeten vluchten? Hij sneed stiekem een stuk van zijn mantel af zonder dat Saul dat merkte. Toen Saul vertrok, ging David hem achterna. Hij vroeg of Saul nu werkelijk geloofde dat David hem kwaad wilde doen. Dat had hij dan toch net kunnen doen? Saul ziet in dat hij verkeerd handelt en zegt dat David het goed met hem voor heeft. Hij erkent dat David door de Here tot koning is gezalfd. David wordt door de Here beschermd en bewaard. Hoe vaak heeft hij niet gedacht dat Saul hem zou doden. Maar God had nog een grote taak voor hem.

David en Batseba

271

27 september

Lezen: 2 Samuël 11 : 2 t/m 5

David wandelde wat heen en weer op het dak van zijn paleis. Toen hij rondkeek, zag hij een mooie vrouw die aan het baden was. Hij liet uitzoeken wie ze was. Het was Batseba, de vrouw van Uria. Hij liet haar halen en had gemeenschap met haar. Dat was dus overspel. In hoeverre Batseba hieraan schuldig was staat er niet. Wel is de vraag of zij dit niet had uitgelokt door voor het open venster te baden. Zichtbaar voor de koning op zijn dak. Dat kon David niet weerstaan. Enige tijd later merkte ze dat ze zwanger was en liet dat de koning weten. Wat nu? Hoe zou David zich hier uit redden? We lezen niet of Batseba nog had geweigerd om te komen. Meestal was het zo, dat als een koning het bevel gaf aan iemand om te komen, dat je dit niet kon weigeren. Vandaag zou dit gebeuren niet zo'n probleem zijn. Op sexueel gebied kan alles. Er worden nauwelijks nog normen gehanteerd. Het werkt ook door binnen kerkelijk Nederland. Maar wie de normen los laat vervalt in normloosheid.

David en Uria

272

28 september

Lezen : 2 Samuel 11 : 7 t/m 17

Joab moest Uria vanaf het front naar David sturen. David vroeg Uria heel schijnheilig hoe Joab en het leger er voor stonden. Daarna stuurde hij hem naar huis. Het was zijn bedoeling dat Uria gemeenschap zou hebben, waardoor Batseba zwanger werd. Maar die vlieger ging niet op. Uria sliep niet thuis, maar in het poortgebouw. Opzet mislukt. Hij gooide het over een andere boeg. Hij vroeg Uria te eten en voerde hem dronken. Maar Uria ging weer niet naar huis. Dan moest Uria maar het veld ruimen. Hij gaf Joab opdracht Uria daar te plaatsen waar het hevigst gevochten zou worden. Zodat hij zou sneuvelen. Dat lukte wel. David was een moordenaar geworden. Na de rouwtijd nam David Batseba bij zich. Wie zou weten dat ze zwanger was van David? David had de zaak goed geregeld, dacht hij. Maar God dacht daar anders over. Dat zou nog wel blijken. Voor God kun je geen verstopperij spelen. Zelfs niet als je denkt je eigen hachje gered te hebben. God weet toch alles?

David en Natan

273

29 september

Lezen: 2 Samuël 12 : 1 tm 7a

Natan, de profeet, vertelde David een gelijkenis. Een rijke man kreeg bezoek, maar wilde geen dier voor hem slachten. De arme man had maar één lammetje. Dat was hem als een kind. De rijke man nam dat lammetje en bereidde het voor de maaltijd. David werd woest toen hij dat hoorde. Die man moet worden gedood en het lam moet hij viervoudig vergoeden. Jij bent die man, zegt Natan. Alles heeft God je gegeven. Maar toch heb je Uria gedood om zijn vrouw te kunnen krijgen. Het geweld zal van je huis niet wijken. Jij deed dit in het verborgene, maar Ik zal je vrouwen in het openbaar aan anderen geven. Daarop breekt David en belijdt zijn zonden. Natan zei: de Here vergeeft je zonden, maar het kind zal sterven. In het geslachtsregister van Matteüs 1 staat dat David Salomo verwekte bij de vrouw van Uria. God zegt dus niet: bij zijn vrouw Batseba. En dat was ná hun eerste kind dat zou sterven. Zij blijft Uria's vrouw. Gods rechtvaardigheid ten top. Hij praat jouw zonden nooit goed.

Je weg gaan met blijdschap

274

30 september

Lezen: Handelingen 8 : 26 t/m 39

Filippus krijgt een boodschap van de engel van de Here. Hij moet ergens heengaan waar een Ethiopiër de reis naar huis maakte. Hij was in Jeruzalem geweest maar mocht niet in de tempel komen want hij was eunuch. Hij had wel de boekrol van Jesaja meegenomen. De Geest zei tegen Filippus: voeg je bij zijn wagen. Filippus deed dat en hoorde de Ethiopiër een gedeelte uit die boekrol lezen. Hij vroeg of hij ook begreep wat hij las. Dat was niet het geval, want niemand legde hem de tekst uit. De kamerheer vroeg Filippus dat te doen. Filippus ging uit van Jes.53 en verkondigde hem Jezus. Ze kwamen bij een water. Daar werd de kamerheer gedoopt. Daarna was Filippus plotseling verdwenen, maar de kamerheer vervolgde zijn weg met blijdschap. Het was Pinksteren geweest. Het evangelie verbreidde zich. Ook door deze gebeurtenis. De blijde boodschap veroverde de wereld. Kwam ook bij ons. Dank zij God hebben ook wij Christus leren kennen. Gods grootste gave aan ons.

Liefdegaven

275

1 oktober

Lezen: Matteüs 6 : 1 t/m 4

Er zijn mensen die denken dat ze op bepaalde punten heel erg goed bezig zijn. Dat is op zich al discutabel, maar als je dat duidelijk aan anderen laat merken, is dat nou niet zo geweldig. Die mensen zijn er. Zij beroemen zich er op veel geld te geven aan armen of goede doelen. Het liefst laten ze dat ook duidelijk zien. Waarom doen ze dat? Dat doen ze om door de mensen geëerd te worden. Dat anderen zeggen: moet je zien hoeveel die voor een ander over heeft. Jezus wijst een heel andere weg. Geven is prima en daar is God blij mee, maar doe dat niet voor de mensen om te laten zien hoe goed je bent. Dan heb je je loon al. Het is niet wat God wil. Geef met je hart. Dat hoeft niemand te weten. Jezus zegt: Doe dat in het verborgene en God zal het in het openbaar vergelden. Wat je voor hen doet, doe je voor Mij. Een goede les voor ons allemaal. Ons egoïsme moet worden uitgebannen. In alle dingen, ook in ons geven, komt God op de eerste plaats. Dat is toch zo?

Eén van de tien

276

2 oktober

Lezen: Lucas 17 : 11 t/m 19

Jezus was op reis door Galilea. Daar waren tien melaatsen, die op afstand van Hem bleven staan. Zij mochten met niemand contact hebben. Met luide stem zeiden zij: Meester, ontferm U over ons. Zij wisten dus kennelijk wie Jezus was. Jezus vroeg niet eens wat zij wilden, maar zei alleen: ga heen en vertoon u aan de priesters. Meer niet. Toen zij heengingen zagen ze dat ze genezen waren. Het zal je maar gebeuren. Een poosje later kwam één van hen terug naar Jezus, terwijl hij met luide stem God de eer gaf. Dat was een Samaritaan, van wie je het niet zou verwachten. Hij wierp zich aan Jezus' voeten en dankte Hem. Jezus vroeg waar de anderen waren. Er waren toch tien melaatsen genezen? Vonden die het niet nodig God de eer te geven? Alleen deze vreemdeling? Jezus zei: ga heen, uw geloof heeft u behouden. Behoud is meer dan genezing. Dat betekent gered worden van zonde en dood. Mogen delen in de liefde van God door Jezus Christus. Dan ben je pas echt voorgoed genezen!

Een dode opgewekt

277

3 oktober

Lezen: Lucas 7 : 11 t/m 17

Daar gaat een begrafenisstoet. De enige zoon van een weduwe is gestorven. Hij is op weg om begraven te worden buiten de stad. Jezus ontmoet deze stoet, zag de moeder en werd met ontferming bewogen. Hij zei tegen haar: huil niet. Wat een meeleven en liefde. Hij kon meevoelen met haar verdriet. Hij liep op de baar toe, raakte die aan en zei: jongeman, Ik zeg u sta op! Sta op, een dode? Jezus liet zien dat de dood geen macht over Hem had. Dat zou met Pasen nog eens dik onderstreept worden. Het volk was diep onder de indruk. Maar typeerden Jezus als een groot profeet, waardoor God naar zijn volk had omgezien. Maar de belijdenis dat Hij de Zoon van God was ontbrak. De opstanding uit de dood vindt ook plaats. Wij zijn met Christus opgestaan tot een nieuw leven (Rom.6:4en5en8). Daarvan is ook deze gebeurtenis een voorbeeld. Laten we ons leven dan ook wijden aan zijn dienst en in dankbaarheid Hem daarvoor danken. Iedere dag opnieuw.

Leven in de gemeente

278

4 oktober

Lezen: 1 Thessalonicenzen 5 : 12 t/m 22

Het is nogal wat, die lijst van dingen die we moeten naleven in de dienst van de Here. Haast teveel om op te noemen. Dit zijn opdrachten om de gemeente voor te houden en onderling in praktijk te brengen. Om levende gemeente te zijn. Het betreft zowel de voorgangers, de ouderlingen en diakenen, als de leden van de gemeente. Het betekent toezicht op elkaar houden, met elkaar meeleven, elkaar vermanen en bemoedigen. Want de gemeente is het lichaam van Christus. Als je zo met elkaar verbonden bent dan weerspiegel je de liefde van Christus. Dat kunnen we niet uit onszelf. Daar is veel gebed voor nodig. We zullen altijd de ander uitnemender moeten achten dan onszelf. Die opdracht blijft altijd gelden voor Gods kinderen. Dan mogen we groeien in het geloof en Gods naam groot maken in de samenleving waar we deel van uit maken. Het zijn stuk voor stuk zaken waar we steeds over moeten blijven nadenken. Zodat we niet verslappen in de dienst van de Here. Geen dag.

Uit de dood opgewekt

279

5 oktober

Lezen: Johannes 11 : 1 t/m t/m 6 en 32 t/m 46

Een aangrijpende geschiedenis. Jezus' goede vriend Lazarus is gestorven. Maar Jezus maakt geen haast. Pas op de derde dag arriveert Hij in Bethanië. Waarom zo lang? Lazarus was toch een beste vriend. Marta en Maria hebben het niet meer. Als Jezus er geweest was zou Lazarus niet gestorven zijn. Daarvan zijn ze overtuigd. Maar nu is Hij er. Jezus huilde en was heftig bewogen. Zo mogen we Jezus ook kennen. Bewogen met ons lot. Ze gaan naar het graf en Hij zei: neem de steen weg. Dat kan toch niet Here, zijn lichaam gaat al over tot ontbinding. Maar niets houdt Jezus tegen. Hij bidt tot zijn Vader, zodat de menigte kan zien dat Hij de Zoon van God is. Lazarus wordt opgewekt. Na drie dagen in het graf. Dat zien we later ook bij Jezus gebeuren op de Paasmorgen. Wat een wonder. Maar daar ging het niet om. Dit vraagt geloof. Maar niet allen zijn zo ver. Sommigen wel, maar anderen gingen dit aan de Farizeeën vertellen. Het gaat om de erkenning van de Messias. Altijd.

Een nieuwe koningin

280

6 oktober

Lezen: Ester 1 : 10 t/m 22

In heel het boek Ester komt de naam van God niet voor. Maar dat wil niet zeggen dat we Hem niet bezig zien. Ahasveros geeft een feest, wel zeven dagen lang. Op een gegeven moment wilde hij zijn gasten de mooie koningin Wasti laten zien. Maar die weigerde te komen. Zij wilde kennelijk niet als object gebruikt worden om zich te laten bewonderen. Maar wie een bevel van de koning weigert neemt veel risico's. Ze werd afgezet. Een brief ging door het hele land. Daarin stond dat de man altijd heer en meester over zijn vrouw zou zijn. Wat een dwaze vertoning van Ahasveros om op die manier je vrouw te verliezen. Er moest een nieuwe koningin komen. Gekozen uit vele mooie meisjes, werd dat Ester, een Joodse. Je leest het goed, zij was Joods. Haar pleegvader heette Mordechaï. Beiden behoorden tot het volk van God. Daarin zien we God aan het werk. Uit velen werd Ester gekozen. Dat is geen toeval. God had een bedoeling met haar keuze tot koningin. Dat zal blijken.

Haman

281

7 oktober

Lezen: Ester 3 : 1 t/m 6

Haman was een Amalekiet, een nazaat van Agag, de koning van de Amalekieten die door Saul waren verslagen. Hij haatte de Joden. Als hij door de Koningspoort reed, moest iedereen voor hem buigen, maar Mordechaï deed dat niet. Zij spraken Mordechaï daar op aan, maar die trok zich er niets van aan. Dat wekte de woede van Haman op. Toen hij merkte dat Mordechaï een Jood was, wilde hij niet alleen hem, maar het hele Joodse volk treffen. Hij liet in naam van de koning een wet uitgaan om heel het Joodse volk te laten doden. Niet wetend dat Ester een Jodin was. Intussen gebeurde er iets anders. Twee eunuchen beraamden een aanslag op Ahasveros. Mordechaï kwam hier achter en liet het Ester weten. Maar Mordechaï kreeg geen beloning. Ondertussen nodigde Ester de koning en Haman uit voor een maaltijd. Zij had een vraag aan de koning, maar liever zou ze die de volgende dag stellen. Haar leven en dat van haar volk stonden op het spel. Zou God ingrijpen? Dat zien we morgen.

Een slapeloze nacht

282

8 oktober

Lezen: Ester 6 : 1 t/m 11

Ahasveros had een slechte nacht. De slaap wilde niet komen. Daarom liet hij zich voorlezen uit de kronieken van het rijk. Men las van de aanslag op de koning die Mordechaï had ontdekt. De koning vroeg welke beloning hij had gehad. Niets, zeiden ze. De koning vroeg: wie is er in de hof? Haman zeiden ze. Laat hem binnen zei de koning. Hij vroeg hem: wat moet er gebeuren als de koning iemand eer wil bewijzen? Nou, dat wist hij wel, hij dacht, dat ben ik en liet zijn fantasie werken. Hij stelde prachtige dingen voor. De koning zei: prima, doe dat met Mordechaï. Wat een kater voor Haman. Hij moest voor Mordechaï uit lopen en roepen: dit valt een ieder ten deel aan wie de koning eer wil bewijzen. Thuis gekomen vertelde hij alles aan zijn vrouw. Die zei: als Mordechaï tot het Joodse volk behoort, zul je niet tegen hem op kunnen. Je zult het volledig van hem verliezen. De strijd tussen God en satan gaat naar een hoogtepunt. Maar eerst gaat Haman bij de koning en de koningin eten.

De ontknoping

283

9 oktober

Lezen: Ester 7 : 1 t/m 10

Haman ging niet zo vrolijk naar de maaltijd. Hij had teveel meegemaakt. De koning vroeg Ester opnieuw: wat wilt u vragen? Ester pleit daarop voor haar leven en dat van haar volk. Ze komt nu uit voor haar afkomst. Mordechaï had haar gezegd dat als zij zweeg, dat ook háár leven zou kosten. Wie is die man die dit van plan is vroeg de koning? Dat is die meedogenloze, die ellendeling, Haman. Woedend stond de koning op en ging de paleistuin in. Haman wierp zich voor Ester neer om zijn leven te sparen. Dat ook nog, zei de koning, de koningin aanranden. Hamans gezicht werd bedekt en zij hingen hem op aan de paal die voor Mordechaï was bestemd. Al zijn bezittingen kreeg koningin Ester en Mordechaï kreeg een hoge positie aan het hof. God is zuinig op zijn volk en laat niet toe dat satan het uit zal roeien. Wij zeggen vaak: wat een toeval al die gebeurtenissen, maar God weet precies wat en wanneer Hij iets doet. Het is goed te beseffen dat dit in ons leven net zo gebeurt.

De afrekening

284

10 oktober

Lezen: Ester 9 : 1 t/m 10

Er zijn mensen die zeggen dat de 13^e een ongeluksdag is. Ik weet niet waar dat vandaan komt, maar misschien wel uit de geschiedenis van Ester. Mordechaï mocht een wet uitvaardigen waarin stond dat de Joden ieder mochten doden die hen zou aanvallen. Dat zou op de 13^e van de maand Adar gebeuren. De Joden verdedigden zich en er vielen vele doden in het land en in de burcht Susan. De koning zei tegen Ester: wat wilt u nog meer vragen? Ester wilde dat ook de 14^e dag aan de Joden gelegenheid werd geboden om zich op hun vijanden te wreken en de 12 zonen van Haman aan de galg zouden hangen. Daarna stelde Mordechaï op schrift dat voortaan de 14^e en de 15^e Adar het Purimfeest gevierd zou worden, genoemd naar het Pur, het lot dat Haman wierp. Zodat men nooit meer zou vergeten. De strijd is beslist. De plannen van satan zijn verijdeld. Is het niet wonderlijk dat tot op de dag van vandaag het volk Israël nog bestaat? Ja, maar het is toch Gods verbondsvolk?

Zonder verstand

285

11 oktober

Lezen: Spreuken 23 : 29 t/m 35   Tekst : Spreuken 20 : 1

Van dit gedeelte wordt je niet vrolijk. Misschien wel de spotter en de braller. Je kent ze wel. Of liever gezegd, je hebt ze weleens gezien of gehoord. Dat is niet zo'n leuke ervaring. De dronkenlappen zijn aan het stappen geweest. Dat is gepaard gegaan met veel drinken. Teveel. En dan verander je. Je bent niet meer jezelf en weet niet meer wat je er, letterlijk en figuurlijk, uitgooit. Maar dat verdient niet de schoonheidsprijs. Je zoekt je heil en je vertier in de drank. Maar drank maakt meer kapot dan je lief is. Communicatie is dan nagenoeg niet meer mogelijk. Prediker zegt zelfs dat je je verstand verliest. Dat is nogal wat. Je zou jezelf eens moeten zien. Bovendien als je dit vaak doet, ligt de verslaving op de loer. Weet je wel dat je beeld van God bent? Daar past dit gedrag dan toch niet bij? We zijn met lichaam en ziel van Hem. Die beiden zullen we dan ook rein hebben te bewaren. Bid God dat je je niet steeds weer te buiten gaat. Denk na als je weer nuchter bent. Kom tot bezinning.

Erken je fouten

286

12 oktober

Lezen: Lucas 22 : 55 t/m 62 Tekst : Spreuken 28 : 13

Hij ging in de fout. En niet zo zuinig ook. Ze hadden hem nog zo gewaarschuwd, maar dat had niet geholpen. Hij bleef zijn fouten ontkennen en wilde er maar liever niet meer over praten. Ja, zulke mensen kun je tegenkomen en als je niet uitkijkt doe je op een gegeven moment net zo. Het is de vraag of je daar zoveel beter van wordt en je er goed bij voelt. Ik denk het niet. Fouten verbergen geeft onrust in je ziel. Daar moet je niet mee blijven rondlopen. De spreukendichter wijst de weg. Heb je iets fout gedaan, geef het dan maar ruitelijk toe. Daar word je niet minder van. En geef niet alleen toe, maar vraag ook vergeving. Dan is de weg open naar verzoening en kun je weer met elkaar verder. Dit gaat allemaal over menselijke verhoudingen. Maar in feite gelden dezelfde regels in het verkeer met God. Belijd je zonden en vraag eerbiedig om vergeving. Dat mag je doen omdat Christus de vloek van de zonden heeft gedragen. Vergeving ontvangen is rusten aan Gods liefdevolle hart.

13 oktober

Wat gij niet wilt.....

287

Lezen: Lucas 10 : 25 t/m 37 Tekst : Spreuken 26 : 27

Hier lezen we eigenlijk twee spreekwoorden die hetzelfde betekenen. Het eerste kent, denk ik, iedereen, hoewel men waarschijnlijk niet weet dat dit in de bijbel staat. In ieder geval is het bekend genoeg en weet men ook best wat het betekent. Het tweede spreekwoord is minder bekend. Denk nou niet dat het eerste spreekwoord iets is uit onze geschiedenis. Dat is niet zo. In de Bijbel staat in Psalm 7 vers 16 iets soortgelijks. Hij delft een put en diept die uit, maar valt in de kuil die hij zelf heeft gegraven. Een kuil graven voor een ander betekent dat je die ander weleens te grazen zult nemen. Je zet een valstrik, zonder dat hij dat weet. Denk maar aan Haman in het boek Ester. Hij richtte een galg op voor Mordechaï, maar kwam daar zelf aan te hangen. Laten we maar niet te gauw denken dat we zoveel beter zijn dan de ander. We moeten juist het goede voor hem zoeken. Dat is best een opgave. Maar als de Here op ons gebed helpt, dan komt er uiteindelijk vast iets moois tot stand. Voor beiden.

De juiste weg

288

14 oktober

Lezen: Spreuken 16 : 2 en 9, Spreuken 20 : 24

Hoe sta je in het leven? Gaat het allemaal zoals jij je dat had voorgesteld? Je hebt vast je plannen voor de toekomst al gemaakt. Maar loopt dat parallel met de weg die de Here voor je uitgestippeld heeft? Misschien vindt Hij wel dat je op bepaalde momenten een andere keuze moet maken. Dat merk je nu niet maar daar kun je wel voor komen te staan. Dat het toch heel anders loopt dan je gedacht had. Kun je daar mee leven? Of zet dat kwaad bloed omdat je eigen plannen gedwarsboemd worden? Of zie je daar helemaal Gods hand niet in, maar is dat gewoon de loop der dingen. Hiermee krijgen we allemaal te maken in ons leven. Dat we ziek worden of dat de zaak failliet gaat. Misschien verliezen we onze baan. Dan blijkt wel dat wij niet weten welke richting we gaan. Dat bepaalt de Here. En dat is maar goed ook. Hij bestuurt ons leven. Hij vraagt vertrouwen in zijn beleid. Best moeilijk. Maar geef je maar over aan Hem. Hij weet uiteindelijk wat het beste voor je is. Geloof dat.

Een uitdaging

289

15 oktober

Lezen: Johannes 8 : 1 t/m 11

Jezus leerde in de tempel. En toen gebeurde er iets bijzonders. De Schriftgeleerden en Farizeeën brachten een vrouw bij Hem. Op overspel betrapt. Daar stond de doodstraf op. Ze wilden weleens weten wat Jezus daar van vond. Jezus geeft niet direct antwoord. Hij schrijft wat in het zand. Wat, weten we niet. Na aandringen van de beschuldigers geeft Hij antwoord. Een onverwacht antwoord. Zij hoopten dat Hij tegen de wet van Mozes zou ingaan. Door haar vrij te spreken. Maar Jezus spreekt haar niet vrij, maar veroordeelt haar ook niet. Hij zegt: laat wie zonder zonde is de eerste steen werpen. Daar weten ze geen raad mee. Ze voelen haarfijn aan dat niemand dan een steen kan werpen. Ieder is toch zondig? En ze vertrekken, één voor één. Alleen Jezus en de vrouw blijven over. Jezus vraagt: waar zijn ze? Wie veroordeelde u? Niemand Heer, zegt ze. Ik ook niet, zegt Jezus. Hij praat de zonde niet goed. Hij wijst die aan en roept op tot bekering. Dat geldt ook vandaag, juist ook bij deze zonde waarbij een bizarre vrijheid wordt bepleit. Second love. Je weet wel, die reclame.

Eén evangelie

290

16 oktober

Lezen: Galaten 1 : 6 t/m 12

De gelovigen in Galatië woonden midden tussen de heidenen. Paulus herinnert zich dat hij hen voor het eerst het evangelie bracht. Toen was hij ziek en zij verzorgden hem liefdevol. Ze hebben hem toen opgenomen als een engel Gods, ja, als Christus Jezus zelf (Gal.4:113, 14). Nu hij deze brief aan hen schrijft, is hij zeer verbaasd. Omdat zij zich van het aan hen verkondigde evangelie hebben afgekeerd. Dat hebben zij ingeruild voor een ander evangelie. En dat is geen evangelie. Hij zegt dat wie zo'n ander evangelie brengt, al is het een engel uit de hemel, vervloekt is. Dat is nogal wat. Ja, dat is het zeker. Paulus vertelt hoe God hem in genade heeft geroepen en Christus aan hem heeft geopenbaard. Zodoende heeft hij hen het evangelie mogen brengen. Dit evangelie is geen verzinsel van hem, maar is hem door Christus gegeven. Door Gods genade mogen zij het horen. Ook vandaag is er geen ander evangelie. Zullen we de dwaalleraars weerstaan? En vragen om Gods hulp daarbij?

Eén lichaam

291

17 oktober

Lezen: 1 Korintiërs 12 : 12 t/m 27

Paulus stelt ons hier de gemeente voor als het lichaam van Christus waarvan Hij het hoofd is. Een eenheid met Christus en een eenheid met elkaar. Geen deel van het lichaam kan een ander deel missen. We hebben elkaar allemaal nodig. Dat is toch ook zo bij ons eigen lichaam. Ieder heeft binnen dat lichaam zijn eigen taak. Ben je je daar van bewust? Ieder heeft ook gaven gekregen om in de gemeente te gebruiken. Bijvoorbeeld als jeugdleider, organist, ouderling, diaken, kerkelijk werker, kringleider, beamist, hulp koffiounter, koster, ouderenpastoraat en noem maar op. Denk niet te gauw dat je iets niet kunt. God geeft aan elk in de gemeente genoeg om een taak te vervullen. Gelukkig is er een grote diversiteit. Daardoor kan de gemeente nog meer tot bloei komen. Zo mogen we tot eer en glorie van onze God als gemeente in deze wereld staan. In eenheid met Christus en zichtbaar in de plaats waar Hij ons als gemeente geplant heeft. Onder zijn onmisbare zegen.

Eén alleen is maar verdrietig

292

18 oktober

Lezen: Prediker 4 : 7 t/m 12

Prediker kan vaak zo heerlijk nuchter zijn, als hij het over alledaagse dingen heeft. Zo ook in het stukje van vandaag. Iemand is helemaal alleen. Geen zoon, geen broer, helemaal niemand. Waarvoor beult hij zich dan af? Nee, dat is maar niks. Met z'n tweeën gaat het heel wat beter. Het is veiliger, je bent elkaar tot hulp en als je bij elkaar slaapt dan verwarm je elkaar. Dat gaat moeilijker als je alleen ligt. En hoe zou je je verdedigen als je aangevallen wordt? Met z'n tweeën heb je die problemen niet. Daarom is een huwelijk ook zo mooi, want God zelf heeft dat ingesteld. Je bent elkaar tot hulp en steun. Twee schakels met elkaar verbonden. Maar die hebben twee uiteinden waaraan getrokken kan worden. Zij zijn maar met één kant met elkaar verbonden. Nog sterker is een drievoudig snoer. Twee getrouwden en de Here. Met elkaar verbonden. Sterker dan een tweevoudig snoer. Niet snel stuk te krijgen. Dat is juist het mooie. Je wilt toch heel graag dat dat drievoudig snoer in tact blijft?

De rijken

293

19 oktober

Lezen: Jacobus 2 : 1 t/m 6a

Jacobus gaat nogal eens tekeer tegen de rijken. Hij laat hen in een voorbeeld zien hoe zij niet moeten handelen. Stel een rijke gaat naar een samenkomst, gekleed in prachtige gewaden en voorzien van vele sieraden. Ook een arme komt daar, gekleed in vossen. Niet om aan te zien. Men ontvangt de rijke en wijst hem de ereplaats die voor hem is gereserveerd. De arme moet het met minder doen. Voor hem is geen plaats gereserveerd. Hij kan nog net ergens staan of zitten op een plekje aan de voeten van de andere gast. Zo moet dit dus niet, aldus Jacobus. Je maakt dan onderscheid op een verkeerde manier. Een onderscheid op het uiterlijk. Dat is niet zoals de Here het wil. Bij Hem is geen aanzien van de persoon. Behandel de armen niet met minachting. Je hebt dan je naaste niet lief als jezelf. Gelukkig oordeelt God anders over ons. Voor Hem is iedereen gelijk. Hij oordeelt naar het hart. Arm of rijk, als dat Hem toegewijd is, dan maakt Hij geen onderscheid.

Jezus en de Vader

294

20 oktober

Lezen: Johannes 8 : 19

De Farizeeën betwisten het gezag van Jezus. Ze verwijten Hem niet betrouwbaar te zijn. En dus geloven ze niet wat Hij zegt. Trouwens alleen als er twee of drie getuigen zijn, kan iets voor waar worden aangenomen. Maar Jezus is maar alleen. Nee, zegt Jezus, dat is niet zo. Ik en de Vader zijn één. Ik getuig over mezelf en de Vader die Mij gezonden heeft, getuigt over Mij. Maar de Vader zagen ze helemaal niet. Nou, zegt Jezus, wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Maar u kent Mij niet en ook mijn Vader niet. Als u Mij zou kennen, zou u ook de Vader kennen. Wij zijn één. Wat was het toch moeilijk om in de Here Jezus te geloven. Wat was er een weerstand tegen Hem. Wat was er een ongeloof en verharding van hun hart. In heel de wet en de profeten werd van Hem geprofeteerd. Dat lazen ze wel, maar het deed hen kennelijk niets. Ze wilden zich niet laten gezeggen. Bang hun invloed te verliezen. Wie is Hij voor ons? De bijbel is daar duidelijk in. Geloof dat dan ook maar.

Traag van begrip

295

21 oktober

Lezen: Hebrëen 5 : 11 t/m 6 : 2

Het zal je maar gezegd worden. Jij bent traag van begrip. Geen daverend compliment. Misschien ga je daar wel heftig tegen in. Ben jij dan zoveel beter? Maar Hebrëen zegt: jullie hadden onderhand beter moeten weten. We hebben jullie toch uitgebreid het evangelie uitgelegd? Maar jullie doen net of jullie niets is verteld. Jullie lijken wel kleine kinderen die alleen nog maar melk krijgen omdat ze vast voedsel nog niet kunnen verdragen. Maar vast voedsel is voor volwassenen, zij zijn in staat te onderscheiden waarop het aankomt. Maar daar zijn jullie kennelijk nog niet aan toe. En wij gaan niet opnieuw met jullie beginnen. Je zult zelf aan de slag moeten. Gods woord onderzoeken en daaruit leren hoe Hij wil dat jullie leven. Een situatie die wij mogelijk wel herkennen. Alles gaat zo z'n gangetje, in het gewone leven, maar ook in de dienst van de Here. Maar dat is een gevaarlijke weg. De dienst van de Here vraagt je hele inzet. Jij bent toch al lang toe aan vast voedsel? Nou dan.

God houdt de regie

296

22 oktober

Lezen: Genesis 38 : 12 t/m19 en 27 t/m 30

Juda was weduwnaar geworden. Zijn zonen Er en Onan waren door de Here gedood. Tamar die van elk van hen de vrouw was geweest bleef als weduwe achter. Maar op een slimme manier wist zij haar schoonvader te verleiden tot gemeenschap met haar. Ze had een pand van hem gevraagd zodat ze zeker was dat hij het geitenbokje zou sturen. Bovendien kon hij dan nooit ontkennen dat hij de vader was. Ze had zich goed ingedekt. Maar het kwam aan het licht en Juda was boos. Tamar moest verbrand worden buiten de stad. Maar Tamar liet zien wat Juda haar gegeven had. Hij bekende zijn zonde en pleitte Tamar vrij van schuld. Zij bracht enige tijd later een tweeling ter wereld. Peres en Zerach. Weet je wat nu zo wonderlijk is. In het geslachtsregister van Jezus staat dat Juda Peres en Zerach verwekte bij Tamar. God maakt gebruik van uitzonderlijke situaties op weg naar de komst van Jezus. Hij ontfermt zich juist over mensen die de fout in gaan. Zouden wij niet zo gauw doen, denk ik.

Waar je mee omgaat.....

297

23 oktober

Lezen: Spreuken 1 : 8 t/m 16 Tekst: Spreuken 13 : 20

Je geloof ontmoet nogal eens tegenstand. Men verwijt je, dat als je gelooft, het leven behoorlijk wordt ingeperkt. Dit mag niet en dat mag niet. Terwijl er zoveel te genieten valt in dit leven. Nee, de keuze voor het geloof vraagt teveel van mij. Maar is dat zo? Ieder mens is op zoek naar geluk. De Spreukendichter zegt: het begin van wijsheid is de vreze des Here. Anders gezegd: het begin van wijsheid is dat je je gelukkig weet in het dienen van de Here. Voeg je dus bij mensen die met jou God groot willen maken. Dat zal je tot zegen zijn. Een bekend spreekwoord is: wie met pek omgaat die wordt er mee besmet. Dat betekent hier dat je er wel bij vaart wanneer je mensen ontmoet die hun wijsheid zoeken bij de Here. Samen sta je sterker. Denk je gelukkiger te zijn bij mensen die God niet willen dienen, dan ga je de ondergang tegemoet. Dan heb je geen toekomst. De keuze is aan jou. Misschien met strijd en moeite. Maar die keuze bepaalt wel jouw leven en toekomst.

Lezen: Jacobus 3 : 5 t/m 12 Spreuken 11 : 13

Soms kom je voor onaangename verrassingen te staan. Iemand zegt het heel erg te vinden dat je verkering uit is. Jij kijkt stomverbaasd. Hoe weet jij dat? Van wie heb je dat gehoord, want ik heb het er niet met jou over gehad. Nee, maar zij vertelde het mij. En ze heeft niet gezegd dat ik er niet over mocht praten. Daar sta je dan. Je voelt je verraden. Je had gedacht het die ander wel te kunnen vertellen. Bij haar zou het vast wel veilig zijn. Dus niet. Je vertrouwen is beschaamd. Als ik dat geweten had, zou ik het haar nooit verteld hebben. We hebben het over iemand die roddelt. Een hele vervelende eigenschap. De Spreukendichter wijst een andere weg. Wie betrouwbaar is, hult zich in zwijgen. Dat is andere koek. Ga zorgvuldig om met wat een ander je vertelt. In het gewone leven, maar zeker ook in de gemeente. Roddelen kan zoveel schade aanrichten. God wil dat we zuinig zijn op de eer en goede naam van onze naaste. Zo houd je het ook veel langer met elkaar vol.

Lezen: Ps 66 : 16 t/m 20 Tekst: Spreuken 28 : 9

Als je niet gelooft, heb je van deze spreuk geen last. Die heeft je dan niets te zeggen. Voor hem geldt; wie de weg van de Here veracht, zal sterven (Spr.19:16b). Maar hebben wij ook geen last van deze spreuk? Wij geloven wel en daarom dienen wij gehoor te geven aan Gods wet. Maar dat doen we niet altijd en dat voelen we ook vaak heel goed aan. De zonde ligt altijd op de loer. Je kent het vast wel. Je deed weer wat niet mocht en wat je al zo vaak gedaan had. Je weet dat er vergeving is, maar ook dat daar bekering op moet volgen. Dat steeds maar weer in zonde vallen, belemmert je gebed. Je durft dan God niet meer onder ogen te komen. In onze tekst staat toch dat als we ongehoorzaam zijn ons gebed de Here een gruwel is? Dan maar niet meer bidden? Ja, wel blijven doen. Maar dan ook ernst daar mee maken. Je daden toetsen aan Gods wet. Bekeren, omkeren. Dan zal God zeker naar je luisteren. En dan zal ook de rust die je kwijt was, weer terugkeren. Op God kun je aan.

Lezen: Spreuken 4 : 10 t/m 19 Tekst: Spreuken 16 : 2

Hoe vaak staan we in ons leven niet voor het maken van een keuze. Dat kan op vele terreinen zijn. Je hebt zelf zo je ideeën over je leven. Welke kant ga je op. En waar houd je rekening mee. Je gaat studeren en op kamer in een andere plaats. Daar kom je in contact met andere jongelui. Jij bent christen, maar anderen niet. Je bent niet meer onder invloed van je ouders. Hoe ga je je weg? Blijf je trouw aan de Here of durf je daar niet zo goed voor uit te komen? Ga je naar de kerk in je nieuwe woonplaats of niet, omdat de anderen dat gek vinden? Krijg je verkering met een meisje dat de Here niet dient? Al die zaken vragen een keuze van je. Betrek je de Here daarin? Hij toetst de keuze die je maakt. Ben je je daar van bewust? Zelf je weg bepalen is niet gemakkelijk. Want welke normen zijn voor jou bepalend? God wil je helpen. Bid Hem om inzicht voor de weg die je gaat. Vraag steeds weer wat Hij wil dat je doet. Zijn woord wijst je de weg. Met Hem op weg ga je veel veiliger dan alleen.

Lezen: Spreuken 3 : 13 t/m 23 Tekst: Spreuken 8 : 11

Stel je voor dat je in je leven mocht kiezen wat je wilde. Wat zou je dan wel niet allemaal kiezen? Rijkdom, eer, gezondheid, voorspoed en misschien nog wel veel meer dingen. Denk maar eens aan Salomo. Hij was rijker dan wie ook. Hij had honderden vrouwen. Goud en zilver was er in overvloed. Dat was niets bijzonders meer. Ook had hij heel veel vee en zijn schepen bevoeren de wereldzeeën. Van alle kanten kwam men hem eer bewijzen. Om dit alles had hij niet gevraagd. Toen God zei: kies maar wat je wilt, koos Salomo voor wijsheid om zijn volk op een goede manier te kunnen regeren. Dat was een goede keuze en daarom kreeg hij de dingen die we noemden er allemaal bij. Wijsheid is dus uitermate belangrijk. Al het andere valt daarbij in het niet. Nu bezitten we zelf die wijsheid niet. Daarom zullen we moeten bidden en aangeven dat we die alleen van de Here verwachten. Zijn wijsheid is de gemeenschap met Hem. Hem dienen en liefhebben met ons hele hart. Voortdurend.

Lezen: 1 Korinte 13 : 4 t/m 13 Tekst: Spreuken 10 : 12

Ons vers voor vandaag is nogal duidelijk en herkenbaar. Wie heeft niet met beide zaken te maken gehad? Wie heeft nooit eens ruzie gehad? Haat brengt ruzie voort, maar hetzelfde geldt andersom: ruzie brengt haat voort. We lopen dan niet meer op de weg die God voor ons bedoeld heeft. We verwijderen ons van Hem en van degene die Hij geschapen heeft. Haat brengt niets goeds voort. Het is de tegenpool van de liefde. Die liefde wordt helemaal uitgeplozen in 1 Korintiërs 13. Wel veertien kenmerken van de liefde worden daar genoemd. Hier wordt van de liefde gezegd dat zij alle fouten toedekt. Dus die nog eens niet extra oprakelen, maar toedekken, onzichtbaar maken. Door de liefde laten overvleugelen. Dan kan een relatie weer normaliseren. God reikt ons het beste medicijn aan om in vrede met elkaar te leven. Misschien zou je deze twee zinnestukjes op een papiertje bij je moeten dragen. Zodat je die op elk moment weer eens kunt lezen. Dan weet je weer wat God wil.

Lezen: 1 Samuël 2 : 22 t/m 25 Tekst: Spreuken 14 : 26

Soms vragen mensen aan grotere kinderen of volwassenen hoe hun jeugd geweest is. Die vraag kan heel verschillend beantwoord worden. Sommigen hebben een nare ervaring als ze aan hun vader en moeder denken. Anderen zijn positief. Weer anderen vullen dit in met voorbeelden. Hun thuis was een warm nest. Het geloof speelde een rol in het gezin en vader en moeder gingen hen daarin voor. Niet alleen met woorden maar zeker ook met daden. Hun leven was doortrokken van de dienst aan de Here. Je merkte dat zij Hem liefhadden. Niet overdreven, maar gewoon in het leven van elke dag. Zij mochten een voorbeeld zijn voor hun kinderen. Het voorbeeld van vader en moeder was een belangrijk onderdeel van het zich thuis voelen. Dat voelden die kinderen. Het was als een schuilplaats, waar ontzag en vertrouwen op God tot bloei komen. Veilig bij Hem. Of het er ook op aan komt hoe ouders hun kinderen in geloof opvoeden. Een opgave, maar het is zeker de moeite waard.

Het bidden

304

30 oktober

Lezen: Romeinen 8 : 26 en 27

Bidden is niet zo gemakkelijk. Wat betreft de inhoud als wel hoe je het moet doen. Soms ben je er helemaal niet voor in de stemming. Dan gaat alles mis in je leven. Waarom zou je dan nog bidden? En helpt het wel als je ernstig ziek bent en er menselijkerwijs geen uitzicht is op genezing? Wat moet je dan zeggen? Je bent weleens jaloers op mensen die een gebed zo maar uit hun mouw schudden. Kon ik dat ook maar. Hoe zou God mijn gemompel eigenlijk op prijs stellen? Gelukkig zijn Gods gedachten anders dan de onze. Hij kent onze problemen, ook bij het bidden. Daarom geeft Hij ons zijn Geest. Die zal voor ons pleiten bij de Vader. Die begrijpt wat wij eigenlijk willen zeggen en verwoordt dat bij God. Een geweldige hulp bij ons bidden. Want ook vaak willen we wel, maar zijn we te verward of te verdrietig bij ons bidden. Dan komen de woorden niet goed of helemaal niet. Wat een troost in moeilijke situaties. De Geest als hulp. Ik hoef niet meer tegen het bidden op te zien.

Hervormingsdag

305

31 oktober

Lezen: Romeinen 1 : 17 en Johannes 17 : 20 en 21

Vandaag herdenken we de Hervormingsdag of de Reformatie. Dat is lang geleden, maar wel een heel belangrijk feit. Tot dan was de Rooms Katholieke kerk leidinggevend. Maar er waren veel misstanden. Alles werd verkondigd in het Latijn. De aflaat was een goddeloos gebeuren en de hiërarchie heerste in de kerk. Luther wilde de kerk weer terug brengen bij de bijbel (Wikipedia). Hij publiceerde zijn 95 stellingen. Centraal stelde Luther ook dat de rechtvaardige zal leven uit geloof. Dat leidde tot de kerk van de Reformatie. Een kerk scheurde. Mocht dat? Ja, als die niet meer leert naar Gods woord. Op zich een verdrietige zaak. Vele kerken ontstonden daarna. Daar zijn we niet blij om. Jezus bidt om de eenheid van allen die in God geloven. Daar zijn we nog ver vanaf. Gelukkig zijn er ook situaties waarin kerken elkaar weer vinden. Dat blijft voor ons een opdracht, waar we ernst mee moeten maken. Als Jezus daarom bidt, zouden wij dat dan niet moeten doen? Ik denk het wel.

De Heilige Geest als hulp

306

1 november

Lezen: Lucas 12 : 11 en 12

Met de Heilige Geest kunnen we niet altijd zo goed uit de voeten. Het Pinksterfeest is vaak een veel minder belangrijk feest voor ons dan Kerst en Pasen. Hoe komt dat? Omdat we de Heilige Geest zo ongrijpbaar vinden? Toch moeten we zijn invloed niet onderschatten. Hij wil wonen in ons hart. Ons lichaam is zijn tempel. Daar zijn we ons lang niet altijd van bewust. Hij pleit voor ons bij de Vader. En wil ons helpen om Gods woord te verkondigen. Dat wordt duidelijk in de verzen van het stukje van vandaag. Op Pinksteren is Hij uitgestort en geeft Gods kinderen al wat zij nodig hebben om van God te getuigen. Na de Pinksterdag zien we de apostelen vrijmoedig spreken over het werk van God. Denk aan Petrus, Stefanus en anderen. Moeiteloos halen ze Schriftgegevens aan om hun tegenstanders te overtuigen. Hij geeft hen inzicht in de Schriften. Denk dus niet klein van Hem. Ook vandaag leert Hij ons de Schrift te verstaan. Zodat we het evangelie vrijmoedig mogen uitdragen.

Lezen: Filippenzen 1 : 21

Wij denken liever niet zo aan sterven. Soms zijn we bang voor de dood. We hangen aan het leven hier op aarde. Dat is toch zo slecht nog niet? Paulus is in tweestrijd. Aan de ene kant wil hij graag blijven leven, maar aan de andere kant ziet hij het sterven als winst. Om bij Christus te zijn is hem alles. Maar hier op aarde heeft hij de zorg voor de gemeenten. Die hebben hem nog zo hard nodig. Met die spagaat moet hij leren leven. Hoe is dat bij ons? Hoe denken wij over ons sterven? Dat komt soms heel dichtbij. Als je heel erg ziek bent, verandert er heel veel in je leven. Je ziet veel meer de betrekkelijkheid er van in. Je taak hier op aarde loopt ten einde. Hoe reageer jij daar op? Besef je ook je afhankelijkheid van de Here? Dat kan je rust geven in jouw moeilijke situatie. Je ervaart dan hopelijk de kracht die God jou wil geven om alles los te laten. Om je vertrouwen volledig op Hem te stellen. Vertrouwen is het mooiste woord in je verhouding met God. Hij zal dat niet beschamen.

De hoop, anker voor je ziel

308

3 november

Lezen: Hebreëen 6 : 18b en 19a

Iedereen weet wel wat een anker is. Een tijdlang geleden dreef een schip hulpeloos rond omdat het was losgeslagen van zijn ankers. Dan ben je nergens meer als je je in noodweer bevindt. Je drijft dan stuurloos rond. Een anker moet juist voorkomen dat zoiets gebeurt. Wat is nu het anker van je ziel? Dat is onze hoop op wat voor ons in het verschiet ligt. Onze toekomst. Niet die hier op aarde, maar de toekomst in het hemels koninkrijk. Maar ja, denken wij daar nu zo vaak aan? Legt het leven van het hier en nu niet veel meer beslag op ons? Wij hebben het hier toch druk genoeg met ons werk, ons gezin, onze vrienden en de kerk. Daar hebben we onze handen vol aan. Maar zwabberen we dan ook niet alle kanten op in ons leven? Waar is dan ons anker? Waar vinden we vaste grond? Gods anker is de hoop waaruit we mogen leven? Dat is toch ons anker? Er is een bekend lied dat ons wil bepalen bij dat anker. "Die hoop moet al ons leed verzachten. Komt reisgenoten 't hoofd omhoog."

Dankdag

309

4 november

Lezen: Psalm 65 : 10 t/m 14

In deze psalm lezen we van de zorg van onze hemelse Vader voor zijn schepping. Hij bevloeit het land en maakt het vruchtbaar. Hij bewerkt het land voor het koren. Doordrenkt de aarde met regen en zegent het jonge groen. Waar Hij gaat toont het land zijn overvloed. Gewassen, maar ook het vee delen in zijn zorg. Daarmee zegent hij niet alleen het land, maar ook de mensen die afhankelijk zijn van wat de aarde opbrengt. Zij hebben alleen maar gezaaid en mogen op zijn tijd oogsten. Alles wat op het land staat is Gods werk. De oogst is er. Misschien meer of minder dan vorig jaar. Maar in ieder geval ruim voldoende voor het voedsel van de mens. Wat een wonder, alleen maar zaaien en God doet de rest. Zijn goede gaven vallen ons zomaar in de schoot. Daarom danken we op deze dag. Maar laten we het niet beperken tot 1 dag. Elke dag zorgt Hij voor ons in voedsel en kleding. We komen niets tekort. God kroont het jaar met zijn goede gaven. Dat is een lofzang waard. Niet alleen vandaag.

Vreemdelingen en bijwoners

310

5 november

Lezen: Hebreëën 11 : 13 t/m 16

Hebreëën 11 geeft een overzicht van mensen die in geloof gestorven zijn. Zij geloofden in wat zij niet zagen. Soms hebben ze daarvan een glimp gezien, maar meer ook niet. Zij voelden zich vreemdelingen en gasten op deze aarde. Ze waren er niet echt thuis. Omdat zij meestal in heidense landen gewoond hadden. Die inwoners hadden andere gebruiken, andere tradities en wat het meest invloed had, andere goden. Met die eerste twee konden zij nog wel leven. Maar andere goden dienen; dat strookte niet met hun geloof in de enig ware God. Echt thuis voelen doe je je dan niet. Maar ze wisten dat ze op doorreis waren naar een beter vaderland, het hemelse. Dat gaf hen kracht om vol te houden in het geloof. Misschien heb je ook weleens het gevoel hier niet thuis te horen. Dat is nog niet eens zo'n slechte gedachte. Wij leven ook toe naar de jongste dag. Als alles helemaal goed zal worden. Ons nieuwe vaderland. Waarin God alles en in allen zal zijn. Wil je het nog mooier?

Onkruid tussen de tarwe

311

6 november

Lezen: Matteüs 13 : 24 t/m 30

Dat is nou net niet wat een landbouwer wil. Onkruid in je akker. En dat tussen de tarwe in. Je bent geneigd om dat er zo snel mogelijk uit te trekken. Maar Jezus zegt: dat moet je niet doen. Want alle plantjes zijn nog zo klein en kwetsbaar. Je zou met het onkruid ook de tarwe plantjes er uit kunnen trekken. En dan ben je een hele boel van je goede oogst kwijt. Nee, laat maar groeien. Als de oogst komt, verzamel dan het onkruid en verbrandt het. Breng daarna de tarwe in de schuur. Diezelfde methode gebruikt God met betrekking tot de mensen, bijvoorbeeld in de gemeente. Daar groeit ook onkruid. Dat zijn de hypocrieten, de huichelaars. Zij doen net of ze de Here van harte liefhebben maar met hun hart dienen zij Hem niet. Dat is vaak voor de mensen niet zo duidelijk. Maar voor God wel. In het oordeel zullen zij ontmaskerd worden als ontrouwe dienstknechten. Voor God kun je geen verstopperij spelen. Hij kent je door en door. Dien Hem dan ook van ganser harte met heel je hart.

De gezindheid van Christus

312

7 november

Lezen: Filippenzen 2 : 5 t/m 11

Laat daarom de gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was. Maar wat was die gezindheid dan? Dat was dat Jezus niet aan de heerlijkheid heeft vastgehouden die Hij in de hemel had. Maar aan de mensen gelijk is geworden, zij het zonder zonde. Hij heeft op aarde alle moeiten en zorgen op zich genomen. Niets menselijks was Hem vreemd. Hij heeft gehuild, is moe geweest, heeft geleden, is bang geweest. Dienend is Hij zijn weg gegaan. Hij is belasterd, bedreigd en doelwit van spot en hoon geweest. Tot in de dood gaf Hij zich aan ons. Die gezindheid, die gesteldheid moeten ook wij laten zien. Kruisdragen achter Christus aan. Zodat ook door onze houding anderen voor Hem gewonnen worden. Dat vraagt moed en doorzettingsvermogen. Dat kunnen we niet in eigen kracht. Laten we voor onszelf, maar ook voor de vervolgd, bidden, om trouw te blijven tot het einde. Zij zijn ons vaak ten voorbeeld en weten: "wie in geloof op Jezus ziet, die vreest voor dood en helle niet".

Lezen: Haggai 1 : 1 t/m 13

Een deel van het volk van Juda was weer terug uit Babel. Zerubbabel was de gouverneur. Haggai bracht hem een boodschap van de Here. Het ging over de tempelbouw. Daar was nog steeds niet mee begonnen. Wel sloofde ieder zich uit om in een mooi afgewerkt huis te wonen. Dat was slecht in de ogen van de Here. Daarom mislukten er oogsten omdat er geen regen kwam. De aarde bracht niets meer op en wat er werd geoogst verwoestte de Here. Er rustte geen zegen op. Ze stelden verkeerde prioriteiten. Die tempel, dat kwam wel. Eerst maar eens goed voor zichzelf zorgen. Herkennen we dat? Hoe is dat bij ons? Komen God en zijn dienst bij ons op de eerste plaats? Of hebben wij ook onze eigen voorkeuren. Leven wij mee in de kerkelijke gemeente of zijn we papieren leden? Onderhouden wij onze kerkgebouwen en onze predikanten? Daar is geld voor nodig. Maar dat is wel wat de Here van ons vraagt. Iets om over na te denken en onszelf op dit punt te toetsen.

Lezen: 1 Koningen 1 : 5 t/m 10 en 28 t/m 31

David was al oud geworden. Eens had hij tegen Batseba gezegd dat Salomo zijn opvolger zou worden (1Kon.1:17). Maar dat was al weer lang geleden. De troonopvolging zou niet lang meer op zich laten wachten. Adonia, de 4^e zoon van David was van plan een staatsgreep te plegen. Natan vertelde dit aan Batseba en die ging naar David. Zij herinnerde hem aan zijn belofte. De opzet van Adonia mislukte. Hij vluchtte naar de horens van het altaar, een veilige plek. Salomo ontving het koningschap. Salomo was niet haatdragend en nam geen maatregelen tegen Adonia, mits hij zich gedroeg. Toen Salomo geboren werd noemden zijn ouders hem zo. Maar de Here had een heel andere naam, namelijk: Lieve van de Heer. Wat gaat God wonderlijke wegen. Een zoon, geboren uit een overspelige verhouding, wordt koning van Israël. Dat is het laatste wat je misschien zou denken. Maar God heeft zijn eigen gedachten. Het hangt niet van ons mensen af. Wel zo goed.

Lezen: 1 Koningen 3 : 5 t/m 14

Salomo was nog jong toen hij koning werd. Dan te moeten heersen over een groot volk is geen kleinigheid. Hij had daar geen enkele ervaring mee. In een droom verschijnt de Here hem. Vraag wat je maar wilt en Ik zal het je geven, zei de Here. Nou, daar zouden wij wel een antwoord op hebben, denk ik. Als je aan mensen vraagt wat ze het liefst zouden hebben, zeggen ze: rijkdom, gezondheid, een goede baan, een leuk gezin. Dat is voor veel mensen het belangrijkste waarvoor ze leven. Salomo vraagt wat anders. Heer, geef mij een opmerkelijke geest, zodat ik onderscheid kan maken tussen goed en kwaad en uw volk goed kan besturen. Wat een geweldige keus. Spreuken 8:11 zegt: Wijsheid is kostbaarder dan edelstenen, alles wat je ooit zou kunnen wensen valt bij wijsheid in het niet. Ons ter lering. Bidden wij om wijsheid? Kunnen wij het leven aan in eigen wijsheid? Naar onze inzichten? Hebben we God daarbij nodig of niet? Neem Spr.8 maar ter harte. Het is de moeite waard. Altijd.

Lezen: 1 Koningen 3 : 16 t/m 28

Een heel bijzonder geval in ons gedeelte van vandaag. Twee hoeren kregen elk een kind. De eerste vrouw vertelde dat de ander op haar kind was gaan liggen zodat het stierf. En toen heeft ze mijn kind bij mij weggehaald en legde het dode kind in mijn armen. De tweede vrouw ontkende dit ten stelligste. Hoe kom je daar uit? Het is ja tegen nee. Maar dan blijkt de wijsheid van Salomo. Wijsheid door God geschonken. Hij laat een zwaard halen en zegt het kind doormidden te laten snijden. De echte moeder geeft dan liever haar kind aan de ander. Maar die zegt: hak het kind maar doormidden. Zo wist Salomo wie de echte moeder was. Want die laat haar kind niet doden. Hij heeft wijs geoordeeld. Want hij had ontzag voor de Here. Lees maar eens wat er staat in Spreuken 9:10. Weet je het nog van zijn droom waarin hij vroeg om wijsheid? Hier zie je de praktijk. Mooie zin aan het eind: het volk kreeg groot gezag voor hem. Ze begrepen dat hij recht sprak met goddelijke wijsheid.

Lezen: 1 Koningen 11 :3 t/m 13

Het gaat geweldig met Salomo. Althans in het begin van zijn regering. Hij is wijs, wordt steenrijk, heeft vele vrouwen en iedereen kan in rust en vrijheid leven. Maar die vrouwen werden zijn ondergang. Ze verleidden hem om hun goden te dienen. Voor elke god maakte hij een offerplaats. Hij sloeg Gods waarschuwing in de wind. Die lees je in: 1 Kon. 3:1 t/m 9. Hoe bestaat het dat Salomo . gezegend met zoveel wijsheid afweek van de dienst van de Here. Dat zou hij toch zelf moeten inzien? Het hebben van zo'n duizend vrouwen cq bijvrouwen eiste zijn tol. Die verleiding werd hem fataal. Zij sleepten hem mee in hun netten. Hij ging zelf ook hun goden dienen, tot woede van God. Die laat hem dan ook weten wat hiervan het gevolg zal zijn. Het is vaak moeilijk om in verdrietige situaties de Here vast te houden. Maar ik denk weleens dat het nog moeilijker is om in voorspoed te doen wat de Here vraagt. We hebben Hem dan immers niet zo hard nodig? Laten we dat maar gauw vergeten.

Lezen: 1 Koningen 16 : 29 t/m 33 en !7 : 1 t/m 6

De regering van Achab was één grote zonde tegen de Here. Hij maakte het bonter dan al zijn voorgangers. Hij trouwde met Izebel en ook hij begon Baäl te vereren. Weet je het nog? In zijn tijd werd Jericho herbouwd. Dat had de Here streng verboden. Er waren in het land wel 450 Baälpriesters en 400 priesters van Asjera. Geen wonder dat de goddeloosheid in Israël hoogtij vierde. De koning sleepte het volk mee in de afgodendienst. Elia moet Achab gaan opzoeken en hem het oordeel van de Here meedelen. De eerstkomende jaren zal er geen dauw of regen komen. Met zo'n boodschap moet je uitkijken. Izebel, die nog erger was dan Achab, zou zomaar de jacht op Elia kunnen openen. Daarom zei de Here dat hij naar de wadi Kerit moest gaan. Daar zou de Here voor hem zorgen. Daar mag hij vast op vertrouwen. Daar was water en de raven brachten hem brood en vlees. God is zuinig op Elia, want zijn werk is nog lang niet af. God zal, door hem, nog heel wat van zich laten horen.

Lezen: 1 Koningen 18 : 16 t/m 24

Het had bijna al 3 jaar niet geregend en er was grote hongersnood in het land. Stel je voor, Achab gaat er zelf op uit om gras en water te zoeken. Obadja, zijn hofmeester, ging de andere kant op. Izebel had alle profeten van de Here gedood, dacht zij. Maar Obadja had er 100 verstopt en zorgde voor hen. Wat een geloofsmoed. Eén verrader en het was met hem gebeurd. Hij moet Achab zeggen dat Elia er aan komt. Dat is een hachelijke onderneming. Achab had kunnen zeggen: je had hem gelijk moeten doden. Dan ontmoet Achab Elia en verwijt hem Israël in het ongeluk te hebben gestort. Elia kaatst de bal terug en zegt Achab waarom dat is gebeurd. Elia zegt: laten we nu eens gaan kijken wie er werkelijk God is in Israël. Dat doen we op de Karmel. Al uw profeten en ik. We leggen een offer op het altaar, maar ontsteken geen vuur. De god die antwoordt met vuur is de ware god. Dat spreken ze af. Zou Elia bang geweest zijn? Vast wel. 1 tegen 100 is niet niks. Maar God zal met hem zijn.

Lezen: 1 Koningen 18 : 25 t/m 29 en 34 t/m 39

Alles is in gereedheid gebracht. De 100 Baälpriesters mogen beginnen. Maar hoe ze ook schreeuwden en zichzelf sneden; er kwam geen antwoord en geen vuur. Elia drijft de spot met hen. Baäl slaapt zeker of is op reis. Of u moet harder roepen. Dan is Elia aan de beurt. Hij laat het altaar drijfmat gieten en hoeft niet lang tot God te roepen om vuur. Dat gebeurt vrijwel direct en heel het offer verteert. Het volk juicht en roept: de Heer is God. Elia draagt hen op de priesters van Baäl te doden bij de beek Kison. Daarna kondigt hij aan dat er regen op komst is. Achab moet snel zijn. Zijn vergelding komt nog. Wat is de zonde toch een macht in ons leven. En hoe vaak beïnvloeden we anderen niet. Achab sleurde het hele volk mee. Het overvalt ons niet. Het is vaak een bewuste keuze, want we weten toch echt wel beter? Vaak volharden we in de zonde. Dat zien we bij Achab en Izebel. Laten we de waarschuwingen van God ter harte nemen. Die geeft Hij niet voor niets. Tot ons behoud.

Lezen: 1 Koningen 19 : 1 t/m 9

Elia heeft het helemaal gehad. Na de dood van de Baälpriesters is hij op de vlucht geslagen. Want Izebel was witheet. Ze zwoer dat hij binnen een dag gedood zou worden. Daarom was hij doodsbenauwd en maakte dat hij weg kwam. De woestijn in. Hij zag het niet meer zitten. Voor hem hoefde het niet meer. Maar een engel bracht hem brood en gaf hem te eten. Maar weer ging hij slapen. De engel maakte hem weer wakker om te eten en zei: sta op anders is de reis te lang. Elia liep 40 dagen door de woestijn tot aan de Horeb. Daar mocht hij de Here voorbij zien gaan in het zachte suizen van de wind. Toen kreeg hij een nieuwe opdracht, want zijn taak zat er nog niet op. Elia werd op zijn taak voorbereid als beeld van Christus. Ook Hij werd in de woestijn geleid om na 40 dagen verzocht te worden door satan. Daarna begon ook Hij met zijn belangrijke taak. Als we het niet meer zien zitten, rust God ons toch toe voor onze taak. En in zijn kracht kunnen we die voor Hem vervullen.

Lezen: 1 Koningen 21 : 1 t/m 4 en 11 t/m 16

Achab en Nabot waren burenen. Nabots wijngaard grensde aan Achabs tuin. Maar Achab wilde wel uitbreiden. Dan zou hij Nabots wijngaard bij zijn tuin kunnen trekken. Mooi plan, maar Nabot weigerde. Hij baseerde dat op wat de Here had geboden in Lev. 25. Het land mag niet onherroepelijk worden verkocht, omdat het land van Mij is, omdat jullie vreemdelingen en bijwoners zijn bij Mij. Achab gaat gepikeerd naar huis en werpt zich al pruilend op de bank. Izebel weet wel raad. Zij zegt tegen de oudsten van de stad: kondig een vastendag af en laat 2 mannen Nabot beschuldigen van godslastering en majesteitsschennis. Stenig hem dan buiten de stad. Zo gebeurde het. Schijnheilig die beschuldiging van godslastering. Alsof dat Izebel wat kon schelen. Elia vertelde Achab hoe hij en Izebel aan hun eind zouden komen. Zoiets als zij doen wij toch niet? Nee? Op slinkse wijze iemand benadelen? Hem hard treffen tot eigen voordeel? Ga jezelf maar na en geef een eerlijk antwoord.

Lezen: Efeze 2 : 18

Stel dat ik nooit wist hoe ik met mijn vader in contact moest komen. Hij hield geen spreekuur. Gelukkig maar, dat zou niet best zijn. Als ik hem wilde spreken kon ik zo naar hem toe en vond een luisterend oor. Zo hoort het toch ook te zijn? Wij hebben ook de toegang tot onze hemelse Vader. Daar zorgt de Geest voor. Hebben we God dan nodig in ons leven? We kunnen onszelf toch best redden? Nou, dat valt nogal tegen. Soms weten we helemaal de weg niet meer. Of we denken alles zelf wel te kunnen regelen. Maar waarom zou je niet naar God toe gaan? Hij wil er toch voor jou zijn? Christus heeft toch de verhouding tussen jou en God weer hersteld toen het voorhangsel van de tempel scheurde? En de Geest eigent ons toch toe wat wij in Christus hebben? Wij hebben toch het gebed, waarin we vrijmoedig met God mogen spreken? Hem in alles mogen betrekken? Een luisterend oor te vinden? Maak dan veelvuldig gebruik van die toegang tot Hem.

Lezen: Romeinen 6 : 20 t/m 23

Ook in Rome is er een gemeente van Christus gekomen. Zij waren het heidense leven gewend. Een leven van zedeloosheid, onrecht en wetteloosheid. Dat verschilt nogal van een christelijk leven. Maar zij hebben Christus aangenomen als hun Heiland en redder. Daarmee veranderde hun leven radicaal. Van slaven van de zonde leerden zij om heilig te leven voor hun God. Van slaven werden zij vrije mensen. Paulus zegt: wat was nu de oogst van jullie vroegere leven? Die dingen waarvoor je je nu schaamt. Bovendien leiden die tot de dood. Maar nu oogst je toewijding aan God en het eeuwige leven. Wat een verandering. Je ziet hoe het leven met Christus alles op z'n kop zet. Maar wel in positieve zin. Want het loon van de zonde is de dood. Daar denken we misschien wel eens te weinig aan en misschien ook liever niet. Maar denk dan maar dat het eeuwige leven een geschenk is van God. Wie van de twee kies je? Je hebt nu nog de tijd. Maar hoe lang; dat weet je niet. Denk na!

Eeuwigheidszondag

325

20 november

Lezen: Hebrëëen 11 : 1 t/m 3 en 1: 39 en 40

Vroeger werden overleden gemeenteleden op oudejaarsavond in de kerkdienst herdacht. Tegenwoordig doen we dat aan het einde van het kerkelijk jaar op de laatste zondag van november. In Hebrëëen 11 worden ook kinderen van God herdacht en ten voorbeeld gesteld voor ons. We kunnen van hen leren hoe God gediend wil zijn en dankbaar zijn voor wat zij voor ons betekend hebben. Er is verbondenheid met Gods kinderen in de hemel en wij hier op aarde. Naast het verdriet, omdat zij die ons lief waren gestorven zijn, mogen we in dankbaarheid terug zien op hun leven en hun plaats in de gemeente. Hoe zij daarin functioneerden en met ons de Here wilden dienen. Hun activiteiten, hun bemoedigende woorden in tijden van zorg en verdriet. Ook zij hadden hun fouten en gebreken. Maar zij wisten zich geborgen in de opgestane Heiland, Jezus Christus. En mogen nu bij Hem zijn in de eeuwige heerlijkheid. Eens zullen wij hen weerzien op Gods grote dag. Vertrouwend!

Sterven tot leven

326

21 november

Lezen: Johannes 12 : 24 t/m 26

Mijn vader, en ik zelf ook, had een volkstuin. Wij verbouwden onze groenten zelf. Heerlijk was dat. Buiten in de tuin werken en ook nog de gewassen oogsten. Aardappelen elk jaar op een ander stuk grond, om ziekte tegen te gaan. Pootaardappelen in het voorjaar, keurig op een rij. Die moesten de grond in voor de nieuwe oogst. Liet je die in de schuur liggen, dan gingen ze verrotten. Zo'n beeld gebruikt Jezus ook. Stop je een graankorrel niet in de grond, dan blijft het één graankorrel. Maar stop je hem in de grond, dan worden het er heel veel. Zo moeten wij ons leven verliezen voor Jezus. Wie dat leven wil behouden, omdat Jezus volgen te veel vraagt, die zal het verliezen. Maar wie Jezus trouw wil volgen, die draagt veel vrucht. Die vrucht zien we zelf vaak niet, maar die is er wel. En God ziet die. Jouw leven wordt dan behouden voor de eeuwigheid. Wat een belofte. Jezus volgen is dus beslist niet zinloos. Hier misschien niet altijd even gemakkelijk, maar de beloning is groot. God dank!

Leven in vrede met God

327

22 november

Lezen: Romeinen 5 : 6 t/m 9

In dit gedeelte maken we kennis met het grootste wonder dat er ooit geschied is. Christus is voor ons gestorven. Dat is heel bijzonder. Wie sterft er nu voor een ander. Nou, misschien nog wel voor iemand die je heel erg lief hebt en waar je een hele speciale band mee hebt. Maar dat is al een uitzondering die bijna nooit voor komt. Wij zijn van nature schuldig. Daar geef je je leven toch niet voor. Christus deed dat wel. Hij stierf aan het kruis voor zondige mensen die van nature Hem niet lief hadden. Dat is een groot wonder dat alle verstand te boven gaat. En door zijn dood is de verhouding met God weer hersteld. Wij zijn vrijgesproken van zonde en dood en delen in zijn genade. Er is geen veroordeling omdat wij door zijn dood zijn gered. Dat mag ons reden geven tot diepe dankbaarheid. Wij zullen God prijzen die ons in Christus door zijn verzoenend werk is nabij gekomen. Laten we die lofzang op onze God niet laten verstommen. Die mag gehoord worden op elke dag die God ons geeft.

Een verlamde genezen

328

23 november

Lezen: Johannes 5 : 2 t/m 18

Als je al 38 jaar ziek bent, bid je dan nog om genezing? De verlamde waarschijnlijk wel want in Betzata was iets bijzonders aan de hand. Als het water bewoog werd de eerste die er in kwam genezen. Maar ja, als je verlamd bent loop je niet zo hard meer. Jezus vraagt of hij gezond wil worden. Natuurlijk, maar er is niemand die mij naar het water draagt. Jezus beveelt hem op te staan en te lopen. Maar daar heb je ze weer. De wetticisten. Dat mag niet op sabbat. Wie zei dat tegen je? Dat wist hij niet. Later zag Jezus hem in de tempel. Hij zei: zondig niet meer anders overkomt je iets ergers. De zonde was dus de oorzaak van zijn ziekte. Dat is hier duidelijk. Soms zijn mensen lang ziek. Er wordt veel gebeden om genezing. Als dat lang uitblijft, is dat mogelijk Gods weg met ons. Misschien moeten we dan meer bidden om aanvaarding dan om genezing. We moeten God niet voor het blok zetten. Zijn weg met ons weet Hij alleen. Dat vraagt vertrouwen in zijn beleid.

Simson en Delila

329

24 november

Lezen: Rechters 16 : 4 t/m 5 en 16 t/m 22

Simson ging op zekere dag naar Gaza. Daar zag hij een hoer en ging bij haar naar binnen. De Filistijnen ontdekten dat en sloten de poorten. Ze zouden wachten tot de morgen en dan Simson doden. Maar Simson sliep niet de hele nacht. Hij stond op en rukte de stadspoort uit zijn voegen en liep er mee naar een van de bergtoppen. Mislukte actie van de Filistijnen. Later kreeg hij een verhouding met een andere filistijnse vrouw, Delila. Zij moest er achter komen waarin de kracht van Simson lag. Dat lukte pas toen Simson haar zijn geheim vertelde. Daarop riep Delila de Filistijnen en zei: nu heeft hij mij de waarheid verteld. De Filistijnen grepen Simson en staken zijn ogen uit. Wat een toestand. Simson had zijn Nazireërschap verkwanseld. Hij gaf meer om Delila dan om God. Dat liet God hem voelen. Zo ga je niet om met je aparte positie. Hij was in de greep van Gods vijanden en bracht zijn God in discrediet. Dat kun je niet ongestraft doen. Maar zijn haar begon weer te groeien.

Simson

330

25 november

Lezen: Rechters 16 : 13 en 14a en 16 : 28 - 31

Simson was een sterke kerel. Maar ook een Nazireeër. Aan God gewijd. Dat kwam niet altijd uit in zijn lensstijl. Hij wilde trouwen met een Filistijnse. Hij bezocht Delila, een hoer. Hij meende vaak in eigen kracht te moeten handelen. Delila ontfutselde Simson het geheim van zijn kracht. Daardoor konden de Filistijnen hem overmeesteren en was hij net als ieder ander. Hij belandde in gevangenschap. Was dit het einde van Simson? Was dit nou de verlosser van zijn volk? Ja, dat was hij. God liet Simson niet aan zijn lot over. Op het overwinningsfeest van de Filistijnen haalden ze Simson. Hij moest hen vermaken. Simson bad tot God om hem nog eenmaal kracht te geven. Hij trok de tempelpilaren omver en doodde daardoor velen, waaronder de stadsvorsten. Zo verloste hij heel Israël. Het land had 20 jaar rust. Wonderlijk hoe God door de geschiedenis heen bewogen is met zijn volk. Ondanks al hun verkeerde dingen. Verlossing alleen door God, ondanks alle misstappen van de sterke Simson.

Lezen: 2 Koningen 19 : 19 t/m 23a en 35 t/m 37

Hizkia was een vrome koning. Hij diende de Here met zijn hele hart. Maar het gebeurde dat de koning van Assyrië Jeruzalem belegerde. Dat zag er niet best uit. De bevelhebber van koning Sanherib moedigde Hizkia aan om zich over te geven. Wie zou hem uit de macht van Sanherib verlossen? Hij tergde God door die boodschap te laten horen voor het hele volk. Hizkia ging naar de tempel en bad tot God. Die zegde hem toe dat hij niet bang hoefde te wezen. God zou voor hem strijden. Er volgde nog een brief van de koning van Assyrië. Hizkia legde die de Here voor. Dit keer liet de Here Hizkia weten hoe Hij Jeruzalem zou verlossen. Diezelfde nacht doodde de Here 185 duizend man van het Assyrische leger. Wat een godsvertrouwen van Hizkia. Een voorbeeld voor ons. Op God kunnen we aan als we het van Hem verwachten. Vertrouwen ook wij daar op? Hij doet dat vaak wel op een manier die ons verrast. Best moeilijk. Maar God is met hen die Hem vrezen. Geloof dat vast!

De telg van Isai (Adventzondag 1)

332

27 november

Lezen: Jesaja 11 : 1 t/m 10

Daar groeit een twijg uit een oude stronk en komt tot bloei. Heel bijzonder. Dat is beeldspraak. Het duidt de komst van de Messias aan. Nu is er nog het leven in een donkere wereld. En hoe. De Geest van de Here rust op Hem. God ziet om naar zijn volk. Die Geest geeft Hem wijsheid, inzicht, kracht, kennis en eerbied voor God. Dat is nogal wat. Hij komt om zijn volk te verlossen. Men zal van Hem horen en zien. Hij verdedigt het recht van armen en zwakken en spreekt recht over schuldigen. Zijn komst in de wereld zal niemand ontgaan. We kennen hem als de beloofde Messias. Bij zijn komst op aarde laat Hij de toekomst zien van het komende vreedrijk. Daar zal het ongelooflijk goed zijn. Daar zal de kennis van de Here de hele aarde vervullen. En allen die in Hem geloven, mogen daar met Hem in heerlijkheid leven voor eeuwig. Verlang je daar ook zo naar? Dat alles goed is? Dat de toekomst staat als een huis? Dat God alles is en in allen? Wat een vooruitzicht. Dank God daarvoor.

Hizkia's ziekte en zonde

333

28 november

Lezen: 2 Koningen 20 : 1 t/m 6 en 12 t/m 13 en 16 t/m 19

Hizkia werd ziek en Jesaja moest hem zeggen dat hij zou sterven. Geen leuke boodschap. Er restte Hizkia maar één ding: bidden. En God verhoorde zijn gebed. Hij genas en kreeg er 15 jaar bij. Op zekere dag stuurde de koning van Babel gezanten met brieven en een geschenk naar Hizkia. Die ontving hen hartelijk en liet hen alles zien wat hij bezat. Alle schatten. Dat moet je maar doen, voor een vreemde koning. Die maak je er wel op attent dat er wat te halen is. Dat God hem zo rijk gemaakt had vertelde hij waarschijnlijk niet. Dat was zijn zonde en het feit dat hij zich beroemde op eigen schatten en rijkdom. Jesaja legt hem dat ook uit en zegt dat al die schatten zullen worden weggevoerd naar Babel. Hizkia zegt: het is goed wat de Here zal doen. En hij dacht: dat zal mijn tijd dus wel duren. Geen fijne reactie. Ook geen schuldbelijdenis. Als je gezondigd hebt, zeg het dan de Here. Kom er voor uit. Niet zo'n misselijke houding als van Hizkia. Open en eerlijk voor God zijn.

God laat niet met zich spotten

334

29 november

Lezen: 2 Koningen 1 : 1 t/m 18

Achazja was koning geworden na de dood van Achab. Op een gegeven moment viel hij uit het raam van de bovenverdieping en werd zwaar gewond. Hij stuurde boden uit om Baäl-Zebub te raadplegen. Onderweg kwamen die Elia tegen. Hij zei: is er geen God in Israël dat jullie naar de Baäl gaan? In opdracht van God moest Elia hen zeggen dat de koning zou sterven. De koning vroeg hen wie dat gezegd had. Toen wist hij dat het Elia was. Hij stuurde 50 man naar Elia. De hoofdman zei: godsman, de koning beveelt u naar beneden te komen. Elia zei: Als ik dat ben laat er dan vuur uit de hemel komen dat jullie verteert. Dat gebeurde tot 2x toe. De hoofdman van de derde groep deed het anders. Hij viel op zijn knieën en smeekte het leven van zijn mannen te sparen. Daaruit sprak eerbied voor Elia en zijn God. Je kunt God of zijn profeet niet zomaar bevelen. Dat neemt Hij niet. Ons past alleen maar eerbied voor wie Hij is. Hij is de heilige, maar niet ons vriendje. Besef dat goed.

Zuivering

335

30 november

Lezen: Ezra 10 : 1 t/m 6

Er waren al weer een poosje geleden heel wat ballingen uit Babel teruggekeerd. Ondanks verzet werd de tempel herbouwd. Maar het ging weer net als vroeger. De teruggekeerde Joden gingen zich weer verbinden met de heidense bevolking. Zij namen daaruit hun vrouwen en trouwden daarmee. Dat was niet zoals God het bedoelde. Dat was slecht in zijn ogen. In die tijd arriveerde Ezra, de wetsgeleerde. De leiders van het volk vertelden hem waarin het volk zondigde. Ezra was er van ondersteboven en bad tot God en smeekte om genade. In een volksvergadering werd besloten dat wie met een heidense vrouw was getrouwd en kinderen had gekregen, hen moest wegsturen. Het zal je maar overkomen. Je gezin dwars doormidden. Maar zij stemden er mee in, omdat zij wisten dat zij gezondigd hadden. God straft nu niet meer zo zichtbaar, maar wil dat wij ernst maken met de zonde. Laten we niet over de zonde heen leven. Maar vergeving vragen en ons verootmoedigen voor Hem.

Blijf de Here trouw

336

1 december

Lezen: Deuteronomium 6 : 4 t/m 9 en 20 t/m 25

Mozes heeft Israël de wet van de Here voorgehouden. Maar in zijn toespraak gaat hij op nog vele andere punten in. Hij zegt: houd de geboden die ik u vandaag opleg steeds in gedachten. En niet alleen in gedachten houden, maar ze elke keer weer uw kinderen inprenten. Die moeten leren hoe de Here gediend wil worden. De ouders moeten steeds weer vertellen van Gods wonderen in het verleden. Die mogen ze nooit vergeten. En omdat zij die misschien zelf niet hebben meegemaakt moeten zij die van hun ouders horen. Niet zo nu en dan, maar steeds weer. Geen dag overslaan. En de vragen van de kinderen serieus beantwoorden. Zo zullen door de geslachten heen Gods daden voor zijn volk blijven leven. Dat geldt ook vandaag. Niet met dwang, maar met wijsheid die van God mag worden afgebeden. Onze kinderen moeten ook leren wie onze God voor ons was, is en zal zijn. Geen eenvoudige, maar wel mooie opdracht. Niet te pas of te onpas, maar bij goede gelegenheden.

De juiste woorden op de juiste tijd

337

2 december

Lezen: Spreuken 16 : 21 t/m 24 tekst: Spreuken 15 : 23

Een wijs woord. Wie zou dat niet onderschrijven? Maar de praktijk is helaas vaak heel anders. Er kan verschil van mening zijn over diverse kwesties. In de praktijk van het dagelijkse leven, maar ook in de kerk. De één zegt dit, de ander dat. Wie heeft er gelijk? Als iedereen vasthoudt aan zijn standpunt ontstaat er al gauw een conflict. Hoe los je dat op? Niet zelden leidt dit tot onvrede van beide partijen. Men wil niet toegeven. De verschillen blijven en de zaak wordt niet opgelost. Dat kan een blijvende verwijdering geven. Het kan ook anders. Wie wijs is staat niet altijd direct klaar met zijn antwoord. Dat vraagt misschien wat tijd. Maar als er een goed gekozen antwoord komt, is er uitzicht op een oplossing. De Spreukendichter typeert dit als voortreffelijk. Verstoorde verhoudingen worden hersteld. Dat is wat God graag ziet. Een andere spreuk: wie wijs is van hart, wordt verstandig genoemd, wie op milde toon spreekt, heeft meer overtuigingskracht (Spr.16:21) Ter lering.

Spreuken vol wijsheid

338

3 december

Lezen: Spreuken 1 : 1 t/m 7

Een definitie geven van wijsheid is nog niet zo eenvoudig. Maar de bijbel wil ons daar bij helpen. Dat hebben we net gelezen. De basis van wijsheid en kennis is ontzag hebben voor de Here. Dat geeft gelijk het verschil aan tussen de gelovige en de dwaas. Die weigert elk onderricht van de Here. Dan ben je op jezelf aangewezen. Maar wij mensen zijn uit onszelf niet zo wijs. Wie naar God luistert ziet van zichzelf af. Hij weet dat alles wat hij doet, doortrokken is van de zonde. Hoe zou je dan ooit een wijs woord spreken? Dat kan alleen als je je in Gods woord verdiept en inzicht krijgt in zijn handelen. Daar moet je wel wat voor doen. Dan mag je dat toepassen in het leven van elke dag. Dan zeg je niet zomaar wat, maar dan toets je alles aan het woord van God. Dat is een zegen voor jezelf, maar ook voor anderen. Het behoed je voor ongecontroleerde uitspraken. Die worden er genoeg gedaan, maar die bouwen niet op. Verdiep je dus in Gods woord en groei in het geloof. Veel wijsheid toegewenst.

Troost voor Israël (Adventzondag 2)

339

4 december

Lezen : Jesaja 40 : 1 t/m 11

Wat een blijde boodschap krijgen de ballingen in Babel. Er komt een einde aan de straf die is ondergaan. De schuld is betaald. Een heraut kondigt dit feit aan. De weg voor de komende koning moet worden geëffend, zodat Hij zijn volk weer naar Jeruzalem zal voeren. Dat zal worden gevolgd door de vervulling van Christus' komst. Wat een vooruitzicht. De Messias komt, voor mensen die uit zichzelf geen levenskracht hebben. Hij zal als een herder zijn kudde weiden. We zien de vervulling van die blijde boodschap bij Johannes de Doper. Hij haalt het woord van Jesaja aan in Lucas 3. Hij is de wegbereider voor Jezus. Die komt is meer dan hij. Het evangelie van zijn komst mogen we binnenkort weer gedenken. Die komst staat niet op zichzelf, maar krijgt een vervolg. Door lijden en kruis komt Christus tot zijn volle glorie. Eens komt Hij weer. Op de jongste dag. Daar mogen we naar uitzien. Hij heeft ons lief en laat ons delen in zijn heerlijkheid. Verbazingwekkend.

Lezen: Ezra 10 : 1 t/m 6

Er waren al weer een poosje geleden heel wat ballingen uit Babel teruggekeerd. Ondanks verzet werd de tempel herbouwd. Maar het ging weer net als vroeger. De teruggekeerde Joden gingen zich weer verbinden met de heidense bevolking. Zij namen daaruit hun vrouwen en trouwden daarmee. Dat was niet zoals God het bedoelde. Dat was slecht in zijn ogen. In die tijd arriveerde Ezra, de wetsgeleerde. De leiders van het volk vertelden hem waarin het volk zondigde. Ezra was er van ondersteboven en bad tot God en smeekte om genade. In een volksvergadering werd besloten dat wie met een heidense vrouw was getrouwd en kinderen had gekregen, hen moest wegsturen. Het zal je maar overkomen. Je gezin dwars doormidden. Maar zij stemden er mee in, omdat zij wisten dat zij gezondigd hadden. God straft nu niet meer zo zichtbaar, maar wil dat wij ernst maken met de zonde. Laten we niet over de zonde heen leven. Maar vergeving vragen en ons verootmoedigen voor Hem.

Het lied van de wijngaard

341

6 december

Lezen: Jesaja 5 : 1 t/m 7

Vast weleens meegemaakt. In de tuin doet een plant het niet goed. Je doet er alles aan om dat te veranderen. Helpt het een niet dan misschien wat anders. Als niets helpt, ruk je hem er boos uit. Afgelopen. Zo'n beeld komen we ook in Jes.5 tegen. Jesaja gebruikt het beeld van een geliefde, een vriend, die een wijngaard had. Hij deed er alles aan om een optimale opbrengst te krijgen. Maar wat hij ook deed, niets hielp. Hij werd verschrikkelijk boos en ruïneerde de hele wijngaard. Wat had hij er ook nog meer aan kunnen doen? Dan komt de vergelijking. Israël is die wijngaard. God deed alles voor hun behoud, maar zij wilden niet luisteren. Hij gaf hun zijn profeten, zijn Woord. Maar zij keerden zich steeds weer van Hem af. Tot hun eigen schade. Wie niet naar God luistert, gaat zijn ondergang tegemoet. Hoeveel mensen leven niet voor zichzelf. Terwijl God zoveel doet om hen te bereiken. De weg terug blijft gelukkig altijd mogelijk. Dat heet bekering. Om over na te denken!

Eerlijk zijn

342

7 december

Lezen: Spreuken 24 : 28 en 29

Spreuken weet wel hoe het vaak in het leven toegaat. Dat was toen niet anders dan nu. Liegen en bedriegen komen nog steeds veelvuldig voor. En als er iets gebeurd is, dan zijn we er geweldig goed in om ons straatje schoon te praten. Dat doen we dan door te liegen over andermans gedrag. Zelf gaan wij dan natuurlijk vrij uit. In de rechtszaal heet liegen ook wel een vals getuigenis afleggen. Soms gebeurt dat onder ede. Niet doen, zegt de Spreukendichter. Wees eerlijk in heel je doen en laten. Laat zien dat je een christen bent, niet alleen met woorden maar ook met je daden. De mensen kun je nog wel voor de gek houden, maar God niet. En als jou een keer onrecht is aangedaan, ga je hem dan met gelijke munt betalen? Is dat de weg die God wijst. Oog om oog, tand om tand? Of is het beter om hem de andere wang toe te keren. Dat betekent niet dat je alles wat een ander doet maar voor lief moet nemen. Maar wel dat je je handelen laat bepalen door wat de bijbel je leert.

Vertrouwen op rijkdom?

343

8 december

Lezen: Spreuken11 : 28

Zou jij wel rijk willen zijn? Tien tegen één dat je ja zegt. En het lijkt ook heel aantrekkelijk. Wat kun je niet allemaal doen als je rijk bent. Alles kopen wat je hartje begeert. Een mooie auto, mooie kleren en sportkleding, mooie reizen maken. Ja, dat zou je vast wel willen. Maar weet je wat het gevaar is. Je wilt steeds meer rijkdom en je hebt nooit genoeg. En waar loopt dat op uit. Je voelt je dan ook waarschijnlijk niet eens gelukkig. De Spreukendichter zegt dat je dan bent als vallend blad. Nou, is dat niet een beetje overdreven? Nee, want wat gebeurt er met vallend blad? Dat gaat dood en verteert, omdat het niet meer aan de tak verbonden is. Dat betekent dat je geen leven meer hebt in jezelf. En dat zocht je altijd. Richt je leven liever op God. Bij hem vind je het echte (eeuwige) leven. Dan hoef je niet naar rijkdom te streven, want God weet wat je nodig hebt. Zoek het leven bij Hem, dan ben je als fris jong loof met een geweldige toekomst voor ogen. God die de vogels voedt, zou Hij niet voor jou zorgen. Als je rijk bent in God heb je niets meer te wensen.

Ons hart

344

9 december

Lezen: Spreuken 14 : 13

Je kent de uitdrukkingen wel: mijn hart springt op van vreugde of daar heb ik veel harteer van, of, daar ben ik met hart en ziel aan toegewijd. Iets dergelijks lees je ook in onze tekst van vandaag. Soms kennen we vreugde en blijdschap, maar is er in ons hart een diepe pijn. Dat wil je niet altijd voor een ander weten en dan lijkt het alsof er niets aan de hand is. Maar jij ervaart het anders. Dat komt vaak voor als je iemand vraagt hoe het met hem gaat. Dan zegt hij dikwijls: met mij gaat het goed. In zo'n geval is het misschien goed om te vragen, is dat echt zo? Misschien komen er dan andere dingen tevoorschijn. Daardoor zou zich een gesprek kunnen ontwikkelen. Wat troost de ander in die situatie? Als er geloof is kun je van daaruit troosten. Is dat er niet dan kun je zeggen wat troost voor jou betekent, nl. dat je weet dat God er altijd voor je wil zijn. Dat Hij om je geeft en je wil helpen in alle omstandigheden. Dat je niet zonder Hem kunt. Wie weet is dat een appél met positief gevolg.

Bede om vergeving

345

10 december

Lezen: Ps 51

David heeft overspel gepleegd met Batseba en haar man, Uria, laten vermoorden toen bleek dat Batseba zwanger was van David. De profeet Natan vertelde hem een verhaal. In dat verhaal nam een rijke man het enige lam van een arme om dat te slachten voor zijn bezoek. David werd daarop woest en eiste de dood van die rijke. Tot Natan zei: jij bent die man. Want jij deed hetzelfde bij Uria. Toen brak David en beleed de Here zijn zonde. Maar hoe deed hij dat? Zo van: ja Here het was misschien niet goed en daar heb ik dan spijt van? Ik zal proberen het niet weer te doen. Maar is dat hetzelfde als je schuld belijden? Berouw is meer dan spijt. De zonde vraagt om schuldbelijdenis. En dat weet David maar al te goed. Soms moest men in Israël een zondoffer brengen. David zegt hier: het offer voor God is een gebroken geest en een gebroken en verbrijzeld hart. Zo wil de Here het. Je zonde belijden en vergeving vragen is maar niet een prachtige zin uitspreken, maar een belijdenis vanuit je hart.

De dag zal komen (Adventszondag 3)

346

11 december

Lezen: Jeremia 23 : 5 en 6

De dag zal komen. De dag van de Koning die aan Davids stam is voortgekomen. De grote Zoon van David. Hij zal een wijs beleid voeren. Zijn naam zal zijn: De Here is onze gerechtigheid. De Messias werd verwacht. Wij mogen Hem zien als degene die daadwerkelijk gekomen is. Recht en gerechtigheid zal Hij handhaven. Zo zien we hem bezig in het Nieuwe Testament. Elke dag bezig zijn volk te onderwijzen. Hen doordringen van de boodschap van het evangelie. Hoe heeft Hij ook ons dat ingeprent. Hij stelde de eigenwillige godsdienst aan de orde. De huichelarij en het wetticisme. Onze verhouding tot God en de naaste. Onze roeping Hem te volgen en af te zien van de wegen die wij zelf zouden willen gaan. Liefde voor God en de naaste te tonen en in praktijk te brengen. Ons heil in Hem te zoeken. Ons te voeden met het brood uit de hemel. Wat was het nodig dat Hij kwam. Wat een zegen dát Hij kwam. Zijn levensreddende komst. Daarom mag er feest worden gevierd met Kerst

Rotsvast geloof

347

12 december

Lezen: Ps 73 : 23 t/m 26

Heb jij dat ook weleens? Dat je jaloers bent op hen die van God noch gebod willen weten? Als je ziet hoe voorspoedig mensen zijn die niet in God geloven? Dat was bij de dichter van deze Psalm net zo. Hij keek met afgunst naar de dwazen. Ze waren niet ziek, hebben niets te lijden, eten in overvloed. En met anderen hebben ze niets te maken. Ze spotten, spreken kwaad enz. Eigenlijk wilde Asaf wel zijn zoals zij. En hij werd gestraft, elke morgen weer. Maar dacht hij: als ik zou spreken als zij dan pleeg ik verraad aan Gods kinderen. Hij verwijt zichzelf dat hij dwaas was en als een redeloos dier tegenover God. De omslag kwam toen hij Gods heiligdom inging en dacht aan hun einde. Nu spreekt Asaf heel anders. Naast U wens ik niemand op aarde. Al wat ik heb is God, nu en altijd. Bij God te zijn is mijn enig verlangen. Wie ver van U blijven komen om. Wat een prachtige belijdenis van Asaf. Kunnen wij hem naspreken? Dan zullen ook wij Gods nabijheid ervaren. En weten: U houdt mij bij de hand.

Strikvraag

348

13 december

Lezen: Matt. 22 : 15 tm 22

Het is weer zover. De Farizeeën, de Herodianen en de Sadduceeën probeerden Jezus weer te vangen met een strikvraag zoals ze al meerdere malen hadden gedaan. Ze praten Hem eerst naar de mond door allerlei positieve dingen van hem te zeggen. Ieder die hen eerder had meegemaakt voelde wel aan dat dit schijnheiligheid was. Ze dachten heel anders over Hem. Maar dit zou misschien beter werken als Jezus gevoelig was voor hun complimenten. Ze vragen of het toegestaan is de keizer belasting te betalen en trachten Hem zo te vangen. Zei Hij ja, dan heulde Hij met de vijand. Zei Hij nee, dan was hij de keizer ongehoorzaam. Zo zouden ze Hem altijd kunnen betrappen. Maar Jezus blijft kalm en heeft hen door. Huichelaars, waarom stellen jullie Mij op de proef? Wiens beeld staat op de munt? Van de keizer? Geef hem dan waar hij recht op heeft, maar geef God wat Hem toekomt. Daar konden ze het mee doen. Dat gaat dieper dan belasting betalen. Ze dropen stilletjes af!

Lezen: Ps 2

Dit is een psalm die gericht is tegen vorsten en volken. Vele vorsten verzetten zich tegen God en zijn gebod. Zij doen veel kwaad en tarten God door hun daden. In hoeveel landen heerst er geen dictatuur en worden Gods kinderen wreed vervolgd. Daar lusten de honden geen brood van. Maar God lacht om hun dwaze gedoe, maar spreekt hen ook in zijn woede aan om zich aan Hem te onderwerpen. En waarschuwt hen. Alle koningen en volken zijn gegeven aan zijn zoon Jezus Christus toen Hij na zijn opstanding zich zette aan de rechterhand van God de Vader. Hem moeten zij eer bewijzen. Doen zij dat niet, dan zal Gods toorn ontvlammen en loopt hun weg dood. En wie wil dat nou. Maar hoe vaak luisteren zij niet en denken alles zelf beter te weten. Daarentegen, wie wel wil luisteren mogen zich veilig weten bij God. Hij wil hen tot een schuilplaats wezen. Bid maar voor overheden dat zij in de wegen van de Here gaan. Tot zegen van zichzelf en hun onderdanen.

Schijnheilig

350

15 december

Lezen: Matt. 23 : 1 t/m15

Stel je voor: jouw dominee houdt preken om jou duidelijk te maken hoe God gediend wil worden. Maar zelf houdt hij zich daar helemaal niet mee bezig. Jezus ziet dit bij de Farizeeën. Zij maken de mensen Mozes' geboden bekend, maar doen er zelf niet naar. Jezus noemt hen huichelaars en blinde leiders en spreekt het wee u over hen uit. Bovendien doen zij alles om door de mensen gezien en geprezen te worden. Ze lopen het vuur uit de sloffen om één niet Jood te bekeren en als hij bekeerd is wordt hij dankzij hen een kind van de duivel. Op allerlei gebied gaan zij mank en gaat het hen allen om eigen eer en positie.. Maar dat kan voor God niet bestaan. Dat kan ook een valkuil voor ons zijn of worden. Hij wil met heel ons hart gediend worden en alle eer ontvangen. Dat betekent afzien van jezelf. Gooi dus alle zelfingenomenheid overboord. God hoeft niet te denken dat jij zo'n geweldenaar bent. Doe maar gewoon en maak van de dienst aan God geen karikatuur.

De laatste maaltijd?

351

16 december

Lezen: 1 Koningen 17 : 7 t/m 16

Elia had Achab het oordeel aangezegd. Maar daarna was hij op Gods bevel naar de overkant van de Jordaan en later naar Sarefat bij Sidon gegaan. Daar trof hij een vrouw aan die aan het hout sprokkelen was. Hij sprak haar aan en vroeg of ze een kommetje water voor hem had. En ook een stuk brood graag, riep hij haar na. Maar dat was een onmogelijke vraag. Ze had nog net genoeg voor één maaltijd voor haar zoon en haar zelf. Daarna was het gebeurd en zouden zij moeten sterven. Maar zover kwam het niet. Elia zei: doe dat nu maar, want het meel en de olie zullen niet opraken totdat er weer regen komt. Dan zouden ze hun eigen eten weer kunnen verbouwen. Wat een geloof van deze vrouw, want ze deed wat Elia zei. Geloof in een voor haar vreemde God. Maar ook Elia mocht ervaren dat God ook voor hem zou blijven zorgen, zoals Hij dat al bij de wadi Kerit had gedaan. God weet wat zijn kinderen nodig hebben. Daar hoeven ze niet eens altijd om te vragen.

Lezen: Leviticus 24 : 10 t/m 16

We hebben gelezen welke straf er in Israël gold voor vloeken, namelijk, de doodstraf door stening. Als die wet nog zo zou gelden dan zou het inwonertal van Nederland denk ik een stuk lager liggen dan nu. Ik denk dat ik er zelf ook niet meer zou zijn. Want wie heeft niet gevloekt in zijn leven? God straft niet meer in die vorm, maar de zonde is er niet minder om. Maar juist omdat we hierbij geen straf merken gaat het vloeken ons vaak veel te makkelijk af. Laten we dat maar eens goed op ons laten inwerken. Wij roepen de vloek van God over ons leven af en beseffen dat amper. We tasten zijn heilige naam aan. En elke vervloeking is een klap in het gezicht van de Here. Dat zal ons ook worden aangerekend in het eindoordeel. Laten we nagaan hoe dat met ons is gesteld. En de ander? Spreek je hem er weleens op aan als er een knallende vloek uit zijn mond komt? Misschien is hij er zich helemaal niet van bewust. Reden te meer om de aandacht er op te vestigen. De moeite waard.

Het Licht is gekomen (Adventsavond 4)

353

18 december

Lezen: Jes. 60 : 1 t/m 3

Nog even en dan is het Kerst. Feest van licht in de duisternis. Dat hebben we wel nodig in de tijd waarin we leven. Er gebeuren verschrikkelijke dingen in deze wereld. Het verlangen naar heelheid van de schepping en vrede onder de mensen ervaren we elke dag. Maar we zijn niet zonder hoop. In ons gedeelte mogen we uitzien naar de komst van de Messias en de belofte van het nieuwe Jeruzalem. Daarvan is Jezus de voorbode. Hij werd mens zoals wij, uitgezonderd de zonde. Hij heeft ons het licht gebracht in onze duistere wereld. In dat licht zien wij de contouren van het nieuwe Jeruzalem. Hij gaat ons voet in vrede en gerechtigheid. Hij neemt onze zonden op zich en maakt dat de verhouding tussen ons en God weer wordt hersteld. Kan het mooier? Dit alles mogen we met Kerst vieren. Dat is veel meer dan de wereld ons te bieden heeft. Verlang dus maar naar Kerst en het nieuwe Jeruzalem. Met zo'n toekomst voor ogen kun je echt feest vieren. Gezegende dagen.

David tot koning gezalft

354

19 december

Lezen: 1 Samuël 16 : 1 t/m 13

Saul had zijn koningschap verspeeld door de Here ongehoorzaam te zijn. Terwijl hij nog leefde kreeg Samuël de opdracht van de Here om 1 van de zonen van Isaï tot koning te zalven. Samuël sputterde tegen en zei: Saul zal me vermoorden als hij het hoort. De Here geeft hem een oplossing voor dit probleem. Als hij bij Isaï komt, komt hij in aanraking met zijn zonen. Eén van hen zal hij dus tot koning moeten zalven. Als Eliab voor hem staat denkt hij, dit is de nieuwe koning. Maar God zegt hem dat Eliab het niet is. Zo vergaat het alle aanwezige broers. Alleen de jongste ontbreekt. Maar die wordt gehaald en God zegt: die is het. David dus. De jongste, klein en rossig. Wel knap om te zien. Alom verbazing. Wij mensen zien altijd aan wat voor ogen is, maar God oordeelt naar het hart. God heeft een zwak voor armen en onaanzienlijken. Dat geldt ook voor zijn kerk. Gelukkig maar want anders zouden we misschien nog weleens wat beleven. Want kerkmensen zijn niet beter dan anderen.

Lezen: Spreuken 15 : 1

Als je met een ander praat zit je niet altijd op dezelfde lijn. Er kunnen grote verschillen zijn tussen jullie beiden. Dat kan goed gaan, maar het kan ook anders uitpakken. Zo zelfs dat je fikse ruzie krijgt met die ander. En dan kan het ook zo gaan dat je er van alles uitkraamt. Woorden die je later misschien liever niet zou herhalen. Woorden die de ander pijn doen. En dat gaat van twee kanten. En eigenlijk wil je dat allebei niet, maar het gebeurt. De bijbel kent dit probleem. Daar wordt de weg gewezen voor een betere communicatie. Namelijk een vriendelijk woord van de een of de ander. Dat doet drift bedaren. Krenkende woorden en drift wakkeren de woede aan. Een vriendelijk woord voorkomt drift en woede. Zomaar een hele goede raad in het Spreukenboek zoals zo vaak. Ook in deze dingen zullen we Gods beeld moeten vertonen. Hij wil ons daarbij helpen door de kracht van zijn Geest. Daar mogen we om bidden. Laten we zuinig zijn op onze naaste ook in onze woorden.

Lezen: 1 Kronieken 21 : 1 t/m 5 en 7 t/m 13

David wilde wel eens weten hoe groot zijn leger was. Dat wilde Israël ook wel. Dat bepaalde vaak de macht van een koning. De Here had hier de hand in en liet toe dat satan David aanzette tot een telling. Joab waarschuwt David heel erg om dat niet te doen. Het volk, David en het leger zijn toch het eigendom van de Here? Laad dus geen schuld op Israël. Waar dient het voor dat u weet hoe machtig u wel bent? Maar David luistert niet. De uitslag is dat hij wel ongeveer 1 ½ miljoen soldaten heeft. Dat is de moeite. Daar kun je mee voor de dag komen. Dat zal de vijanden wel weerhouden om aan te vallen. Maar het was slecht in de ogen van de Here. Dat moest Gad David gaan zeggen. David ziet in dat het niet goed was en belijdt zijn schuld. Hij moet kiezen uit 3 straffen, maar laat de keuze aan de Here. David moet een brandoffer brengen voor de Here. Betrekken wij de Here altijd bij onze keuzes? Zo niet, dan kan dat grote gevolgen hebben. Misschien voor meerderen dan wij alleen.

Lezen: Ps 103

Een prachtige Psalm ligt voor ons. Een Psalm die vol is van Gods oneindige goedheid. Prijs God, want lees hoe goed Hij voor ons is. Hij vergeeft alle schuld, geneest alle kwalen, redt ons van het graf, kroont ons met trouw en liefde en nog veel meer. Als je zo'n God negeert ben je toch niet wijs. Wie zou het zonder Hem beter hebben. Wat nog meer is: Hij straft ons niet naar onze zonden, maar verwijderd ze van ons zover als het oosten is van het westen. Dat heet onverdiende genade waar wij geen recht op hebben. Niet eindeloos blijft Hij twisten, niet eeuwig duurt zijn toorn. Hij weet wie wij zijn, kwetsbare en vergankelijke mensen. Maar niettemin wil Hij zoveel voor ons betekenen. Hij zetelt in de hemel, maar roept ons op hem te loven en te prijzen. De engelen, de hemelse machten. Zijn dienaren, alle schepselen. Zij allen worden opgeroepen Hem te loven en te prijzen. Zullen wij daar ook aan mee doen? Bij zo'n geweldige God kun je dat toch niet nalaten? Dat wil je al te graag.

Lezen: Jeremia 1 : 1 t/m 9

Wij denken misschien weleens dat de profeten van ganser harte de boodschap van God aan zijn volk overbrachten. Maar dat was niet altijd het geval. Neem nou Jeremia. Voordat hij geboren was had God hem al geheiligd en aangesteld tot een profeet voor de volken. Maar dat wist Jeremia zelf niet. Dat zei God hem toen Hij hem aanstelde als profeet. Jeremia zag dat niet zo zitten. Hij vond dat hij daar veel te jong voor was. Maar God stelde hem gerust. Ik ben met je om je te redden. Om je te redden? Ja, want het was soms levensgevaarlijk om de volken het oordeel van God aan te zeggen. Dat kon je het leven kosten. Maar God maakte zelf Jeremia klaar voor zijn taak. Hij stak zijn hand uit en raakte Jeremia's mond aan. Zo werd hij toegerust voor zijn taak. Net als Jeremia zijn ook wij nogal eens bang uitgevallen om te spreken van onze God. Maar wij hebben zijn Geest ontvangen. Die zal ons helpen om te zeggen wat gezegd moet worden. Daardoor zijn ook wij klaar voor onze taak.

Lezen: Psalm 139

Wat een prachtige psalm hebben we gelezen. We staan niet alleen in dit leven. God is er van voor ons bestaan en zal er altijd zijn. Ons leven is in zijn hand van de wieg tot het graf. Hij ziet ons in alles wat we doen. Maakt je dat blij of ook weleens angstig? Wil je dat Hij alles van je weet? Het goede, maar ook het kwade? Hij maakte jou, wonderlijk mooi. Hij heeft het goede met je voor. Hij wil er voor je zijn. Je bent kostbaar in zijn oog van voor je geboorte. Hij wil je dicht bij zich houden. Als jij denkt van iedereen verlaten te zijn, is Hij er. Hij is voor je, achter je, onder je, boven je. Wie is zo met je bewogen? Hij wil je helpen als je het niet meer ziet zitten. Hij wil je troosten als je verdriet hebt. En als je niets meer van Hem wilt weten is Hij er nog. Ontvluchten kun je Hem niet. Gelukkig maar, want dan zou je eenzaam zijn. Hij laat je nooit los. Eigenlijk een psalm om elke dag te lezen. Niets is beter dan elke dag te mogen delen in Gods zorg. Dan ben je rijk! Toon je Hem je dankbaarheid? Doen!

Lezen: 1 Johannes 4 : 7 t/m 10

God is liefde. Die term kennen we allemaal. Maar waarin komt dat tot uiting? Dat gaat de apostel Johannes ons vertellen. Nu is het zo dat we weten dat God van ons houdt. Maar wat houdt dat dan precies in? Dat Hij goed voor ons is en in alles voor ons zorgt? Dat zeker ook. Dat proberen ook wij, als het goed is, te doen voor onze medemens. Maar bij God gaat het veel dieper. In zijn liefde geeft Hij zijn enige Zoon tot in de dood voor ieder die in Hem gelooft. Een kind verliezen is iets verschrikkelijks. Maar je kind laten lijden en sterven voor schuldige mensen gaat wel even verder. Dat zouden wij nooit doen. Jezus kwam als kind op deze aarde om onze schuld op zich te nemen. Hij nam de vervloeking van God op zich aan het kruis. Onbegrijpelijk dat Hij dat deed voor zondige mensen. En daarom vieren wij feest met Kerst? Ja, want daarin is onze redding gelegen. Zijn dood, ons leven. Dat kon geen mens bedenken. Maar God wel. In zijn ondoorgrondelijke liefde en wijsheid.

Het Licht der wereld (2^e Kerstdag)
Lezen: Johannes 1 : 6 t/m 18

361

26 december

Stel je voor dat je het zonder licht zou moeten doen. Dat is eens in Egypte gebeurd toen God farao strafte met de op een na laatste plaag. Drie dagen dikke duisternis. Ze konden geen stap verzetten. Wat verlang je dan weer naar licht. In Jesaje 9 is er een volk dat in het donker ronddoolt. Het volk van God. Maar zie, zij zien een schitterend licht en worden daardoor beschenen. Er is weer hoop. Zo lang hadden ze het licht gemist. Door eigen schuld. Maar nu is er uitzicht. Dit licht beschijnt meer dan het gewonen leven. Dit licht verlicht hart en ziel. Het is de belofte van Christus' komst als het Licht van de wereld. Hij is gekomen in ons menselijk bestaan. Dat licht kunnen ook wij niet missen. Het is van levensbelang. Door dat licht wil God ons leven vernieuwen, zodat wij leven als kinderen van Hem. In dat licht zien wij de vergevende liefde van onze zonden. Maar ook de stralende opgestane Heer. Hij kwam bij ons als mens. Vier daarom feest want Hij was intens met ons bewogen. Hoe wonderlijk.

God gaf zijn Zoon

362

27 december

Lezen: Johannes 3 ; 16

Je hebt vast wel veel over voor iemand die je goed kent en die in de knoop zit. Je wilt alles wel voor hem doen. Je probeert van alles om hem het leven weer draaglijk te maken. Daarin kun je heel ver gaan. Voor iemand die je niet kent wordt dat moeilijker. Die staat wat meer op afstand. Maar je leven geven voor iemand gaat nog oneindig veel verder. Dat doe je niet, zeker niet als het iemand is die als moordenaar in de gevangenis zit. Stel je voor; ze zouden je voor gek verklaren. Maar God denkt daar anders over. Hij zond zijn Zoon is deze wereld om zondaren te redden. Niet één, maar allen. En Jezus heeft zich laten zenden op deze aarde. Onvoorstelbaar. Hij kwam niet om een oordeel te vellen over zondige mensen, maar om hen te redden van de eeuwige dood. Waarom? Omdat God niet wil dat er iemand verloren gaat. Ieder die in Jezus kruisdood gelooft, mag eeuwig leven. Wat een liefde van God en van Jezus. Dat vraagt om een voortdurend leven in dankbaarheid. Elke dag.

Wijzen uit het Oosten 1

363

28 december

Lezen: Matteüs 2 : 1 t/m 6

Er kwamen wijzen uit het Oosten in Jeruzalem. Ze vroegen waar de pas geboren koning van de Joden zich bevond. Zij hadden zijn ster zien opgaan die hen de weg gewezen had. Ze dachten dat die in Jeruzalem te vinden was. Herodes schrok zich een ongeluk. Die koning zou zijn positie aantasten. Hij riep de Joodse leiders samen en vroeg waar de Messias geboren zou worden. Dat wisten ze wel. In Bethlehem, kijk maar naar de profetie in Micha 5:1. Je zou zeggen: dat zouden ze wel fantastisch vinden. Maar nee hoor. Het interesseerde hen niets. Zij hadden geen Messias nodig. Zij waren de leiders van het volk. Het woord van God laptten zij aan hun laars. Daarmee laadden zij een grote schuld op zich. Vroom als ze dachten te zijn, zo zwaar was hun zonde. Wie zich tegen Jezus, de Messias keert en Gods woord veracht, roept Zijn oordeel over zich af. Dat geldt tot op de dag van vandaag. Openbaring 22:18 is daar heel duidelijk over. Maar dat vonden zij kennelijk niet. Wat erg.

Lezen: Matteüs 2 : 7 t/m 12 en 16 t/m 18

De wijzen zullen het wel vreemd gevonden hebben dat de leiders van Jeruzalem zo ongeïnteresseerd waren in de komst van de Messias. Zij vertrokken op weg naar Bethlehem. De vraag is waarom Herodes niet direct zijn soldaten opdracht had gegeven om Jezus te doden. Dan was hij toch gelijk van die koning af. De wijzen vinden het kind Jezus en brengen Hem hulde. Goud, wierook en mirre. Die laatste twee werden vaak aan hooggeplaatste personen aangeboden. Het goud. Had God daar al de bedoeling mee dat zij dat goed konden gebruiken bij hun vlucht naar Egypte? Misschien wel. Hoe wrang is het dat het eerbetoon en de aanbidding uitgerekend plaatsvonden door heidenen. En eerder ook door herders. Niettemin zorgt God er voor dat die wel plaatsvonden tot beschaming van hen van wie het verwacht mocht worden. Herodes neemt wraak. Hij neemt het zekere voor het onzekere en doodt menig klein kind. Zijn doel bereikt hij niet. De strijd tegen God verlies je altijd.

Lezen : Lucas 10 : 25 t/m 37

Er kwam een wetgeleerde bij Jezus. Hij wilde Jezus wel eens aan de tand voelen. Wat moet ik doen om het eeuwige leven te ontvangen? Jezus vraagt: wat staat er in de wet? Dat weet hij precies. Dat was een goed antwoord. Nou, zei Jezus, doe dat dan maar. Maar hij vond zich zelf zo goed en vroeg: wie is mijn naaste? Jezus vertelde hem daarop de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Die hebben we gelezen. Wie was nu de naaste van het slachtoffer? Hij kon het woord Samaritaan niet over zijn lippen krijgen. Die hem barmhartigheid bewees. Doe jij dan maar net zo. En wij ook. Zo, dat was raak. Want de les van Jezus geldt evengoed voor ons. Zien wij wie onze naaste is? Ze zijn dagelijks om ons heen. De allochtoon, de zwerver, onze buurman, de geestelijk gehandicapten. Hoe gaan wij daar mee om? Laten we ze links liggen of bekommeren we ons om hen? Laten we ze Gods liefde zien? Er is nog genoeg werk aan de winkel. En voor zelfrechtvaardiging is echt geen plaats.

Lezen: Klaagliederen 3 : 23 t/m 26

Hoe ging het dit jaar? Kun je er met een goed gevoel op terugzien? Of is er teveel gebeurd. In een jaar kan veel gebeuren. In ons gedeelte gebeurt ook heel wat. De dichter heeft heel veel ervaren. Dit derde deel is er vol van. Als je dat leest, denk je, is er nog wel iets goeds gebeurd? Ja, toch wel. In onze verzen komt een heel ander beeld naar voren. Midden tussen alle klachten in. De dichter weet dat God een God is van ontferming door alles heen. Mooie verzen zijn dat. Daar kunnen we ons aan optrekken. God beproeft ons misschien wel vaak. We zouden dan de moed kunnen verliezen. Maar er is ook een andere kant. Hij is trouw. Elke morgen is Hij er weer. Met al zijn gaven. Hij laat ons nooit los. Daardoor kunnen we elke dag weer verder en zijn we nooit alleen. Hebben we oog voor Gods weldaden? Hopen we op Hem? Hij wil er voor ons zijn in vreugde en verdriet. Zo mogen we ook het nieuwe jaar in. Verzekerd van zijn nabijheid. Een betere leiding kunnen we ons niet voorstellen.

